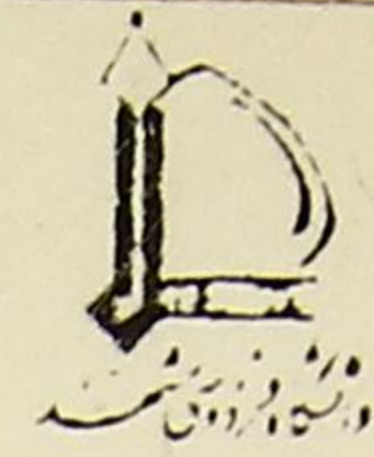

۳۵

نام کتاب تجربہ العابدین

نام مولف عبدالله بن حسن سمنانی

مترجم

تاریخ تحریر نوع خط نسخ

تعداد اوراق ۱۴۱ تعداد سطور ۱۴۱ زبان فارسی

موضوع اخلاقیات طول ۱۱،۵ عرض ۱۲،۵

خریداری دانشکده ادبیات تاریخ خریداری ۱۳۵۱ اهدائی

شماره ثبت ۲۷۶

ملاحظات عبدالله بن حسن

هذا الكتاب
اسم
الغاية في
هذا الكتاب تحفة

٥٦

نام

نام

متر

تار

تعد

مود

خر

اله

شمار

ملاحظ

.....

نام
نام
متر
تار
تعا
مو
خرا
اک
شما
ملا

کتابخانه
۲۸۰۳۰
۵۲

و رمضان و اعمال متفرقه سایر ماهها و دیگر امور مرغوب فیها و مرهوب عنها
و بعضی از آداب ضروریات و تعقیب نمازهای یومیه و غیر آنها و این بی
بضاعت را با وجود ضیق مجال از جهة شغل و اشتغال بمطالعه مباحثه
علوم ضروریات و پریشانی اوضاع و احوال ممکن نبود که رد ملتزم ایشان کنند
و اجابت التماس ایشان را غنیمت دانسته شروع در مقصود نمود و بالله العزیز
و منه التوفیق و علیه التکلیل و این مختصر منتهی شد بحکمة العابدین و مرتب
کردید بر مقدمه و پنج باب و خاتمه مقدمه در فضیلت ماههای مذکور **باب**

اول در عمل ماه مبارک رجب **باب دوم** در عمل ماه مبارک شعبان شعبان
باب سیم در عمل ماه مبارک رمضان **باب چهارم** در اعمال متفرقه
سائر ماهها **باب پنجم** در بیان حمله امور مرغوب فیها و مرهوب عنها
و آداب بعضی از امور ضروریات **خاتمه** در تعقیب نمازهای یومیه و بیان
فضیلت آن و ادعیه ساعات دوازده گانه که هر ساعتی مستحب است
یکی از ائمه طاهرب صلوات الله علیه و آله و احوال و آداب خلوت
اما مقدمه در بیان فضیلت شهر مذکوره قبل از آنکه شروع در مقصود شود

ناه
ناه
متر
تار
تلع
مو
خر
اکه
شما
ملا
...

باید دانست که از احادیث آنچه درین مختصر ایراد نموده میشود و ترجمه آن نیز
ایراد میشود جهة اختصار چه اگر اول بلفاظ عربی ایراد نماید و بعد از آن
بفارسی ترجمه شود این مختصر مطول میشود و مقصود فوت میشود که
و اگر ترجمه بفارسی نشود جمعی که وقوف بعربی ندارند بی بهره خواهند
بود پس بنا برین ترجمه احادیث اقتصار میکند جهة اختصار بدانکه در خبر است
از حضرت ولی خدا یعنی امیر المومنین علی ابن ابیطالب علیه صلوات الله
الغایب که فرمودند ماه رجب ماه منته و ماه شعبان ماه رسول خدا
یعنی محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و ماه رمضان ماه الله تبارک و تعالی
است و از حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله مرویست که فرمودند فضل رجب
بر سایر ماهها همچو فضل خداست بر سایر خلقان و فضل ماه رمضان
بر غیر وی همچو فضل خداست بر خلق وی و نیز مرویست از آن حضرت
که فرمودند ماه رجب ماه زراعت و ماه شعبان ماه اشوس است
و ندامت کشت در وقت حاصل برداشتند اخبار و احادیث در فضیلت
ماههایی که گویا بسیار است و چون مطلوب اختصار است برین اختصار
نور

نمود و بایست دانست که آنچه از ثواب عبادات و قرائت ادعیه واذکار درین
مختصر ایراد خواهد شد مشروط است باینکه از روی اخلاص کرده و خواه
شود و در هیچ مطلبی و غرض معطل نباشد و محض از برای رضای الهی بوده
باشد باین قصد که چون معبود سزاوار و لایق عبادت و پرستش است
ازین جهت عبادت وی میکنم نه آنکه قصد دخول بهشت و یا خوف از عذاب
آتش و دوزخ داشته باشد چنانکه مرویست از حضرت علی ابن ابی طالب علیه السلام
که فرمودند عبادت تو عنینکم از جهت دخول جنت و یا خوف از آتش و دوزخ
بلکه چون ترا اهل آن یافته ام و لایق پرستش دانسته ام عبادت میکنم و این
اعلی مراتب اخلاص است و ظاهر آنکه این شرط بآن انبیاء و ائمه معصومین
صلوات الله علیهم اجمعین است بخلاف سائر ناس که درباره ایشان این
شرط میباشد که اگر ایشان بقصد دخول جنت و یا خلاص از عذاب آتش و دوزخ
عبادت کنند محل نباشد **باب اول** در اعمال ماه مبارک رجب بدانکه
ماه رجب ماه عظیم القدر و منزلت است و آخر ماههای حرام است و تعظیم
این ماه در آیام جاهلیت نیز میکردند و آنرا عمل ماه رجب چون ماه

نوشود سنت که در وقت رؤیت وی این دعا بخواند که حضرت رسول خدا محمد
مصطفی صلی الله علیه و آله میخواند اند که اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا يَا لَأَمِنٍ وَالْإِيمَانِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ و نیز آنحضرت صلی الله علیه و آله این دعا میخواندند
که اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَ
اعْتِنَا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَحِفْظِ اللِّسَانِ وَغَضِّ الْبَصَرِ وَلَا تَجْعَلْ
حَظَّنَا مِنْهُ الْجُوعَ وَالْعَطَشَ **فصل** در رؤیت جمیع ماهها بدانکه مشهور است
که چون ماه مبارک رجب ببیند بقرآن و بدست خود نظر کند و چون ماه
مبارک شعبان ببیند در روی بزرگان و علما و صلحا نظر کند و چون ماه
مبارک رمضان ببیند در روی اهل و عیال خود نظر کند و چون ماه
شوال ببیند در فیروزه و آب روان نظر کند و چون ماه ذوالقعدة
ببیند در آئینه و پیشینه نظر کند و چون ماه ذوالحجة ببیند بر قفل نظر
کند و چون ماه محرم ببیند در آب روان و فیروزه نظر کند و چون
ماه صفر ببیند در دست خود یا بر روی کودکی نظر کند و چون ماه
ربیع الاوّل ببیند در آب استاده نظر کند و چون ماه ربیع الآخر ببیند

در روی مرد جوان و ساق پای خود نظر کند و چون ماه جمادی الاوّل
ببیند در ماه نیکرند و خنده کنند و چون ماه جمادی الآخر ببیند در آسمان
و زمین نکرند و ~~خنده کنند~~ بدانکه سنت است در وقتی دیدن ماه هفت
سوره فاتحه الکتاب بخوانند که امانت از در چشم در آن ماه **فصل**
در فضیلت صوم این ماه بدانکه روزه این ماه کلش سنت است و مرویت
که حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام کل این ماه را روزه نگه
میداشتند و میفرمودند که ماه رجب ماه منست و در روایتی وارد است
که روزه روز اول این ماه نجات و امانت از بلیت و آفات چنانچه نجبه
در کتاب من لا یحضره الفقیه با سند صحیح مرویت از حضرت امام ناطق امام
جعفر صادق علیه السلام که فرمودند چون حضرت نوح علی نبینا و علیه السلام
در کشتی نشست و آن روز روز اول ماه رجب بود آنجماعت را که با وی
بودند امر فرمود بر روزه آن روز و فرمود که هر که امروز روزه دارد
اتش و وزخ یکساله راه از وی دور شود و کسی که هفت روز این ماه
روزه دارد هفت دره و وزخ بر وی بسته شود و کسی که هشت روز

ازین ماه روزه دارد هشت درجه بخت بر وی گشاده کرد تا آن هر کلام که خواهد
 بخت شود و کسی که ازین ماه پانزده روز روزه دارد و آنچه از خدا طلبد ^{خیر}
 دنیا و آخرت حق تعالی عطا کند و هر که هر روز زیاده کند حق تعالی در بخشش
 وی زیاده کند و هم در کتاب مذکور مرویست آن همان حضرت که فرمودند
 ماه رجب ماه عظیم القدر است حسنات درین ماه اضافه میشود و کسی که بگوید
 ازین ماه روزه دارد آتش و زنجیر یکساله راه از وی دور میشود کسی که سه
 روز ازین ماه روزه دارد هشت واجب میشود از جهت وی رحمت الله در آملی

شیخ ابوبکر

خود ذکر کرده آن حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند تحقیق که ماه رجب
 ماهیت بغایت عظیم کسی که بگوید روزی درین ماه خدا شصت ^{جهت}
 او ثواب روزی هزار ساله بنویسد و اگر در روز روزه دارد ثواب سه هزار ساله
 در آملی این بابویه رحمه الله مذکور است که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند
 که اگر کسی بگوید روزی در این ماه رجب و یا در وسط و یا در آخر ^{بخشیده}
 میشود کناهان گذشته و آینده او **فصل** در عیون الرضا مذکور است
 که حضرت ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمودند کسی که اول ماه رجب

اخبار مع

روزه دارد جهت رغبت در ثواب جنت از جهت او واجب میشود و کسی که در او ^{سطح}
 این ماه روزه دارد شفیع شود مثل عدد قبیلہ ربیع و مضر را که بیشترین
 قبایل عرب بودند و اگر بگوید روزی در این ماه روزه دارد و یا در وسط و یا در آخر
 و دختر و برادر و خواهر و عم و عمة و خال و خاله و آشنا یاب و همسایه ای
 خود را اگر چه همه مستوجب عذاب بوده باشند بدانکه نیت در همه عبادت ضرورت
 و هیچ عبادتی بی نیت درست نیست و باید که در وقت روزی داشته باشد از
 روزهای رجب در شب پیش از آن روز نیت کند که روزی می دارم فردا از ^{ماه}
 رجب بدانکه سنت است تقرب بخدا اخبار و احادیث در فضل روزی این ^{ماه}
 بسیار است برین قدر اختصار نمود که العاقل بکفایت اشاره **فصل** غسل ^{شب}
 اول ماه رجب بدانکه غسل درین شب مستحب است و در روایتی که هر که
 در شب اول ماه رجب و در وسط و در آخر او غسل کند از کناهان پاک ^{شود}
 همچنانکه از مادر میتولد شده باشد و حیای این شب نیز سنت است مؤکد
 و حضرت شیخ جمال الدین مطهر حلی رحمه الله در کتاب منهاج الصالح ذکر
 کرده اند که حضرت امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب علیه السلام فرمودند عجب دارم

از کسی که نفس خود را در چهار شب فارغ دارد و با حیاتی آن شبها مشغول باشد
 اول شب اول ماه رجب دوم شب نیمه شعبان المعظم که شب براه مستی است
 سیم شب عید فطر چهارم شب عید اضحی و ابن بابویه رحمه الله در آمالی شیخ
 آورده که حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام فرموده اند که هر که
 شب از شبهای ماه رجب را احیا کند خدای تعالی او را از آتش دوزخ نجات
 دهد و شفاعت او را قبول کند در هفتاد هزار کس که همه کند کار و مستوجب
 عذاب بوده باشد **فصل** نماز شب مخصوص اول ماه رجب در کتاب
 کفعمی منقول است از سید رضی الدین علی بن طاووس رضی الله عنه که فرمودند
 روایت کرد سلمان فارسی رضی الله عنه از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
 و آله وسلم که آنحضرت فرمودند هر کس در شب اول ماه رجب سی رکعت نماز
 بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه کتاب سوره قل یا ایها الکافرون بخواند
 سه نوبت و قل هو الله احد سه نوبت خدای تعالی گناهان ویران سازد و او را
 شاق بری شود و تا سال دیگر در زمرة ثمان گذارند کان نوشته شود
 و نیت نماز چنین کند که دو رکعت نماز شب اول ماه رجب بگذارم سبقت

تقریب بخدا و دعای که مخصوص شب اول ماه رجب است و در کتاب منهای
 مذکور است اینست که اللهم انی اسألك بأنک ملک و انک علی کل شیء
 مقتدر و انک علی من تشاء من امر یكون اللهم انی اتوجه الیک
 بنبیک محمد بنی الرحمة صلی الله علیه و آله یا محمد یا رسول الله انی
 اتوجه بک الی الله ربک و ربی لیخرج لی ربک طلبتی اللهم بنبیک
 محمد و الائمة من اهل بیتی ان یخرج طلبتی و چون ازین دعا فارغ شود
 هر حاجتی که دارد طلب کند که بیشک قضا شود **فضل** در بیان نمازهای که
 در روزهای ماه مبارک گذاردن آن مستحب است و از آنجمله نماز سلمان فارسی است
 علیه الرحمة و گذاردن این نماز افضل اعمال ماه رجب است و در روایت واقع شده
 که سلمان رضی الله عنه گفت در آخر ماه جماد الاخر بخدمت حضرت رسول صلی
 الله علیه و آله رفتم آنحضرت فرمودند ای سلمان تو از اهل بیت مای میل داری
 که برای تو حدیثی نقل کنم بپذیر و مادر من فدای تو باد پس فرمودند
 ای سلمان برادر من جبرئیل مرا خبر داده که هر مؤمنی و مؤمنه درین ماه مبارک
 رجب سی رکعت نماز کند یا بی طریق که ده رکعت را در اول ماه بجا آورد

و در هر رکعت بعد از الحمد سه نوبت سوره اخلاص بخواند و سه نوبت سوره
قل يا ايها الكافرون و چون سلام دهد دستها برداشته بگوید لا اله الا
الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد يحيي ويميت وهو حي
لا يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير اللهم لا مانع لما
اعطيت ولا معطي لما منعت ولا راد لما قضيت ولا ينفع ذا الجد
منك الجدد پس دستهای خویش را بر روی خود گذارد و در وسط این
ماه نیز ده رکعت دیگر را به همین کیفیت بگذارد پس چون فارغ شود نین
دستها برداشته بگوید لا اله الا الله تا انجا که وهو على كل شيء قدير
بخواند و بفرماید برك الله واحد احد صمد فردا و ترا لم يتخذ صاحبه
ولا ولدا پس دستها را بر روی خود گذارد و چون آخر ماه شود و نیز ده رکعت
نماز را بدستور مذکور بجای آورده و دستها برداشته بگوید لا اله
الا الله تا على كل شيء قدير و بفرماید بروي و صلى الله على محمد و آله
الطاهرين و لا حول و لا قوة الا بالله العلي العظيم پس دستها
بر روی خود گذارد و هر بقصدی که دارد از الله تعالى خواهد که پشتك

حاصل شود و هر گناه که کرده باشد از صغیره و کبیره بخشیده شود و بنویسند
از برای وی ثواب کسی که تمام ماه روزه داشته باشد بدانکه نیت این
نماز آنست که قصد کند در هر دو رکعت که دو رکعت نماز سلمان میکند در
در روز ماه رجب سنت تقرب بخدا و دیگر نمازها نماز روز جمعه ماه
رجب است و آن چهار رکعت است بدو سلام در میانه نماز ظهر و عصر و نیت نماز
آنست که قصد کند که دو رکعت نماز روز جمعه ماه رجب میکند در سنت
تقرب بخدا و در هر رکعتی بعد از فاتحه کتاب آیه الکرسی بخواند هفت
نوبت و سوره اخلاص پنج نوبت و چون فارغ شود ده نوبت بگوید
استغفر الله الذي لا اله الا هو و اسأله التوبة بنویسد خدای تعالی
از جهته وی از آن روزی که این نماز گذارده تا روزی که از دنیا رحلت
خواهد کرد هزار حسنة و بنا کند از جهت وی هزاره که خوانده باشد شهادتی
لا اله الا الله و هر حرفی از قرآن را بر وی بخواند و هر رکعتی پنججاه هزار
نماز و کرامت فرماید بر وی پنججاه هزار تا حاجی از نور و از دنیا پیروان نرود
تا حاجی خود را در بهشت نبیند **اما** در بیان نمازهای که در هر شبی

از شبهای ماه رجب باید گذارد و در کتاب تحفه مذکور است که حضرت رسالت
صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که در شبی از شبهای ماه رجب دو رکعت نماز
بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه الکتاب قل یا ایها الکافرون بخواند سه
نوبت و قل هو الله احد بکینوبت و چون سلام دهد دستها برداشته این دعا
بخواند که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِلَيْهِ
الْمَصِيرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ پس دستها بر روی کشیده مسح کند
خدای تعالی دعای او را مستجاب گردانیده ثواب شصت حج و شصت عمره
بوی عطا کند **در بیان نماز رجا** دیگر از جمله نمازها نماز رجا است
و رجا جمع رغیبه است و رغیبه در لغت عرب بمعنی عطیه است و رجا
بسیار است و چون خدای تعالی در این روز عطیه بسیار و بخشش بسیار
میکند بر عاملان و عابدان این روز از آن جهت است که روز رجا غایب
نامند و آن روز روز جمعه است که در اول ماه رجب واقع شود و

بشرط آنکه پختنبه مقدم باشد بر وی که اگر در غرة این ماه واقع شود رجا
خواهد بود بلکه رجا پختنبه اینده خواهد بود و طریق عملش آنست که
پختنبه روزه دارند و چون وقت نماز مغرب شود نماز مغرب و عشاء را
ادا کنند بعد از آن دو ازمده رکعت نماز بگذارند و نیت چنین کنند که دو رکعت
نماز شب رجا میگذارم از برای آنکه سنت تقرب بخدا و در هر رکعت بعد از
فاتحه الکتاب سه نوبت سوره انا انزلناه بخواند و دو ازمده نوبت سوره
قل هو الله پس چون از جمله نمازها فارغ شود هفتاد نوبت بگوید
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ پس سجده کند و در سجده هفتاد نوبت
بگوید سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ پس سر بردارد و هفتاد
نوبت بگوید رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ پس از سر بسجده نهد و هفتاد نوبت بگوید سُبُّوحٌ تَعَالَى
وَجَلَّ جَلَلُهُ که دارد طلب کند که یقین احابیت میشود انشاء الله
پس حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند هر که این نماز را همین کیفیت
که مذکور شد بجای آورد هر گناهی که کرده باشد آمرزیده شود و اگر

رسول

چه مثل کف دریاها و وزن کوهها و ربك بیا بان و ربك درختان بوده باشد
و او را رتبه شفاعت هفتصد کس از اهل وی که همه مستوجب عذاب الهی
بوده باشند کرامت شود و صورتی در قبر وی درآید در شب اول دفن او
و گوید ای دوست من بشارت باد ترا که از محنتها باز رستی پس او پرسد از وی
تو کیستی بحق آن خدای که ترا و مرا خلق کرده من روی مثل روی تو ندیده ام
در خوبی و یا کبرکی و سخن فصیح تر از سخن تو شنیده ام و به شام من
نرسیده آن صورت گوید من آن نماز که در شب جمعه اول ماه رجب
آوردی آمده ام که ترا از وحشت قبر و تنهایی امین گردانم و در صحنای قیامت
سایه باشم بر تو روزی که برای هیچکس سایه نباشد پس ترا داخل جنت
الفردوس سازم **فصل** در عمل روز اول ماه رجب و این روز روز
مولود حضرت امام محمد باقر است علیه السلام در سال پنجاه و هفت از هجرت
رسول صلی الله علیه و آله و سلم چنانچه در کتاب منهاج الصالحین مسطور است
و روایت از امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند در این روز زیارت
حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام سنت است و کسی که در این روز زیارت

آنحضرت کند خدای تعالی البتة او را بیامرزد و در روایتی که اگر کسی را
میترن باشد زیارت حضور همان ثواب می نویسد از برای وی زیارت
از دور و بدانکه زیارت نامه آنحضرت مختلف است در طول و قصر و تسبیح
و مادرین مختص اختیار حد وسط میکنیم چنانچه در کتاب منهاج الصلاح
مذکور است و نیز واقع است که خیرالامور اوسطها و آن زیارت نامه
اینست پس نیت کند که زیارت حضرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام میکنم از
دور سنت تقرب بخدا اگر زیارت از دور کند و اگر زیارت از نزدیک
بقیدی احتیاج نیست پس بعد از نیت بخواند السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
آدَمَ صَفْوَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَرِثَةِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنِي فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا بَنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى سَلَامٌ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَيْلَ الْمَوْتِ تَوَرَّ
أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَآمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ
وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتَ اللَّهَ حَتَّى آتَاكَ الْيَقِينُ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ
قَتَلْتَنِي وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ ظَلَمْتَنِي وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ سَمِعْتَ بِذَلِكَ وَ
رَضِيتَ بِهِ مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ وَأَنْبِيََاءَهُ
وَرَسُولَهُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَيَا أَيُّهَا بَيْتُكُمْ مَوْقِفٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ
عَمَلِي فَصَلَّوْا اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آرَواحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى
شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ بِسِائرِ زِيَارَتِ حضور
واقع شود باید دو رکعت نماز زیارت را بعد از زیارت بگذارد و اگر
از دور واقع شده قبل از زیارت چنانچه مسموع شدن عالی حضرت
سید المحققین سند المدققین زبدة الحكماء المثاليين عن الفضلاء
المتمردين اعلم العلماء المتجربين وارث علوم جده سيد المرسلين علائق
العلماء فقامت الحكماء ثالث المتعلمين بل الاول لورفع الجلال الجلال
من البين وكشف الغطاء عن الغيب رهان الخافقين جامع المعقول

والمنقول حاوی الفروع والاصول خاتم المجتهدين اعني استادی استنادی
بل استاد البشر واستناد اهل الدهر شیخی ومعتدی سنی جده خامس
رسول الله صلى الله عليه وآله لا زال كاسمه الشريف مجدداً مجدداً باقر العلوم
الذين مؤيداً من عذبة الغنى امير محمد بن محمد يدعى بباقر الداماد الحسيني
الاسترايادي ادام الله تعالى لواء افادته وافاضته على رؤس المتعلمين منه
وجوده انه على ما يشاء قدير وباجابة دعوة المضطرين حقيق وجدير
وبدانکه درين کتاب هر جا که لفظ استاد نام مذکور خواهد شد مراد
سيد شار اليه خواهد بود و غسل اين روز و غسل ميانه اين ماه و غسل
آخر اين ماه نيز سنت است چنانچه در کتاب جامع الاخبار از حضرت
رسول مختار صلى الله عليه وآله الاطهار مرويت که فرمودند هر کس که
درين آيام مذکور غسل کند از گناهان چنان پاک شود که گویا
از مادر متولد شده **اما** در بيان تسبیح مخصوص اين ماه شريف روايت
کند ابو سعيد خدری که گفت بعد از آنکه حضرت رسالت پناهی صلى
الله عليه وآله بيان فضل روز و نماز اين ماه فرمودند شخصی پرسيد

یا رسول الله اگر کسی را قدرت این اعمال که فرمودید نباشد چه عمل کند که
ثواب اعمال موصوف را حاصل کند آنحضرت فرمودند باید که در هر روزی
از روزهای این ماه یک کرده نان تصدق کند باز آن شخص سوال کرد
که اگر کسی را این تصدق میسر نباشد چه عمل کند فرمودند که در هر روز
صد نوبت این تسبیح را بگوید که سُبْحَانَ إِلَهِ الْجَلِيلِ سُبْحَانَ مَنْ
لَا يَنْبَغِي التَّبَهُُّ إِلَيْهِ سُبْحَانَ الْأَعَزِّ الْأَكْرَمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ لِعَزِّ
وَهُوَ لَهُ أَهْلُ سُبْحَانَ مَنْ تَعَطَّفَ بِالْمَجْدِ وَتَكْرَّمُ بِهِ وَنِزْمُ رُؤِيتِ
از آنحضرت صلی الله علیه و آله که هر که در هر روز از روزهای ماه رجب
و ماه شعبان و ماه رمضان المبارک فاتحه الکتاب را سه نوبت
بخواند و معوذتین را سه نوبت و آیه الکرسی سه بار و قل یا ایها الکافرون
سه نوبت و قل هو الله احد سه نوبت پس بخواند سه نوبت این تسبیح
که سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَكَلَّمَ الْكَبِيرَ وَلَا حَوْلَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بعد از آن سه نوبت صلوات فرستد
بر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سه نوبت بگوید اللَّهُمَّ اغْفِرْ

لِللَّهِ مَنِيْنٌ وَأَتَمُّ مَنِيْنَاتٍ و چهار صد نوبت بگوید اسْتَغْفِرُ اللَّهَ بِسْمِ
حضرت صلی الله علیه و آله سو کند یا فرمودند بحق آنکسی که مرا بحق مخلوق
فرستاد هر کس از مرد یا زن این سوره و تسبیح را بخواند در شهرهای
مذکوره و هیچ از وی فوت نشود که اگر کناهان او بعد ستارهای آسمان
و قطراتی باران و برک درختان و دریاها و کف دریاها بوده باشند
خدای تعالی بروی مغفرت کند و چون از این ماه فارغ شود و این اعمال
بجای آورده باشد در روز عید فرشته ندا کند که الله تعالی جل و غری
فرماید ای بندگان من این شخص و لی منت بحق و هم آنحضرت فرمود
که هر که در هر عمر خود یکبار این عمل در سه ماه بجای آورد و بنویسد
برای او خبر خیر می که خوانده باشد هزار حسنه که هر حسنه گران تر باشد
از کوههای دنیا و هفتصد حاجت وی روا شود و وقتی که از دنیا رحلت
کند و هفتصد دیگر در حین قبر و مثل این نزد میزبان که سنجیدن اعمال
بندگان موجود است و در وقت جوان از بی صراط و در روز قیامت جای
وی در زمین سایه عرش باشد و حساب وی آسان بگذرد و هفتاد هزار

فرشته ایند تا وی را داخل بهشت گردانند و چون نزدیک بهشت رسند خدا
بهشت پیش ایند و گویند بیا ای بنده خدا آنچه خداوند تعالی بتو وعده فرموده
است بتو نمائیم پس ویرانند بهشت بسوی هفتاد هزار شهر در هر شهری
هفتاد هزار سرا و در هر سرای هفتاد هزار گوشک و در هر گوشکی هفتاد
هزار خانه و در هر خانه هفتاد هزار تخت و در هر تختی هفتاد هزار فرش
از رنگهای الوان و در هر خانه حور بایان و خدمتکاران باشند ماشاء
الله تعالی **فصل** در بیان ادعیه و سوره قرآنی که درین ماه مبارک باید
خواند از انجمله خواندن سوره توحید است در روایت از حضرت رسول
صلی الله علیه و آله و سلم که هر که در هر ماه رجب ده هزار نوبت سوره
قل هو الله احد بخواند از گناهان بیرون آید چنانکه از مادر متولد
شده و در روز قیامت با استقبال وی آیند هفتاد هزار فرشته و او را
بشارت دهند به بهشت عین سرشت و در کتاب جامع الاخبار از حضرت
از حضرت رسول مختار صلی الله علیه و آله الاطهار مرویست که آنحضرت
فرمودند که هر کس در هر جمعه از ماه رجب صد نوبت سوره توحید

بخواند وی را در قیامت نوری بود که بروشنی آن نور داخل بهشت شود
و نیز در کتاب مذکور مسطور است که آنحضرت فرمودند خدای تبارک و تعالی
در شب معراج بمن گفت یا احمد کسی که از امتان خاص بقدر ماه رجب هزار
نوبت استغفر الله ذالجلال و الاکرام من جمیع الذنوب و الاثم پس
من اگر آن بنده را بنیام رزم نیستم پروردگار شمانستم پروردگار شما حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که در جمعه از ماه رجب صد بار
بگوید استغفر الله الذی لا اله الا هو وحده لا شریک له و اتوب
الیه و بعد از آن چیزی بصدق کند خدای عز و جل حتم کند او را رحمت
خود و هزار بار بگوید در ماه رجب لا اله الا هو خدای تعالی بنا کند از
برای او صد شهر در بهشت و هر که در هر روز رجب در وقت صبح هفتاد
بار بگوید استغفر الله و اتوب الیه و همچنین در وقت مساعدا از
تستهار بر دارد و بگوید اللهم اغفر لی و تب علی اگر درین ماه بمیرد
خدای تعالی او را صفا باشد و آتش دوزخ بر وی حرام شود و نیز روایت
از معلی بن عقیل که اول ماه رجب رحمت امام ناخلاق یعنی جعفر بن

محمد الصادق علیهما السلام بودم که فضیلت ماه رجب مذکور میشد گفتم یا
 مراد عاتلیم کن که جمع باشد در آن جمیع دعاها که شیعیان در کتب خود
 نوشته اند آنحضرت فرموده اند که یا معلى این دعا بخواند که جامع است
 جمیع آنچه در زمان حضرت ابراهیم علیه السلام بود تا زمان حضرت محمد
 مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم و آن اینست اللهم انی اسئلك صبر
 الشاکرین لك وعمل الخائفین منک ویقین العابدین اللهم
 انت العلی العظیم وانا العبد البائس الفقیر وانت الغنی
 المحید وانا العبد الذلیل اللهم صل علی محمد و آل محمد وامن
 بعناک علی فقری وعل وبعناک علی جهلی وبقوتک علی
 ضغنی یا قوی یا عزیز اللهم صل علی محمد و آل محمد الأوصیاء
 المرسلین واکفنی ما اهتمنی من أمر الدنیا و الآخرة یا ارحم
 الراحمین شب دوم هر که درین شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت
 بعد از فاتحه سوره قل یا ایها الکافرون یکبار بخواند یا مرید
 خدای تعالی جمیع گناهان ویا و از تفاق بری شود و بدانکه نماز

اول ماه رجب که در صدر مذکور شد بر وایت سید رضی الدین رضی الله عنه
 از سلمان فارسی رحمه الله و جمیع نمازهای شما که مذکور خواهد شد نیز
 از روایت مشارالیه است مگر جائی که روایت بخصوص واقع شود غیر
 آن روایت باشد و اما شب سیم هر که درین شب ده رکعت نماز بگذارد
 و در هر رکعتی بعد از فاتحه الکتاب اذ جاء نصر الله و بیج بار بخواند خدای
 تعالی برای وی قصری در بهشت بنا کند که عرض و طول او هفت برابر
 دنیا باشد و اما روز سیم ماه مذکور چهار رکعت نماز سنت است
 هر که درین روز چهار رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه
 الکتاب این آیه بخواند و الحکم الله و اجد لا اله الا هو الرحمن
الرحیم ان فی خلق السموات و الارض و اختلاف اللیل و النهار
و الفلک التي تجری فی البحر بامرهم بما یفعل الناس و ما انزل
من السماء من ماء فاحیایه الارض بعد موتها و بث فیها
من کل دابة و یصرف الرب الیاح و السحاب المجرین بین السماء
و الارض لآیات لقوم یعقلون و من الناس من یخذل

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَكَوْنِي
الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ
خدای عز وجل او را چندین ثواب دهد که جمیع اهل عالم وصف و نتوانند کرد
واما شب چهارم صدر رکعت هر که درین شب این صدر رکعت نماز کند و در
رکعت اول بعد از فاتحه الکتاب قل اعوذ برب الفلق یکبار بخواند و در رکعت
ثانی قل اعوذ برب الناس یکبار خدای عز وجل از هر آسمان یک فرشته بفرستد
تا روز قیامت از برای گذارنده این نماز ثواب بنویسد و نامه اعمال وی را
بدست راست وی دهند و حساب بروی آسان کرد **واما** شب پنجم هر که
درین شب شش رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از فاتحه الکتاب بیست
و پنج بار قل هو الله بخواند خدای تبارک و تعالی ثواب چهل پیغمبری عطا
کند و ویرا براسی از نور سوار کنند از پل صراط همچو برق چنده بگذرد **واما**
شب ششم هر که درین شب دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعتی بعد از
فاتحه الکتاب هفت نوبت آیه الکرسی بخواند خدای تعالی بوی عطا کند
بعد هر حرفی که درین نماز خوانده باشد حسنه که بزرگتر باشد از

کوهمای دنیا و منادی ندا کند که بروی که تویی و فی خدا بحقیق **واما** شب هفتم
هر که درین شب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه الکتاب سه نوبت
سوره اخلاص بخواند و سه نوبت معوذتین بخواند و چون سلام باز دهد
و ده نوبت صلوات فرستد بر سید کائنات وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ده نوبت خدای تعالی او را
که سُجَّانَ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ اللَّهُ أَكْبَرُ ده نوبت خدای تعالی او را
در روز قیامت در زیر سایه عرش خویش جای دهد و روزی که برای هیچکس
سایه نباشد و سکران موت بروی سمل گرداند و عذاب قیامت از وی بردارد
و او را امین گرداند از هول قیامت و عطا کند بوی ثواب صوم ماه مبارک
رمضان **واما** شب هشتم هر که درین شب بیست رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از
فاتحه سه نوبت سوره قل یا ایها الکافرون و معوذتین بخواند چنان باشد
که قرآن را تمام ختم کرده باشد در ماه رمضان و چون از قبر پیرون آید
هفتاد هزار فرشته استقبال وی کنند و او را بهشت بشارت دهند
واما نماز شب نهم هر که درین شب دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه
سوره الحکم الکشاف پنج نوبت بخواند و هنوز از مکان خویش برخیزد باشد

که خدای تعالی بپایامرزد و بنویسد از جهت او ثواب صد حج و اگر تا هشتاد روز
بمیرد شهید مرده باشد **و اما** نماز شب دهم هر که درین شب دوازده رکعت نماز کند
و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره اخلاص بخواند سه بار خدای تعالی از جهت وی
بنا کند قصری در بهشت بر بالای ستون از یاقوت سرخ که در وهفتصد غره
باشد از طلا و نقره و یاقوت و مرجان و زبرجد که وسعت هر غره زیاده باشد
از دنیا و در آن قصر خانهها باشد بعد ستارگان و در آن خانهها از تحف و
هدایا چیزی باشد که جمیع خلق آن را خواهند و صفات کنند **و اما** نماز
شب یازدهم هر که درین شب دوازده رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از
دوازده نوبت آیه الکرسی بخواند بنویسد خدای تعالی برای وی ثواب قاری
جمیع کتب آسمانی و فرشته از عرش ندا کند که ای بنده خدا مشق سبحانه و
بکرم خود ترا آمرزد **و اما** نماز شب دوازدهم هر که درین شب دوازده رکعت نماز
کند در هر رکعتی بعد از فاتحه این آیه بخواند اِنَّ الرُّسُولَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ
مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ اَمْنٍ بِاللّٰهِ وَفِيْهِ يَكْتُمُونَ وَرُسُلُهُ لَا تَقْرُبُ
بَيْتَ اَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقالوا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا عَفْرَاكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيرُ

۴
لَا يَكْلِفُ اِنَّهٗ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَا اِنْ نَسِينَا اَوْ اَخْطَا نَارَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا اَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لِطَاغُتٍ لَّنَا بِهِ وَاَعْفُ عَنَّا وَاعْفُ
لَنَا وَارْحَمْنَا اَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ده نوبت چنان
باشد که هفتاد بنده را از اولاد حضرت اسمعیل علی نبینا وعلیه السلام آزاد
کرده باشد **و اما** نماز شب سیزدهم هر که درین شب ده رکعت نماز کند و در
اول بعد از فاتحه سوره و العادیات یکبار بخواند و در رکعت ثانی بعد از
فاتحه سوره الفلکم التکاثر یکبار آمرزد شود کناهان وی و از بد صراط
همچو برق چنده بگذرد و او را در جنت الفردوس هزار شهر بخشند **و اما** نماز
شب چهاردهم هر که درین شب سی رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه
سوره توحید یکبار و آیه آخر کشف که قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحٰى اِلٰى اَنَّمَا
اُفْكِكُمْ اَللّٰهُ وَاَحَدٌ مِّنْ اَمْرِ رَّجُوْا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا
يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ احد بخواند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم
سوکند یاد فرمودند که بحق آن خداوندی که جان بنده در قبضه قدرت

اوست که اگر نماز گذارنده را کناه پیش از ستارگان باشد که هنوز از نماز فارغ
 نشده باشد که کناهان او آمرزیده شود **و اما** عمل شب نیمه رجب بدانکه شب نیمه
 ماه رجب بغایت عظیم القدر است و در وی غسل مستحب است و در کتاب منهاج
 الصلاح از حضرت امام ناطق المکالم یعنی جعفر بن محمد الصادق علیه السلام روایت
 است که آن حضرت فرمودند هر که درین شب دو بار زده رکعت نماز کند در هر رکعت بعد
 از فاتحه هر سوره که خواهد بخواند پس چون از نماز فارغ شود بخواند سوره
 فاتحه یکبار و معوذتین و قل هو الله احد و آیه الکرسی هر یکی چهار نوبت بعد از آن
 چهار نوبت بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ هر یک
 که کند مستجاب شود و در روایتی دیگر نیز از حضرت سید رضی الدین مذکور
 رضی الله تعالی عنه واقع شده است که هر که درین شب سی رکعت نماز کند و در
 هر رکعت بعد از فاتحه توحید یا زده بار بخواند هنوز از نماز فارغ نشده باشد
 که خدای تعالی ثواب هفتاد شهید بوی کرامت کند و بنویسد حجت وی را
 از آتش دوزخ و عذاب قبر از وی بردارد و دیگر احادیثی این شب مستحب است
 و در روایتی واقع شده که چون شب نیمه ماه رجب در آید خدای تبارک و تعالی

کتابخانه دانشگاه ادبیات و علوم انسانی مشهد

امر کند کرام الکاتبین را که نظر کنید در اعمال بندگان من هر کناهی که در اینجا
 باشد محو کنید و عوض آن ثواب بنویسید **و اما** روز نیمه ماه رجب این روز
 بغایت جلیل القدر است و در وی غسل نیز مستحب است و در روایتی واقع شده
 که حضرت ادم صلی علی نبینا وعلیه السلام بخداوند تعالی حاجات کرد که خداوند امر
 خبرده به بهترین وقتی نزد تو که پروردگاری و حی آمد که یا ادم بهترین روزها
 نزد من روز نیمه رجب است و بما نزدیکی جو درین بصدقه و روزه و ضیافت
 مؤمنان و استغفار و گفتن لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ که نیت خیرای عاملان این اعمال
 بهشت و نیز درین روز زیارت ابا عبد الله الحسین مستحب است و حضرت امام
 رضا علیه التحية و الثناء فرموده اند که فاضلترین روزها جهت زیارت امام حسین
 علیه السلام این روز است و طریق زیارت مذکور شد و چون از نماز فارغ
 شود این دعا بخواند که اللَّهُمَّ يَا مُدِلَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ يَا مُعِزَّ الْمُؤْمِنِينَ
أَنْتَ كَفَيْتَنِي حَيٍّ تَغِيْبُنِي الْمَذَاهِبُ وَأَنْتَ يَا رَبِّ خَلَقْتَنِي رَحْمَةً فِي
وَقَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقٍ غَيْبًا وَكَوَلَا رَحْمَتَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ أَنْتَ
مُؤَيِّدِي النَّصِيرِ عَلَى الْعَدَائِي وَكَوَلَا نَصْرَكَ لَكُنْتُ مِنَ الْمَغْلُوبِينَ

يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادٍ قَهَا وَمُنْشِيَ الْبَرَكَةِ مِنْ مَوْضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ
نَفْسَهُ بِالسُّمُورِ وَالرَّفْعَةِ فَأَوْلِيَاؤُهُ يُعَزِّزُونَ يَا مَنْ وَضَعَتْ لَهُ الْمُلُوكُ
نَيْرَ الْمُدَّةِ عَلَى أَعْنَاقِهَا فَمِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ اسْتَثْلَكَ بِرُبُوبِيَّتِهَا
الَّتِي اشْفَقَتْهَا مِنْ كِبَرِ يَأْتِكَ وَاسْأَلَكَ بِكِبَرِ يَأْتِكَ الَّتِي اشْفَقَتْهَا
مِنْ عِزِّكَ الَّتِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ
فَقُمْ مَدْعُونُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَدُرُورِ رَوَايَتِ وَقَعِ شَدَّ
كَهْزَبِ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ اِيْن دَعَا خَوَانَد وَجَهِي اَهْسَتْ دَر زِيْرَلَب
رَانْدَن بَس وَنَمُودَنْد كَهْزَبِ اِيْن دَعَا خَوَانَد بَوَاسِطَةُ هَرْ مَحْنَتِي وَالْمُحْمَدِي
اَنْ مَحْنَتِ وَالْمِ اَنْ وَي دُورِ شُود وَنِيْز دُرُورِ رَوَايَتِ وَقَعِ شَدَّ كَهْزَبِ دِيْن
رُوزِ بِيْجَاهِ رَكَعَتِ نَمَازِ كُنْد وَدُرُورِ رَكَعَتِي بَعْدِ اَزْ فَاتِحَةِ سُورَةِ تَوْحِيدِ وَ
مَعُوْذَتَيْنِ يَكْنُوْبِتِ خَوَانَد اَزْ كَنَاهَانِ پَاكِ شُود كَهْ كُوْتِيَا اَزْ مَادِرِ حَالَا
مَتَوَلَّدِ شَدَّ وَخَلَاصِ اَزْ تَنَكِي وَتَارِيْكَ قَبْرِ وَرُوحِي وَرُوحِي دُرُورِ رَوَايَتِ
هَمْچُوْ مَآهْ شَبِّ جَمَآنِ دَهْ دَرِ خَشَانِ بَاشَدُورِ عَمَلِهَايِ عَمَدَهْ دَرِيْهْ خَوَانَدَن
دَعَا اِسْتِفْتَاحِ اِسْتِ وَاِيْن دَعَا مَسْتِي اِسْتِ بَدْعَايِ اَمِّ دَاوُدِ وَبَسِيْبِ نَسَبِ

اِيْن دَعَا بَامِ دَاوُدِ كُوِيْنْدِ اَنْتِ كَهْ دَاوُدِ بِيْرِ حَسَنِ مَشْتِي اِسْتِ كَهْ فَرَزَنْدِ اِمَامِ حَسَنِ
عَلَيْهِ السَّلَامِ شِيْرِ دَاوُدِ دَاوَدَه اِسْتِ وَبَعْضِي كُوِيْنْدِ كَهْ مَادِرِ اَوْ دَخْتَرِ بِيْجَاهِ اِبْرَاهِيْمِ اِسْتِ
وَاِيْن مَوْافِقِ اِسْتِ بَا بِيْجَهْ دَرِ مَنَاجِ الصَّلَاحِ مَذْكُورِ اِسْتِ وَابِرَالِدِ وَالْمُحْمَدِي نَبِيْ دَاوُدِ
بِيْرِ وَي اَزْ مَدِيْنَةُ مَبْرُوكَهْ دَرِ بَنْدِ كَرَانِ كَرْدَه بَعْرَاقِ بَرْدِ وَمَدَّتِ مَدِيْدِ دُرُورِ
وِي بُوْدِ رَوَايَتِ جِيْنِ كُنْدَامِ دَاوُدِ بَعْدِ اَزْ اَنْكَلِ اَزْ خَلَاصِي دَاوُدِ مَآيُوسِ شَدَمِ
بِيْرِ وَصَعِيْفِ وَعَاجِزِ وَشَكْسْتَهْ كَشْتَمِ حَضْرَتِ مَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامِ كُوْفَتِي
ذَاشْتَنْدِ بَعِيَادَتِ اِيْشَانِ رَفْتَمِ چُوْنِ شَرَا بِيْجَاهِ عِيَادَتِ بِيْجَايِ اُوْرْدَمِ وَادَنِ ^{طَلَبِ}
كُرْدَمِ كَهْ اَزْ خَرْمَتِشِ بِيْرِ وَنِ اِيْمِ اَنْ حَضْرَتِ فَرْمُودِ اِيْمِ دَاوُدِ اَزْ دَاوُدِ جَهْ خَبَرِ
دَارِي كَفْتَمِ يَا مَوْلَا مَدَنِي شَدَّ كَهْ اَزْ وَصَالِ دَاوُدِ مَآيُوسِ كَشْتَمِ اَمِ اَنْ خَضْرَتِ فَرْمُودِ
بِرُتُوْبَادِ خَوَانَدَنِ دَعَا اِسْتِفْتَاحِ بِيْرِ تَعْرِيفِ اِيْنِ دَعَا بِيْجَاهِ اَكْرَدِ وَبِيَايِ فَضْلِ
وَخَوَاصِ وَي نَمُودِ بِيْجَدِ وَحَسَابِ مَنِ كَفْتَمِ يَا مَوْلَا اَدَابِ خَوَانَدَنِ اِيْنِ دَعَا ^{جِيْبِ}
اَنْ حَضْرَتِ فَرْمُودِ دَنْدِ چُوْنِ مَآهْ رَجَبِ دَرِ اَيْدِ وَاتِّفَاقِ اَمْرِنِ وَي نَزْدِيْكَ
بُوْدِ سِيْرِ وَزَايَا مِ بِيْضِ بَا كَهْ سِيْزْدَهْمِ وَچَهَارْدَهْمِ وَبَا نَزْدَهْمِ وَتَرِيْبِ بَرِ وَغُلِ
كُنِ وَجَابَهْ بَا كِيْنِ دَرِ پُوشِ وَدِرِ مَكَانِ بَا كِيْنِ خَالِي اَزْ بَنِيْ اَدَمِ وَبِرِ اِيْلَافِ

حصیر یا کینه بنشین پس چون زوال شود بر خیز و هشت رکعت نافله ظهر نماز
بگذارد و در رکعت اول بعد از فاتحه سوره اخلاص بخواند و در رکعت ثانی
سوره قل یا ایها الکافرون و در شش رکعت باقی از سوره های کوتاه
هر کدام که خواهی بخوان بعد از آن فرضیه ظهر را دکن پس هشت رکعت نماز
نافله عصر را دکن پس چون فارغ شوی دو رکعت نماز کن و در هر رکعت
بعد از فاتحه بپست و پنج نوبت بخوان شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَأَمَّا تِلْكَ فَأُولَ الْبَعِثِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
و صد نوبت بگوید یا قاضی حوائج السائلین بعد از آن نماز عصر را
بگذارد بشرطی که در جمیع نمازها از فرایض و نوافل نهایت خضوع
و خشوع بجای آوری و جد و جهد کن که در آن مکان کسی حاضر نشود
که ترا مشغول سازد بغير عبادت پس چون از نماز فارغ شوی روی
بقبله نشسته الحمد صد نوبت و قل هو الله احد صد نوبت و آیه الکرسی
ده نوبت بخوان پس سوره انعام و بنی اسرائیل و کهف و لقمان و تسبیح
و الصافات و حم السجده و حم عسق و خم الذخا و سوره فتح و سوره

واقعه و سوره تبارک الذی بیده الملك و نون و اذ السماء انشقت
تا آخر قرآن بخوان و اگر سوره ها ندانی هزار نوبت سوره توحید را بپل
آنها بخوان بعد از آنکه همه اینها خوانده باشی شروع کن بخواندن دعا
استفتاح ام داود گوید که چون دعا خواندم یاد آبی که حضرت فرموده
بودند و وقت مغرب شد نماز مغرب را کردم با نماز عشاء پس افطار
کردم بعد از آن آنچه از نمازهای نافله اتفاق افتاد بجای آوردم پس
خواب کردم در عالم خواب هر کس را از ملائکه و انبیا و شهدا و سعدا و
ابدال و عباد سلام الله علیهم را صلوات فرستاده بدم دیدم و دیدم
حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و آله که میگوید ای دحترم ای ام داود
بشارت باد ترا که همه این جماعت را که می بینی جمیع اینها یاری دهند
تواند و شفیعیان تواند در حصول مطلوب تو اندام داود گوید که
چون از خواب بیدار شدم بحق آن خداوندی که جان همه خلقان
در قبضه قدرت اوست آن قدر زمان که از عراق تا مدینه سواری
که در نهایت تند روی باشد سیر کند که مدینه رسد درین مقدار

زمان دیدم که داود آمد و گفت ای مادر من در بند کراک بودم و از خلاصی
خویش مایوس گشته بودم در شب نیمه ماه رجب در خواب دیدم ترا که در
نمان ایستاده بر بالای حصیری و در حوالی تو مردانی دیدم که سرهای ایشان
بر آسمان و پاهای ایشان در آب جامهائی سبز در بر و تسبیح حق تعالی
کویا و شخصی دیگر دیدم به حیل حضرت صلی الله علیه و آله جامه پاکیزه
در بر خوشبو تران مشک و عنبر در نهایت فصاحت و خوبی کلام باین
حرف زد و گفت ای پسر عجوزه صالحه بشارت باد ترا که خدای تعالی دعا
مادر ترا اجابت نمود لطف و کرم خویش رحمت تو پس چون از خواب بیدار
شدم دیدم که رسولان دوانقی نزد من حاضر شدند و مراد هر هاشم
نزد وی بردند پس حکم کردند تا بنده از من برداشتند و باین احسان
بیاری کرد و ده هزار درهم بمن داد و مرا بر مرکبی دهنده در زمانه
دوندگی سوار کردند تا آنکه سرعت هر چه تمام تر داخل مدینه شدم
پس ام داود گفت بخدمت حضرت امام جعفر صادق علیه السلام رفتم
و آنچه گذشته بود بوی عرض کردم آنحضرت فرمود که ابو دوانیق

«احسان شد»

در همان شب حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام را در خواب دید که آنحضرت بوی
رهاکن فرزند مرا و الا ترا با تش اندازم و او در تحت قدمهای خویش آتش
دید افر و خسته چون آن خواب بیدار شد همان لحظه داود را رها کرد و دعا
اینست بِ

صَدَقَ اللهُ الْعَظِيمُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ دُونَ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
الْبَصِيرُ الْخَبِيرُ شَهِدَ اللهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْغَنِيُّ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللهِ الْإِسْلَامُ
وَبَلَّغْتَ وَصَدَقْتَ أَنْبِيَاءَهُ رُسُلَهُ الْكِرَامُ وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ
الشَّاهِدِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ الْعِزُّ
وَلَكَ الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعِظَمَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمُهَابَةُ
وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْأَمْتَنَانُ وَلَكَ التَّسْبِيحُ وَلَكَ
التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا يُرَى وَلَكَ مَا لَا يُرَى وَلَكَ مَا
فَوْقَ السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ مَا تَحْتَ الْأَرْضِ وَلَكَ الْأَرْصُوفُ السُّفْلَى

وَلَكَ مَا لَا يُرَى

وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الثَّنَاءِ وَالْمُحَمِّدِ وَالشُّكْرِ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ اَمِينِكَ عَلَى
 وَحْيِكَ وَالْقُوَى عَلَى اَمْرِكَ وَالْمُطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَتَحْتِ اَحْصَاءِ وَلَكُنَا مِل
 لِكَلِمَاتِكَ وَالْمُحْتَمِلِ كِرَامَاتِكَ وَالنَّاصِرِ لِبَنِيَّاتِكَ وَالْمُدْمِغِ لِعَدَاَّتِكَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مِيكَائِيلَ مَلِكِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِرَافَتِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ
 الْمُعِينِ لِاهْلِ طَاعَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى اِسْرَافِيلَ حَامِلِ عَرْشِكَ
 وَصَاحِبِ الصُّورِ الْمُنْتَظَرِ لِمَرْكَ الْوَجَلِ مِنْ هَيْبَتِكَ الْمُسْتَفِيقِ
 مِنْ خِيفَتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى عِزْرَائِيلَ قَابِضِ رَفَاحِ عِبَادِكَ اَللّٰهُمَّ
 صَلِّ عَلَى اَحْمَدَ عَرْشِكَ الظَّاهِرِيِّ وَعَلَى مَلَأَتِكَ الذَّاكِرِينَ
 اَهْلَ التَّوَابِيَةِ عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ صَلِّ وَعَلَى اسْتَفْرِ الْكِرَامِ
 الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ وَعَلَى مَلَأَتِكَ الْكَاتِبِينَ وَعَلَى مَلَأَتِكَ
 لِحَنَانِ وَخَزَنَةِ النِّيرَانِ وَمَلِكِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَالِ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَنْبِيَاءِ اِذْ بَدِيعِ وَطَرَتِكَ الَّذِي
 اَكْرَمَهُ بِجُودِ مَلَأَتِكَ وَبِحَبَّةِ حَبَّتِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

اَمِينًا

اَمِينًا

اَمِنًا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجَسِ الْمُصْفَاتِ مِنَ الدَّنَسِ الْمُفَضَّلَةِ مِنَ
 الْاَنْبِيَاءِ الْمُرَدَّةِ بَيْنَ اَلْمَحَالِ الْقُدْسِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى هَابِيلَ وَشِيثَ
 وَادْرِيْسَ وَنُوحَ وَهُودَ وَصَالِحَ وَاِبْرَاهِيْمَ وَاِسْمَاعِيْلَ وَاِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
 وَيُوسُفَ وَالْاَسْبَاطِ وَلُوطًا وَشُعَيْبَ وَاَيُّوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَ
 يُوشَعَ ابْنِ نُونٍ وَمِيثَاقَ وَالْخَضِرَ وَذِي الْقُرْبَيْنِ وَتُونِسَ وَالْبَاسِ
 وَالْبَيْعَ وَذِي الْكِفْلِ وَطَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذَكَرِيَّا وَيَحْيَى
 وَشُعْبَانَ وَتُورَخَ وَمَتَّى وَارْمِيَا وَحَنُوقَ حَيُّوْقَ وَدَانِيَالَ وَعَمْرِيرَ
 وَعِيسَى وَشَمْعُونَ وَجِرْجِيْسَ وَالْحَوَارِيَّةِ وَالْاِتْبَاعِ وَخَالِدَ وَحَنَظَلَةَ وَلُقْمَانَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى اِبْرَاهِيْمَ وَآلِ اِبْرَاهِيْمَ
 اِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الْاَنْبِيَاءِ وَالْاَوْصِيَاءِ
 وَالْبُعْدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَاُئِمَّةِ الْهُدَى اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى الْاَبْدَالِ وَالْاَوْدَادِ
 وَالْاَسْبَاحِ وَالْعَبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالْمُصْلِحِينَ وَالزُّهَادِ وَاهْلِ الْبَيْتِ
 وَالْاَجْمَعِينَ وَاهْلِ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ

مُحَمَّدٌ

یا وکیل

يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا مَبْدِيُّ يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجِدُّ يَا سَمْعُ
 يَا مُفَضِّلُ يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ يَا هَادِي يَا مُرْسِلُ يَا سَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا
 وَفِيُّ يَا مَانِعُ يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَفِيُّ يَا خَلَّاقُ يَا رَزَّاقُ
 يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مَنْ بِيَدِهِ كُلُّ
 مِفْتَاحٍ يَا نَفَّاحُ يَا رَوْفُ يَا عَطُوفُ يَا كَافِيُّ يَا شَافِيُّ يَا مُعَافِي
 يَا مُكَافِيُّ يَا وَفِيُّ يَا مُهِيمُ يَا عَزِيزُ يَا حَيَّانُ يَا مُكَبِّرُ يَا سَلَامُ
 يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ يَا قُدُّوسُ
 يَا نَاصِرُ يَا مُؤَنِّسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ يَا بَارِيُّ يَا مُتَعَالِي
 يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُجِيبُ يَا قَائِمُ يَا دَائِمُ يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ
 يَا بَارِيُّ يَا سَارُّ يَا عَدَلُ يَا فَاضِلُ يَا دَيَّانُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ
 يَا سَمِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَاشِرُ يَا قَدِيمُ يَا غَافِرُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُبِيرُ
 يَا مُجِيبُ يَا مُجِبِيُّ يَا رَافِعُ يَا رَازِقُ يَا مُقَدِّدُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُعْثِي
 يَا مُقْنِيُّ يَا مُعْنِيُّ يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا حَاضِرُ
 يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَائِدُ يَا مَنْ عَلَى فَا سَتَعْلَى فَكُلُّ

فَاَنْتِ يَا مُنِيبُ يَا مَبِيتُ يَا ظَاهِرُ
يَا حَكِيمُ يَا رُؤُوفُ يَا مُدِّ يَا مُعِيتُ يَا مُنَا
جِدُ يَا رَازِقُ يَا وَكِيْلُ يَا مُنَاجِثُ يَا

يَا مَنْ أَنْظَرَ إِلَى يَوْمٍ قَرَّبَ قُدْرَتِي وَبَعَدَ فَنَائِي وَعَلَّمَ التَّسْوِيءَ وَخَفَى
يَا مَنْ إِلَيْهِ التَّدْبِيرُ وَكَهُ التَّقْدِيرُ وَكَهُ الْمَقَادِيرُ يَا مَنْ الْعَسِيرُ
عَلَيْهِ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا مَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ يَا مُرْسِلَ الرِّيحِ يَا
فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا بَاعِثَ الْأَرْوَاحِ يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّمِاحِ يَا رَادَّ مَا
قَدْ فَاتَ يَا نَاشِرَ الْأَمْوَاتِ يَا جَامِعَ الشَّتَاتِ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ
وَفَاعِلَ مَا يَشَاءُ وَيَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا حَيُّ
حِينَ لَا حَيَّ يَا حَيُّ يَا حَيُّ الْمَعْنَى يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ
وَرَحِمْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَأَرْحَمُ
ذَلِكِ وَفَاقَتِي وَفَقَرِي وَتَضَرَّعِي وَتَفَرُّدِي وَأَتَفَرَّدِي وَوَحْدَتِي
وَحُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ وَأَعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ
دُعَاءَ الْخَاضِعِ الدَّائِلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَغِيثِ الْبَائِسِ الْمُهْتَهِمِ
الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْغَائِلِ الْمُسْتَجِيرِ الْمَقْرِبِ بِذَنْبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ مِنْهُ
الْمُسْتَغِيثِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ اسْتَلَمَتْهُ ثِقَلُهُ وَرَفَضَتْهُ أَحِبَّتُهُ

وَعَظَمَتْ فَجِيعَتُهُ دُعَاءَ حَرْفِ حَرْبٍ مُسَكِّنٍ ضَعِيفٍ مُهَيِّئٍ بَائِسٍ
مُسْتَكِينٍ بِكَ مُسَجِّمٍ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرُكَ بِأَنَّكَ مُلْكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ
مِنْ أَمْرٍ يَكُونُ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ قَدِيرٌ وَاسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ
وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ وَالْبَيْدِ الْحَرَامِ وَالتَّرَكُّبِ وَالْمَقَامِ وَالشَّعْرِ الْحَرَامِ وَالْمَشَاعِرِ
الْعِظَامِ وَبِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ
شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ طَائِعِيَّةً وَاسْحَقْ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ
وَيَا مَنْ كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضَرَّ أَيُّوبَ يَا رَادَّ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَزَادَ
الْخَضِرَ فِي عِلْمِهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَزَكَرِيَّا يَحْيَى وَمَرْيَمَ
عِيسَى وَيَا حَافِظَ بَيْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ أُمِّ مُوسَى اسْتَغْفِرُكَ
إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلِّهَا وَتَجْعَلَ لِي
مِنْ عَذَابِكَ وَتَوْجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَانَكَ وَأَحْسَانَكَ وَغُفْرَانَكَ
وَحَبْلَانِكَ وَاسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ عَنِّي كُلَّ خَلْقَةٍ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي
وَتَقْضِيَ لِي كُلَّ بَائِسٍ وَتُلْزِمَ لِي كُلَّ صَعْبٍ وَتُسَخِّرَ لِي كُلَّ عَسِيرٍ
وَتُخْرِجَ كُلَّ تَائِلٍ بِشَرِّ سُوْرَةٍ وَتُكْفِ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ كُلَّ

عَدُوِّي وَخَاسِدِي وَتَمْنَعُ مِنِّي عَنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَارِيٍّ يَحُولُ
 بَيْنِي وَبَيْنَ وَلَدِي وَيُجَاوِلُ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعَتِكَ وَيُنْشِئَنِي
 عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ كُنْجَمُ لَحْنِ الْمُتَمَرِّدِينَ وَفُحْرُ عَنَاهُ الشَّيَاطِينِ
 وَأَذَلُّ رَقَابِ الْمُتَكَبِّرِينَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كَيْدِ الْمُتَسَلِّطِينَ عَنْ
 الْمُتَضَعِّقِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَتَهْتِكُكَ لِمَا تَشَاءُ
 كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي قِيَامًا تَشَاءُ بِسْمِ الْخَضِرِ بَا
 داود گفت وقتی که دعا تمام کنی بر زمین سجده کن و روی خود
 بجاه مال و بگو اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ فَأَرْحَمْ ذُلِّي وَ
 قَاتِلِي وَاجْتِمَادِي وَتَضَرُّعِي وَتَكْنُتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 که فطره اشك از چشم تو جاری شود که علامت استجاب دعاست
واما شب شانزدهم و هفدهم بروایتی سید رضی الدین علیه السلام و ^{ضمیمه}
 مثل شب نیمه ماه مذکور است و ثواب بدستور مذکور و بروایت دیگر
 ثواب این نماز آن باشد که در قیامت روی او نورانی باشد که مقدار
 مسافت مابین مکه و مدینه را پر کند و برآه از آتش و دوزخ بوی دهند

و عذاب قبر از وی برداشته شود **واما** شب هجدهم هر که درین شب دو
 رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره توحید را ده نوبت
 و موعودتین هر یکی را ده نوبت بخواند کناهان وی آمرزیده شود و او زنده
 شود مابین دوزخ و آتش خندق که مسافت هر دو خندق مثل مسافت
 مابین زمزم و آسمان **واما** شب نوزدهم هر که در شب چهار رکعت نماز
 کند و در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی و سوره توحید را پانزده بار
 بخواند ثواب حضرت موسی علی نبینا وعلیه السلام با و کرامت شود و این کرد
 از شرحین و انس و حضرت حق بنظر رحمت روی نظر کند **واما** شب بیستم
 هر که درین شب شش رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره کوثر
 را و سوره توحید را ده نوبت بخواند حکم شود از جانب الله تعالی که تا سال
 دیگر کناهان وی ننویسند و باید که این نماز ترک نکند خواه ایستاده
 کند و خواه نشسته که خدای تبارک و تعالی مباحات میکند بر ملائکه باین
 نماز **واما** شب بیست و یکم هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر
 رکعت بعد از فاتحه سوره حمد هفت نوبت بخواند و چون ازین

فارغ شود ده نوبت صلوات فرستد و ده نوبت استغفار کند از دنیا پیروز
نزد تا جای خود را در بهشت مشاهده نکند و ثواب هفتاد پیغمبری
کرامت شود **و اما** شب پست و دوم هر که درین شب دو رکعت نماز کند
در هر رکعتی بعد از فاتحه پنج نوبت سوره الصّحی بخواند خدای تعالی بعد
هر رکعتی که خوانده باشد و بعد هر کافری و کافره در جات بوی کرامت
کند و ثواب هفتاد حج در نامه اعمال وی بنویسند و ثواب کسی که عبادت
کرده باشد هزار مرخص را و ثواب هزار قضا کننده حاجت جهت وی بنویسند
و اما شب پست و سیم هر که درین شب چهل رکعت نماز کند و در هر رکعت
بعد از فاتحه سوره اخلاص و آیه امن الرسول تا آخر بکینوبت بخواند
خدای تعالی بوی عطا کند ثواب هزار حسنة و رفع کند از وی عقاب هزار
سینه و بلند کرد از جهت وی هزار درجه و جهت وی دست برداشته
دعا کند هزار فرشته **و اما** شب پست و چهارم هر که درین شب پست
رکعت نماز کند میانه شام و خفتن در هر رکعتی بعد از فاتحه ایمن
الرسول و قل هو الله احد یکبار بخواند خدای تبارک و تعالی او را و

اهل بیت او را در حفظ و امان خویش نگه دارد و در همان مکان امریزه
شود **و اما** روز پست و پنجم روز وفات حضرت امام موسی است علیه السلام
هر که درین روز روزه دارد کفاره گناهان دو بیت ساله وی شود
و اما شب پست و ششم هر که درین شب دوازده رکعت نماز کند در هر
رکعتی بعد از فاتحه سوره اخلاص چهل نوبت بخواند مصافی کند با وی
فرشتگان و امر شود هفتاد هزار فرشته و اگر از جهت وی استغفار کنند
و امین کرد از وقوف صراط **و اما** شب پست و هفتم در کتاب منهاج
الصلاح مذکور است که این شب شبی است بغایت عظیم و درین شب غسل
مستحب است و زیارت حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام درین شب پست
موکد است بآن زیارت نامه که مذکور خواهد شد در همین روز و عامل
این شب را ثواب شصت ساله بنویسند و غسل این شب بعد از غسل
و زیارت دوازده رکعت نماز است در هر وقت که خواهد بگذارد پس
بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه چهار نوبت سوره توحید و چهار نوبت
معوذتین و چون فارغ شود در همان مقام چهار نوبت بگوید

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ بعد از آن هر دعا خواهد بکند که بی شک مستجاب و در روایت
دیگر واقع شده که بعد از هر دو رکعت که سلام دهد فاتحه و آیه الکرسی
سوره قدر و معوذتین و هر یک را هفت نوبت بخواند و بعد از آن
این دعا بخواند که الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَمْ يَتَّخِذُ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا وَكَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَكَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِيرٌ تَكْبِيرًا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاذِ عَرْشِكَ عَلَى أَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُسْتَعِ
الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَيَذِكْرِكَ
الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَبِكَلِمَاتِكَ الَّتِي تَمُتُّ صِدْقًا وَعَدًا
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْتَ تَفْعَلُ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِهَا
دعا که کند مستجاب کرد بشرطی که خلاف شرع نباشد و نیز در این
شایع دعا بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالتَّجَلِّي الْأَعْظَمِ فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّرِّ الْمَكْرَمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا
مَا أَنْتَ بِهِ أَعْلَمُ يَا مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يَعْلَمُ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي بِشَرَفِ الرِّسَالَةِ فَضَّلْتَهَا وَبِكْرَامَتِكَ أَجَلْتَهَا
اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِالْمُبَعَّتِ الشَّرِيفِ وَالسَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَالْعَنْصَرِ
الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً وَحَسَنَاتِنَا
مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَقُلُوبُنَا بِحَسَنِ الْقَوْلِ مَبْرُورَةً وَأَرْزَاقَنَا
مِنْ لَدُنْكَ بِالْيُسْرِ مَدْرُورَةً اللَّهُمَّ أَنْتَ تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ هَ
بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنْ إِلَيْكَ الرَّجْعُ وَالْمُنْتَهَى وَأَنْ لَكَ الْأَمَامَاتُ وَالْحُجُجُ
وَأَنْ لَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ إِنَّا نَسُودُ بِكَ مِنْ أَنْ تَزُكَّ وَ
تَحْرَى وَنَأْتِي مَا عِنْدَهُ تَتَّي اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَ
نَسْتَعِذُّ بِكَ مِنَ النَّارِ فَأَعِزَّنَا مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَنَسْأَلُكَ مِنَ
الْحُورِ الْعِينِ فَأَرْزُقْنَا بِغَيْرَتِكَ وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا عِنْدَ كِبَرِ
سِنَانَا وَكَهْنِ أَعْمَالِنَا عِنْدَ اقْتِرَابِ أَحْوَالِنَا وَأَطْلُ فِي طَاعَتِكَ
وَمَا يَقْرُبُ لَدَيْكَ وَتَجْهِي عِنْدَكَ وَتُزَلِّفْ لَدَيْكَ أَعْمَارَنَا وَ
أَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا وَأُمُورِنَا وَمَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ

مِنْ خَلْقِكَ مَنْ عَلَيْنَا وَتَفَضَّلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَأَبَدًا يَا بَابَانَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْنَاكَ لِأَنْفُسِنَا
يَا أَتَمَّ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ
أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا
يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَهَذَا رَجَاءُ مُكْرَمٍ الَّذِي كَرَّمْتَنَا
بِهِ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَرَمِ الْكَرَّمِ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَكَأَنَّكَ لَمْ تَجِدْ يَوْمَ الْجُودِ
الْكَرَمَ فَاسْتَلَّكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْكَرِيمِ الَّذِي
خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى غَيْرِكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ بِطَاعَتِكَ
وَالْأَمِلِينَ لِشِفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْنَا
مُقْبِلِينَ عِنْدَكَ خَيْرَ مُقْبِلٍ فِي ظِلِّ طَلِيلٍ وَمُلْكٍ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ اقْبَلْنَا مُقْبِلِينَ مُنْجِيَيْنَ غَيْرَ مُغْضَبِينَ عَلَيْنَا
وَلَا الضَّالِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِغَرَامِ
مَغْفِرَتِكَ وَبِمَوَاهِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ

٢٥
كُلِّ بَرٍّ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ
وَدَعْوَتَكَ وَسَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلَتَكَ وَطَلَبَكَ الطَّالِبُونَ وَ
طَلَبْتُ إِلَيْكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْبَقَّةُ وَالرَّجَاءُ وَإِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَالْدُّعَاءِ
اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصَرِي وَالْيَقِينَ
فِي قَلْبِي وَالتَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي وَ
رِزْقًا وَسَعَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَإِنَّ قَتْلِي وَبَارِكْ قِيَامَ رِزْقَتِي
وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَرَغْبَتِي قِيَامًا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بعد از آن سجده کند و در سجده بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي هَدَانَا لِمَعْرِفَتِهِ
وَحَصَّنَا بِوَلَايَتِهِ وَوَفَّقَنَا لِمَطَاعَتِهِ وَصَدَّقَنَا بِكَوْنِهِ شُكْرًا شُكْرًا
بِسِرِّ سِرِّ سَجْدَةِ بَرْدِ شَهَةِ بَكْوِيدِ اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ فِي حَاجَتِي وَ
اعْتَمَدْتُ إِلَيْكَ بِمَسْأَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِإِيْمَتِي وَسَادَتِي اللَّهُمَّ
انْقَضَتْ حُجَّتِي وَأَوْدَتْ نَامُوسِي وَارْزُقْنَا مَرَاتِقَتِي وَأَدْخِلْنَا الْجَنَّةَ
فِي زَمَرَتِهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَأَمَّا** روزیست و هفتم رجب
درین روز حضرت سالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم به پیغمبری مبعوث شد

واین روز مستی است بر روز مبعث و این روز یکی از ایام اربعه سال است و دوم
آن ایام روز دحوالارض است که آن سبت و پنجم ذی القعدة است و سیم
غذیرات و آن هجدهم ذی الحجة است و چهارم روز مولود حضرت رسالت
پناه صلی الله علیه و آله و سلم و آن هفدهم ربیع الاول است و از جمله
احمال این روز صوم است و در روایت واقع شده که روزه روز مبعث برای
سکند نزد خدای تعالی برون هفتاد سال و عمل دیگر غسل است و تصدق
و سرور و ساختن مؤمنان چه در اینها فضل بسیار و ثواب بسیار است
و افضل اعمال درین روز زیارت حضرت رسالت پناه و زیارت حضرت
امیر المؤمنین علیهما السلام و در روایت از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
هر که زیارت کند مرا بعد از فوت من همچنانست که مهاجرت کرده باشد
سوی من در حین حیات من و اگر کسی را استطاعت حضور نباشد مرا
از دور سلام و زیارت کند که بمن میرسد سلام و زیارت وی چنانچه از
حضرت امام ناطق جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام مرویست که هر که
هر که زیارت حضور کند آن حضرت سلام وی بر می شود و اگر از دور

زیارت کند آن حضرت را میرسد آن حضرت سلام وی طریق زیارت آنحضرت
از دور است که اول غسل از جهت زیارت کند پس صورتی راست کند و اسم
مبارک آنحضرت را بر آنجا نویسد و در برابر آن بایستد و از خاطر خویش
چنان بگذرانند که در مقابل آنحضرت ایستاده اند و نیت زیارت چنین کنند
که زیارت حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله میکنم از دور یا نزدیک است
تقرب بخدا پس بگوید أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَأَنَّ سَيِّدَ الْأَنْبِيَاءِ
وَالْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيلَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا نَبِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صَفِيَّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَحْمَةَ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا خَلِيقَ النَّبِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
قَائِمًا بِالْقِسْطِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاتِحَ الْخَيْرِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَقْدَنَ
الْوَحْيِ وَالْكَرَامِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا السَّاحِبُ الْمُنِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا

مَبْلَغًا عَنِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْبَشِيرُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّذِيرُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا نُورَ اللَّهِ الَّذِي يَنْضَاءُ بِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ
الطَّيِّبِينَ الظَّاهِرِينَ الْهَادِيَيْنَ الْمَهْدِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى جَدِّكَ
عَبْدِ الْمُطَلِّبِ وَعَلَى أَبِيكَ عَبْدَ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى أُمِّكَ أَمْنَةَ بِنْتِ
وَهَبٍ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ حَمْرَةَ سَيِّدِ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ الْعَبَّاسِ
بْنِ عَبْدِ الْمُطَلِّبِ السَّلَامُ عَلَى عَمِّكَ وَكَفِيلِكَ أَبِي طَالِبٍ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا حُجَّةَ اللَّهِ عَلَى آلِهِ وَالْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَالسَّابِقِينَ إِلَى طَاعَةِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
وَالْمُفَرِّقِينَ عَلَى رُسُلِهِ وَالْخَاتِمَ لِنَبِيِّانِهِ وَأَشَاحِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ وَالشَّافِعَ
إِلَيْهِ وَالْمَكِينِ لَدَيْهِ وَالْمُطَاعَ فِي مَلَكُوتِهِ الْآخِذَ مِنَ الْأَوْصَافِ مُحَمَّدَ
لِإِسَائِرِ الْأَشْرَافِ الْكَرِيمِ عِنْدَ الرَّبِّ وَالْمُكَلِّمَ وَرَأْيَ الْحُجُبِ الْفَارِيزِ بِالسَّيَاقِ
وَالْغَايَةِ مِنَ التَّحَاقِّ تَلِيمَ عَارِفٍ بِحَقِّكَ مُعْتَرِفٍ وَالتَّقْصِيرِ فِي
قِيَامِهِ بِوَجِيبِكَ غَيْرَ مُنْكَرٍ مَا انْتَهَى إِلَيْهِ مِنْ فَضْلِكَ مِنْ مَوْقِفٍ
بِالْمُرِيدَاتِ مِنْ رَبِّكَ مُؤْمِنٍ بِالْكِتَابِ الْمُرْسَلِ إِلَيْكَ مُحَلِّلِ خَلْقِكَ
مُحَرِّمِ حَرَامِكَ أَشْهَدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَعَ كُلِّ تَاجِدٍ وَاجْتِمَاعٍ عَنْ كُلِّ

جَاهِدُكَ أَنْتَ قَدْ بَلَغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنُصَحْتَ لِأَمَّتِكَ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ
رَبِّكَ وَصَدَقْتَ بِأَمْرِهِ وَاحْتَمَلْتَ الْأَذَى فِيمَا دَعَوْتَ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ
وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ وَأَدَيْتَ الْحَقَّ الَّذِي كَانَ عَلَيْكَ وَأَنْتَ قَدْ
رُفِقْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ وَغَلُظْتَ عَلَى الْكَافِرِينَ وَعَبَدْتَ اللَّهَ مُخْلِصًا حَتَّى أَتَاكَ
الْيَقِينُ فَبَلَغَ اللَّهُ بِكَ أَشْرَفَ مَحَلِّ الْمَكْرَمِينَ وَأَعْلَى مَنَازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَلَدَّرَ
دَرَجَاتِ الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لَا يُلْحَقُكَ لَاحِقٌ وَلَا يَفُوتُكَ فَارِقٌ وَلَا يَنْفُكُكَ
سَابِقٌ وَلَا يَطْعُكَ فِي إِدْرَاكِكَ طَامِعٌ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَقْدَنَا بِكَ مِنْ
الْهَلَكَةِ وَهَدَانَا بِكَ مِنَ الضَّلَالَةِ وَنَوَّرَنَا بِكَ مِنَ الظُّلُمَةِ فَجَرَّكَ اللَّهُ
لِإِسْرَافِ اللَّهِ مِنْ مَبْعُوثٍ مَا جَرَى نَبِيًّا مِنْ أُمَّهِ وَرَسُولًا عَنْ أَرْسَلِ
إِلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأَقْبَى يَا رَسُولَ اللَّهِ ذُرِّيَّتَكَ عَارِفًا بِحَقِّكَ مُقْصِرًا بِفَضْلِكَ
مُسْتَبِيرًا بِضَلَالَةٍ مِنْ خَالَفَكَ وَخَالَفَ أَهْلَ بَيْتِكَ عَارِفًا بِالْهَدَى
الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ يَا بَنِي آدَمَ وَأَقْبَى وَنَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي أَنَا أَصْلَى
عَلَيْكَ كَمَا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَصَلَّى عَلَيْكَ مَلَائِكَتُهُ وَأَنْبِيَائُهُ وَرُسُلُهُ
صَلَوَةٌ مُتَتَابِعَةٌ وَافِرَةٌ مُتَوَاصِلَةٌ لَا انْقِطَاعَ لَهَا وَلَا أَمَدَ وَلَا أَجَلَ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ الظَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتُمْ أَهْلُهُ **وَأَنَا** زيارت حضرت
اميرالمؤمنين علي بن ابی طالب از دور بهمان طریق حضرت رسول صلی الله
عليه وآله وسلم مذکور شد پس نیت کند که زیارت حضرت اميرالمؤمنين علي
عليه السلام ميکنم از دور سنت تقرب بخدا و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ
اللَّهُ فِي أَرْضِهِ وَحُجَّتِهِ عَلَى عِبَادِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَشْهَدُ
أَنَّكَ جَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَعَمِلْتَ بِكِتَابِهِ وَاتَّبَعْتَ سُنَنَ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوَارِهِ وَقَبَضَكَ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ
وَأَنْزَمَ أَعْدَاءَكَ لِحُجَّةٍ مَعَ مَا لَكَ مِنَ الْحُجَجِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ
اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرِكَ رَاضِيَةً بِقَضَائِكَ مُوَلَّعَةً
بِدُرِّكَ وَدُعَائِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَتِ أَوْلِيَائِكَ مُحَبُّوَّةً فِي أَرْضِكَ وَ
سَمَائِكَ صَابِرَةً عَلَى زُفْرِ بِلَادِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى فَرَجِكَ لِقَائِكَ مُتَرَوِّدَةً
لِلتَّقْوَى لِيَوْمِ جَزَائِكَ مُسْنَةً بِسُنَنِ أَوْلِيَائِكَ مُفَارِقَةً لِخَلْقِكَ
إِعْدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا بِحَدِّكَ وَتَنَائِكَ وَغَايِرَهُ و زیارت
بآن طریق است که از حضرت استاد امام دام ظلّه العالی منقول شده و دیگر

از عملهای روز نیست و هفتم رجب نماز است و در کتاب منهاج الصالح مذکور است
که درین روز دوازده رکعت نماز سنت است و دهر رکعتی بعد از فاتحه هر
سوره که خواهد بخواند و چون از نماز فارغ شود سوره فاتحه بخواند چهار
نوبت و سوره توحید چهار نوبت و معوذتین چهار نوبت و نیز چهار نوبت
بگوید لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ
إِلَّا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ و چهار نوبت اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا و چهار
نوبت لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا و این دعا نیز بخواند يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ
والتَّجَاوُزِ وَضَمِنَ عَلَى نَفْسِهِ الْعَفْوَ وَالتَّجَاوُزَ يَا مَنْ عَفَى وَتَجَاوَزَ عَنِ
عَنِّي وَتَجَاوَزَ يَا كَرِيمُ اللَّهُمَّ وَقَدْ أَلَدَى الظُّلُبُ وَأَعْيَا الحِيلَةُ وَالْمَذْهَبُ
وَدَرَسَتِ الْأُمَالُ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ
اللَّهُمَّ سَبِّحْ الْمُطَالِبُ إِلَيْكَ مَشْرَعَةً وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مَرَّةً
وَأَوَّلِيَا الدُّعَاءِ مِنْ دُعَاكَ مُفْتَحَةً وَالْإِسْتِغَاثَ مِنْ اسْتِغَاثَتِكَ بِكَ
مُبَاحَةً وَاعْلَمْ لَدَا عَيْنِكَ بِمَوْضِعِ إِبْجَابِهِ وَلِلصَّابِرِ إِلَيْكَ بِمَرَصِدِ غَاثَةٍ
وَأَنَّ اللَّعْفَ إِلَى جُودِكَ وَالضَّمَانَ بِعَدَّتِكَ عَوَضًا مِنْ مَنِّعِ الْبَاحِلِينَ

وَمِنْ دُوحَةٍ عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَزِينَ وَأَنَّكَ لَا تَحْبِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا
عَنْ حُبِّهِمْ الْأَعْمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ مَا رَزَقَ الرَّاحِلُ إِلَيْكَ
عَزَمُ إِرَادَةٍ يَخْتَارُكَ بِهَا وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزَمِ الْإِرَادَةِ قَلْبِي فَأَسْأَلُكَ
بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمْسَلَهُ أَوْ صَارِخٍ إِلَيْكَ أَغَشَتْ
صَرْخَتُهُ أَوْ مَكْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَحَّتْ عَنْ قَبْلِهِ أَوْ مَذْنِبٍ خَاطِي غَفَرَتْ
لَهُ مُعَافَاةً أَتَمَّتْ نِعْمَتَكَ عَلَيْهِ أَوْ فَقِيرٍ أَهْدَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ وَلَيْتَكَ
الدَّعْوَةَ عَلَيْكَ حَقٌّ وَعِنْدَكَ مَنَزِلَةٌ إِلَّا صَلَّيْتُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلَّيْتُ
حَوَاجِّي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا رَجَبُ الْمَرْجَبِ الْمَكْرَمِ الَّذِي كَرَّمْتَنَاهُ
أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَرَمِ أَكْرَمْتَنَاهُ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَسَأَلُكَ
بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ
فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَّا غَيْرُكَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
الظَّاهِرِينَ وَتَجْعَلَ مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْأَمَلِينَ فِيهِ
لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ
خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى

عِبَادِهِ الْمُصْطَفَيْنِ وَصَلُّوا تَهْ عَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا
هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَبَكَرَ أَمْرَكَ جَلَّلْتَهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْكَرِيمِ أَحَلَلْتَهُ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَيْهِ صَلَواتٍ دَائِمَةٍ تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا رُخْرًا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
أَمْرِنَا نَيْسِرًا وَآخِرَتِنَا بِالسَّعَادَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَالِنَا وَقَدْ قَبِلْتَ النِّسْرَ
مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْتَنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ أَمَالِنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ **وَأَمَّا** شب بیهشت و هشتم ماه رجب هر که
در شب دوازده رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره
سَبَّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى و سوره قدر هر یکی را ده نوبت بخواند و چون فارغ
شود صد نوبت صلوات فرستد و صد نوبت استغفار کند بنویسد از
جهت وی ثواب عبادت جمیع ملائکه **وَأَمَّا** نماز شب بیهشت و نهم بدستور
شب بیهشت و هشتم است **وَأَمَّا** شب سیام هر که در شب ده رکعت نماز کند
و در هر رکعت بعد از فاتحه یازده نوبت سوره اخلاص بخواند بخشد
نوبت هفت شهر در بهشت فردوس و چون از قبر بیرون آید روی وی
همچو ماه شب چهارده تابان باشد **فصل** در اعمال ماه شعبان و این

ماه منسوبست بحضرت سید کائنات صلوٰۃ الله و سلامه علیه و خیرین ماههاست
بعد از ماه مبارک رمضان و در روایت واقع شده که چون ماه مبارک شعبان
نومیشد حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم منادی را امر میفرمودند
تا ندا میکرد خلقان را که حضرت رسول صلی الله علیه و آله میکشید ای اهل مینه
من رسولم ان جانبد خدای شما و این ماه ماهی منست و هر کس درین ماه مراقب
دهد خدای تعالی بروی رحمت کند و از حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام فرمودند
که تا من منادی حضرت رسول شنیدم من بعد ازین روز این ماه فوت نشد
و بعد ازین نیز فوت نخواهد شد و درین ماه اعمال حسنه هفتاد مرتبه زیاده است
از غیر او و جمیع گناهان درین ماه محو میشوند و حسنات بدرجه قبول افتد
و حق سبحانه و تعالی مساجد میکند بملائکه ازین ماه و اعمال وی و حلال
عرش تعظیم این ماه میکنند و این ماه را شعبان میگویند بواسطه آن
که شعبان معنی تفرقه است و درین ماه چون احوال و اوراق بینندگان
منشعب و متفرق میگردد پس ازین جهت او را شعبان میگویند و نیز در
روایت واقع شده که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله ماه شعبان

وماه رمضان را متصل بهم روز میباشند و میفرمودند که این روز روز
کفایت گناهانست از گذشته و آینده و فضل بسیار از جهت روز ماه شعبان
بیان میفرمودند که اگر کسی مرتکب خون ناحق شده باشد و درین ماه روز
خدای تعالی برکت روز این ماه او را پیام دهد و در کتاب من لا یحضره الفقیه
مرویت از حضرت امام محمد باقر علیه السلام که فرمودند هر کس در ماه شعبان
روزه دارد پاک میکند اندک آن روزه ویرا از هر صوم و باده را وی گوید
از آن حضرت پرسیدم که صوم و باده چیست فرمودند که صوم عبارتست
از سوگند که در حین غضب یاد کند و نیز در کتاب مذکور مرویت که حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که هر که در اوّل روز از ماه شعبان روزه
دارد جنت واجب شود از جهت وی هر که دو روز ازین ماه روزه دارد
خدای تبارک و تعالی هر روز و هر شب بنظر رحمت بروی نظر کند و همیشه
نظر الهی با وی بوده باشد و هر که سه روز روزه دارد همچنانست که خدا تعالی
را در عرش مجید زیارت کرده باشد در هر روز و صاحب کتاب مذکور
میفرماید که زیارت الله تعالی زیارت انبیاء و ائمه معصومین صلوٰۃ الله

علیهما اجمعین هر که زیارت کند ایشان را بجهت آنکه زیارت کرده است خدای تعالی
و کسی که عاصی شده ایشان را همچنانست که عاصی شده حق تعالی و کسی که تابع
ایشان را همچنانست که تابع شده خدا را و نیز در کتاب مذکور مسطور است
مروی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که هر که سه روز آخر ماه شعبان روزه
دارد و متصل گرداند بماه رمضان بنویسد خدای تعالی آن برای وی ثواب
دو ماه روزه بی هم و دیگر روزه روز پنجشنبه ماه شعبانست روایت
از صدر و بدر کاشفات محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که فرمودند در
هر روز از روزهای پنجشنبه ماه شعبان آسمانها را زینت میکنند و ملائکه
میگویند بار خدا یا پیامبر بکرم خویش روزه داران این روز را و دعا
ایشان را مستجاب گردان و هر که در این روز دو رکعت نماز کند در هر رکعتی
بعد از فاتحه سوره توحید بخواند صد نوبت و چون فارغ شود صد نوبت
صلوات فرستد بر حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و هر حاجتی که داشته باشد
قضا شود و چون ماه مبارک شعبان بپسند بخواند آن دعای که در دیدن
ماه رجب گفته شد و از ستمهای ماه شعبان آنست که در هر صبح و شام

۲۱
این دعا بخواند ما شاء الله یوفقنا الیه ما شاء الله استکانه بیده ما شاء الله
تعبداً لله ما شاء الله تلطفنا بیده ما شاء الله نصرنا الیه ما شاء الله
استعانته بالله ما شاء الله استغاثته بالله ما شاء الله لا حول ولا قوة
إلا بالله و نیز سنت است که در هر روز ماه شعبان هفتاد بار بگوید استغفر الله
الذی لا اله الا هو الرحمن الرحیم الخالق القیوم و اتوب الیه و حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که هر که این استغفار بگوید اسم او را در افق
مبین بنویسند راوی گویند پرسیدم از آنحضرت که افق مبین چیست فرموده اند
که مکانیت پسر عرش بغایت وسیع و در روی جویمار و است و در کنار آن
جویمار قدحهاها ده بعد ستارگان آسمان و نیز فرموده اند که هر که در این
ماه هزار نوبت بگوید لا اله الا الله لا نعبد الا ایاه مخلصیه که الذین
و کو کبره المشرکون بنویسد خدای تعالی در دیوان اعمال او عبادت هر
مخلوق و محو کند از نامه اعمال او هزار سیئه و روی وی در روز قیامت
چون ماه درختان باشد و نیز سنت است که نزد زوال هر روز این ماه
و در شب نیمه این ماه این دعا بخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد

شجرة النبوة وموضع الرسالة ومختلف الملائكة ومعدن العلم وأهل
بيت الوحي اللهم صل على محمد وآل محمد الفلك الجارية في الحج
الغامرة يامن من ركبها ويفرق من ركبها المتقدم لهم مارق والمتأخر
عنهم زاهق واللازم لا حق اللهم صل على محمد وآل محمد الكهف الحصين
وغياث المضطرب المستكين ومجا الحاربي ومجا الخافين وعصية
المعتصمين اللهم صل على محمد وآل محمد صلوة كثيرة تكون لهم رضا
وحق محمد وآل محمد أداء وقضاء جوار منك وقوة يارب العالمين
اللهم صل على محمد وآل محمد الطيبين الأبرار الأخيار والذرية أوجب
حقوقهم ومودتهم وفرض طاعتهم ولا يمتهم اللهم صل على محمد
آل محمد وأمر رعاي بطاعتك ولا تخزني بمعصيتك وأرزقني
مواثاة من قترت عليه من رزقك بما وسعت علي من فضلك
ونشرت علي من عدلك وأحييتني تحت ظلك وهذا شهر مبارك سيد
رسلك شعبان اللهم وأنعتني حول عرشك وأخفقتني بشعاع
نورك وأحييتني تحت ظلك الذي حقيقته منك بالرحمة والرضوان

الذي كان رسول الله صلى الله عليه وآله يدأب في صيامه وقيامه
في لياليه وأيامه نحو عاك في أكرامه وأعظامه إلى محل حمائه
اللهم وأعنا على الامتنان بسنته فيه ونيل الشفاعة لديه اللهم
واجعل له في شفعيا وطريقا إليك سهيا واجعلني له متبعا حتى
القال يوم القيمة عني راضيا وعن ذنوبي غاضيا قد أوجبت
لي منك الرحمة والرضوان وأنزلتني دار القرار ومحل الأخيار
بحق محمد وآله الأخيار **فصل** در عمل شب اول ماه شعبان بدانکه
در کتاب کفعمی از حضرت سید رضی الدین رضی الله تعالی عنه مرویت که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه وآله وسلم فرمودند که هر کس در اول ماه شعبان
صد رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره توحید بخواند
چون سلام دهد پنجاه نوبت فاتحه بخواند خدای تبارک و تعالی
رفع کند از وی شتر آسمان و زمین و نیز مرویت از حضرت رسالت
صلی الله علیه وآله وسلم که هر که در اول ماه شعبان دوازده رکعت نماز کند
در هر رکعت بعد از فاتحه دوازده نوبت سوره توحید بخواند نوشته شود

در دیوان اعمال وی ثواب دوازده هزار ساله نماز خدای تعالی عطا کند
ثواب دوازده هزار شهید و بعد ده روزه از قرآن قری در بهشت گرفت
شود بوی **و اما** شب دوم شعبان بدانکه فضائل نمازهای هر شب که مذکور
خواهد شد بمان روایت مذکور است از کتاب مزبور هر که در این شب پنجاه
رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه سوره توحید و معوذتین
هر یک یکبار بخواند خدای تبارک و تعالی امر کند ملکین را که تا یکسال گناهان
ویران نویسند و نویسته شود در دیوان اعمال وی عبادت جمیع اهل آسمان
و زمین و دوری نکند از عبادت و قیام این شب مگر شقی و فاجر **و اما**
شب سیم هر که در این شب دو رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از فاتحه
بست نوبت سوره اخلاص بخواند بکشد خدای تبارک و تعالی هفت
دری بهشت را برای او و بند هفت دری دوزخ را بر روی او و پس
در قیامت روی هزار حله و تاج **و اما** روز سیم این ماه بدانکه در این
روز مولود شریف حضرت ابی عبدالله الحسین است علیه السلام و در روایات
دیگر واقع شده که در روز پنجشنبه پنجم بود است و در این روز دوازده

۲۲
ست است و خواندن این دعا نیز سنت است اللهم انی اسئلك بحق
المولود فی هذا الیوم الموعود و بشهادته استقلاله و لادیه
بکته السموات و من فیها و الارض و من علیها و بطال لایبیتها
قتیل العبره و سید الاسره الممدوده بالنصره یوم الکثره المعوض
من قتله ان الایمه من نسله و الشفاء فی تربته و الفوز معه
فی اوبته و الاوصیاء من عترته بعد قائمهم و عیبتهم حتی یزک
الاوتار و یثار و النار و یرضوا الجبار و یکنوا غیر انصار صلی الله
علیهم مع اختلاف اللیل و النهار اللهم فحجهم الیک اتوسل
و اسأل سؤال معتزف معتزف مسیئ الی نفسه مما فرط فی یومیه
و امسیه اللهم فصل علی محمد و عترته و احسننا فی ذمهم و بوانا
معه دار الکرامه و محل الاقامه اللهم و کما اکرمتنا برکته
و ایزقنا من فقرته و سا یقته و اجعلنا من یسلم لامره و یکر
الصلی علیه عند ذکره و علی جمیع اوصیائه و اهل اصفیائه
المعدودین منک بالعدد الایاتی عشره النجوم الزهره و الحج

عَلَىٰ جَمِيعِ الْبَشَرِ اللَّيْلُ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ خَيْرَ مَوْهِبَةٍ وَأَنْجِ
لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ لِحُسَيْنٍ لِمُحَمَّدٍ حَبْلَهُ وَغَاذَ فَطْرُسَ مَجْدِهِ
فَتَحَّى عَائِدُونَ بِقَبْرِهِ مِنْ بَعْدِهِ نَشْهَدُ ثَرْبَتَهُ وَنَنْتَظِرُ أَوْبَتَهُ
أَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ **وَأَمَّا** شب چهارم هر که درین شب چهل رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از فاتحه پست و پنج نوبت سوره اخلاص بخواند
بنوید خدای تعالیٰ از برای او بهر رکعتی ثواب هزار ساله عبادت و بنا
کند برای او بر سوره هزار شمر در بهشت و بوی دهد ثواب هزار شهید
وَأَمَّا شب پنجم هر که درین شب دو رکعت نماز کند بعد از فاتحه یا نوبت
سوره اخلاص بخواند و چون سلام بان دهد هفتاد نوبت صلوات
فرستد بر حضرت محمد مصطفیٰ صلی الله علیه و آله و سلم خدای تعالیٰ هزار
حاجت او را و کند از حاجتهای دنیا و آخرت و بنا کند خانه‌ای در بهشت
از برای وی بعد از ستارگان آسمان **وَأَمَّا** شب ششم هر که درین شب چهار
رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه پنجاه نوبت و بروایتی ده نوبت
سوره توحید بخواند روح و پیا قبض کند بعبادت و قبر و یرا وسیع

کرده است

کرد اند **وَأَمَّا** نماز شب هفتم هر که درین شب دو رکعت نماز کند در رکعت
اول بعد از فاتحه سوره اخلاص صد نوبت بخواند و در رکعت دوم بعد از
فاتحه آیه الکرسی یکبار خدای تعالیٰ حاجتهای دنیا و آخرت او بر آورد و دعا
که کند مستجاب گردد و بنویسد جهت وی هر روز ثواب شهیدی
محکمانان وی کند **وَأَمَّا** شب هشتم هر که درین شب دو رکعت نماز کند
در رکعت اول بعد از فاتحه آیه امن الرسول تا آخر آیه یکبار بخواند و سوره
توحید را پانزده بار و در رکعت ثانی بعد از فاتحه آیه قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ مِّنْ كَانِ يَرْجُوا إِقْبَاءَ رَبِّهِ
فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ احدا یکبار بخواند
و سوره توحید را پانزده بار همچنان باشد که جمیع کتابهای خدا را خوانده
باشد و اگر کنایان وی زیاده از کف دریا و برک درختان و قطراتی
بدریان بوده باشد از دنیا نرود تا آمرزیده نشود **وَأَمَّا** شب نهم هر که
درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره اذا
جاء نصر الله زاده بان بخواند حرام کرد اند خدای تعالیٰ جسد وی را از آتش دفع

و بعد هر آیه ثواب دوازده شهید گرامی شود از شهداء بدر و اما شب
 دهم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی
 سه نوبت و سوره کوثر سه نوبت بخواند نویخته شود از برای وی صد هزار
 حسنة و بلند شود از برای وی صد هزار درجه و کشاده شود از حقه وی
 صد هزار در بسوی جنت و بیا مرزد خدای تعالی او را و مادر و پدر او را
 و همایه او را و اما شب یازدهم هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت
 بعد از فاتحه سوره قل یا ایها الکافرون ده نوبت بخواند بخشیده شود
 از برای هر رکعتی باغی در بهشت و بجای نمی آورد مگر مؤمنی کامل الایمان
 و اما شب دوازدهم هر که درین شب دوازده رکعت نماز کند در هر
 رکعت بعد از فاتحه سوره الحکم التکاثر ده نوبت بخواند آمرزیده شود
 جهت وی کنایان چهل ساله و بلند کرد انداز برای او چهل هزار درجه
 و استغفار کند از برای او چهل هزار فرشته و بنویسند از برای او ثواب
 شب و در و اما شب سیزدهم هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر
 رکعت بعد از فاتحه سوره و الشکر یکبار بخواند ثواب آزادی و بیست ^{بند}

از اولاد حضرت اسمعیل پیغمبر علی نبینا و علیه السلام در دیوان اعمال وی نوشته
 شود و از کنایان پاک شود همچو آن روزی که از مادر متولد شده باشد
 شب چهاردهم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد
 از فاتحه سوره عصر پنج نوبت بخواند بنویسند از برای وی جمیع نماز گذار ^{ثواب} زندگان
 از زمان حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام تا روز قیامت و اما شب پانزدهم
 که نصف شعبان است و این شب را شب برات می نامند و این شب افضل
 شبهاست بعد از شب قدر چنانچه سابقا اشاره بآن واقع شد باید که
 درین شب هر وجهی که ممکن باشد تقرب بخدا جویند بندگان خدا بعبادت
 زیرا که حق جل و علا قسم یاد فرمود که سؤال هیچ سائلی عابدی درین شب
 رد نکند الا سؤال معصیت و مروت از حضرت امام ناطق جعفرین
 محمد الصادق علیه السلام که حق تعالی چون شب قدر را خاصه حضرت رسالت ^{شاه}
 صلی الله علیه و آله وسلم گردانید در عوض آن این شب را بما که اهل بیت آن
 حضرتیم عنایت نمود و درین شب ابواب رحمت و مغفرت و توبه و احسان
 و رزق و نعمت گشوده میشود و درین شب خدای تعالی آزاد میکند بندگان

از آتش و زنج بعد موی که در بدن حیوانات و درین شب مدت اجل مردم
نوشته میشود و مقرر میگردد روزی بندگان تا سال دیگر این شب و هر چه
تا سال دیگر بر کسی جاری میشود و از اعمال این شب غسل است که سنت مؤکد
است و مرویت از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم که حضرت حق
جل و علا امر فرمود با حیای این شب و گفت بفرما امت خود را درین شب
که احیا کنند که هر که درین شب احیا کند و بتبج و تهلیل و غمان و خواندن
قرآن مجید و دعا و استغفار و بصدق بگذرانند گناهان گذشته و ^{آینده}
و کار مزید شود و بهشت واجب شود از برای وی و هر که درین شب صدقه
بگوید سبحان الله و صدقوت بگوید و الحمد لله و صدقوت بگوید لا اله
الا الله و صدقوت بگوید الله اکبر خدای تعالی و کند حاجتهای وی را
از حوائج دنیا و آخرت آنچه داند که بنده بآن محتاج است اگر چه سؤال
نکند بفضل و کرم خویش و یا مرزد گناهان گذشته او را و این شب
شب مولود حضرت صاحب الامر است صلوات الله علیه و علی آله در سال
دو بیت و پنجاه و پنج یا شش از هجرت حضرت نبوی صلوات الله علیه و آله

و درین شب سنت است خواندن این دعا که اللهم بحق کلمات و مو لودها
و محبتک و مو عودها الی قرنت الی فضلها فضلك فتمت کلماتک
صدقاً وعدلاً لا مبدل لکلماتک ولا معقب لایاتک نورک المتکلف
وضیاء وک المشرق و العلم النور فی طحنا الدجور الغایب المستور
جل مولوده و کرم محنته و الملائکه شهدة و الله ناصره و مؤیده
إذا أن موعده و الملائکه امداده سیفا لله الذی لا ینبوا
نوره الذی لا یخبوا و الذی لا یضو امدار الدهر و نوا مین
العصر و لاه الامر و المنزل علیهم ما ینزل فی لیل القدر و اصحاب
الحشر و انشر تر اجه و حیه و ولات امره و کفیه اللهم فصل
علی خاتمهم و قایمهم المستور عن عوالمهم و ادرك بنا ايامه
و ظهوره و قیامه و اجعلنا من نصاره و اقرن تارنا بشاره
و اکفنا فی اعوانه و خلصنا به و احینا فی دولته ناعمین و
یصحبیه عاممین و لحقه قایمین من السوء سالمین یا ارحم
الراحمین و الحمد لله رب العالمین و صلی الله علی خیر خلقه

مُحَمَّدٌ خَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَوَعْتُهُ
 النَّاطِقِينَ وَالْعَرَفَ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُم بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْأَحْكَمِينَ
 وافضل اعمال درین شب زیارت حضرت ابی عبد الله الحسین است علیه السلام
 از حضرت امام ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام مرویست که فرمودند
 هر که دوست دارد که ارواح صد و پست و چهار هزار پیغمبر با وی مصافحه کنند
 باید که درین شب زیارت آنحضرت کند و ارواح انبیا و ملائکه از خدای تعالی
 اذن طلب میکنند بجهت زیارت وی درین شب و هر که سه سال متوالی زیارت
 آنحضرت کند درین شب گناهان او البسته آمرزیده شود و طریق زیارت
 آنحضرت مذکور شد در ماه رجب و نماز درین شب روایت کند علی بن
 فضال از حضرت امام رضا علیه السلام و انشا که سوال کردم
 از آنحضرت از شب نیمه شعبان فرمود که این شب شبی است که خدای تعالی
 اراد میکند درین شب کردنها را از آتش و زنج و محارم و کتله
 کبیره را درین شب راوی گوید گفتم که آیا درین شب نمازی هست که
 زیاده باشد بر سایر شبها فرمودند که درین شب نماز مؤظفی نیست لیکن

اگر دوست داری که درین شب نماز کنی بر تو باد نماز جعفر طیار و طریق
 نماز مذکور انشاء الله تعالی در باب مورد مرغوب و فیها مذکور خواهد شد
 و درین شب که خدا بسیار بگوید استغفار و دعا بسیار کن و آنچه در ^{الصلوات} مناجات
 از نماز مذکور است چهار رکعت است بدو سلام و در هر رکعت بعد از فاتحه
 سوره اخلاص را صد نوبت باید خواند و بعد از سلام این دعا بخوان که
اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ اللَّهُمَّ لَا
تَبْدِلْ أَسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ جِسْمِي وَلَا تُجْعِدْ بِلَادِي وَلَا تُشْمِتْ عَدَائِي
أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقَابِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ
بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ حَلْ تَنَاوُكَ أَنْتَ كَمَا أَشْنَيْتَ
عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ ثَقَاتِلُونَ وروایت از حضرت امیر
 پناه صلی الله علیه و آله وسلم هر که درین شب این نماز بگذارد و این دعا
 بخواند بخواند هر چه از خدا خواهد مستجاب شود و نیز از حضرت امیر
 پناه صلی الله علیه و آله وسلم مرویست که هر که درین شب چهار رکعت نماز
 بگذارد و در هر رکعت بعد از فاتحه ده نوبت و بروایتی یازده نوبت

اخلاص بخواند چون فارغ شود ده بار بگوید يَا رَبِّ ثَبِّ عَلَيْنَا بِرَبِّكَ
یکبار سورة توحيد بخواند و ده بار بگوید سُبْحَانَ الَّذِي يَخْتَارُ
وَيُمِيتُ الْحَيَاءَ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ در حفظ و امان خدای تعالی
باشد تا سال دیگر و هر دعا که کند مستجاب گردد و نامه او را بدست او
دهند و در روز قیامت هر که نامه اعمال وی در دست وی افتد بجا
داخل بهشت شود چنانچه قرآن کریم باین ناطق است که وَأَمَّا مَنْ أَوْفَى
كِتَابَهُ بِإِيمَانِهِ الْآيَةَ و برآورده شود حاجتهای دنیا و آخرت وی و نیز
حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند که جبرئیل علیه السلام
گفت یا محمد هر که درین شب صد رکعت نماز کند و در هر رکعتی بعد از
فاتحه سورة اخلاص ده نوبت بخواند و چون از نماز فارغ شود آیه
الکرسی ده بار بخواند و صد بار بگوید سُبْحَانَكَ اللَّهُ يَا مَرْزُقُ خدای تبارک
و تعالی صد کناه کبیره او را و بدهد حق تعالی هر تسبیح و سورة و تضرع
بهشت و صد کس از اهل بیت خود را شفاعت کند در روز قیامت
و نیز در کتاب نهج الصلاح از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام روایت

که فرمودند

۲۸
که فرمودند فاصلتین نمازها درین شب آنست که بعد از نماز خفتن دو رکعت
نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه سورة محمد بخواند و در رکعت دوم
سورة توحيد و چون فارغ شود تسبیح حضرت فاطمه علیها السلام بگوید
بابی دستور که سی و سه بار سبحان الله و سی و سه بار الحمد لله و سی و سه
بار الله اکبر پس این دعا بخواند که يَا مَنْ إِلَيْهِ مُلْكُ الْعِبَادِ فِي الْمَقَامَاتِ
وَالَيْهِ يَفْرَعُ الْخَلْقُ فِي الْمَلَامَاتِ يَا عَالِمَ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ يَا مَنْ لَا يَخْفَى
عَلَيْهِ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ وَتَعْرِفُ الْخَطَايَا يَا رَبَّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ
يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَمْتُ إِلَيْكَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ اجْعَلْنِي فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ مِنْ نَظَرَتِ إِلَيْهِ تَرْجُمَتُهُ وَتَسْمِعَتِ دُعَاءَهُ فَاجِبَتُهُ وَ
عَمِلَتِ اسْتِقَالَتَهُ فَأَقْلَتَهُ وَتَجَاوَزَتِ عَنْ سَائِرِ خَطِيئَتِهِ وَ
عَظُمَ جَزِيرَتُهُ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَجَاءَتِ إِلَيْكَ فِي سِتْرِ
عِيُونِي اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَفَضْلِكَ وَأَحْطِطْ خَطَايَايَ
بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَمَّدْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَائِرِ كَرَامَتِكَ وَ

وَجَعَلَنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ أَحْبَبْتَهُمْ أَحَبَّتَهُمْ بِمَعْرِفَتِكَ لِقَائِكَ
وَأَخَّرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتَكَ وَصَفْوَتَكَ اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي مِمَّنْ سَلَّمَ فَنِعْمَ وَفَارَ فَعْنِمَ وَكَفَنِي شَرَّ مَا اسْلَفْتُ
وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِّبْ إِلَيَّ طَاعَتَكَ وَمَا
يُقَرِّبُنِي مِنْكَ وَيَزِيلُنِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ يَكْجَاءُ الْفَارِبُ وَ
مِنْكَ يَكْمُنُ الظَّالِمُ وَعَلَى كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَقْبَلُ الثَّابِتُ أَدَيْتَ
عِبَادَكَ بِالتَّكْرُمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتَ بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ
وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تُحَرِّمْنِي مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ
وَلَا تُؤَيِّسْنِي مِنْ سَوَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي مِنْ جَزَائِلِ تَسْمِيكَ
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّةٍ مِنْ شَرَارِ
بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ كُنْتُ أَكْرَمُ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ
وَالْمَغْفِرَةِ وَجَدَّ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا اسْتَحَقُّهُ فَقَدْ حَسَنَ ظَنِّي
بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقْتُ نَفْسِي بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
وَكَرَّمَ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ وَأَخْصِصْنِي مِنْ كَرَمِكَ جِبْرِيلَ قِسْمَكَ

وَأَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقُوبَتِكَ وَأَعْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَجْبِسُ عَنِّي
الْخَلْقُ وَيَصْنِقُ عَلَى الرِّزْقِ حَتَّى أَقُومَ بِصَاحِبِ رِضَاكَ وَأَنْعَمَ بِجِبْرِيلَ
عَطَائِكَ وَأَسْعِدَ بِسَائِغِ نِعَمَائِكَ فَقَدْ لَدَّتْ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ
لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَذْتُ بِعَفْوِكَ مِنْ عِقُوبَتِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ
يَا سَائِلُكَ وَآتِلْ مَا أَلَمْتُ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا شَيْءَ هُوَ أَكْبَرُ مِنْكَ
بِسُجْدِهِ كَنْدُ وَيَكُوِّدُ يَا رَبِّ يَا اللَّهُ هَرَبْتُ بِكَ إِلَى الْحَوْلِ وَالْأَقْوَةِ
إِلَّا بِاللهِ هَفْتُ نَوَيْتُ وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ نَزِهْتُ بِكَ وَلَا
قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ دَعَا نَوَيْتُ وَدَعَا صَلَوَاتِ مُنَسِّدِ بِرَحْمَةِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
بِسُجْدِهِ حَاجَتِي كَمَا دَارَ وَطَلَبُ كُنْتُ كَمَا خَدَّيْ تَعَالَى بِفَضْلٍ وَكَرَمٍ خَوَّشَ رُوحًا
كُنْتُ وَكَرَمٌ بَعْدَ قَطْرَتَيْ بَارَانَ بُوْدَةٍ بِشَدِّ وَحُجُونِ سَرَاةٍ سَجْدَةٍ
إِلَيْهِ دَعَا بِخَوَانِدِ الْهَيِّ تَعَرَّضْتُ لَكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْمُسْتَعْرِضُونَ وَوَصَّدَ
فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلُ فَضَاكَ وَمَعْرُوفُكَ الظَّالِمُونَ وَلَكَ
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ نَفَحَاتُ وَجَوَائِرُ وَعَطَايَا وَمَوَاهِبُ مَنْ هَبَا
عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَمَنْعَهَا مَنْ لَمْ تَسْبِقْ لَهُ الْعِنَايَةَ

مِنْكَ وَهَذَا إِذَا عَبْدَكَ الْفَقِيرَ إِلَيْكَ الْمُؤْتَمِلَ فَضْلَكَ وَمَعْرُوفَكَ فَإِنْ
 كُنْتَ يَا سَوَادِي تَفَضَّلْتَ فِي هَذِهِ الدُّعَاءِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدَّتْ
 عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِ بْنِ
 الْحَسَنِ الْفَاضِلِينَ وَجِدْ عَلَى بِطُولِكَ وَمَعْرُوفِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَإِلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلِّمْ سَلَامًا
 إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا
 وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ وَنِزْمُ رُوِيَتْ عَنْ رَحْمَتِ رَسُولِ اللَّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَرَكَةَ فِي شَبِّ دَهْ رَكَعَاتٍ غَمَزَ كُنْزَ رَكَعَاتٍ
 بَعْدَ زَفَاتِهِ سُوْرَةُ تَوْحِيدٍ بَارِدَةٍ بَارِدَةً وَبَعْدَ زَفَاغٍ أَرْغَافٍ
 بِرَبِّ سَجْدَةٍ وَكَبِيرٍ اللَّهُمَّ سَجِّدْ سَوَادِي وَخِيَالِي وَبَيَاضِي
 يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ غَيْرَكَ
 حَذَائِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى هَفَاتُ دُودٍ وَكَنَاهُ أَنْ دُونَ أَعْمَالٍ وَيُكْنِزُ
 وَهَفَاتُ دُودٍ وَحَسَنَةُ بَنُوِيْدٍ وَهَفَاتُ دُودٍ كَنَاهُ أَنْ دُونَ وَبَارِدَةٍ
 بِبَارِدَةٍ **وَأَمَّا** شَبِّ شَابِزِ دَهْ هَرَكَةَ فِي شَبِّ دَهْ رَكَعَاتٍ غَمَزَ كُنْزَ رَكَعَاتٍ

٤٠
 در هر رکعتی بعد از فاتحه آیه الکرسی بکینوبت بخواند و سوره توحید ^{باز} نهد
 نوبت عطا کند بوی حذای تعالی آنچنانکه به پیغمبر عطا کرده است و صد
 در پشت حجت وی بنا کند **و اما** شب هفدهم هر که درین شب دو رکعت نماز
 کند در هر رکعت بعد از فاتحه هفتاد و یک نوبت استغفار کند هنوز
 بر مقام خویش برخواسته باشد که کناهان وی آمرزیده شود و در این شب
 کناهان وی را بنویسند **و اما** شب هیجدهم هر که درین شب دو رکعت نماز
 در هر رکعت بعد از فاتحه پنجاه نوبت سوره توحید بخواند هر حاجتی که
 داشته باشد و طلب کند روا شود و اگر شقی باشد سعید شود و اگر در آن سال
 فوت شود در سال شهدا نویخته شود **و اما** شب نوزدهم هر که درین شب
 دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه پنج نوبت آیه بخواند
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ آمرزیده شود کناهان وی و نماز وی مقبول درگاه
 تعالی باشد و اگر والدین او در آتش و درخ باشند ایشان را پیروز آید

برکت این نماز **واما** شب پستم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت
بعد از فاتحه سوره نصر را پانزده بار بخواند حضرت رسالت پناه صلی الله علیه
وسلم قسم یاد فرمودند بحق آن خداوندی که برابرستی بخلق فرستاد که از دنیا
زود تا جای خود را در بهشت ندینند در عالم خواب و خداوند تعالی ویران شود
سازند و در زمره اولیا و اصفیا و شهدا **واما** شب پست و یکم هر که درین
شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره اخلاص و معوذتین
هر یکی را یکبار بخواند نوشته شود از جهت وی بعد دستارگان آسمان
و برداشته شود از جهت وی ده درجات و محو کرده شود از نامه اعمال
وی ده سیات **واما** شب پست و دوم هر که درین شب دو رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره حمد را یکبار و قل هو الله احد را
پانزده بار بخواند نوشته شود اسم وی در آسمان از جمله صدیقان
و در قیامت در ستر آگهی باشد یعنی در سایه وی و عذاب قبر برداشته
شود از وی حساب با سانی بگذرد و حشر وی باز مرده اندیا باشد
واما نماز شب پست و سیم هر که درین شب سی رکعت نماز کند

در هر رکعت بعد از فاتحه سوره زلزله را بخواند خدای تعالی از دل وی
پروان برد هر غلی و غشی و نفاق که بوده باشد و او را مکرم گرداند
بثواب زیارت حضرت آدم علی نبینا و علیه السلام و جمیع پیغمبران علیهم السلام و
نیز مکرم شود بشفاعت ایشان و در روز قیامت زوی او چون ما و شب
چهارده درختشان باشد **واما** شب پست و چهارم هر که درین شب دو
رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره نصر را ده بار بخواند خدا
تعالی او را آزاد گرداند از آتش و رنج و عذاب قهرانی بردارد و حسا
روی آسان کند **واما** شب پست و پنجم هر که درین شب ده رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره تکوین را یکبار بخواند خدای تعالی
عطا کند بوی ثواب آمرین معروف و ناهین منکر را و ثواب هفتاد
پیغمبر را **واما** شب پست و ششم هر که درین شب ده رکعت نماز کند در هر
رکعت بعد از فاتحه آیه امان الرسول داده نوبت بخواند محفوظ باشد
از آفات دنیا و آخرت و از انوار الهی شش نور بوی داده شود **واما**
شب پست و هفتم هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت

بعد از فاتحه سوره اعلی ده نوبت بخواند نوشته شود از برای او هزار هزار
حسنه و محو کرده شود از نامه اعمال وی هزار هزار سیئه و بلند کرد انداز
برای او هزار هزار درجه و نفاذ شود بر سری وی تاجی از نور در جنت
و اما شب بیست و هشتم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت
بعد از فاتحه سوره توحید و معوذتین هر یک را یک نوبت بخواند چون از
قبر بیرون آید روی وی چون ماه شب چهارده روشن باشد و هولهای
روز قیامت دفع کرده شود از وی و میزان اعمال وی گران شود و حساب
وی سبک شود و از پل صراط چون برق چمنه بگذرد **و اما** شب بیست و نهم
هر که درین شب ده رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره تکوین
و معوذتین هر یک را ده نوبت بخواند با وعطا کرده شود ثواب جهاد
کنندگان **و اما** شب سیام هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر
بعد از فاتحه سوره اعلی را ده نوبت بخواند پس چون سلام دهد صد
صلوات فرستد بر پیغمبر و آل وی علیهم السلام عطا کند خدای تبارک
و تعالی بوی هزار شهر در جنت المأوی و هزار در جنت النعیم و اگر جمیع

خلقان جمیع شوند در شمردن ثواب وی عاجز گردند **باب سیم در**
در اعمال ماه رمضان بدانکه ماه رمضان افضل ماههاست و این ماه ماه حضرت
الله است چنانکه آن حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت شد و اگر چه
جمیع ماهها تعلق بر پروردگار عالم دارد و اما مراد اینجا زیاده است
بشان این ماه و در کتاب من لا یحضره الفقیه از ابن بابویه مرویت که
گفت روایت کرد حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله و سلم در آخر ماه شعبان خطبه بلیغ در نهایت بلاغت ادا
نمودند و بعد از خطبه فرمودند که ای مردمان بدانید و آگاه باشید که شما
روی آورد ماهی که بهترین ماههاست که آن ماه مبارک رمضان است و ماه
خاص پروردگار عالمیاست بابرکت و نعمت و رحمت و مغفرت این ماه
نزد الله تعالی فاضلترین ماههاست و روزها فاضلترین روزهاست
و شبها فاضلترین شبهاست و ساعتیهای وی فاضلترین ساعتهاست و
حق تعالی جل و عزم شمارا درین ماه بهمانی خویش طلبیده و از اهل
کرامت خود گزینیده و دم زدن شما درین ماه تسبیح است و خواب

کردن شما عبادت عمل شما در وی مقبولست و دعای شما مستجاب پس بخوانید
از وی بدل پاک و نیت صادق تا شما را توفیق دهد برون داشتن و
نمان گذاردن و تلاوت کلام الله واجتناب از معاصی تحقیق که هر که شقی است
درین ماه آمرزیده نمیشود و هر که درین ماه آمرزیده نشود تا سال دیگر آمرزیده
نخواهد شد مگر آنکه در عرفات حاضر شود و هر که ماه رمضان او بسلامت
باشد تمام سال او بسلامت باشد و هر که جمعه او بسلامت باشد تمام هفته
او بسلامت باشد و درین ماه یاد آورید گرسنگی و تشنگی خود و یاد کنید
گرسنگی و تشنگی فقرا و مساکین را و صدق کنید بر ایشان و رحم کنید
بر روی ایشان و زیر دستان وصله رحم بجا آورید و بپوشید چشمها
خویش را از آنچه دیدن آن بر شما حرام است و مهربانی کنید با یتیمان
و عداوت نکنید با مؤمنان که خدای تعالی را آزاد شده گانند مؤمنان
را و شاربان خمر را و دستها بدعا بردارید درین ماه که خدای تعالی نظر
رحمت میکند بر بندگان خویش درین ماه و هر چه از خیر دنیا و آخرت
طلب کنند میدهد بایشان از فضل و کرم خویش و نفس شما را نجات

بجملهای شما پس خلاص کنید نفسهای خویش را از آن رهن با ستغفار و
توبه و گراشت بدیههای شما از بار گناه سبک سازید بدیههای خویش را
بطول سجده که الله تعالی قسم یاد کرده است که ساحبان را عذاب نکند درین
و افطار فرماید مؤمنان را که هر که افطار فرماید مؤمنی را درین ماه
بدهند بوی ثواب از او کردن بنده و مؤید این معنی است آنچه در کتاب
من لا یحضره الفقیه مذکور است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
فرمودند که سدید نام شخصی بخدمت پدر بزرگوار من آمد در ماه رمضان
پدر من فرمودند ای سدید میدانی که این شبها چه شبهاست سدید گفت
یا بنی رسول الله این شبها ماه مبارک رمضانست سدید گفت حضرت
ایا چه عمل باید کرد درین شبها آنحضرت فرمودند قدرت داری که در
هر شب ده بنده را از فرزندان حضرت اسمعیل علی نبینا وعلیه السلام آزاد
کنی سدید گفت مادر و پدر من فدای تو باد مرا کجا قدرت آن باشد
که مال من وفا نمیکند آنحضرت فرمودند قدرت هشت عدد داری
سدید گفت ندارم همچنین حضرت میگفت تا بیک کس رسید سدید گفت

قدرت ندارم پس آنحضرت فرمودند که قدرت نداری هر شب افطار فرمائی یک
مسلمانی را گفت بلی قدرت ده کس هم دارم آنحضرت فرمود که مقصد همین بود
باید که افطار فرمودند تو مؤمنی را برابری میکند با زادی فرزندی اف
فرزندان اسمعیل پیغمبر علی نبیا و علیه السلام و نیز آنحضرت صلی الله علیه و آله فرمودند
که هر که افطار فرماید مؤمنی را امرزیده شود کناهان وی سالی سوال کرد
که اگر کسی را قدرت افطار نباشد چه کار کند آنحضرت فرمودند که افطار ^{فرمایند}
اگر چه بشربت آبی باشد و یا با شامیدن شیری و باید و سه خرگه همان ثواب
مذکور حاصل میشود و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که هر کس
افطار فرماید مؤمنی را بنویسند از برای او مثل ثواب روزه آن مؤمن
حضرت امام علی بن موسی الرضا علیه السلام فرمودند که افطار فرمودن تو
برادر مؤمن را فاضلتر است از روزه داشتن و باید که درین ماه خلق
خویش را نیکو گردانند و اجتناب کنند در فحش و غیبت و دروغ که در روایت
واقع شده زنی دشنام داد کثیر خویش را در حین که روزه داشت و این
بسمع مبارک حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله وسلم رسید آن

حضرت فرمودند که طعام حاضر کردند و آن زن را بخوردند طعام امر فرمود
آن زن گفت چگونه طعام خورم که روزه دارم آنحضرت فرمودند چگونه
داری که تو دشنام دادی کثیر خود را روزه داشتن نه اساک است از طعام
و شراب بلکه روزه داشتن اساک است با اینها و اجتناب است از جمیع معاصی
خواه از زبان باشد و خواه از چشم و خواه بسمع و خواه از فرج و از کل جوارح
و آنحضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام روایت کردند که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله وسلم سوال کردم که فاضلترین اعمال درین ماه ^{خود را} است
نگاه داری از مناهی که خدای تعالی از آنها تراهی فرموده و آنحضرت امام جعفر
صادق علیه السلام مرویست که خدای تبارک و تعالی هر که را خواهد در شب اول
این ماه مبارک می آمرزد و در شب دوم آنرا مضاعف میکند و همچنین شهر
مضاعف میسازد تا آخر ماه و نیز در کتاب من لا یحضره الفقیه مذکور است
که روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که شخصی پرسید از سبب
روزی که بچه وجه خدای تعالی روزه را بر امتان پیغمبر واجب گردانید آن
حضرت فرمودند تا آنکه اغنیاء و فقرا مساوی شوند زیرا که غنی الهی گرسنگی

پیشیده و در کرسی ندیده جهت آنکه هر چه آرزو میکند از جهت وی آمده است
و میسر است و فقیر را میسر نیست پس از بیخمت خدای تعالی روزه را بر همه کس واجب
کرد این دعا غنی الی کرسی را در یابد و بر فقیر رحم کند و روایات درین مضمون
بسیار است و نیز روایت کند در کتاب مذکور که حضرت امیرالمؤمنین علی بن
ابیطالب علیه السلام فرمودند که جمعی از یهود بخدمت حضرت رسالت پناه صلی الله
علیه وآله وسلم آمدند و سوال کردند که ما عالم ایشان از چند مسئله و بعضی از آن
مسائل این بود که بجهت سبب خدای تعالی واجب کرد ایند بر امتان توسی روز
روزی را و بر امتان پیغمبران پیشین نیز زیاده ازین واجب گردانیده بود
آنحضرت صلی الله علیه وآله در جواب فرمودند وقتی که آدم علی نبینا و علیه السلام
از آن درختی که حق تعالی خوردن آنرا نمانی فرموده خورد در شکم او باقی
ماند تا سی روز پس خدای تعالی فرضا کرد ایند در ذریت وی کرسی سی روز
و تشنگی را تا اینکه در شب مرخص شده اند در خوردن و آشامیدن ^{تفضلیت}
از جانب پروردگار برایشان و نیز همین قدر بر حضرت آدم علیه السلام فرض
شده بود پس بر امت من نیز فرض کرد بعد از آن این آیه برایشان خواند

۵۰
که کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ آیات
مَعْدُودَاتٍ پس یهودی گفت صدقت یعنی راست گفتی و اما دعای که در وقت
دیدن این ماه باید خواند که در کتاب مذکور مسطور است که چون حضرت
پناه صلی الله علیه وآله وسلم ماه مبارک رمضان دیدی روی قبله ایستادی
و دستهای مبارک برداشتی و این دعا خواندی که اللّهُمَّ اهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْآمِنِ
وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْكَافِيَةِ الْمَجْلَلَةِ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ
وَدَفْعِ الْإِسْقَامِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَتِلَاوَتِ الْقُرْآنِ
فِيهِ وَسَلِّهِ كُنَّا وَتَسَلِّهِ مَنَّا وَسَلِّمْنَا بِهِ فِيهِ و نیز در کتاب مذکور
مسطور است که حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند که چون ماه را
به بینید از آن مکان دور شوید و این دعا بخوانید اللّهُمَّ ادْخُلْهُ
عَلَيْنَا بِالْآمِنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ وَالْبَرَكَةِ وَالتَّقْوَى
وَالْتَوْفِيقِ لِمَا نَحْبُ وَتَرْضَى و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام چون
خلال ماه رمضان دیدی این دعا بخواندی که اللّهُمَّ قَدْ حَضَرَ
شَهْرُ رَمَضَانَ وَافْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَاعْتَمَأَ عَلَيَّ

صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَتَقَبُّلَهُ مِنَّا وَسَلَامُنَا فِيهِ وَسَلَامُهُ لَنَا فِي يَسْرِ مَنَّا وَغَلَا
اِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِحَبْلِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و صاحب کتاب مذکور
 اعنی اباجعفر محمد بن علی بن بابویه القمی رضی الله تعالی عنه وارضاه درین کتاب
 ذکر کرده که پدر من در رساله خویش ذکر کرده هرگاه هلال ماه مبارک رمضان
 را به بینی بسوی وی اشارت میکنی و روی بقبله کرده دستها را برداری و این
يَا حَيُّ يَا قَيُّمُ رَبِّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اهْلِكْ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَ
الْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالسَّلَامِ وَالْمَسَارِعَةِ إِلَى مَا نَحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ
بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ نَاهِذٍ وَأَرْزُقْنَا عَوْنَهُ وَخَيْرَهُ وَأَصْرِفْ عَنَّا ضَرَّهُ
وَكُتْرَهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ بدانکه روزه ماه مبارک رمضان از کثرت
 و شمرت احتیاج به بیان ندارد **و اما** نیت روزه این ماه مبارک سزاوار
 آنست که در شب اول ماه واقع شود و نیت چنین کند که روزه میدارم
 این ماه مبارک را از اول تا آخر از برای آنکه واجبست تقرب بخدا که اگر
 شبی از شبها نیت فراموش شود این نیت تدارک و تلاقی آن کند پس
 بعد از آن هر شب علیحدگی چنین نیت کند از اول شب بلکه در وقت غروب

هر چند که افطار نکرده باشد زیرا که در روایت واقع شده که خدای تعالی
 خطاب میکند بفرشتگان نظر کنید ببندۀ من که در روزۀ امر مرا بجای آورده
 باینکه روزه داشته و هنوز رزق مرا نخورده نیت روزه روز دیگر میکند
 و نیت چنین کند که روزه میدارم فردا از ماه رمضان ادا از برای آنکه واجبست
 تقرب بخدا **فصل** در بیان ادعیه که در وقت افطار باید خواند در کتاب من
 لا یحضره الفقیه مذکور است که حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله در وقت
 افطار این دعا میخواند که اللَّهُمَّ لَكَ صُمْنَا وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا فَتَقَبَّلْ
مِنَّا ذَهَابَ لَطْمَاءُ وَابْتَلَّتِ الْعُرُوقُ وَبَقِيَ الْأَجْرُ و روایت کند ابو بصیر
 کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آنحضرت در هر شب از ماه
 رمضان در وقت افطار این دعا میخواند که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي اعَانَنَا
فَصُمْنَا وَرَزَقَنَا فَأَفْطَرْنَا اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا وَاعْمَأْ عَلَيْنَا وَسَلِّمْ
وَسَلَامَةً مِّنَّا فِي يَسْرِ مَنَّا وَغَا فِيهِ لَحْمُ الَّذِي قَضَى عَنَّا يَوْمًا
 من شهر رمضان و میفرمودند که دعاء صایم در وقت افطار مستحب است
 و نیز مرویست که هر که در وقت افطار این دعا بخواند یا عظیم آنست

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي غَفَرَ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ
إِلَّا الرَّبُّ الْعَظِيمُ از گناه پاک شود همچنان روزی که از مادر متولد شده
و نیز در روایت واقع شده که روزه دار را در وقت افطار بگوید دعا مستجاب
و چون لقمه در دهان بگوید یا واسع المغفرة اغفر لي و نیز در
روایت واقع شده که هر که در وقت افطار بگوید اللهم لك صمت
وعلى رزقك اكرهت و عليك توكلت نوشته شود از برای وی ثواب
جمع آنها که در آن روز روزه داشته اند و نیز خواندن سورة قدر در هر
افطار و در وقت سحر سنت است و در روایت واقع شده که هر که در وقت
این سورة را بخواند همچنان باشد که در خون خود غلطیده باشد در
جهاد و باید که افطار بخرد یا با آب و در روایت واقع شده که افطار
بآب گناهان دل را بشوید و از شیخ مفید علیه الرحمه منقولست که حضرت
رسالت پناه صلی الله علیه و آله و سلم بخانه افطار کردند و اگر شکر یافتی
شکر افطار کردند و اگر شربت یافتی شربت و اگر از اینها هیچ
کدام نیافتی بآب نیم گرم افطار کردند و فرمودند که آب نیم گرم

معده و جگر را پاک میکند و دهان را خوشبو میکند و روشنی چشم را زیاده
میکرد اند و اما دعائی که بعد از طعام باید خواند اینست که الحمد لله
الَّذِي طَعَنِي هَذَا مِنْ رِزْقِهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ وَقُوَّةٍ بَلْ يَحُولُ إِلَهُ وَ
قُوَّتُهُ زَوِيٌّ که در روایت واقع شده که هر که این دعا بخواند بعد از طعام
گناهان گذشته و آموخته شود و سنت است که افطار را تا خیر کند
از نماز مغرب مگر کسی که نفس با وی منازعه کند یا مستظری داشته باشد
که هنگام افطار را مقدم باید داشت و گذاردن نماز در این وقت مکروهست
و بدانکه سحر خوردن در ماه مبارک رمضان سنت است در کتاب من لا
يضره الفقيه مذکور است که مرویت از حضرت علی علیه السلام که آنحضرت
روایت کرد از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم که آنحضرت فرمود بتحقیق
خدای تعالی و ملائکه صلوات میفرستند مستغفران و سحر خواران را
و نیز روایت از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که حضرت رسالت پناه
صلی الله علیه و آله و سلم فرمودند سحر بخورید اگر چه بآب باشد که خدای تعالی
صفتها میفرستد بر سحر خواران و سحر خوردن بر کثرت و باید که امت

ترك نكند بخوردن را اگر چه بيك خرما باشد **فصل** در بيان نمازهای شبها
ماه مبارك رمضان بدانكه نمازهای سنتی كه در شبهای ماه رمضان بايد كذار
بسيار است از انجمله هزار ركعت مشهور است و طريق كذاردن اين مختلف است
و ما اقتضای براسهل و اشهر طرق ميكنيم و آن چنانست كه از شب اول تا پيستم
هر شب پست ركعت بجای آورند باین طريق كه هشت ركعت بعد از نماز مغرب
بجای آورند و دوازده ركعت بعد از عشا و هر سوره كه خواهد بعد از فاتحه بخوانند
و از پست و يكم تا آخر هر شب سی ركعت كند بهمان طريق كه هشت ركعت را بعد از
مغرب و باقي را بعد از نماز عشا و در بيابانی افراد كه آن نوزدهم و پست و يكم و پست و
سیم است هر شب صد ركعت نماز بران و تليفه مقرر بيفرايد چنانچه در شب
نوزدهم صد و پست ركعت شود و در نهمان دو شب يك هر شب صد و سی
پست مجموع هزار ركعت بجای آورده باشد و بايد كه بعد از هر دو ركعت تسبیح
فاطمه علیها السلام بگويد و اين دعا نیز بخواند و دعا بسيار است و اقل مرآت
كه با بسیاری توان خواند دعائيت كه حضرت ابن طاووس رضی الله عنه در عمل
ماه رمضان نقل كرده اند و آن اينست اللهم اجعل ثمنی تقضى و تقدر

من الامر المحتوم و فيما تفرق من الامر الحكيم في ليلة القدر ان تجعل
من حجاج بيتك الحرام المبرور حجهم المشكور سعهم المغفور ذنبهم
وأسألك ان تطيل عمري في طاعتك وتوسع في رزقي يا ارحم الراحمين
و در روایت واقع است از ابن عباس رضی الله عنه كه حضرت رسول صلی الله علیه
و آله فرمودند كه چگونگی بتو تعليم كنم نمازی كه اگر آنرا بجای آوری ثواب شب قدر
را در يابی گفتم فدای تو كردم يا رسول الله بيان فرما آنحضرت فرمود كه هر شب
از ماه رمضان بعد از نماز شام و پيش از نماز وتر چهار ركعت نماز كن بيك سلام
در هر ركعت بعد از فاتحه سوره توحيد سه نوبت و سوره محمد سه نوبت بخوان
و چون سلام دهی سیزده نوبت استغفار كن و سیزده نوبت بگو سبحان الله
چون اينها را بجای آوری البته شب قدر را در يابی و شفاعت تو در حق هفت
صد كس از امت من قبول شود و خدای تعالی و مادر و پدر ترا بياورد و از جمله
نمازها كه در هر شب از ماه رمضان بايد كذارد دو ركعت است بعد از نماز
در هر ركعت بعد از فاتحه سه نوبت سوره توحيد بخواند و اين نماز مروه
از حضرت ميرزا حسين عليه السلام و آنحضرت روایت كرد از رسول خدا صلی الله

عليه وآله که آنحضرت فرمودند که این نماز را هر بین طریق در هر شب بجای آورد و در
بعضی از روایات مذکور است که چون آن نماز فارغ شود هفتاد نوبت استغفار
کند و آنحضرت شش نوبت قسم یاد فرمودند که بحق آنکس که مراجعت بخلفان
که خدای تعالی هشت هزار فرشته را امر کرده که برای نماز گذارندگان حسنة
بنویسند و سیات محو کنند و درجات بلند گردانند تا ماه رمضان دیگر و در ^{هفت}
عشر هر شب از جهت وی درختان میوه بنشاند و قصر بنا کنند و بنویسند
از برای وی ثواب آنرا ده هفتاد هزار بنده **فصل** در بیان ادعیه که درین
ماه مبارک خوانده میشود از آنجمله این تسبیح است که سُبْحَانَ الْقَاضِي
سُبْحَانَ الْقَاضِي بِالْحَقِّ سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى سُبْحَانَهُ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَهُ
وَتَعَالَى در روایتی که این تسبیح را صد نوبت هر روز باید خواند در ماه
رمضان و از جمله دعائی که در هر شب ازین ماه باید خواند اینست اللَّهُمَّ
رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ وَأَفْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ
فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي
عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَأَغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا

عَنْكَ يَا عَلَامُ بِسْمِ اللَّهِ عَدَدُ رَحْمَتِكَ بِخَوَانِ خَدَائِكَ كُنَا هَاهُنَا جَهْلُ
سَالَةِ وَی بیا مرزد و از جمله دعائی که بعد از هر نماز شام شنبهای مبارک
در رمضان باید خواند مروی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام اینست که
اللَّهُمَّ بِكَ وَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي اللَّهُمَّ مَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ مِنْ أَحَدٍ
مِنَ الْمَخْلُوقِينَ فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضَاكَ
إِنْ تَصَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ
سَبِيلًا حُجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَلِّبَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً تَقَرَّبُهَا عَيْنِي وَتَرْفَعُ
بِهَا دَرَجَتِي وَتَرْزُقْنِي أَنْ أَغْضُ بَصَرِي وَأَنْ أَحْفَظَ فَرْحِي وَأَنْ أَكْفَ
عَنْ جَمِيعِ مَخَارِمِكَ حَتَّى لَا يَكُونَ شَيْءٌ أَثَرَعْنِدِي مِنْ طَاعَتِكَ
وَحَشِينَتِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا أَحْبَبْتَ وَالْتَرَكَ لِمَا كَرِهْتَ وَتَقْبَلْتَهُ عَنْهُ
وَأَجْعَلَ ذَلِكَ فِي بَيْسَرِي وَسَارِ وَغَافِيَةِ مِنْكَ فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَقْتُلَ لِي أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ
تَكْرِمَنِي بِمَوَالِدٍ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَلَا تُفَنِّئَنِي بِكَرَامَتِكَ مِمَّا أَحَدٌ
مِنْ أَوْلِيَاءِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَازْجَلِّ سُنَّتَهُ

که بعد از نماز فریضه خواه در روز و خواه در شب درین ماه مبارک این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكُرَّمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ
 وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ
 الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ كَلِمَةَ
 الْقُدْرَةِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ فَإِذَا الْمَرْءُ لَا يَجِدُ عَلَيْكَ مِنْ عَلَى
 بِفِكَارٍ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ فِيمَنْ تَمَنَّيَ عَلَيْهِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وادعیه درین ماه مبارک بسیار است و چون این مختصر
 کنجائی نبود درین قدر اختصار نموده **اما** نماز مخصوص هر شب در کتاب کفعمی
 مذکور است که از جمله حدیث شیخ شهید علیه الرحمه نقل شده است که حضرت
 رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که هر که در اول شب ماه رمضان چهار رکعت
 نماز کند بعد از فاتحه سبت و پنج نوبت سوره توحید بخواند بنویسد از
 برای او ثواب صد یقان و شهیدان و آمرزیده شود گناهان وی در روز قیامت
 از جمله رستگاران بوده باشد و منقول است از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام

که هر که در شب اول ماه مبارک رمضان چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از
 فاتحه پانزده نوبت سوره قل هوانه احد بخواند آمرزیده شود گناهان وی و از
 هول روز قیامت امین باشد و درین شب خواندن این دعا سنت است که
 اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتِ
 بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَاعْبَادَهُ عَلَى قِيَامِهِ
 اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ فِي سِرِّ مَنَّا وَمُعَافَاتٍ وَاجْعَلْ فِيمَا
 نَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَرَمِ وَفِيمَا تَفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي كَلِمَةِ
 الْقُدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ وَأَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ
 بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الشُّكْرِ سَعْيُهُمُ الْمُغْفُورِ ذَنْبُهُمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ
 سَيِّئَاتِهِمْ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَأَنْ تَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْخَالِلِ
و اما شب دوم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از
 فاتحه سبت نوبت سوره قدر بخواند آمرزیده شود گناهان وی و
 وسیع گردد رزق وی و از جمیع بلیات در حفظ و امان الهی باشد
و اما شب سیم هر که درین شب ده رکعت نماز کند و در هر رکعت بعد از

فاتحه پنجاه نوبت سوره توحید بخواند منادی ندا کند از جانب الهی که بداند
که فلان بن فلان را خدای تعالی از آتش دوزخ آزاد کرد ایند و بکشد بر وی
او در بای آسمان را تاهرد عا که کند مستجاب گردد و احیای این شب نیز نیست
که هر که درین شب حیا کند گناهان وی آمرزیده شود **و اما** شب چهارم هر که
درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه بیست نوبت سوره
تدر بخواند برداشته شود عمل وی مثل اعمال هفت پیغمبر که همه تبلیغ رسالت پروردگار
خود کرده باشند **و اما** شب پنجم هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت
بعد از فاتحه پنجاه نوبت سوره توحید بخواند و چون از نماز فارغ شود صد بار
صلوات فرستد بر من فرزند ادرهشت عشرت شود **و اما** شب ششم هر که
درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه یکبار سوره تبارک
نما بخواند همچنان باشد که شب قدر را دریافته باشد **و اما** شب هفتم هر که
درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه آنا از نگاه سیزده
نوبت بخواند خدای تعالی بنا کند برای او قصر در بهشت عدن از طلا و احمر
در امان خدای تعالی باشد تا سال دیگر **و اما** شب هشتم هر که درین شب دو رکعت

نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه یازده نوبت سوره قل هو الله احد بخواند
و چون فارغ شود هزار بار بگوید سبحان الله هشت در بهشت بروی کشاده
گردد تا از هر در که خواهد داخل بهشت شود **و اما** شب نهم هر که درین شب شش
رکعت نماز کند میانه شام و خفتن در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی هفت
نوبت بخواند و چون فارغ شود پنجاه نوبت صلوات بر محمد و آل او بفرستد
بنویسند از برای وی عمل صدیقان و شهدا و صالحین و عمل او را بطریق ایشان
با آسمان برند **و اما** شب دهم هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت
بعد از فاتحه سی نوبت سوره توحید را بخواند حق تعالی روزی او را فراخ
گرداند و از جمله رستگاران باشد در روز قیامت **و اما** شب یازدهم هر که درین
شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره کوثر را بیست نوبت بخواند
در آن روز هیچ گناه بروی بنویسند یعنی در آن روز هیچ گناه از وی صاف
نشود هر چند که شیطان لعین نهایت سعی کند در صدور گناه از وی
و اما شب دوازدهم هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از
فاتحه سوره قدر را سی نوبت بخواند بنویسند از برای او ثواب شاکران

و در روز قیامت از جمله صابران باشد **و اما** شب یازدهم هر که درین شب چهار رکعت
نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه بیست و پنج نوبت سوره اخلاص بخواند همچون
برق جمیده از صراط بگذرد **و اما** شب چهاردهم هر که درین شب شش رکعت نماز
کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره زلزله را سی نوبت بخواند خدای تعالی
جان کند و هول منکر و نکیر را بر وی آسان کند **و اما** شب پانزدهم هر که درین
شب غسل سنت است چنانچه قبل ازین اشاره بآن شد و اما هر کس درین شب
صد رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سوره توحید را ده نوبت بخواند
و بعد از آن چهار رکعت نماز دیگر بکند در دو رکعت اول بعد از فاتحه سوره
توحید را صد نوبت بخواند و در دو رکعت آخر بعد از فاتحه پنجاه نوبت سوره
اخلاص بخواند آمرزیده شود کناهان وی اگر چه مثل کف دریا و دریا و بیابان
و عدد ستارگان و برک درختان باشد و زیاده بر آن هم بیخشد خدای تعالی
بوی بفضل و کرم خویش **و اما** شب شانزدهم هر که درین شب دوازده رکعت
نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه دوازده نوبت سوره تکوین بخواند
مبعوث شود در روز قیامت سیراب و فقی که مردم از تشنگی را باها پیرو

کرده باشند و گویند کلمه شما دقت باشد تا وقت حساب پس چون وقت
حساب در آید امر کنند او را که بی حساب داخل بهشت شود **و اما** شب هفدهم
هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت اول بعد از فاتحه هر سوره که خواهد
بخواند و در هر رکعت ثانی بعد از فاتحه سوره توحید صد نوبت بخواند و چون
فاریغ شود صد نوبت بگوید لا اله الا الله بنویسند آن برای وی ثواب هزار هزار
حج و هزار هزار عمره و ثواب کسی که هزار هزار نوبت جهاد کرده باشد و درین شب
غسل نیز سنت است **و اما** شب هجدهم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند
در هر رکعت بعد از فاتحه بیست و پنج نوبت سوره کوثر بخواند از دنیا پیروز شود
تا آن ملک الموت بشارت رضای خدا نقود **و اما** شب نوزدهم درین شب مظنه
لیلة القدر هست و درین شب غسل نیز سنت است و درین شب حضرت امیر
المؤمنین علی علیه السلام از دست ابن ملجم ملعونه ضربت خوردند و درین شب
مقرر میشود توفیق حج کسی را که درین سال حج خواهد کرد و درین شب
استغفار بسیار سنت است باین طریق که اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيَ وَ اَسْتَغْفِرُ
اَللَّهِ وَ اَسْتَغْفِرُ اَنْفُسِي وَ اَسْتَغْفِرُ لِقَوْمِي وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

وَجَعَلَ فَرَجَهُمْ وَبَابُكَ دَرِينِ شَبِّ بِرِظَالِ مَنْ أَهْلَ الْبَيْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَعَنَ بَیَارَ
کُنتَ بَابُ طَرِيقِ كَلِّهِمُ الْعَنُ أَعْدَاءُ مُحَمَّدٍ وَظُلُمَتِهِمْ وَجَدَدُ عَلَيْهِمُ
الْعَذَابُ وَالنَّكَالُ و باید که بسیار بگوید اللَّهُمَّ الْعَنُ قَاتِلَ أَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّاضِينَ بِذَلِكَ وَالْمُظَاهِرِينَ عَلَيْهِ مِنْ سَائِرِ النَّاسِ
وَجَدَدُ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ وَالنَّكَالُ و در بعضی روایات واقع
 شده که درین شب باید صد بار لعنت کند بر قاتل حضرت امیر المؤمنین
 علی علیه السلام و صد بار استغفار کند و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَفِيمَا تَفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ لَيْلَةَ
الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يَبْدَلُ اِنْ تَكْتَبِي مِنْ تَحْتَاجِ
بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُّورِ حُجَّتُهُمُ الشُّكُورِ سَعِيَتُهُمُ الْمَغْفُورِ ذَنْبُهُمُ الْمَغْفُورِ
الْمُكْفَرِ سَيِّئَاتِهِمْ وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ اَنْ تُطِيلَ عُمُرِي
وَتَوْسِعَ لِي فِي رِزْقِي و بعد از آن هر حاجتی که دارد بخواند که البته
 قضا کند حضرت حق سبحانه و تعالی بفضل و کرم خود و مرویت که
 هر که درین شب پنجاه رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه پنجاه نوبت

ال
 اللّٰهُمَّ الْعَنُ قَاتِلَ اَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
 بَدِينِ طَرِيقِ

عقده

سورة الزلزاله بخواند بنویسد برای وی صد حج و صد عمره و به برکت
 این نماز باقی اعمال و مقبول درگاه الهی گردد و دعای او مستجاب گردد
 مع زیادتی اجر که او را نزد الله تعالی خواهد بود و نیز روایت از حضرت
 رسالت پناه صلی الله علیه و آله هر که درین شب و در شب بیست و یکم بیست
 و سیم دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه سورة توحید را
 هفت نوبت بخواند و چون فارغ شود هفتاد نوبت استغفار کند هنوز
 از مقام خویش برخواسته باشد که خدای تعالی او را و پدر و مادر او را
 بیاورد و امر کند فرشتگان را تا از برای وی حسنات بنویسند تا سال
 دیگر و از برای وی درختان میوه بنشانند و کوشکها بنا کنند و بجوی
 آب روان کنند و از دنیا بیرون برود تا اینها را نبیند **و اما** شب بیستم
 هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه هر سورة
 که خواهد بخواند گناهان گذشته و آینده او آمرزیده شود بفضل و کرم
 خدای تعالی **و اما** شب بیست و یکم درین شب مظنه لیلۃ القدر است و غسل
 درین شب نیز سنت است و درین شب نیز باید که صلوات بر حضرت رسالت پناه

و اما نماز این شب نیز مثل نماز شب قبل است در قدر و کیفیت و ثواب
 و در روایت دیگر آمده است که هر که درین شب صد رکعت نماز کند در هر
 رکعت بعد از فاتحه سوره قدراده نوبت بخواند هر حاجتی که داشته باشد
 فائده روا شود بدانکه آن دو شب مذکور که در ایشان مظنه قدرت است با این شب
 که بقول اصح شب قدر است احیای ایشان بعبادات موجب رفع درجات
 و محو سیئات و روایت از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله که
 فرمودند حضرت موسی علیه السلام مناجات کرد که الهی قرب تو میخواهم حضرت
 پدید کار فرمود که قرب من کسی را باشد که در شب قدر بیدار باشد باز
 الهی رحمت تو میخواهم فرمود رحمت من کسی را باشد که در شب قدر بر
 مسکینان رحمت کند دیگر گفت الهی حوا از صراط میخواهم فرمود گذشتن
 از صراط کسی را باشد که در شب قدر صدق کرده باشد باز گفت الهی
 میوه های جنت میخواهم فرمود میوه جنت کسی را باشد که در شب قدر
 استغفار کرده باشد باز گفت الهی رضای تو میخواهم فرمود رضای من
 کسی را باشد که در شب قدر نماز بسیار کرده باشد و از حضرت امام زین

العابدین علیه السلام منقولست که در هر شب از ماه رمضان صدقه می
 دادی و میگفتی شاید که باین وصیله شب قدر را دریابم **فائدة** دیگر مرویست
 که علامه شب قدر است که معتدل باشد نه گرم و نه سرد سردی که
 اگر در فصل تابستان واقع شده باشد آن شب اندک سردی داشته باشد
 و اگر در فصل زمستان واقع شود آن شب اندک گرمی خواهد بود نسبت
 به شبهای دیگر در هر دو صورت و از ائمه طاهرين علیه السلام مرویست که
 باید درین شبها بتخصیص شب بخت و سیم تکرار کند دعای که مذکور
 خواهد شد و در هر حال که باشند ایستاده یا نشسته خصوصاً در حال سجود
 و بعد از آنکه حمد و ثنای الهی گفته باشد و دعا اینست که اللَّهُمَّ كُنْ
لَوْلِيكَ الْخَلْفَ الصَّالِحَ الْمُنْتَظِرَ الْمَهْدِيَّ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي
كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا
وَنَاصِرًا وَدَكِيلًا وَعَوْنًا حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا وَتُمَتِّعَهُ
فِيهَا طَوِيلًا يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا مُجَرِّمَ
النَّجْوَرِ يَا مُلْكِيَنَّ الْحَدِيدِ لِلدَّاءِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و چون این دعا بخواند بعد از آن هر حاجتی که دارد طلب کند که بمقصود
رسد البته و نیز روایت است که هر که درین شبها قرآن کریم را بر سر بخند
و بگوید اللهم هذا القرآن و بحق من أرسلك و بحق كل مؤمن
مدحته فيه فلا أحد أعرف بحقك منك و بعد از آن ده بار
بگوید يا الله و هجین یا محمد و یا علی و فاطمة و الحسن و الهدی
علیکم هر یکی را ده بار بگوید و بعد از آن بگوید یا الله صمدی
من عندك مددی پس ناد علی بخواند و بعد از آن بگوید یا ابا الغیث
اغثنی یا علی ادرکنی هر حاجتی که بخواد البته روا شود و دیگر
درین شبها این دعا بسیار بخواند که اللهم انک عفو و تحب
العفو فاعف عني که البته عفو الهی شامل حال او شود **و اما** شب
پست و چهارم درین شب نیز هشت رکعت نماز کند است بدستور
شب مذکور هر که درین شب این نماز را بکند بنویسد از این
ثواب حجی و عمره مقبولین **و اما** دعای این شب اینست که یا قاضی
الاصباح و جاعل اللیل سکناء و الشمس و القمر حسبان یا عمر بن

۵۶
یا کریم یا علیم یا ذا المن و الطول و القوة و الحول و الفضل و الانعام
و الجلال و الاکرام یا الله یا رحمن یا رحیم یا الله یا فرد یا الله
یا وثر یا الله یا ظاهر یا باطن یا الله یا حی یا لا اله الا
انت لك الاسماء الحسنی و الامثال العلیا و الکبریا و الالاء
اسألك ان تصلى علی محمد و آل محمد و ان تجعل اسمی فی هذه
السکة فی السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی فی علیین
و اسأنی مغفورة و ان تهب لی یقینا شربیه قلبی و ایمانا
یذهب لشک عینی و ترضینی بما سمیت لی و اتینا فی الدنیا حسنة
و فی الآخرة حسنة و قنار حجتک عذاب النار و الحریق و
ارزقنی فیها ذکرک و شکرک و الرغبة الیک و الاثابة
و التوفیق لما و فقت له محمد و آل محمد صلواتک علیه
و علیهم و رحمة الله و بركاته **و اما** شب پست و پنجم هشت رکعت
نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه ده نوبت سوره اخلاص بخواند
بنویسد حدای تبارک و تعالی از برای وی ثواب فوز یا بندگانه

و بعد باشد از جمله رستگاران **اما دعای این شب اینست** یا جامع
الدلیل یا سائر و النهار معاشا و الارض مهادا و الجبال اوتادا
یا الله یا قادر یا الله یا قاهر یا الله یا حنان یا الله یا حبار
یا الله یا واسع یا الله یا سمیع یا الله یا قریب یا الله یا مجیب یا
الله یا الله یا الله لك الاسماء الحسنى و الامثال العلیا و
الکبریا و الاله الا ان تصلى على محمد و ان تجعل اسمي
في هذه الليلة في السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی
في علیین و اسألتی مغفورة و ان تقب لی یقینا تباشیر
به قلبی و ایمانا ینذهب لشک عني و ترخصنی بما قسمت لی
و اتینا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة و قنا عذاب النار
الحریق و ارزقنی فیها رزق و شکرک و الرغبة الیک و
الإیابة و التوبة و التوفیق لما وفقته له محمد و آل محمد
علیه السلام و رحمة الله و بركاته **اما شب بیست و ششم**
هر که درین شب هشت رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه

سورة توحید یکبار بخواند و بروایتی دیگر صد بار نوبت درهای هفت
آسمان بروی گشاده شوند و هر دعای که کند مستجاب شود و هر چه
خیر و دران باشد خدای تعالی بفضل و کرم خود عطا کند اگر چه سوال
نکند **اما** دعای این شب اینست که یا جامع الدلیل و النهار الیقین
یا محی ایه الدلیل و جعل ایه النهار مبصرة لتبتغوا فضلا
منه و رضوانا یا مفضل کل شیء تقضیلا یا الله یا ملجأ یا
الله یا و هاب یا الله یا جواد یا الله یا الله یا الله لك الاسماء
الحسنى و الامثال العلیا و الکبریا و الاله الا ان تصلى
على محمد و آل محمد و ان تجعل اسمي في هذه الليلة في
السعداء و روحی مع الشهداء و احسانی في علیین و اسألتی
مغفورة و ان تقب لی یقینا تباشیر به قلبی و ایمانا ینذهب
الشک عني و ترخصنی بما قسمت لی و اتینا فی الدنیا حسنة و فی
الآخرة حسنة و قنا برحمتک عذاب النار الحریق و ارزقنی
فیها ذکرك و شکرک و الرغبة الیک و الإیابة و التوبة

والتوفيق لما وفقك له محمد وآل محمد عليهم السلام **واما**
 شب پست و هفتم هر که درین شب چهار رکعت نماز کند در هر رکعت
 بعد از فاتحه سورة تبارک الذي بیده الملك بخواند آمرزیده شود جمیع
 گناهان وی و آمرزیده شود پدر و مادر وی و در بعضی روایات
 واقع شده که درین شب غسل سنت است **واما** دعای این شب اینست که
 یا مَادَ الظِّلِّ وَ کَوْنَتِ الْجَعْلَتِ سَاكِنًا وَ جَعَلْتَ الشَّمْسَ فِیهِ
 دَلِیْلًا ثُمَّ قَبَضَتْهُ قَبْضًا سَیْرًا یا ذَا الْجُودِ وَ الطَّوْلِ وَ الْکِبَرِ یا
 وَ الْآلَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغُیْبِ وَ الشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِیْمُ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ یا قَدُّوسُ یا سَلَامُ یا مُؤْمِنُ یا مُهَیْمِنُ یا عَزِیزُ
 یا جَبَّارُ یا مُتَكَبِّرُ یا اللَّهُ یا خَالِقُ یا بَارِئُ یا مُصَوِّرُ یا اللَّهُ یا
 اللَّهُ یا اللَّهُ لَكَ الْأَمْحَاسِمَاءُ الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلَیَا وَ الْکِبَرِ یا
 وَ الْآلَاءُ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَی أَهْلِ بَیْتِهِ
 وَأَنْ تَجْعَلَ اِسْمَی فِی هَذِهِ اللَّیْلَةِ فِی السُّعَدَاءِ وَ دُوْحِی مَعَ
 الشُّعَدَاءِ وَ اِحْسَانِی فِی عِلَّتَیْنِ وَ اَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ

لِی یَقْبِیْلًا تَبَاشِرُ قَلْبِی وَ اِمَامًا یَذْهَبُ لَشْکِ عَنِّی وَ تَرْضِیْنِی بِمَا
 قَسَمْتَ لِی وَ اِتِّسَافِی لِدُنْیَا حَسَنَةً وَ فِی الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
 بِجَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ الْحَرِیقِ وَ ارْزُقْنَا فِیْهَا ذِکْرَكَ وَ شُکْرَكَ
 وَ الرَّغْبَةَ إِلَیْكَ وَ الْإِنَابَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ التَّوْفِیْقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
 وَ آلَ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِمُ السَّلَامُ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَ عَلَیْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَکَاتُهُ
واما شب پست و هشتم هر که درین شب شش رکعت نماز کند در
 هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی و سورة کوثر و سورة توحید
 هر یک راده نوبت بخواند چون فارغ شود در صلوات فرستد بر محمد
 و آل محمد جمیع گناهان او را خدای تعالی بامرزد **واما** دعای این شب
 اینست یا خَاذِلَ النَّیْلِ وَ الْهَوَاءِ وَ خَاذِلَ الثُّورِ فِی السَّمَاءِ
 وَ یا مَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ لِیَاذِنَهُ وَ خَابِسَهُمَا
 أَنْ تَزُولَا یا عَظِیمُ یا عَلِیمُ یا غَفُورُ یا ذَا الْجَلَالِ یا اللَّهُ یا وَارِثُ
 یا بَاعِثُ مَنْ فِی الْقُبُورِ یا اللَّهُ یا اللَّهُ یا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
 الْحُسْنَى وَ الْأَمْثَالُ الْعُلَیَا وَ الْکِبَرِ یا وَ الْآلَاءُ اسْأَلُكَ أَنْ

تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ السَّيِّئَةِ فِي السَّعْدَاءِ
وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَحْسَنِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً
وَأَنْ تُهَبَّ لِي يَقِينًا تَبَاشِيرُهُ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكِّ عَنِّي
وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاتِّفَاقِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **واما** شب بخت و هفت
هر که درین شب دو رکعت نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه الکتاب
بست نوبت سوره قل هو الله احد بخواند آمرزیده شود جمیع کناها
وی و بعلیین رسانند اعمال وی را **واما** دعای آن شب اینست که
يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ وَمُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ يَا عَلِيمُ يَا
حَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّي يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْاَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالِ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَّاءِ وَالْأَلَاءِ اسْتَغْنَى

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ السَّيِّئَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَأَحْسَنِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ
مَغْفُورَةً وَأَنْ تُهَبَّ لِي يَقِينًا تَبَاشِيرُهُ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكِّ
عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَاتِّفَاقِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ
وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا
وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **واما** شب سیام هر که درین شب ده رکعت
نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه بست نوبت سوره حمد را
بخواند چون فارغ شود **صلوة** نوبت صلوات فرستد بر محمد و آل او
علیهم السلام خدای تبارک و تعالی ختم کند عاقبت کار وی را بر رحمت و
مغفرت **واما** دعا و این است اینست که الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَنْبَغِي لِكُرَمِ
وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورُ
يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ الْقُدُّوسُ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى السَّبْحِ يَا رَحْمَنُ

يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَالِمُ يَا عَلِيُّ يَا اللَّهُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا طَافِي
 يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
 وَالْأَلَاءُ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي
 فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعَدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْصَانِي فِي
 عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَ تِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشِيرَهُ قَلْبِي
 وَأَيْمَانًا يَذْهَبُ لَشَاكَ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَتِنَا فِي
 الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ
 الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِثَابَةَ
 وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ **فصل**
 ادعیه مخصوصه به روزهای ماه مبارک رمضان بدانکه
 در هر روز از روزهای ماه مبارک رمضان را دعای مخصوص
 بآن روز هست **و اما** روز اول درین روز دو رکعت نماز نیت
 و در دوایت که هر که درین روز دو رکعت نماز کند در رکعت اول

بعد از فاتحه سوره فتح را یکبار بخواند در امان خدای تعالی باشد تا سال دیگر درین
 روز صدق نیز دارد و در وی ثواب بسیار است و هر که درین روز در
 دارد و این دعا بخواند که **اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِي يَوْمِي هَذَا صِيَامَ الصَّائِمِينَ**
وَقِيَامِي فِيهِ قِيَامَ الْقَائِمِينَ وَنَبِّهْنِي فِيهِ عَنْ نَوْمَةِ الْغَافِلِينَ يَا
إِلَهَ الْعَالَمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بنویسد از برای وی بعد
 هر روز ازین ماه هزار حسنه و محو کند از نامه اعمال وی هزار سیئه
 و بلند کرد انداز برای وی هزار درجه **و اما** روز دوم هر که درین روز
 دارد و این دعا بخواند **اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ مَرْضَاتِكَ وَ**
جَنَّتِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنِقْمَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِقَاءَ آيَاتِكَ
يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بنویسد از برای وی هر کس که بردارد در عمر خود ثواب عبادت یکساله
 که در روز صیام باشد و در شب قیام **و اما** روز سیم هر که درین روز در
 دارد و این دعا بخواند که **اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِيهَ**
وَابْعِدْنِي وَأَبْعِدْنِي مِنَ الشَّافِهَةِ وَالتَّمْوِيهِ وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا

فِي كُلِّ خَيْرٍ يَنْزِلُ فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 بنا کند خدای تعالی برای او خانه در بهشت از مر و ارید در خشنده که به
 بالائی و هفتاد غره باشد و همچنین در زیر او و بر هر غره تختی و حوری
 باشد در خشنده ترا آفتاب و هزار فرشته در آیند در آن خانه با هر یکی
 تحفه و هدیه از پروردگار وی **و اما** روز چهارم درین روز روزه دارد
 و این دعا بخواند اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ فِيهِ عَلَى إِقَامَةِ
أَمْرِكَ وَأَذِقْنِي فِيهِ حَلَاوَةَ ذِكْرِكَ وَأَوْزِعْنِي فِيهِ لِإِذَاءِ شُكْرِكَ
بِكَرَمِكَ يَا خَيْرَ النَّاصِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تبارک
 و تعالی بوی دهد در بهشت هفتاد هزار تخت و بر هر تختی هفتاد هزار کنیز
 و بر هر کنیزی مقنعه باشد بهتر دنیا و مافیها **و اما** روز پنجم هر که درین
 روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ
مِنَ الْمُسْتَغْفَرِينَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الْقَائِمِينَ
وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ الْمُقَرَّبِينَ بِرَأْفَتِكَ يَا أَرْحَمَ الْكَرِيمِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بخشد شود بوی در بهشت هزار شهر

کتابخانه دانشگاه ادبیات و علوم انسانی مشهد

که در شهری هزار ظرف باشد و بر هر ظرفی هزار خان و بر هر خان چهل نوع
 از طعام بتقدیر عزیز علیم **و اما** روز ششم هر که درین روز روزه دارد
 و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ لَا تَخْذَلْنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ لِتَعَرُّضِ مَعْصِيَتِكَ
وَلَا تَضْرِبْنِي فِيهِ بِسُلْطَانِ نِقْمَتِكَ وَأَجْرِ نِي عَنْ مَوْجِبَاتِ سَخَطِكَ
بِمَنِّكَ يَا دَائِمَ يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاحِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 خدای تبارک و تعالی بخشد بوی در بهشت دارالسلام هزار شهر و در شهری
 هزار خانه و در هر خانه هزار تخت و بر هر تختی حوری باشد که کیسوها
 و کاندشک باشد و هر کیسوی و با هفتاد کنیز بردارند **و اما** روز هفتم
 هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اعِنِّي فِيهِ
عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَجَنَّتِي فِيهِ مِنْ هَفَايَةِ وَإِقَامِهِ وَأَرْزُقْنِي
فِيهِ ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ بِدَوَامِ هَدَايَتِكَ وَتَوْفِيقِكَ يَا هَادِيَ الْيُؤْمِنِينَ
الْمُضِلِّينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تعالی بفضل و کرم خویش
 بوی دهد در بهشت آنچه بشهدا و صلحا و اصفیا میدهد **و اما** روز
 هشتم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي

فِيهِ رَحْمَةُ الْإِيْتَامِ وَإِطْعَامِ الطَّعَامِ وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ وَارْزُقْنِي فِيهِ
صَحْبَةَ الْكِرَامِ وَجَنَّتِي فِيهِ بِطَوْلِكَ يَا مَلِكُ الْأَمَلِينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **وَأَمَّا** روز نهم هر که درین روز روزه دارد و این دعا
بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِيهِ نَصِيْبًا مِنْ رَحْمَتِكَ
الْوَاسِعَةِ وَاهْدِنِي فِيهِ بِرَأْسِيكَ السَّاطِعَةِ وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي
إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ بِحَبَّتِكَ يَا أَمَلِ الْمَشَاقِقِ بِنُورِ خَيْرِ
تَعَالَى وَثَوَابِ فِرْدَوْسِ يَعْقُوبَ بْنِ عِصْمَةَ عَلَى نَبِيْنَا وَعَلَيْهِ السَّلَامُ أَرَبْنِي إِسْرَافِيلَ
وَأَمَّا روز دهم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ
اجْعَلْنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْفَائِزِينَ
كَدَيْكَ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ
الطَّالِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ طلب آمرزش کنند از برای او
آفتاب و ماهتاب و ستارگان و کوهها و درختان و جمیع موجودات
وَأَمَّا روز یازدهم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند
که اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ

٤٥
وَالْعَصِيَانَ وَحَدِّمْ عَلَيْهِ فِيهِ السَّخَطَ وَالْكَثِيرَانَ بِقُوَّتِكَ يَا غَايَةَ
الْمُسْتَغِيثِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بنویسند از برای او یک حج
مقبول که با حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله کرده باشد و هر حج که با آن
حضرت کند برابر هزار حج است که با غیر او کرده باشند **وَأَمَّا** روز دوازدهم
هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ زَيِّنِّي فِيهِ
بِالْبَسْتِ وَالْعَقَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الصَّبْرِ وَالْقَنُوعِ وَالْكَفَافِ
وَأَمِّنِّي مِنْ كُلِّ مَكْرٍ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ گناهان گذشته او آمرزیده شود و خدای تعالی او را
الکاتبین را امر کند که سیئات او را از نامه اعمال او محو کند و بجای
آن حسنات بنویسند **وَأَمَّا** روز سیزدهم هر که درین روز روزه دارد
و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ فِي هَذَا الْيَوْمِ
وَالْأَقْدَارِ وَصَرِّفْنِي فِيهِ عَلَى كَاتِبَاتِ الْأَقْدَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ عَلَى
وَصَحْبِهِ الْأَبْرَارِ بِقُوَّتِكَ يَا قُوَّةَ الْمَسَاكِينِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ بنویسند از برای او بعد از هر سنه و کلوخ که در روی زمین است

حسنه **واما** روز چهاردهم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند
که اللهم لا تؤاخذني فيه بالعثرات وَاَنْتَ بِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا
وَالصَّغَاوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي عَرَضًا لِلْبَلَاءِ وَلَا فَاةً بِعِزَّتِكَ
يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ چنان باشد که بانبیا و
شهداء و صلحا روزه داشته باشد **واما** روز پانزدهم درین روز
حضرت امام محمد باقر جواد و امام حسن عسکری علیهما السلام متولد
شدند و این روز روز سرور مؤمنانست و درین روز صدق و خیر
بجهت شکرانه این نعمت سنت است و این دعا بخواند اللهم ارزقني
فيه طاعة الخاشعين العابدین وَاَمْلَأْ فِيهِ قَلْبِي مِنْ خَشْيَةِ
الخاشعين وَاَشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِاَنْبَاءِ الْخَبِيرِينَ يَا مَانِكَ يَا
اَمَانَ الْخَائِفِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تبارک و تعالی
قضا کند حاجت او را هشتاد و نیا و پست در آخرت و بنا کند بر ای
وی در فردوس هزار شهر مر و ارید غلطان در جوار انبیا و در هر
شهری هزار غره و در هر غره هزار حجره و در هر حجره هزار نوع از انواع

لذات که هر چه اراده کند در اینجا باشد **واما** روز شانزدهم هر که درین
روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللهم وَقِّفْنِي فِيهِ لِعَمَلِ
الْاَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي مُرَافَقَةَ الْاَشْرَارِ وَاَوْفِنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ فِي دَارِ
الْقَرَارِ يَا مُجْتَبِكَ يَا اِلَهَ الْاَوَّلَيْنِ وَالْاٰخِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ چون سر از قبر بیرون کند خدای تعالی نوری و روشنی
بوی کرامت کند که از جمیع ظلماتها بفرغت بگذرد و حلقهای بهشت بشود
و او را بر ناله آن ناله های بهشت سوار کند و او را از کوثر آب دهد تا
از تشنگی ایمن باشد **واما** روز هفدهم آن روز بود که جنک بدر واقع
شد و خدای تعالی بفرشتگان نصرت و یاری پیغمبر و مؤمنان داد و درین
روز صدق سشت و هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند
که اللهم اهْدِنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَقْضِ فِيهِ
لِحَوَائِجِي وَالْأُمُورَ يَا مَنْ لَا حَيْتَاجَ إِلَى التَّفْسِيرِ وَالتَّوَالٍ وَيَا عَالِمًا
بِمَا فِي صَدْرِ الْمُضْمِرِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ حق تعالی
کند بفرشتگان که کوازه باشند که این بنده را بکرم خویش آمرزیدم

و اما روز هجدهم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که **اللهم**
هَيِّئْ لِي فِيهِ بَرَكَاتٍ اسْحَابِ وَتَوَرَّقْ لِي بِضِيَاءِ انْوَارِهِ وَخَذِ بِلِ
عَضْوٍ وَعَضْوٍ مِنْ اَعْصَانِي اِلَى اِتِّبَاعِ اَثَارِهِ بِتَوَكُّلِكَ يَا تَوَكُّلُ
الْعَارِفِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ **و اما** روز نوزدهم هر که درین
 روز روزه دارد و این دعا بخواند که **اللهم** وَفَرِّحْ ظَنِّي مِنْ بَرَكَاتِكَ
وَسَهِّلْ سَبِيلِي اِلَى اَصَابَةِ خَيْرَاتِكَ وَلَا تَحْزَنْنِي مِنْ قَبُولِ
حَسَنَاتِكَ يَا هَادِيًا اِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 فرشتگان آسمانها و زمینها دعا کنند و تسبیح گویند و ثواب آنرا برای
 وی بنویسند بامر حضرت واجب الوجود عتر اسماء بفضل و کرم او
و اما روز بیستم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که
اللهم افْتَحْ لِي فِيهِ ابْوَابَ الْجَنَانِ وَاعْلِقْ عَنِّي ابْوَابَ النَّارِ
وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ يَا مَنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تبارک و تعالی امر فرما
 هفتاد هزار فرشته را که ویرا حفظ کنند از سلطان جابر و از شیطان

مصل و بنویسند برای او و هر روزی که روزه داشته باشد ثواب هفتاد
 یکساله و میان دوزخ هفتاد خندق آفریند که مابین هر خندق
 مثل مابین زمین و آسمان باشد ذلک فضل الله یؤتیهِ مَنْ یَشَاءُ
و اما روز بیست و یکم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند
که اللهم اجْعَلْ لِي فِيهِ اِلَى مُؤْمِنَاتِكَ ذَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِي شَيْطَانًا
عَلَى سَبِيلِي وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ مَنْزِلًا وَمَقِيلًا يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تعالی عذاب قبران وی دفع کند
 و قبر او را وسیع گرداند و روشن سازد و روی او را در روز قیامت
 بفضل و کرم خود **و اما** روز بیست و دوم هر که درین روز روزه دارد
 و این دعا بخواند که **اللهم** افْتَحْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ ابْوَابَ فَضْلِكَ
وَانْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ مِنْ بَرَكَاتِكَ وَوَفِّقْنِي فِيهِ بِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ
وَأَسْكِنْنِي فِيهِ بِجُودَاتِ جَنَاتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تعالی اسان کند بر وسختی حال
 کند و سؤال منکر و نکیر را و ایمان و یرا ثابت دارد **و اما** روز بیست و سوم

هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ
الدُّنُوبِ وَطَهِّرْ لِي فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ وَأَمَحِّنْ قَلْبِي فِيهِ بِتَقْوَى الْقُلُوبِ
يَا مُقْتِلَ عَثَرَاتِ الْمَذْنِبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ از پل صراط
بگذرد همچون برق چغندر با انبیا و صلحا و شهدا **اما** روز نهم
چهارم هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مَا يُرْضِيكَ وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا
لَا يُرْضِيكَ وَأَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ لِأَنْ أَطِيعَكَ وَلَا أُعْطِيكَ
يَا مُجِيبَ دَعَوَاتِ السَّالِكِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بدهد خدا
تعالی او را بعد هر موی که بر سر و بدن اوست هزار کبیر و هزار غلام
که از غایت لطافت مثل یاقوت و مرجان باشد **اما** روز بیستم پنجم
هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ
فِيهِ مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُتَمِّتًا لِسِتَّةِ خَاتِمِ
أَنْبِيَائِكَ يَا عَاصِمًا قُلُوبِ النَّبِيِّينَ بِنَاكِهِ خدای تعالی او را
در عرش صدف بر سر هر برجی خیمه و او را گویند که ای پند خدا

۶۵
ساک شود در سایه عرش من و بخور و بیاشام از آن خورشید من ستاره
و در دنیا بخوردی و دنیا شامیدی **اما** روز بیست و ششم هر که درین
روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ
مَشْكُورًا وَذَنْبِي مَغْفُورًا فِيهِ مَغْفُورًا وَعَيْبِي فِيهِ مَسْئُورًا وَ
أَعْنِي فِيهِ بِجُودِكَ يَا أَسْمَعَ السَّامِعِينَ يَا مُجِيبَ دَعَوَاتِ الْمُتَبَقِّلِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ خدای تعالی در روز قیامت بشرف مکالمه
خود مشرف گرداند و بفرماید که ای بنده من اندوهناک مباش که من
ترا آمرزیدم **اما** روز بیست و هفتم هر که درین روز روزه دارد و این
دعا بخواند که اللَّهُمَّ حَظِّي فِيهِ مِنَ التَّوْفِيقِ وَكَرَمِي فِيهِ بِالْإِحْسَانِ
بِإِحْضَارِ الْأَحْزَانِ فِي إِيْسَاءِ لِي وَقَرَّبِ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ
الرِّسَالَةِ مَنْ لَا يَشْغُلُهُ الْحَاجُّ الْمَلِكُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
همچنان باشد که جمیع کرسنکان را سیر گردانیده باشد و جمیع
مؤمنین و مؤمنات را اکرام کرده باشد **اما** روز بیست و هشتم
هر که درین روز روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ غَشِيَنِي

فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَارْزُقْنِي فِيهِ التَّوْفِيقَ وَالْعِصْمَةَ وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنَ
 الْمُعْثَبَاتِ وَالتَّهَمَةِ يَا رَحِيمًا يَا رَوْفًا يَعْبادُهُ الْمُؤْمِنِينَ بِرَحْمَتِكَ
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ عطا کند بوی خدای تعالی در آخرت حظی و نصیبی
 که چهل هزار برابر دنیا باشد روزیست و نهم هر که در این روز
 روزه دارد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضَائِلَ
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَصَبِّرْ لِي فِيهِ كُلَّ أَمُورِي مَعَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ
 وَأَقْبَلَ مَعَاذِيرِي وَحُطَّ عَنِّي الذَّنْبُ وَالْكَوْزُ يَا رَوْفًا يَعْبادُهُ
 الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بنا کند خدای تعالی برای
 او در جنت هزار شهر از طلا و نقره و برسد و مروارید
 روزی ام هر که در این روز روزه دارد و این دعا بخواند که
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ عَلَى مَا رَزَقْنَاهُ
 وَرِضَى الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مُحْكَةً فِرْعَوْنَ إِلَى صَوْلِ
 بِحَقِّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ الظَّاهِرِيُّ أَكْرَمَ كُنُودِ خَدَائِ تَعَالَى
 چنانچه پیغمبران خود را کرامت میکند در وداع ماه مبارک

رمضان بدانکه وداع این ماه مبارک سنت است و ثواب بسیار دارد جابر
 انصاری رضی الله عنه روایت کرد از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که در
 جمعه آخر ماه رمضان بخدایت آنحضرت رفتم چون آنحضرت مرادید گفت
 ای جابر امروز جمعه آخر ماه رمضان است است وداع کن او را و بگو
 که اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ
 فَأَجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا هر که این دعا بخواند او را
 دو چیز البته بدهند یکی آنکه بر رمضان دیگر برسد و پیامرزد خدای
 تعالی او را اگر بر رمضان دیگر نرسد و از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام
 مرویت که فرمودند هر که در شب آخر ماه رمضان وداع کند و
 بخواند که اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ
 وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يُطْلَعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ إِلَّا وَقَدْ غُفِرَتْ لِي
 آمرزیده شود قبل از آنکه طلوع کند فجر و قسمت شود او را که عباد
 رمضان دیگر برسد و در کتاب من لا یحضره الفقیه مذکور است
 که روایت کرد ابو بصیر از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آن

حضرت فرمودند در وقت وداع ماه مبارک رمضان دعاء که مذکور
خواهد شد بخوان و در کتاب منهاج الصلاح مسطور است که دعاء مذکور
بعد از شب آخر ماه رمضان بعد از فراغ نمازها باید خواند و اگر در
سحر همین شب خوانده شود افضل است و دعا اینست که اللَّهُمَّ
إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَيَّ لِبَيَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ
قَدْ تَصَرَّمٌ وَقَدْ انْقَضَتْ أَيَّامُهُ وَكَيْفَ يَبْقَى فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّاتِ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ كَمْ تَغْفِرُهُ
أَوْ تَرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ وَتُرِيدُ أَنْ تُقَابِلَنِي بِهِ إِنْ
يُطْلَعُ فَجَرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ يَتَصَرَّمُ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ
لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَا مَدَدْتَ كُلَّهَا وَأَوْفَيْتَ
وَأَحْرَمَ مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَائِقُ
الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمُعِدِّدُونَ الْمُؤْتِرُونَ فِي ذِكْرِكَ

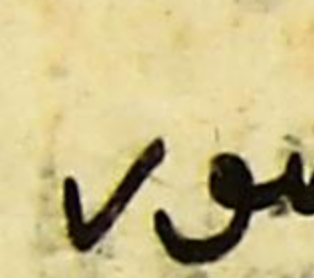

والشكر

وَالشُّكْرُ لَكَ الَّذِي أَعْنَتَهُمْ عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ وَأَصْنَاكِ خَلْقِكَ
مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَاكِ النَّاطِقِينَ
الْمُسَجِّينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ قَدْ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ
وَعَلَّمْتَنَا مِنْ نِعَمِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ جَزِيلِ قِسْمِكَ وَاجْسَادِكَ
وَتَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ فَبِذَلِكَ مُسْتَعِي الْحَمْدُ الْخَالِدُ الدَّائِمُ الرَّائِدُ
الْمُخَلَّدُ السَّامِدُ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلُ الْإِبْدِ جَلَّ ثَنَاءُكَ أَعْنَتَنَا
عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَمَا كَانَ عَلَيْنَا مِنْ
صَلَاةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَقَبِّلهُ
مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجَاوَزْكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغَفْرِكَ
وَحَقِيقَةِ رِضْوَانِكَ تَطَهَّرْنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَ
جَزِيلٍ عَظَائِمٍ مَوْهُوبٍ وَتَوَمَّنَّا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مَرْهُوبٍ
وَبَلَاءٍ مُجْلُوبٍ وَذَنْبٍ مَكْسُوبٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ
مَا أَسْأَلُكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ
ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

مَا كَانَ يَجْعَلُ شَهْرًا هَذَا أَعْظَمَ شَهْرٍ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مِنْذُ أَرْسَلْنَا
إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَةً عَظِيمَةً دِينِي وَخَلَاصِ نَفْسِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي
وَتَشْفَعَتِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النِّعَمَةِ عَلَيَّ وَصَرْفِ السُّوءِ عَنِّي
وَلِبَاسِ الْعَافِيَةِ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِثْرَ حَزْنِ كَلْبَةٍ لَيْلَةٍ
الْقَدْرِ وَتَجْعَلَ لَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرِ فِي أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَكَرَامِ
الزَّخْرِ وَطَوْلِ الْعُمُرِ وَحَسَنِ الشُّكْرِ وَدَوَامِ الْبَيْرِ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ
بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنِعْمَتِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ احْسَانِكَ
وَأَمْنِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَ لِي آخِرَ الْعَهْدِ مِثْلَ شَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى
يُبَلِّغُنِي قَائِلٍ عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ تَعْرِفُنِي جَلَالَكَ مَعَ النَّاطِقِينَ
إِلَيْهِ وَالْمُتَعَرِّفِينَ لَهُ فِي أَعْفَا عَافِيَتِكَ وَأَتَمِّ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعَ
رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلَ قِسْمِكَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ
غَيْرُكَ لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعَ فَنَاءٍ وَلَا آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْ الْبَقَاءِ حَتَّى تُرْسَهُ مِنْ قَائِلٍ فِي أَسْبَغِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ
الرِّجَاءِ وَأَنَا لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَقَائِدِ أَنْتَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَذَلُّي وَتَضَرُّعِي لَكَ وَاسْتِكَانِي وَ
تَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ سِلْمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مَعَاوَاةً وَلَا
تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَأَمْنٌ عَلَيَّ حَتَّى تَأْوِكَ
وَتَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مَعَاوَاةٌ مِنْ كُلِّ
مَكْرُومٍ وَتَحَذُّورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ الَّتِي أَحْدَثَهَا اللَّهُ لَنَا
عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى يَبْلُغُنَا آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتُ بِهِ وَأَرْضَى مَا رَضِيتُ
بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا تَجْعَلَ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعَ خُرُوجِي
مِنْ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ وَلَا آخِرَ صَوْتِي
لَكَ وَأَرْزُقْنِي الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا وَرِيَّ
الْمُؤْمِنِينَ وَوَقِيقْنِي فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا
مِنْ أَلْفِ شَهْرِ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّوَارِ وَالْجِبَالِ وَالْجَارِ وَالظُّلَمِ
وَالْأَنْوَارِ وَالْأَسْمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرَ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ
يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَكَ

الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ اسْأَلْكَ
بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ السَّيِّئَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ
الشُّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَرِسَاءِي فِي مَغْفُورَةٍ وَأَنْ تَقْبَلَ
لِي يَقِينًا تُبَاشِرَ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضَى عَمَّا
قَسَمْتُ لِي وَأَنْ تُؤَيِّدَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ وَأَنْ
تَقْبِلَنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابِ النَّارِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَ
تَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُمِ وَفِيمَا تَفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي كَيْدِ
الْقَدَرِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ
بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بدانکه در روز جمعه آخر ماه مبارک
رمضان حرزیت می باید نوشت و با خود داشت که هر که این
حرز را بنویسد و با خود دارد تا ماه رمضان سال آینده در امان
و حفظ آله باشد از بلیات و آفات و از عالج حضرت استاد ایم
دام ظلّه العالی چنین استماع افتاد که هر روز در وقت نوشتن این

۶۹
بعد از فراغ از نماز است تا غروب آفتاب و حرز اینست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا الْأَوَّلُ يَا اللَّهُ مُحِيطٌ بِكَ عِلْمُكَ كُلُّ شَيْءٍ مَعَهُ
كَمَعٍ مِنْ مَرْمُورٍ وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ
إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَلَى فَاطِمَةَ الْحَسَنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
الْحُسَيْنِ صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ جَعْفَرٍ مُوسَى عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَى الْحَسَنِ سَعْدِي الْخَضِرِ
فَطُوبَ رُوحُ دَلَا
تَوَجَّهَ حَيْثُ شِئْتَ فَإِنَّكَ مَنْصُورٌ كَهَبِصٍ فَاللهُ خَيْرُ حَافِظٍ
وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ابا تراب ابا تراب و باید که مجموع در یک سطر
طولانی بنویسد نوع دیگر بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَكَلَّمَكَ اللَّهُ
قُرْآنًا سِرَّتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قَطَعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتِ
بَلَدِيهِ الْأَمْمَرُ جَمِيعًا آمَنَ هُوَ
بدانکه چون از اعمال سه ماه متبرکه سنای این مختصر بمان
بود فارغ شدم الحال شروع میکنم در اعمال متفرقه سایر ماهها
و اولی آنست که بعد از ماههای مذکور شروع در ماه شوال شود

چه ترتیب این اقتضا میکند بدانکه در شب اول ماه شوال واجبست که فطره
روزی را بپرون کنند و فطره بر کسی واجبست که مالک قوت سالیانه باشد
خواه بالفعل باشد و خواه کسی داشته باشد که از آن کس روزی بپرون
از برای او قوت بهم رسد و الا بروی سنت است اداء فطره پس اگر واجب
فطره محقق شود واجبست اخراج از برای خودش و از برای هر که عیال
او باشد حتی طفل که درین شب پیش از دیدن هلال متولد شود یا
آنکه شخصی مهمان شود قبل از هلال از برای ایشان واجبست اخراج
و واجبست از برای هر سری یک صاع اخراج کنند و صاع بمذهب حضرت
استادی ام خاتم المجتهدین مقدار یکین و یک جاریک و هفت سیر
خراسان است و طریقش اینست که چون هلال ماه شوال بوشود زکوة
فطره را اخراج کنند از مال خود و قبل از نماز عید بمسحق رسانند
و باید که در وقت اخراج نیت چنین کند که یک صاع کندم یا قیمت یک
صاع کندم از زکوة فطره بپرون میکنم از برای خود و یا از برای
فلان و فلان واجبست بجزا و چون بمسحق دهند نیت چنین

کنند

کنند که یک صاع کندم و یا قیمت وی از زکوة فطره ماه رمضان از برای
خود و یا از برای فلان و فلان بمسحق میرسانم اذا واجبست بجزا و
دیگر شروط و احکامی که بعلق باین زکوة دارد چون در کتب فقهی مذکور است
و این کتاب مطلوب روی اختصار است بدین قدر اختصار نمود
در بیان ادعیه نمازها و غیر اینها که درین شب مجاباید آورد بدانکه در کتاب
منهاج الصلاح مذکور است که درین شب غسل مستحبست بعد از غروب
آفتاب و نیت غسل چنین کند که غسل شب عید فطر میکنم سنتست بجزا
بجزا و اما ادعیه باید که چون نماز مغرب کند این دعا بخواند که یا
ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الطُّوْلِ يَا مُصْطَفِيَا مُحَمَّدًا وَنَاصِرَهُ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْهُمْ وَارْحَمْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ ذَنْبَتُهُ وَنَسِيتُهُ
أَنَا وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ پس از آن در سجده صد نوبت بگوید
اَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَنَزَّ سُنَّتُكَ بَعْدَ زِحَارٍ تَكْبِيرٍ بگوید که اول این
نمازها نماز مغرب شب عید باشد و آخر آنها نماز عید و کیفیت
گفتن تکبیر اینست که بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَبِهِ الْحَمْدُ اللَّهُ عَلَى مَا هَدَانَا وَكَهْ أَنْشَكَرُ عَلَى مَا
أَوْلَانَا بِدَانِكِ مِنْ طَرِيقِ أَنْ تَكْتُبَ قَوْمَ نَوَيْتَ شَدَّ وَأَمَّا طَرِيقِي كَيْفَ عَمَلِ
حَضْرَتِ سَادَةِ خَاتَمِ الْمُجْتَهِدِينَ اسْتَدَامَ ظِلَّةَ الْعَالِي أَنْتَ كَيْفَ نَوَيْتَ
تَكْبِيرُ كِفَّةً شُودِ دِرْأَوِلِ وَجِبَائِ الْحَمْدُ فِيهِ عَلَى مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا
هَدَانَا بِكُوَيْدِ وَجِبَائِ وَكَهْ أَنْشَكَرُ عَلَى مَا أَوْلَانَا وَكَهْ الْحَمْدُ فِيهِ عَلَى مَا
أَوْلَانَا بِكُوَيْدِ نَمَازِ شَبِّ دَرِ كِتَابِ مِنْهَا الصَّلَاحُ مَذْكُورِ اسْتَدَامَ
كَيْفَ سَنَتِ اسْتَدَامَ دَرِ شَبِّ بَعْدَ زَادِ جَمِيعِ نَمَازِ هَادِ وَرَكَعَتِ نَمَازِ كَدَرِ رَكَعَتِ
أَوَّلِ بَعْدَ زَادِ فَاتِحَةِ هَرِ نَوَيْتِ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَدَرِ رَكَعَتِ ثَانِي
يَكُونُ وَجْهٌ فَارِغٌ شُودِ اسْتَدَامَ دَعَا جَوَانِدِ كَيْفَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا مَلِكُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا سَلَامُ يَا
اللَّهُ يَا مُؤْمِنُ يَا اللَّهُ يَا مُهَيَّمُ يَا اللَّهُ يَا عَزِيزُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ
يَا اللَّهُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا اللَّهُ يَا خَالِقُ يَا اللَّهُ يَا بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرُ
يَا اللَّهُ يَا عَالِمُ يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا كَرِيمُ يَا
اللَّهُ يَا حَلِيمُ يَا اللَّهُ يَا حَكِيمُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا بَصِيرُ

يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا مَاجِدُ يَا اللَّهُ
يَا وَفِي يَا اللَّهُ يَا مَوْلَا يَا اللَّهُ يَا قَاضِي يَا اللَّهُ يَا سَرِيعُ يَا اللَّهُ يَا
شَدِيدُ يَا اللَّهُ يَا رَوْفُ يَا اللَّهُ يَا رَقِيبُ يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا اللَّهُ
يَا حَفِيطُ يَا اللَّهُ يَا مُحِيطُ يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا أَوَّلُ يَا اللَّهُ يَا
آخِرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا بَاطِنُ يَا اللَّهُ يَا فَاحِرُ يَا اللَّهُ يَا سَيِّدُ
السَّادَاتِ يَا اللَّهُ يَا رَبَّنَا يَا اللَّهُ يَا وَدُودُ يَا اللَّهُ يَا نُورُ يَا اللَّهُ يَا
رَافِعُ يَا اللَّهُ يَا مَانِعُ يَا اللَّهُ يَا فَاتِحُ يَا اللَّهُ يَا تَفَاحُ يَا اللَّهُ يَا
جَلِيلُ يَا اللَّهُ يَا حَمِيدُ يَا اللَّهُ يَا شَهِيدُ يَا اللَّهُ يَا شَاهِدُ يَا اللَّهُ
يَا مُعْتَبَرُ يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ يَا فَاطِرُ يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرُ يَا اللَّهُ
يَا مَلِكُ يَا اللَّهُ يَا مُقْتَدِرُ يَا اللَّهُ يَا قَاضِي يَا اللَّهُ يَا بَاسِطُ يَا
اللَّهُ يَا مُحْيِي يَا اللَّهُ يَا مُمِيتُ يَا اللَّهُ يَا بَاعِثُ يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ يَا
اللَّهُ يَا مُعْطِي يَا اللَّهُ يَا مُفْضِلُ يَا اللَّهُ يَا مُنْعِمُ يَا اللَّهُ يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ
يَا مُبِينُ يَا اللَّهُ يَا طَيِّبُ يَا اللَّهُ يَا مُحْسِنُ يَا اللَّهُ يَا مُجَلِّ يَا اللَّهُ يَا
مُبْدِي يَا اللَّهُ يَا بَدِيعُ يَا اللَّهُ يَا مُعِيدُ يَا اللَّهُ يَا بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا هَادِي

يَا اللَّهُ يَا كَافِي يَا مَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الطُّوْلِ يَا اللَّهُ يَا مُتَعَالِي يَا
اللَّهُ يَا عَدْلُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اللَّهُ يَا صِدْقُ يَا اللَّهُ يَا دَيَّانُ
يَا اللَّهُ يَا بَاقِي يَا اللَّهُ يَا مُعِينُ يَا اللَّهُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا
مَحْمُودُ يَا اللَّهُ يَا مَعْبُودُ يَا اللَّهُ يَا صَانِعُ يَا اللَّهُ يَا مُكَوِّنُ يَا اللَّهُ يَا
فَعَالُ يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا اللَّهُ يَا غَفُورُ يَا اللَّهُ يَا شَكُورُ يَا اللَّهُ يَا
نُورُ يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ يَا اللَّهُ يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ
يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
أَنْ تَعْفُو عَنِّي بِجَلِيلِكَ وَتُوسِّعَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ لِحَلَالٍ
الطَّيِّبِ مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ فَإِنِّي عَبْدُكَ
لِي أَحَدُ سُؤْأَكَ وَلَا أَحَدُ أَسْأَلَهُ غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بَعْدَ زَانِ سَجْدَةٍ
وَيَكُونُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ مَنْزِلِ الْبَرَكَاتِ بِكَ تَنْزِلُ
كُلَّ حَاجَةٍ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ فِي تَخْرُوجِ الْغَيْثِ عِنْدَكَ وَ
الْأَسْمَاءِ الْمَشْهُورَاتِ عِنْدَكَ الْمَكْتُومَةِ عَلَى سِرَادِقِ عَرْشِكَ

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ
وَتَكْتَبَنِي فِي الْوَعْدَيْنِ إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَتَصْفَحَ لِي مِنَ الذُّنُوبِ
الْعِظَامِ وَتُسَخِّرْ لِي يَا رَبُّ كُنُوزَكَ يَا رَحْمَنُ وَاحْيَايَ إِيَّيْ شَب
نِزْنَسْتِ مُؤَكَّدَاتِ جَنَانِجِ از قول حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام
مذکور شد در بیان ماه رجب در آنچه بعلق بر روز عید فطر دارد
بدانکه در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که درین روز غسل سنت است
و وقت وی بعد از طلوع صبح است تا نماز عید و نیت غسل روز
عید فطر میکنم از برای آنکه سنت است تقرب بخدا و سنت است که قبل
از آنکه حجت نماز بیرون رود بشیرینی افطار کند و نیز سنت است
که درین روز بهترین لباسها بپوشند و بوی خوش بکار برند و
دستار بپوشند خواه در هوا سرد باشد و خواه در هوا گرم و
باید که آرام دل و آرام تن براه روند و نیز سنت است که با برهنه
راه روند چنانچه مرویت از حضرت امام رضا علیه السلام و الشنا
که پای برهنه بصرافته اند حجت نماز عید و باید که بر روی زمین

نماز کند که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بر روی زمین این نماز را
میگردد و اندوهی فرمود که خوش دارم این نماز را بکرد و خاک آلوده
بجای آورم و در حضرت استادی ام خاتم المجتهدین نیز اینست که با
برهنه روند و بر روی خاک این نماز کنند و این حقیر نیز این نماز را مکرر
در خدمت ایشان برداشتم و بجای آورده و نینست است که قبل
از دخول در این نماز این دعا بخواند که اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجَّهْتُ وَجْهِي
وَإِلَيْكَ قَوَّضْتُ أَمْرِي وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا عَلَى مَا
هَذَا نَا اللَّهُ أَكْبَرُ إِلَهْنَا وَمَوْلَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا أَوْلَانَا وَحَسَنَ مَا
أَبْلَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَلَيْسَ الَّذِي اجْتَبَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي خَلَقَنَا
وَسَوَّانَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي بَرَّانَا اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّنَا الَّذِي أَنْشَأَنَا
اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي بِقُدْرَتِهِ هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي مِنْ فَتْنَتِهِ
عَافَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي بِالْإِسْلَامِ وَعَلَى مَنْ سَوَّانَا اللَّهُ أَكْبَرُ
وَكَأَكْبَرُ سُلْطَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَعَلَى رُفْهَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَاجْتَلَى
سَجَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَقْدَامُ اجْلِسَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَاعْرَازَنَا

اللَّهُ أَكْبَرُ وَعَلَى مَكَانَنَا اللَّهُ أَكْبَرُ وَأَسْتَشِي شَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ نَاصِرُ
مَنْ اسْتَصَرَّ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَغْفِرَةِ لِمَنْ اسْتَغْفَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي
خَلَقَ وَصَوَّرَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي مَاتَ فَأَقْبَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ الَّذِي إِذَا
شَاءَ أَنْشَرَ اللَّهُ أَكْبَرُ أَقْدُسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَطْهَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ رَبُّ
الْخَلْقِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ اللَّهُ أَكْبَرُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَبَّرَ وَكَمَّحِبُّ
اللَّهُ أَنْ يُكَبِّرَ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ
وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَحَبِيبِكَ وَخَلِيقِكَ وَآمِينِكَ وَجَبِّكَ
وَصَفْوَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَخَلِيلِكَ وَخَاصَّتِكَ وَخَالِصَتِكَ وَ
خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
الَّذِي هَدَيْتَنَاهُ مِنَ الصَّلَاةِ وَعَلَّمْتَنَاهُ مِنَ الْجَمَالَةِ وَ
بَصَّرْتَنَاهُ مِنَ الْعَمَى وَأَقْتَنَاهُ عَلَى الْحُجَّةِ الْعُظْمَى وَسَبِيلِ
التَّقْوَى وَأَخْرَجْتَنَاهُ مِنَ الْغَمَرَاتِ إِلَى جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ وَأَنْقَذْتَنَا
بِهِ مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَاكِاتِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ
وَأَحْسَلِ وَأَكْبَرِ وَأَظْهَرِ وَأَطْيَبِ وَأَحْسَنِ وَأَعَزَّ وَأَرْكَى وَأَعْنَى

وَأَحْسَنَ وَأَجَلْ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ شَرِّ فِي الْقِيَمَةِ
مَقَامَهُ وَعَظِّمْ عَلَى رُؤُسِ الْخَلَائِقِ حَالَهُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَقْرَبَ الْخَلْقِ مِنْكَ مَنَزَلَةً وَأَعْلَاهُمْ مَكَانًا وَأَفْضَحَهُمْ
لَدَيْكَ جَلَسًا وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَكَ شَرَفًا وَارْفَعْهُمْ مَنَزَلًا اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَيْمَةِ الْهَدَى وَالْحُجَّجِ عَلَى خَلْقِكَ وَالْإِدْلَاءِ
عَلَى سَبِيلِكَ وَالْبَابِ الَّذِي مِنْهُ يُرْتَقَى وَالْتِرَاجِمَةِ لَوْحِكَ الْمُسْتَبِينَ
بِسُنَّتِكَ النَّاطِقِينَ وَجِجَلَّتِكَ وَالشُّهَدَاءِ عَلَى خَلْقِكَ اللَّهُمَّ اسْتَعِ
بِهِمُ الصَّدَقَ وَارْتَقِ بِهِمُ الْفَتْقَ وَأَمِتْ بِهِمُ الْحُجُورَ وَأَظْهِرْ بِهِمُ الْعَدْلَ
وَزَيِّنْ بِطُولِ بَقَائِهِمُ الْأَرْضَ وَأَيِّدْهُمْ بِبَصَرِكَ وَأَنْصُرْهُمْ بِالرَّغَبِ
وَقَوِّنَا صِرْهُمْ وَأَخْذَلْ خَاذِلَهُمْ وَدَمِّمْ عَلَى مَنْ نَضَبَ لَهُمْ وَ
دَمَّرَ عَلَى مَنْ عَشِمَ وَأَفْضُضْ بِهِمْ رُؤُسَ الضَّلَالَةِ وَشَارِعَةَ
الْبِدْعِ وَمُمَيِّتَهُ السُّنَنِ وَالْمُتَغَرِّزِينَ بِالْبَاطِلِ وَأَعِزِّهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
وَأَذِلِّهِمُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ وَجَمِيعَ الْمُخَلَّدِينَ وَالْمُخَالِفِينَ
فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ
الْهَدَى وَاعْتَقَدُوا لَكَ الْمَوَاتِيقَ بِالطَّاعَةِ وَدَعَا الْعِبَادِ لَكَ
بِكَ بِالنَّصِيحَةِ وَصَبَرُوا عَلَى مَا لَعَنُوا مِنَ الْأَذَى وَالتَّكْذِيبِ فِي
جَنَبِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمْ
وَأَهْلِ بَيْتِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَجَمِيعِ أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ
وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ جَمِيعًا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ اخْصُصْ أَهْلَ بَيْتِهِ الْمُبَارَكِينَ السَّامِعِينَ الْمُطِيعِينَ
لَكَ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَطَهَّرَتْهُمْ تَطْهِيرًا بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
وَتَوَاضَعِي بِبَرَكَاتِكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
وَسِتِّ اسْتَكِدْ دُرُوقَ تَوَجُّهِهِمْ بِمَا زَايَنَ دَعَا جَوَانِدِ اللَّهِ مِنْ
كُفْيًا وَتَعَبَّى وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِقَادَةِ إِلَى خَلْقٍ رَحَاءَ
رَفِيدِهِ وَتَوَافُلِهِ وَطَلَبِ جَوَائِزِهِ وَقَوَائِدِهِ وَعَظَائِيهِ فَايِكَ
يَا سَيِّدِي وَفَادَتِي وَكَهْنَتِي وَتَعَبَّتِي وَأَعْدَادِي وَاسْتَعْدَادِي

رَجَاءُ رَفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَتَوَاقُفِكَ فَلَا تُخَيِّبْ الْيَوْمَ رَجَائِي يَا مُوَلَّاهُ
 يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ عَلَيْهِ مَسَائِلُ وَلَا يَنْقُضُهُ نَائِلُ إِنِّي لَمْ أَتِكَ الْيَوْمَ
 بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتَهُ وَلَا شَفَاعَةٍ تَخْلُقُ رَحْمَتَهَا وَلَكِنْ أَتَيْتُكَ
 مُقِرًّا بِالظُّلْمِ وَالْإِسَاءَةِ وَلَا حُجَّةَ وَلَا عُذْرَ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ
 تُعْطِيَنِي سَمَلَتِي وَتَقْبِلَنِي بِرَغْبَتِي وَلَا تُرَدَّنِي مَحْجُورًا وَلَا خَائِبًا
 يَا عَظِيمَ أَرْحَمِكَ لِلْعَظِيمِ أَسْأَلُكَ يَا عَظِيمُ أَنْ تَغْفِرَ لِي الْعَظِيمَ
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي خَيْرَ هَذَا
 الْيَوْمِ الَّذِي شَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ وَأَعْسَلْتَنِي فِيهِ مِنْ جَمِيعِ
 ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ وَرِزْقِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ
 پس شروع در نماز کند و وقت نماز طلوع افتاب تاروا و
 طریق نماز عید و طهارت که اول هفت تکبیر بگوید که یکی از افعال
 تکبیر احرام گرداند و در مابین تکبیرات ادعیه بخواند یا بنطریق که
 اول سه نوبت بگوید الله اکبر الله اکبر الله اکبر و در وقت گفتن
 هر تکبیر دستها را سنت است که بردارد و بر رزمه گوش رساند پس

دستها را بیاورد و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْعَدْلُ
 الْمُبِينُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ عَمِلْتُ سُوءَ وَظَلَمْتُ نَفْسِي
 فَاعْفُرْ لِي وَارْحَمْنِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
 الرَّحِيمُ پس دو نوبت دیگر تکبیر بگوید بدستور مذکور و این دعا
 بخواند که لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ فِي يَدَيْكَ وَالشَّرُّ لَكَ الْبُكَ
 وَالْمَهْدِيُّ مِنْ هَدَيْتِ عَبْدِكَ وَأَبُو عَبْدِكَ ذَلِيلٌ وَصَعِيفٌ
 بَيْنَ يَدَيْكَ مِنْكَ وَبِكَ وَلَكَ وَالْبُكَ لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنَاجَا وَلَا مَفَرَّ
 وَلَا مَهْرَبَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ سُبْحَانَكَ وَحَنَانُكَ تَبَارَكْتَ وَ
 تَعَالَيْتَ سُبْحَانَكَ رَبِّا لَبَّيْتُ الْحَرَامِ پس تکبیر دیگر بگوید بهما
 طریق و این دعا بخواند که رَبِّا جَعَلَنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
 رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَائِي رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ
 يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ بعد از آن نیت کند که دو رکعت نماز عید
 نظر میکنم ادا واجب یا سنت تقرب بخدا و سنت است که بعد
 از نیت و تکبیر احرام بخواند که وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَا

وَالْأَرْضَ عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينَ مُحَمَّدٍ وَمِنْهَا جَعَلَ عَلَى بَنِي طَائِفٍ حَنِيفًا
مُسْلِمًا وَمَا أَكَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
خصوصیت باین نماز ندارد بلکه سنت است در سایر نمازهای واجب
بعضی سنت مثل اول نماز نافله شب و اول نافله ظهر و اول نافله مغرب
و اول دو رکعت حرام و اول دو رکعت و تیره و نماز و ترس بعد از
نیت سوره فاتحه الکتاب بخواند و سنت است که در رکعت اول بعد از
فاتحه سوره اعلی بخواند و در رکعت ثانیة سوره الشمس بخواند و چون
در رکعت اول از قرائت فارغ شود دستها را بردارد و تکبیر بگوید
و این قنوت بخواند که روش استادی ام خاتم المجتهدین دام ظلّه
العالی است و آن اینست که اَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ وَبَدِيعُ كُلِّ شَيْءٍ
وَمُسْتَهَاءُ وَعَالِمُ كُلِّ شَيْءٍ وَمُدِيرُهُ وَمَبْدَأُ كُلِّ شَيْءٍ وَمَعَادُهُ
وَإِلَيْهِ مَصِيرُ كُلِّ شَيْءٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ تَبْتَ أَهْلَ الْكِبَرِيَّاتِ
وَالْعِظَةِ وَالْجُودِ وَالْجَبَرُوتِ وَأَهْلَ الْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ
أَهْلُ

٧٤
وَأَهْلَ الْمَجْدِ وَالْعِزِّ وَأَهْلَ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَأَهْلَ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةِ أَسْأَلُكَ
بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَالِهِ زَخْرًا وَشَرَفًا وَمَزِيدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَكَنْيَاكَ الْمُرْسَلِينَ وَأَنْ تُغْفِرَ لِكُلِّ جَمِيعٍ
عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ وَآمَنَّا بِكَ الْمَوْمِنَاتِ وَأَنْ تُدْخِلَنَا فِي كُلِّ خَيْرٍ
أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَتُخْرِجَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا
سَأَلْنَاكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَنَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ
عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ بِسْمِ تَكْبِيرٍ دُوم بگوید و همین دعا بخواند و همچنین تکبیر
سیم و چهارم و پنجم بگوید و بعد از هر تکبیر دعای مذکور بخواند پس تکبیر
ششم بگوید و رکوع و سجود کند پس برخواستن بعد از فاتحه سوره شمس
بخواند و همان تکبیرات را مع قنوت مذکور بخواند لکن در رکعت دوم
چون تکبیر پنجم بگوید رکوع و سجود رود چنانچه جمیع تکبیرات بعد
کردند غیر از تکبیر احرام پس چون سلام دهد تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام

بكوي وكيفيت اين نماز و نماز عبد الصفي بكييت و سنت است كه در روز
عید فطر بعد از نماز اين دعا بخواند چنانچه در كتاب منهاج الصالحين مذکور است
اللّهُمَّ اِنِّي تَوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ اَمَامِي وَعَلَيْكَ مِنْ خَلْفِي وَ اَمْنِي
عَنْ يَمِينِي وَ شِمَالِي اَسْتَتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَ اَتَقَرَّبُ اِلَيْكَ زُلْفَى
لَا اَجِدُ احَدًا اَقْرَبَ اِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهَمُّ اَمْنِي قَامِنْ بِهِمْ خَوْفِي مِنْ
عَذَابِكَ وَ سَخَطِكَ وَ اَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ الْجَنَّةَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ
لِحَيِّهِ اصْبَحْتُ يَا بَلَدَهُ مَوْفِقًا مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَ سُنَّتِهِ
وَعَلَى دِينِ الْاَوْصِيَاءِ وَ سُنَّتِهِمْ اَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَا بِنِيَّتِهِمْ وَ ارْغَبَ
اِلَيْهِ قِيَامًا رَغْبًا فِيهِ وَ اَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذُوا مِنْهُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ فَصَوِّ
حَسْبَهُ اللّٰهُمَّ اِنِّي اُرِيدُكَ فَارْزُقْنِي وَ اَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيسِّرْهُ لِي
اللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَ
وَعْدُكَ الصِّدْقُ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى
لِّلنَّاسِ فَعَظِّمْتَ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اُنْزِلَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وخصصته بان جعلت فيه ليلة القدر اللهم وقد انقضت
ايامه وكياليه وقد صرفت منه الى ما انت اعلم به مني فاسألك
يا الهي بما سألك به ملائكتك المقربون وانبيائك المرسلون
وعبادك الصالحون ان تصلي علي محمد و آل محمد و ان تقبل مني
كل ما تقربت به اليك و تفصل علي بضعيف عملي و قبول تقربي
و قرباني و استجابة دعائي و هب لي من لدنك رحمة و اعتق
رقتي من النار و امي يوم الخوف من كل الفزع و من كل هول
اعدته لي يوم القيمة اعود بجرمة وجهك الكريم و بجرمة نبيك
و بجرمة الاوصياء ان يصرم يصرم هذا اليوم الشهر ولك قلبي
تبعه تريد ان تؤخذني بها او خطيئة تريد ان تقفها مني
لم تغفرها لي اسألك بجرمة وجهك الكريم يا لا اله الا انت بلا اله
الا انت ان ترض عني وان كنت قد رضيت عني فرد فيما بقي
من عمري رضا وان كنت لم ترض عني الا ان فارض عني يا سيدي
ومولاي الساعة الساعة الساعة واجعلني من هذه الساعة

وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الْحَبْسِ مِنْ عُنُقَائِكَ مِنَ النَّارِ عُنُقًا لَارِقًا
بَعْدَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَرَمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَجْعَلَ يَوْمِي
هَذَا خَيْرَ يَوْمٍ عَبْدَتِكَ فِيهِ مِنْذُ اسْكَنْتَنِي الْأَرْضَ اعْظُمَهُ أَجْرًا
أَوْاعِمَهُ نِعْمَةً وَعَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا وَأَبْتَلَهُ عِنُقًا مِنَ
النَّارِ وَأَوْجِبَهُ مَغْفِرَةً وَأَكْمَلَهُ رِضْوَانًا وَأَقْرَبَهُ إِلَى مَا تُحِبُّ وَ
رَضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمُّهُ لَكَ وَأَرْزُقْنِي الْعَوْدَ
فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ حَتَّى تَرْضَى عَنِّي وَتَرْضَى كُلَّ مَنْ لَهْ قَبْلِي بِتَبَعِهِ
وَلَا تُخْرِجْنِي مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا وَأَنْتَ عَنِّي اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ حُجَّاجِ
بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمُ الْمَغْفُورِ
ذَنبُهُمُ الْمُسْتَجَابِ دُعَائِهِمُ الْمَحْظُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَرْيَاخِهِمْ
وَذُرَارِيَّتِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَجَمِيعَ مَا نَعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي
مِنْ بَجْلِي هَذَا وَفِي يَوْمِي هَذَا وَفِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا
مُنْجَا مُسْتَجَابًا دُعَائِي مَرْحُومًا صَوْتِي مَغْفُورًا ذَنْبِي اللَّهُمَّ
وَاجْعَلْ فِيمَا شِئْتَ وَارْدَتَ وَقَضَيْتَ وَحَمَمْتَ وَانْقَدْتَ

أَنْ تَطِيلَ عَمْرِي وَأَنْ تَقْوِيَ صَعْفِي وَأَنْ تُجَبِّرَ فَاقَتِي وَأَنْ تُعَزِّ
ذَلِّي وَتَوَسِّرَ وَحْشَتِي وَأَنْ تُكَلِّثَ قَلْبِي وَأَنْ تَدْرِي رِزْقِي عَافِيَةً
وَيُسِّرَ وَخَفِضَ عَيْسٍ وَتُكْفِينِي كُلَّ مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرٍ آخِرَتِي وَلَا تُكَلِّفْنِي
إِلَى نَفْسِي فَاجْعَلْ عَنَّا وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيَرْفُضُونَهُ وَعَافِنِي فِي بَدَنِي
وَأَهْلِي وَوَلَدِي وَأَهْلَ مَوَدَّتِي وَجِيرَانِي وَآخِرَانِي وَذُرِّيَّتِي وَأَنْ
تَمُنَّ عَلَيَّ بِأَلَمٍ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي تَوَحَّجْتُ إِلَيْكَ مُحَمَّدًا وَآلَ
مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَامِي وَأَمَامَ حَاجَتِي
وَطَلَبَتِي وَنَضْرَعِي وَمَسْأَلَتِي فَأَجْعَلْنِي هَيْمًا وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ وَأَحْتَمَ لِي بِالسَّعَادَةِ إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ فَإِنَّكَ وَلِيَّتِي وَمَوْلَايَ وَسَيِّدِي وَرَبِّي وَالْهَي
وَنَيْفَتِي وَرَجَائِي وَمَعْدِنَ سَأَلَتِي وَمَوْضِعَ شُكْرِي وَسَتْمَتِي
رَغْبَتِي وَلَا تُخَيِّبْنِي عَلَيْكَ دُعَائِي يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا
تُبْطِلَنَّ طَمَعِي وَرَجَائِي لَدَيْكَ فَقَدْ تَوَحَّجْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَقَدَّمْتُهُمْ إِلَيْكَ أَمَامِي

وَأَمَّا حَاجَتِي وَطَلَبَتِي وَتَضَرُّعِي وَمُسْتَلَّتِي فَأَجْعَلْنِي بِهِمْ وَجْهًا
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ
فَاخْتِمْ بِالسَّعَادَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ وَلَا تُبْطِلْ عَمَلِي
وَطَعْنِي وَرَجَائِي يَا إِلَهِي وَسَأَلْتِي وَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ
وَالْإِسْلَامِ وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالشَّهَادَةِ
وَالْحِفْظِ يَا مَنْزُولَ كُلِّ حَاجَةٍ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهَ أَنْتَ
لِكُلِّ حَاجَةٍ فَتَوَلَّ عَاقِبَتَهُمَا وَلَا تَسْلُطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ
بِشَيْءٍ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَفِرْعَانَا مِنَ الْآخِرَةِ يَا
ذَ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا
صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَسَلَّمْتَ وَمَنَّتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ در اعمال بعضی از ایام ماه
دعای القعدة و بدانکه روز بیست و پنجم این ماه روز دحو الارض
یعنی گستراندن زمین درین روز حق تعالی بقدرت خود زمین
را در تمام عالم پهن کرد و سنت است که درین روز روزی دارد

و در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که روزه این روز برای
سکندر برونه شصت ماه و نیز در کتاب مذکور سطور است که درین
روز خواندن این دعا سنت است اللَّهُمَّ يَا دَاحِيَ الْكَعْبَةِ وَيَا
فَالِقَ الْكَبَّةِ وَصَارِفَ الذَّرْبَةِ وَكَاشِفَ كُلِّ كَرْبَةٍ أَسْأَلُكَ فِي
هَذَا الْيَوْمِ وَمِنْ آثَامِكَ الَّتِي أَعْظَمْتَ حَقَّهَا وَأَقْدَمْتَ سَبْقَهَا
وَجَعَلْتَهَا عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ وَدَيْعَةً إِلَيْكَ ذَرْبَةً وَبِرَحْمَتِكَ
الْوَسِيعَةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُتَخَيِّبِ فِي الْمُنَاقِبِ
الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاقِ فَإِنَّ كُلَّ رَتْنٍ وَدَائِعٍ إِلَى كُلِّ حَقٍّ وَعَلَى
أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَطْفَارِ الْهَدَاةِ الْمَنَارِ دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوَلَاتِ
الْجَنَّةِ وَالتَّارِ وَأَعْطِنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا مِنْ عَطَائِكَ الْخَزُونِ
غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُوعٍ تَجْمَعُ لَنَا بِهِ التَّوْبَةُ وَحَسَنُ الْآوِيَةِ
يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ وَكَرَّمَ مَرْجُوٍّ يَا وَفِيٍّ يَا مَنْ لَطْفُهُ حَقٌّ
الْطِّفَ لِي بِلُطْفِكَ وَأَسْعِدْنِي بِعَفْوِكَ وَأَيِّدْنِي بِبَصْرِكَ
وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بِوَلَايَةِ أَمْرِكَ وَحَفَظَةِ سِرِّكَ احْفَظْنِي

مِنْ شَوَايِبِ الدَّهْرِ إِلَى يَوْمِ الْحَشْرِ وَاشْهَدْنِي أَوْلِيَاكَ عِنْدَ
 خُرُوجِ نَفْسِي وَحُلُولِ رَمْسِي وَاقْطَاعِ عَمَلِي وَانْقِضَاءِ أَجَلِي
 اللَّهُمَّ وَادْكُرْنِي عَلَى طَوْلِ الْبَلَى إِذَا احْلَلْتَ بَيْنَ أَطْبَاقِ الثَّرَى
 وَنَسِيتُنِي لِنَاسِئَةٍ مِنَ الثُّورَى وَأَحْلَلْتَنِي دَارَ الْمَقَامَةِ وَتَوَلَّيْتَنِي
 مَنَزِلَ الْكِرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي أَوْلِيَاكَ وَاهْلِ احْبَابِكَ
 احْتِبَائِكَ وَاصْفِيَاءِكَ وَاصْطِقَائِكَ وَبَارِكْ فِي رِقَائِكَ
 وَارْتَقِنِي حَسَنَ الْعَمَلِ قَبْلَ حُلُولِ الْأَجَلِ مُبَرِّئًا مِنَ الرَّذَلِ
 وَسَوْءِ الْخُظْلِ اللَّهُمَّ وَأَوْرِدْنِي حَوْضَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَبًا رَوِيًّا سَائِغًا هَنِيئًا لَا أَظْمَأُ
 بَعْدَهُ وَلَا أَحِلَاءُ وَرَدَهُ وَلَا عَنَّةُ أَزَادَ وَاجْعَلْهُ فِي خَيْرِ
 زَادٍ وَاجْعَلْهُ أَوْ فِي مَبِيعَادِ يَوْمٍ تَقُومُ الْأَشْهُادُ اللَّهُمَّ
 وَالْعَنَ حَبَابِرَةَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَخُفْرَ أَوْلِيَاكَ
 الْمُنْتَثَرِينَ اللَّهُمَّ وَأَقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَأَهْلِكَ أَشْيَاءَهُمْ
 وَعَالِمَهُمْ وَتَحْجِدْ مَسَالِكَهُمْ وَضَيِّقْ عَلَيْهِمْ مَسَالِكَهُمْ وَالْعَن

٨٠
 مَسَاهِمَهُمْ وَمَسَارِكَهُمْ اللَّهُمَّ وَتَحْجِدْ فَرْجَ أَوْلِيَاكَ وَارْدَ عَلَيْهِمْ مَطَارَهُمْ
 وَأَطْمِرْ بِالْحَقِّ قَائِمَهُمْ وَاجْعَلْهُ لِدِينِكَ مُتَصِرًا وَبِأَمْرِكَ فِي أَعْدَائِكَ
 مُؤْتَمِرًا اللَّهُمَّ احْفَظْهُ بِمَلَائِكَةِ النَّصْرِ وَبِمَا لَقِيتَ إِلَيْهِ مِنْ فِي
 لَيْلَةِ الْقَدْرِ مُسْتَقِيمًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَتَعُودَ دِينُكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ
 جَدِيدًا غَنِيًّا وَتَحْجِزَ الْحَقَّ مُحْضًا وَرَفُضَ الْبَاطِلِ رَفُضًا اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَى أَجْمَعِ آبَائِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ وَأَسْرَرِهِ وَأَبْعَثْنَا
 فِي كَرَّتِهِ حَتَّى تَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ اللَّهُمَّ ادْرِكْ بِنَا
 قِيَامَهُ وَاشْهَدْ نَا آتِيَامَهُ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَارْدَ دَالِيْنَا
 سَلَامَهُ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 در بیان آنچه از اعمال که تعلق
 بماده ذی الحجة دارد بدانکه در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که روزه
 نه روز در عشر اول این ماه سنت است و نیز مذکور است که حضرت امام
 موسی بن جعفر علیهما السلام فرموده اند که هر که در اول ماه ذی الحجة
 روزه دارد حذای تعالی بنویسد از برای وی روزه هشتاد ماه و این
 روز روزیست که حضرت ابراهیم متولد شده و درین روز حذای تعالی

اورا خلیل خویش خوانده و درین روز حضرت رسول صلی الله علیه و آله
حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام
ترویج فرمودند و در بعضی روایات وارد است که در روز ششم این
ترویج واقع شده و درین روز گذاردن نماز حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
سنت و کیفیت گذاردن این نماز مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی
نیز در هر روز اول ماه سوره براه را حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله بای بکر دادند
که بملکه برده براهل ملکه خواند پس وحی نازل شد که اذای رسالت نمیکند
مگر تو یا مردی از تو پس حضرت رسالت صلی الله علیه و آله امیرالمؤمنین علی
ابن ابی طالب را بخواند و گفت یا علی حکم خدا چنین شده است که این
رسالت نمیکند مگر تو یا مردی تو پس این رسالت را نمیکند مگر من یا تو
حضرت علی ابن ابیطالب علیه السلام گفت سمعنا و اطعنا این خدمت
میکند پس حضرت رسول صلی الله علیه و آله حضرت امیر را برپا داشت
خود سوار کرد و در عقب ابوبکر روانه ساخت و حضرت علی علیه السلام
بشتاب هر چه تمامتر میرفت تا در روحا که موضع قریب مکه

نوی ملحق شده و از وی این سوره را گرفته در روز عرفه بمردم ادا نمود
و در روز عید قربان برایشان خواند و نیز در کتاب مذکور مسطور است
که حضرت امام ناطق جعفر بن محمد الصادق علیهما السلام از اول ماه
این ماه تا شب عرفه بعد از نماز صبح و پیش از مغرب این دعا میخواندند
که اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ الْأَيَّامِ وَ شَرَّفْتَهَا قَدْ
بَلَّغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَ رَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا بَرَكَاتِكَ وَ وَسِّعْ عَلَيْنَا
فِيهَا مِنْ نِعَمَاتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُقَدِّرَ لَنَا فِيهَا السَّبِيلَ الْهُدَى وَ الْعَفَاكَ وَ الْغَنَى وَ الْعَمَلَ
فِيهَا بِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُوَضِّعَ كُلِّ
شَيْءٍ يَا شَاهِدَ كُلِّ مَلَكٍ يَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُكْشِفَ عَنْهَا الْبَلَاءَ وَ تُجِيبَ لَنَا
فِيهَا الدُّعَاءَ وَ تُقَوِّمَنَا فِيهَا وَ تُعِينَنَا وَ تُؤَقِّقَنَا فِيهَا بِمَا تُحِبُّ
وَ عَلَى مَا أَفْرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ طَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ
وَ أَهْلِ وَ دِينِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ

تُصَلِّي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ
وَلَا تَحْرِمْ مَنَاحِيرَ مَا نَزَلَ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَقِرَ نَافِثُهَا مِنَ الذُّنُوبِ
عَلَامَ الْغُيُوبِ وَاجِبَ لَنَا فِيهَا دَارَ الْخُلُودِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَتْرُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا أَعْفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا
فَرَجْتَهُ وَلَا دَيْنًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
إِلَّا سَلَّمْتَهَا وَسَيَّرْتَهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ
يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا رَاحِمَ الْعِبْرَاتِ يَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ
وَالسَّمَوَاتِ يَا مَنْ لَا تَنْتَابُهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ نَافِثُهَا مِنْ عَتَقَاتِكَ وَطَلْقَاتِكَ مِنَ النَّارِ الْفَاطِمِيَّةِ
بِحَبْنَتِكَ النَّاجِيَةِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا رَوَاهُ رُوَيْدُكُمْ رُوَيْدُكُمْ
دُرُودُكُمْ رَوَاهُ رُوَيْدُكُمْ رَوَاهُ رُوَيْدُكُمْ رَوَاهُ رُوَيْدُكُمْ
مَذْكُورٌ شَدَّ وَكُفْتُ تَكْبِيرَ دَرِيخَانِ زَنْتِ اسْتَلَكْنِي بَعْدَ زَدِهِ
نَمَازُ كَسَى مَا كَدَرْنِي بَاشَدَ أَمَا إِنْ كَسَى كَدَرْنِي بَاشَدَ بَعْدَ زَدِهِ

پانزده نماز است که اول آن نماز ظهر عید است و کیفیت گفتن آنست
که بگوید اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى
مَا هَدَانَا اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقْنَا مِنْ بِعِيْمَةِ الْأَنْعَامِ وَسُنَّتْ اسْت
درین روز قربان کردن شتر یا گاو یا کوسفند و نیز سنت است که
در آن روز چیزی نخورند تا بعد از فراغ از نماز پس افطار بآن
کوشتی که قربان کرده اند کنند و خواندن این دعا بعد از عید قربان
و بعد از نماز جمعه سنت است که اللَّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُبَارَكٌ وَالْمَلِكُونَ
فِيهِ يُجْتَمِعُونَ فِي أَقْطَارِ أَرْضِكَ أَشْهَدُ لِسَائِلِ مَنْهُمْ وَالطَّلِبِ
وَالرَّاعِبِ وَأَنْتَ النَّاطِرُ فِي حَوَاجِمِهِمْ فَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ جُودَكَ
وَكَرَمَكَ وَهُوَ إِنْ مَّا سَأَلْتُكَ عَلَيْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا يَا لَكَ الْمُلْكُ وَلَكَ الْحَمْدُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ الْخَنَّانُ الشَّانُ ذُو الْجَلَالِ
وَالْإِكْرَامِ بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَهْمَا سَمَتَتْ بَيْنَ عِبَادِكَ
الْمَوْئِنِيِّ مِنْ خَيْرٍ أَوْ غَافِيَةٍ أَوْ بَرَكةٍ أَوْ هُدًى أَوْ عَمَلٍ

بِطَاعَتِكَ أَوْ خَيْرَ مَنَّنَ بِهِ عَلَيْهِمْ تَهْدِيهِمْ بِهِ إِلَيْكَ نَزَّحَ لَكُمْ عِنْدَكَ
دَرَجَةً أَوْ تَعْطِيَهُمْ بِهِ خَيْرًا مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ
بِأَنَّ لَكَ الْمُلْكَ وَلَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيكَ وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْبَارِ صَلَوةً لَا تَقْوِي عَلَى احْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ وَ
أَنْ تُشْرِكُنَا فِي صَالِحِ مَنِّ دَعَاكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عِبَادِكَ
الْمُؤْمِنِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَكُلِّهِمْ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي وَبِكَ أَتَرَكْتُ الْيَوْمَ
فَقْرِي وَفَاقَتِي فَإِنِّي بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْثَقُ مِنِّي وَأَرْجَى
مِنِّي لَعَلِّي وَلِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي وَصَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ هِيَ لِي بِقُدْرَتِكَ وَ
تُسِّرْ ذَلِكَ عَلَيْكَ وَبِفَقْرِي إِلَيْكَ وَغِنَاكَ عَنِّي فَإِنِّي لَمْ
أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ مِنْكَ وَلَمْ يُصِرْفْ عَنِّي سُوءٌ قَطُّ أَحَدٌ عَمْرِكَ
وَلَا يَرْجُوا لِأَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ

١٢
وَتَعَبَّأَ وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِرَفَادَةِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِقْدِهِ وَطَلَبَ
نَيْلِهِ وَجَارَتْ رِيَّةُ فَالَيْكَ كَانَ مَوْلَايَ الْيَوْمَ تَقِيَّتِي وَاعْتِدَادِي
وَاسْتِعْدَادِي بِرَجَاءِ رِقْدِكَ وَعَفْوِكَ وَطَلَبِ نَيْلِكَ وَجَارَتْ رِيَّةُ
اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ
ذَلِكَ مِنْ رَجَائِي يَا مَنْ لَا يَحِيفُهُ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُضُهُ ضَائِلٌ
فَإِنِّي لَمْ أَتِكَ بِثِقَةٍ مِنِّي بِعَمَلِ صَالِحٍ قَدَّمْتَهُ وَلَا شَفَاعَةَ مَخْلُوقٍ
رَجَوْتُهُ إِلَّا شَفَاعَةَ مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَسَلَامُكَ أَتَيْتَكَ أَرْجُو عَظِيمُ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ
عَنِ الْخَاطِئِينَ فَلَمْ تَمْنَعْكَ طَوْلُ عُلُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُرْمِ
أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ فَيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ
وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعُدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ
بِمَغْفِرَتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الْمَقَامَ خَلْفَاؤُكَ أَصْفِيَانِكَ
وَمَوَاضِعُ أَمْنَانِكَ الدَّرَجَةِ الرَّفِيعَةِ الَّتِي أَحْبَبْتَ اخْتِصَامَهُمْ

بِهَا أَبْرَزُهَا وَأَنْتَ الْمُقْتَدِرُ لِذَلِكَ لَا يُغَالِبُ أَمْرُكَ وَلَا يُجَاوِزُ الْمُخْتَوِّمُ
مِنْ تَدْبِيرِكَ كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ وَلَمَّا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ غَيْرُ مَتَّبِعٍ عَلَى
خَلْقِكَ وَلَا أَرَادَ تَكْ حَتَّى عَادَ صِفُوكَ وَخَلْفَاؤُكَ مَغْلُوبِينَ
مَقْهُورِينَ يَرُونَ حُكْمَكَ مُبَدَّلًا وَكِتَابَكَ مُنْبُذًا وَفَرَايِضَكَ مُحَرَّفَةً
عَنْ جِهَاتٍ شَرِيعَةٍ وَسُنَنِ نَبِيِّكَ مَرْذُوكَةً اللَّهُمَّ لَعَنَ أَعْدَاءَهُمْ
مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَمَنْ رَضِيَ بِفَعَالِهِمْ وَأَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ كَصَلَوَاتِكَ وَ
بَرَكَاتِكَ وَنَحْيَاتِكَ عَلَى أَصْفِيَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ وَمُحَمَّدٍ
وَالْفَرَجِ وَالتَّرَوُّعِ وَالتَّمْلِكِ وَالتَّصَرُّفِ وَالتَّأْيِيدِ لَهُمُ اللَّهُمَّ وَاجْعَلْ
مِنْ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَالْإِيمَانِ بِكَ وَالتَّصَدِيقِ بِرِسُولِكَ وَالْإِثْمَةِ
حَقَّتْ طَاعَتُهُمْ مِمَّنْ يَجْرِي ذَلِكَ بِهِ وَعَلَى يَدَيْهِ أُمِّيَّةٌ رُبَّ
الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ لَيْسَ بِرَدِّ غَضَبِكَ إِلَّا حِلْمُكَ وَلَا بِرَدِّ سَخَطِكَ
إِلَّا عَفْوُكَ وَلَا بِجَيْرٍ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ وَلَا يُنْجِي مِنْكَ
إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي يَا إِلَهِي

١٤
مِنْ لَدُنْكَ فَرجًا وَمُخْرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي لَهَا تُخَيِّمُ أَمْوَاتَ الْعِبَادِ وَبِهَا
تُنَشِّرُ مَيِّتَ الْبِلَادِ وَلَا تُهْلِكُنِي يَا إِلَهِي غَمًّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي وَتُعْرِفَنِي
الْإِجَابَةَ فِي دُعَائِي وَادْقِنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى سُنْمَى أَجَلِي وَلَا
تُسَمِّتْ بِي عَدُوِّي وَلَا تَمْلِكْنِي مِنْ عُنُقِي وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَى إِلَهِي
إِنْ رَغَبْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي رِغْبَتِي وَإِنْ أَكْرَمْتَنِي مِنْ ذَا
الَّذِي يُهَيِّئُنِي وَإِنْ أَهْنَيْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يُكْرِمُنِي وَإِنْ عَذَّبْتَنِي
مِنْ ذَا الَّذِي يَرْجِيئُنِي وَإِنْ رَحِمْتَنِي مِنْ ذَا الَّذِي يُعْرِضُ لَكَ فِي عِيدِكَ
أَوْ يَسْتَلِكُ عَنْ أَمْرِهِ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَلَا نَقْمٌ
عَجَلَةٌ وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ وَقَدْ تَعَالَيْتَ إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ
عَلَّقَ الْكَبِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُجْعَلْنِي لِلْبِلَادِ
عَرَضًا وَلَا لِغَنَمِكَ نَصَبًا وَمَهْلِكُنِي وَنَفْسِي وَأَقْلِبْنِي عَشْرَتِي وَ
لَا تُبْتَلْنِي بِبِلَادٍ عَلَى أَثَرِ بِلَادٍ فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَرِقْلَةَ حِيلَتِي
وَتَضَرَّعِي إِلَيْكَ أَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ وَفُضِّلَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَهْدِنِي وَاسْتَرْحِمْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٌ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 آتِي وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَغْفِرُكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 إِنَّ شَيْئَ ذَلِكَ يَا رَبِّ يَا حَنَّانُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فَصَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْجِبْ لِي فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَطَلَبْتُ إِلَيْكَ
 وَرَغِبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ وَأَوْرَدَهُ وَقَدَرَهُ وَأَقْضِهِ وَأَمْضِهِ وَجَرِّئِي فِيمَا
 تَقْضِي مِنْهُ وَبَارِكْ لِي فِي ذَلِكَ وَتَفْضَلْ بِهِ عَلَيَّ وَأَسْعِدْنِي بِمَا
 تُعْطِينِي مِنْهُ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسَعَةِ مَا عِنْدَكَ فَإِنَّكَ وَاسِعٌ
 كَرِيمٌ وَصَلِّ ذَلِكَ بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَتُعِيمُهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ رُوِيَ
 هَجْدَهَمُ ابْنِ رُوَيْغَدِيْرَاسْت وَايْنَ رُوْزَانِ جَمْلَةُ اَيَّامِ مُتَبَرَكَةٍ اسْت وَ
 سَهْ رُوْزِ بَاقِي يَكِي هَجْدَهَمُ مَا رُبْعِ الْاَوَّلِ وَدِيَكْرِ بِيْتِ وَهَذِهِ مَآهَ رَجَبِ
 وَدِيَكْرِ بِيْتِ وَبَنِي مَآهَ ذِي الْقَعْدَةِ اسْت وَدَرِيْنِ رُوْزِ زِيَارَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
 عَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ اسْت وَكَيْفِيَّتِ زِيَارَتِ آنحضرت مذكور شد ودر روزه

... آنحضرت مذكور شد ...

دو رکعت نماز سنت است قبل از زوال بنصف ساعت و درین وقت
 غسل نیز سنت است و حضرت شیخ شهید علیه الرحمه در ذکرین نقل کرده
 از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که آنحضرت فرموده اند روزه روز
 عید غدیر است برابری میکند نزد خدای عزوجل با روزه اول دنیا تا
 آخر دنیا و روزه روز غدیر هر ساله برابری میکند نزد حق تعالی با صد حج
 مقبول و با صد عمره مقبولة و نیز فرمودند که این روز عید خدای کبریا
 و خدای تعالی هجرت پیغمبری بخلق فرستاد الا آنکه درین روز عبادت
 خدای تعالی بجای آورند و حرمت این روز را دانستند و فرمود که نام
 این روز در آسمان يوم العهد المعهود است و در زمین يوم الميثاق
 المأخوذ و الجمع المشهور و هر کس درین روز در وقت مذکور دو رکعت
 نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه الکتاب سوره توحید ده نوبت
 بخواند و سوره قدر ده نوبت و آیه الکرسی تا هم قیام خالدون ده نوبت
 و چون قاری شود دستبج حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگوید و دعای
 که مذکور خواهد شد بخواند برابری میکند این نماز نزد الله تعالی با صد هزار

عمر و هر حاجتی که دارد از حاجتهای دنیا و آخرت خدای تعالی را میگوید
و نیز آنحضرت فرمودند کسی که مؤمنی را در آن روز صایم بوده باشند فقط
فرماید همچو کسی بوده باشد که اطعام کرده باشد فیامی و فیامی
تا ده فیام فرمودند که هیچ میدانی فیام چند است گفتند نمی دانیم فرمودند
که فیامی صد هزار است و نیز فرمودند که یکدم بصدق در پی روزی برای
میکند صد هزار بدم و دعای موعود اینست که رَبَّنَا فَاعْفُ رَنَا
ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَ تَوَقَّنَا مَعَ الْبِرِّ رَبَّنَا وَ اتِّبَاعًا مَوْعِدَتَنَا
عَلَى رُسُلِكَ وَ لَا تَخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَشْهَدُكَ وَ كَفَى بِكَ شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ مَا دَلَكَكَ وَ أَنْبِيَاءَكَ
وَ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَ سُكَّانَ سَمَوَاتِكَ وَ أَرْضِكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَعْبُودُ وَ حَذَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَلَا تَعْبُدُ سِوَاكَ
فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ وَ أَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ عَبْدَكَ وَ مَوْلَانَا رَبَّنَا سَمِعْنَا وَ أَجَبْنَا وَ صَدَقْنَا الْمُنَادِي

رَسُولُكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ إِذْ نَادَى بِنِدَائِكَ عَنْكَ يَا بِمَالِ الَّذِي
أَمَرْتَهُ أَنْ يُبَلِّغَ مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِ مِنْ وَ لَآئِهِ وَ لِي أَمْرُكَ وَ حَذَرْتَهُ
وَ أَنْذَرْتَهُ أَنْ يُبَلِّغَ مَا أَمَرْتَهُ أَنْ تَسْحُطَ عَلَيْهِ وَ مَا بَلَغَ رِسَالَتِكَ
عَصَمْتَهُ مِنَ النَّاسِ فَنَادَى مُنَادٍ يَا مُبَلِّغًا عَنْكَ عَلَى مَا كُنْتَ
مَوْلَاهُ فَعَلَى مَوْلَاهُ وَ لَيْتَهُ وَ كُنْتُ نَبِيَّهُ فَعَلَى أَمِيرِهِ رَبَّنَا قَدْ أَجَبْنَا
دَاعِيكَ النَّذِيرَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ عَبْدُكَ وَ رَسُولُكَ
إِلَى الْهَادِي الْمَهْدِي عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَ جَعَلْتَهُ مَثَلًا
لِبَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَوْلَانَهُمْ وَ وَلِيِّهِمْ رَبَّنَا آمَنَّا
وَ اتَّبَعْنَا مَوْلَانَا وَ وَلَّيْنَا وَ هَادَيْنَا وَ دَاعَيْنَا وَ دَاعِيَ الْإِنَامِ وَ
صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمَ وَ حُجَّتِكَ الْبَيْضَاءَ وَ بَيْتِكَ الذَّاعِي إِلَيْكَ عَلَى
بَصِيرَةٍ هُوَ وَمِنْ أَتْبَعَهُ وَ سَجَّانَ اللَّهِ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ وَ
أَشْهَدُ أَنَّهُ الْإِمَامُ الْهَادِي الرَّشِيدُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِي ذُكِرَتْ
فِي كِتَابِكَ طَائِفَةٌ قُلْتَ وَ قَوْلُكَ الْحَقُّ وَ أَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ
لَدَيْنَا عَلَى حَكِيمٍ اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَشْهَدُ بِأَنَّهُ الْهَادِي مِنْ بَعْدِ

نَبِيِّكَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ وَصِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ
وَقَائِدِ الْغُرِّ الْمَجَلِيِّينَ وَحُجَّتِكَ الْبَالِغَةَ وَلِسَانُكَ الْمُعَبَّرُ عَنْكَ فِي
خَلْقِكَ وَأَنَّهُ الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ فِي بَرِّيَّتِكَ وَدَيَانِ دِينِكَ وَخَارُنِ
عَمَلِكَ وَأَمِينِكَ أَلَمَّا مَوَّلَهُ أَلَمَّا حَوَّلَهُ مِيثَاقَهُ وَمِيثَاقَ رَسُولِكَ
عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَجَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ شَاهِدًا بِالْإِخْلَاصِ لَكَ وَ
الْوَحْدَانِيَّةِ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ وَأَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ جَعَلْتَهُ وَلِيَّكَ وَالْأَقْرَارُ لَهُ
بِوَلَايَتِهِ تَمَامَ وَحْدَانِيَّتِكَ وَكَمَالِ دِينِكَ وَتَمَامِ نِعْمَتِكَ عَلَى
جَمِيعِ خَلْقِكَ وَبَرِّيَّتِكَ فَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ
دِينَكُمْ وَأَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَلَكَ
الْحَمْدُ بِمَوْلَايَهِ وَإِنَّمَا نِعْمَتُكَ عَلَيْنَا بِالَّذِي جَدَدْتَ لَهُ مِنْ
عَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ وَذَكَرْتَنَا ذَلِكَ وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِ
خْلَاصِ وَالتَّصَدِيقِ بِمِيثَاقِكَ وَمِنْ أَهْلِ الْوَفَاءِ بِدَلِّكَ وَكَمْ
تَجَعَّلْنَا مِنْ أَتْبَاعِ الْمُعِيرِينَ وَالْمُبْدِلِينَ وَالْمُخْرِقِينَ

وَالْمُبْتَلِينَ إِذْ أَنْ الْأَنْعَامِ وَالْمُعِيرِينَ خَلَقَ اللَّهُ وَمِنْ الَّذِينَ اسْتَحَوْا
عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَمُوا ذِكْرًا لِلَّهِ وَصَدَّقُوا عَنِ السَّبِيلِ وَالصِّرَاطِ
الْمُسْتَقِيمِ اللَّهُمَّ الْعَنِ الْجَاهِدِينَ وَالتَّوَكِّلِينَ وَالْمُعِيرِينَ وَالْمُبْدِلِينَ
وَالْمُكْذِبِينَ يَوْمَ الدِّينِ وَالْمُقْتَرِينَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ
فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى الْأَنْعَامِ عَلَيْنَا بِالْهُدَى الَّذِي وَهَدَيْتَنَا بِهِ إِلَى
وَلَايَةِ أَمْرِكَ مِنْ بَعْدِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ الْأُمَّةُ الْهُدَاةُ الرَّ
وَأَعْلَامُ الْهُدَى وَمَنَارُ الْقُلُوبِ وَالتَّقْوَى وَالْعُرْفُ الْوُثْقَى وَكَمَالِ
دِينِكَ وَتَمَامِ نِعْمَتِكَ وَمِنْ بِرِّمِ بِمَوْلَايَ لَقَدْ رَضِيتُ لَنَا الْإِسْلَامَ
دِينًا رَبَّنَا فَلَكَ الْحَمْدُ أَمَّا وَصَدَّقْنَا بِمَنْزِلِكَ عَلَيْنَا بِالرَّسُولِ النَّذِيرِ
الْمُنْذِرِ وَالْكَافِرِينَ وَلِيَّيْهِمْ وَعَادِيْنَا عَدُوَّهُمْ وَبَدْرُنَا مِنَ الْجَاهِدِينَ
وَالْمُكْذِبِينَ يَوْمَ الدِّينِ اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ ذَلِكَ مِنْ شَانِكَ
بِأَصَادِقِ الْوَعْدِ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ يَا مَنْ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ فِي
شَيْءٍ إِذَا أَمَمْتَ نِعْمَتَكَ عَلَيْنَا بِمَوْلَايَ أَوْ لِيَايَاكَ الْمَسْئُولِ
عَنْهُمْ عِبَادُكَ فَإِنَّكَ لَسَيِّدُكَ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ وَ

وَقُلْتُ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ وَقِفُوهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ وَمَنْتَ عَلَيْنَا نَبِيًّا
الْإِخْلَاصُ لَكَ وَبِوَلَايَةِ أَوْلِيَاكَ الْعُدَاةُ بَعْدَ النَّذِيرِ الْمُنْذِرِ
السَّيَاحِ الْمُنِيرِ وَأَكْمَلْتَ لَنَا بِهِمُ الدِّينَ وَأَتَمَمْتَ عَلَيْنَا بِهِمُ النِّعْمَةَ
وَحَدَدْتَ لَنَا عَهْدَكَ وَذَكَرْتَنَا مِثْلًا قَكَ الْمَا حُودَ مِثْلًا فِي
أَبْتِدَاءِ خَلْقِكَ إِيَّاَنَا وَجَعَلْتَنَا مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ وَكَمْ تُسْنِنَا ذِكْرَكَ
فِي أَبْتِدَاءِ خَلْقِكَ إِيَّاَنَا فَإِنَّكَ قُلْتَ جَلَّ شَانُكَ وَعَظُمَ رُهَاكَ
وَإِذَا حَكَرْتُكَ مِنْ بَنَى آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا بِمَنْكَ وَلَطُفِكَ بِأَنْكَ
أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبُّنَا وَمُحَمَّدٌ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ نَبِينَا
وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَبْدُكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا وَجَعَلْتَهُ
آيَةً لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَتَيْتَكَ الْكَبْرَى وَصِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ
وَالنَّبِيُّ الْعَظِيمُ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ وَعَنْهُ مَسْئُولُونَ اللَّهُمَّ
فَكَمَا كَانَ مِنْ شَانِكَ أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا بِالْهُدَايَةِ إِلَى مَعْرِفَتِهِمْ
فَلْيَكُنْ مِنْ شَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَبَارِكَ

لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَنَا بِهِ وَذَكَرْتَنَا فِيهِ عَهْدَكَ وَ
مِثْلًا قَكَ وَأَكْمَلْتَ دِينَنَا وَأَتَمَمْتَ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَجَعَلْتَنَا بِمَنْكَ
مِنْ أَهْلِ الْإِجَابَةِ لَكَ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَاكَ وَأَعْدَاءِ أَوْلِيَاكَ الْمَكْذِبِينَ
يَوْمَ الدِّينِ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ تَمَامَ مَا أَنْعَمْتَ عَلَيْنَا وَأَنْ تَجْعَلَنَا
مِنْ الْمُؤَقِنِينَ وَأَنْ لَا تُخَيِّبَنَا بِالْمَكْذِبِينَ وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ
مَعَ الْمُتَّقِينَ وَاجْعَلْنَا مَعَ الْمُتَّقِينَ إِمَامًا يَوْمَ نَدْعُوا كُلُّ أَنْاسٍ
بِإِمَامِهِمْ وَاحْشُرْنَا فِي رُحْمَةِ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْآيَةِ الصَّادِقِينَ
وَاجْعَلْنَا مِنَ الْبِرَاءَةِ مِنَ الَّذِينَ هُمْ مِنَ الْمَقْبُوحِينَ وَاحْشِنَا عَلَى ذَلِكَ
مَا أَحْيَيْتَنَا وَاجْعَلْنَا مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا وَاجْعَلْ لَنَا قَدَمَ صِدْقٍ
فِي الْهِجْرَةِ الْيَمِّمْ وَاجْعَلْ حَيًّا نَاحِيَةً حَيًّا وَمَمَاتًا خَيْرَ مَمَاتٍ
وَمُنْقَلَبًا خَيْرَ الْمُنْقَلَبِ عَلَى مَوَالِي أَوْلِيَاكَ وَمَعَادَاتِ أَعْدَاكَ
حَتَّى تُوَفَّاَنَا وَأَنْتَ عَنَّا رَاضٍ قَدْ أَوْجَبْتَ لَنَا جَنَّتَكَ بِرَحْمَتِكَ
وَالْمَشْرَى فِي جَوَارِكَ فِي دَارِ الْمَقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا
بُصْبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكُفْرَ عَنَّا

سَيَاتِنَا وَتَوْفِقَنَا مَعَ الْإِبْرَارِ رَبَّنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا
 تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ اللَّهُمَّ وَاحْشُرْنَا مَعَ
 الْأَئِمَّةِ الْهَادِيَةِ مِنْ آلِ رَسُولِكَ نُؤْمِنُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَا نِيَّتِهِمْ وَشَاهِدِهِمْ
 وَغَايِبِهِمْ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْحَقِّ الَّذِي جَعَلْتَهُ عِنْدَهُمْ وَبِالَّذِي
 فَضَّلْتَهُمْ بِهِ عَلَى الْعَالَمِينَ جَمِيعًا أَنْ تُبَارِكَ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي
 أَكْرَمْتَنَا بِالْمَوْلَا فَاتَّبِعْ بِعَبْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُ الْبَيْتَ وَالْمِيثَاقَ الَّذِي
 وَاتَّقْتَنَا مِنْ مَوَالِيكَ وَأَوْلِيَاكَ وَبِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكَ أَنْ تَتِمَّ
 عَلَيْنَا نِعْمَتُكَ وَلَا تَجْعَلَهُ مُسْتَوْدَعًا فَاجْعَلْهُ مُسْتَقَرًّا فَلَا تَكُنَا
 أَبَدًا وَلَا تَجْعَلْهُ مُتَعَارًّا وَارْزُقْنَا مُرَافَقَةَ وَلِيِّكَ الْهَادِي الْمَهْدِيِّ
 إِلَى الْهُدَى وَتَحْتَ لَوَائِهِ وَفِي رُحْمَةِ شَهَدَائِهِ صَادِقِينَ عَلَى بَصِيرَةٍ
 مِنْ دِينِكَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رُوَيْتُ وَجْهًا مِنْ مَاءِ
 حَضْرَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ خَاتَمِ خُودِ آبَائِهِ لَا يَصْدُقُ فَمَنْ هُوَ
 فِي حَالَتِ رُكُوعِ حَضْرَةِ حَقِّ سَجَادَةِ وَتَعَا دَرِشَانِ وَفِي مَرُودِ وَيُوتُونَ
 الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ وَدَرِشَانِ رُوَيْتُ سَنَتًا سَنَةً فِي رُكْعَتِ غَايَةِ كُنْدِ

بیشتر از ذوال بنیم ساعت بهمان کیفیت که در روز غدیر مذکور شد
 روز بیست و پنجم این ماه روز مباحه است هر روایتی در روز
 بیست و چهارم است روایت دیگر و درین روز غل سنت است و درین
 روز مستغنی نشد که چه مقدار نماز باید کرد بلکه اینک مختار است
 هر قدر که خواهد بکند ولیکن باید که بعد از هر دو رکعت نماز هفتاد
 نوبت استغفار کند پس بر خواسته و بجانب موضع سجود ایما کرده این
 دعا بخواند که الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِينَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَجَعَلَ
 الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنِي مَا كُنْتُ بِهِ جَاعِلًا وَلَوْلَا
 تَعَرُّفُهُ إِيَّايَ لَكُنْتُ هَالِكًا إِذْ قَالَ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ
 عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى فَبَيْنَ لِي الْقَرَابَةُ فَقَالَ سَجَّادَهُ
 إِنَّمَا رُبِّي اللَّهُ لِيَذْهَبَ عَنْكُمْ الرِّجْسُ أَهْلَ الْبَيْتِ بَعْدَ الْقَرَابَةِ
 ثُمَّ قَالَ تَعَالَى مُبَيِّنًا عَنِ الصَّادِقِينَ الَّذِي أَمَرْنَا بِالْكَوْنِ مَعَهُمْ
 وَالْإِزَادَةِ إِلَيْهِمْ بِقَوْلِهِ سَجَّادَهُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ فَأَوْضَعَهُمْ وَأَبَانَ عَنْ صِفَتِهِمْ بِقَوْلِهِ جَلَّ شَأْنُهُ
قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ فَلَا الشُّكْرَ يَا
رَبِّ وَلَكَ الْمُنُّ حَيْثُ هَدَيْتَنِي وَأَرْشَدْتَنِي حَتَّى لَمْ يَخَفْ عَلَى
الْأَهْلِ وَالْبَتِّ وَالْقَرَابَةِ فَعَرَفْتَنِي نِسَاءَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ وَرِجَالَهُمْ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذَلِكَ الْمَقَامِ الَّذِي لَا يَكُونُ اعْظَمَ مِنْهُ
فَضْلًا لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا أَكْثَرَ رَحْمَةً لَهُمْ بِتَعْرِيفِكَ إِيَّاهُمْ شَانَهُ وَإِبَانَتِكَ
فَضْلَ أَهْلِ الَّذِينَ بِهِمْ أَدْحَضْتَ بَاطِلَ أَعْدَائِكَ وَبَيَّتَ بِهِمْ قَوَاعِدَ
دِينِكَ وَكَوْلَا هَذَا الْمَقَامَ الْمُحْمَدُ الَّذِي أَنْقَذَ تَنَابِيهِ وَدَلَّنَا عَلَى
أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الصَّادِقِينَ عَنْكَ الَّذِينَ عَصَمْتَهُمْ مِنْ لُغْوِ الْمَقَالِ
وَمَدَائِنِ الْأَفْعَالِ لِحُصْنِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَظَهَرَتْ كَلِمَةُ أَهْلِ الْإِحْسَادِ
وَفَعَلَ أُولِي الْعِتَادِ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمُنُّ وَلَكَ الشُّكْرُ عَلَى تَعَالَاكَ
وَأَيَادِيكَ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ الَّذِينَ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا
طَاعَتَهُمْ وَعَقَدْتَ فِي رِقَابِنَا وَلَا يَتَمُّوَ وَكَرَّمْتَنَا بِمَعْرِفَتِهِمْ وَ

شَرَفْتَنَا بِاتِّبَاعِ أَثَارِهِمْ وَتَبَيَّنَّا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ الَّذِي عَرَفُونَاهُ
عَلَى الْآخِذِ بِمَا بَصُرُونَاهُ وَأَجْرُ مُحَمَّدٍ عَنَّا أَفْضَلُ الْجَزَاءِ بِمَا نَصَحَ
لِحَلِّقِكَ وَبَدَّلَ وَسْعَهُ فِي إِبْلَاحِ رِسَالَتِكَ وَأَخْطَرَ بِنَفْسِهِ فِي إِقَامَةِ
دِينِكَ وَعَلَى أَخِيهِ وَوَصِيِّهِ وَالْمُهَادِي إِلَى دِينِهِ وَالْمُقِيمِ سُنَّتِهِ
عَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلَّ عَلَى الْأَئِمَّةِ مِنْ أَنْبَاءِ الصَّادِقِينَ الَّذِينَ
وَصَلَّتْ طَاعَتُهُمْ بِطَاعَتِكَ وَأَدْخَلْنَا بِشَفَاعَتِهِمْ دَارَ كَرَامَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ هُوَ لَا أَصْحَابَ لِكِسَاءٍ وَالْعَبَا يَوْمَ
الْمُبَاهِلَةِ اجْعَلْهُمْ شَفَعَاءَنَا اسْأَلُكَ بِحَقِّ ذَلِكَ الْمَقَامِ الْمُحْمَدِ
الْيَوْمِ الْمَشْهُورِ أَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ أَرْوَاحَهُمْ وَطِينَتَهُمْ وَاحِدَةٌ وَهِيَ
الشَّجَرَةُ الَّتِي طَابَ أَغْصَانُهَا وَأَوْرَاقُهَا اللَّهُمَّ ارْحَمْنَا بِحَقِّهِمْ
وَأَجْرُنَا مِنْ مَوَاقِفِ الْخَزْيِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِوَلَايَتِهِمْ وَأُورِدْ
يَا مُوَارِدَ الْأَمْنِ مِنْ أَهْلِ الْقِيَامَةِ بِحَبِّهِمْ وَاقْضِ أَرْوَاقَنَا بِفَضْلِهِمْ وَ
اتَّبِعْنَا أَثَارَهُمْ وَاهْتَدِ بِأَثَارِهِمْ وَأَعِزَّنَا بِأَعْقَادِنَا مَعَ عَرَفُونَاهُ

مِنْ تَوْحِيدِكَ وَوَفَّقُونَا عَلَيْهِ مِنْ تَعْظِيمِ شَانِكَ وَتَقْدِيرِ أَسْمَائِكَ
وَشُكْرِ الْأَعْيُنِ وَنَفَى الصِّفَاتِ أَنْ تَحْلِكَ وَلَعَلَّكُمْ أَنْ يَحِيطُوا بِكَ
وَالْوَهْمُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْكَ فَإِنَّكَ حُجَّاجٌ عَلَى خَلْقِكَ دَلِيلٌ عَلَى تَوْحِيدِكَ
وَهَذِهِ تَنْبِيْهُ عَلَى أَمْرِكَ وَهَدْيٌ إِلَى دِينِكَ وَتَوْضِيحٌ مَا أَشْكَلَ
عَلَى عِبَادِكَ وَبَابٌ لِمُعْجَزَاتِ عَتَا غَيْرِكَ وَبَيِّنَاتٍ تُحْجِّتُكَ وَتَدْعُو
إِلَى تَعْظِيمِ اسْمِكَ وَبَيِّنِ خَلْقَكَ وَأَنْتَ الْفَضِيلُ عَلَيْهِمْ حَيْثُ
قَرَّبْتَهُمْ مِنْ مَلَكُوتِكَ وَخَصَّصْتَهُمْ بِسِرِّكَ وَأَصْطَفَيْتَهُمْ لَوَحْيِكَ
وَأَوْزَنْتَهُمْ غَوَامِضَ تَأْوِيلِكَ رَحْمَةً لِحَلْقِكَ وَلَطْفًا لِعِبَادِكَ وَ
حَنَانًا عَلَى بَرِيَّتِكَ وَعِلْمًا بِمَا تَنْظُرُ عَلَيْهِ صُمَائِرُ أَسْمَائِكَ وَ
مَا يَكُونُ مِنْ شَأْنٍ صِفَتِكَ وَطَمَئِنَّهُمْ وَمَنْشَأُهُمْ وَمَبْدَرُهُمْ
وَحَرَسْتَهُمْ مِنْ نَفْتٍ نَارِ فِيهِ إِلَهُهُمْ وَأَرَيْتَهُمْ بِرَهَانِكَ عَلَى مَنْ
عَرَضَ بِسُوءِ لَحْمٍ فَاسْتَجَابُوا لِأَمْرِكَ وَشَغَلُوا أَنْفُسَهُمْ بِطَاعَتِكَ
وَمَلَكُوا أَجْزَاءَهُمْ مِنْ ذِكْرِكَ وَعَمَرُوا قُلُوبَهُمْ بِتَعْظِيمِ أَمْرِكَ وَ
جَزَّوْا أَوْقَالَهُمْ فِيمَا يُرْضِيكَ وَأَمَلُوا دَخَائِلَهُمْ فِي مَخَارِصِ

الْخَطَرِ الشَّاعِلَةِ عَنْكَ فَجَعَلْتَهُمْ قُلُوبَهُمْ مَكَامٍ لِإِرَادَتِكَ
وَعَقُوبَهُمْ مَنَاصِبَ لِأَمْرِكَ وَهَفْيَكَ وَكَسْنَتَهُمْ تَرَاجِمَةً لِسِنِّكَ ثُمَّ
أَكْرَمْتَهُمْ بِنُورِكَ حَتَّى فَضَّلْتَهُمْ مِنْ بَيْنِ أَهْلِ زَمَانِهِمْ وَالْأَقْرَبِينَ
إِلَيْهِمْ فَخَصَّصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَأَنْزَلْتَ إِلَيْهِمْ كِتَابَكَ وَأَمَرْتَنَا بِالتَّمَسُّكِ
بِهِمْ وَالرَّدِّ إِلَيْهِمْ وَالْإِسْتِغْنَاءِ بِمَنْهُمْ أَلْتَمَسْنَا إِذَا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِكِتَابِكَ
وَبِحُجَّتِكَ نَبِيَّكَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ الَّذِينَ أَقْبَلْتَهُمْ لَنَا كَلِيلًا وَعِلْمًا
وَأَمَرْتَنَا بِاتِّبَاعِهِمْ أَلْتَمَسْنَا إِذَا قَدْ تَمَسَّكْنَا بِهِمْ فَأَرْزُقْنَا شِفَاعَتَهُمْ حِينَ
نَقُولُ لَخَائِبُونَ قَالَتَا مِنْ شَائِعِينَ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ فَأَجْعَلْنَا
مِنْ الصَّادِقِينَ الْمُصَدِّقِينَ لَهُمْ الْمُنْتَظَرِينَ لِأَيَّامِهِمُ انْشَاطِرِينَ إِلَى
شِفَاعَتِهِمْ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الْيَوْهَابُ أَمِينُ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَلْتَمَسْنَا صَلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
وَعَلَى أَخِيهِ وَصَنُوهُ أَمِيرًا مُؤْمِنِينَ وَقِبْلَةَ الْعَارِفِينَ وَعِلْمَ الْمُتَهَدِّينَ
وَنَائِي الْخَمْسَةِ الْمَيَامِينَ الَّذِينَ فَخَّرَهُمُ الرُّوحُ الْأَمِينُ وَبَاهِلِ
اللَّهِ بِهَمِّ الْمَيَامِينِ فَعَالٍ وَهُوَ صَدَقَ الْقَائِلِينَ فَمَنْ حَاجَكَ

فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ النِّعَمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ
وَبَنِيَاءَنَا وَبَنِيَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ
عَلَى الْكَاذِبِينَ ذَلِكَ الْإِمَامُ الْمُخْصُوصُ بِمَوَاطِنِهِ يَوْمَ الْإِحْيَاءِ
وَالْمَوْتِ بِالْقُوتِ بَعْدَ ضَرْ الطَّوِيِّ وَمَنْ شَكَرَ اللَّهَ سَعِيَهِ فِي
أَهْلِ آتِي وَمَنْ شَهِدَ بِفَضْلِهِ مَعَادُوهُ وَأَقْرَبُ بِمَنَافِقِهِ جَاهِدُوهُ
مَوْلَى الْأَنْبِيَاءِ وَمُكَيَّرُ الْأَصْنَامِ وَمَنْ لَمْ تَأْخُذْهُ فِي اللَّهِ لَوْ مَنَ
لَا يُحْمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ مَا طَلَعَتْ شَمْسُ الشَّهَارِ وَأَوْرَقَتِ الْأَشْجَارُ
وَعَلَى النَّجْمِ الْمُسْتَرْقِيَاتِ مِنْ عَثَرَتِهِ وَأَلْحَجَّ الْوَاضِحَاتِ مِنْ
عَثَرَتِهِ ذُرِّيَّتِهِ وَدَرْشِ بَيْتِ وَبَيْتِ ابْنِ مَالِكٍ حَضْرَتِ امير المؤمنين علي
عليه السلام و حضرت فاطمه زهرا عليها السلام بصدق فرمودند و در روز شب
مذكور هَلْ آتَى نَازِلٌ شَدِيدٌ شَانِ حَضْرَتِ امير المؤمنين علي بن ابی طالب
و حضرت فاطمه زهرا و حضرت امام حسن و حضرت امام حسين عليه السلام
و در روایت واقع شده که در روز هفتم این ماه حضرت امام حسن
عسکری علیه السلام متولد شده اند در اعمال ماه محرم بدانکه ماه محرم

91
حزن است و اندوه جهت مصایب حضرت امام حسین علیه السلام و اهل بیت
طاهرين و اصحاب صالحين او رضی الله تعالی عنهم که در زمين كربلا درین
ماه برایشان واقع شده و از جمله اعمال این ماه چنانچه در کتاب منهاج الصالحين
مذکور است سنت است که در عشا و اول روزه دارند حُرمت حزن و اندوه قتل
حضرت ابی عبدالله الحسین علیه السلام در روز عاشورا که روز قتل آن سرور
باید که امساک کنند تا وقت عصر بعد از آن افطار کنند بترت شریف
آنحضرت و نیز زیارت آنحضرت در روز دهم سنت است مؤکد چنانچه
در کتاب مذکور مرویست از حضرت ابی عبدالله جعفر بن محمد الصادق
علیه السلام که فرمودند هر که در روز دهم زیارت آنحضرت کند در حالتی
که عارف باشد بحق آن سرور همچنانست که زیارت کرده باشد خدا
تبارک و تعالی در عرش مجید و نیز در کتاب مذکور مسطور است که حضرت
رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم از حضرت جبرئیل علیه السلام پرسید که
ثواب کسی که زیارت سبط من حسین بن علی علیه السلام کند جبرئیل علیه السلام
گفت بنویسدان برای او ثواب هزار حج و هزار عمره و هزار غزوة کرده

اینهارا با تو که رسول خدائی بجای آورده باشند و در کتاب کفعمی مذکور است
که سنت است که در روز دهم چهار رکعت نماز کند بد و سلام در هر رکعت
اول بعد از فاتحه الکتاب سوره حمد بخوانند و در رکعت ثانی بعد از
فاتحه الکتاب سوره توحید بخوانند و در سیم سوره اعراف و در چهارم
منافقین پس سلام دهد و روی بجانب قبر آنحضرت کرده زیارت
کند و چون از زیارت فارغ شوند دو رکعت نماز زیارت بجا آورند اگر
زیارت در حضور کرده باشد چنانچه مذکور شد و نیت چهار رکعت
مذکور چنین کند که دو رکعت نماز عاشورا میکنم از برای آنکه سنت است
تقرب بخدا و باید که در زیارت آنحضرت خواه از دور کنند و خواه نزدیک
این زیارت نامه بخوانند بعد از نیت و نیت چنین کنند که زیارت
میکم حضرت ابا عبد الله الحسین را از برای اهل و عیال خود و از برای
جميع مؤمنان و مؤمنات سنت تقرب بخدا پس بگوید السلام
عليك يا ابا عبد الله السلام عليك يا ابي رسول الله السلام
عليك يا امير المؤمنين و ابي سید المرسلين السلام عليك
يا رسول الله يا ابا عبد الله

يا ابي فاطمة الزهراء سيدة نساء السلام عليك يا ابا رسول الله انا
و ابي ثار و الوثر الموتور السلام عليك وعلى الارواح التي
حلت بفنائك عليكم مني سلام الله عليك مني جميعا سلام
الله ابد ما بقيت و بقي الدليل والنهار يا ابا عبد الله لقد
عظمت اذيتك و جعلت مصيبة بك علينا وعلى جميع اهل الا
سلام و جعلت و عظمت مصيبك في السموات على جميع اهل السموات
فلعن الله اممة استت اساس الظلم والجور عليكم اهل البيت
ولعن الله اممة دفعتكم عن مقامكم و ازالتم عن مراتبتكم
التي رتبكم الله فيها ولعن الله اممة قتلتكم ولعن الله الممهدين
لهم بالتمكين من قتالكم برئت الى الله و اليكم منهم ومن اشياعهم
و اتباعهم و اوليائهم يا ابا عبد الله اني سلم لمن سالك
و حرب لمن حاربك و ولي لمن والاك و وعد لمن عاداك
الى يوم القيمة ولعن الله ال زيار و ال مروان ولعن الله
الله ابن مرجانة ولعن الله عمر بن
بن امية قاطبة ولعن

سَعِدَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْرَجَتْ وَانْحَجَتْ وَتَنَقَّبَتْ وَتَهَيَّئَتْ لِقِتَالِكَ
يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مَصَابِييْكَ وَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ
وَأَكْرَمَنِي بِمَقَامِي هَذَا أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنصُوبٍ
مَنْصُوبٍ مَعْصُومٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
عِنْدَكَ وَجِيهًا نَاجِحِينَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحُسَيْنِ
وَأَبْنَيْكَ بِمَوْلَايَا تَكَ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ شَيْءٍ أَسَاسَ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ
بَنِيَانَهُ وَجَرَى ظُلْمَهُ وَجَرَدَ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ
وَأَلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَالتَّقَرُّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوْلَايَا تَكُمُ
وَمَوْلَايَا وَلِيَّتِكُمْ وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَأَنَا صَبِيحٌ لَكُمْ الْحَرْبِ
وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ إِنِّي سِدُّمُ لِمَنْ سَأَلَكُمْ وَحَرْبُ
لِمَنْ حَارَبَكُمْ وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ فَاسْأَلُ اللَّهَ
الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَايَاكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ
أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَ لِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يَكْتُبَ لِي عِنْدَكُمْ

قَدَمَ صِدْقٍ وَفِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَسْأَلُهُ أَنْ يَبْلَغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ
الَّذِي لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ هَدَى ظَاهِرٍ
نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ وَبِإِثْنَانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ
يُطِيعَنِي بِمَصَابِييْكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مَصَابِيكَ بِمُصِيبَةٍ بِمُصِيبَتِهِ
مُصِيبَةً مَا اعْظَمَهَا وَاعْظَمَ ذُرِّيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ
وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَايَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَقَامِي
تَمَامَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكْتَ بِهِ يَوْمَ أُمِّيَّةٍ
وَأَبْنِ الْكِلَةِ الْكَبَادِ اللَّعِينِ ابْنِ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ
نَبِيِّكَ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ اللَّهُمَّ الْعَن
أَبَا سُفْيَانَ وَمَعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ ابْنَ مَعَاوِيَةَ وَآلَ مَرْوَانَ عَلَيْهِمُ
اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَا يَدِينُ وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحْتَ بِهِ الْإِسْلَامُ زِيَادًا وَآلَ
مَرْوَانَ يَقْتُلُهُمُ الْحُسَيْنُ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ
عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ وَمِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي

هَذَا الْيَوْمَ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامِ هَذِهِ حَيَاتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْكُمْ
وَاللَّعْنَةِ عَلَيْكُمْ وَبِالْمَوَالِقِ لِنَبِيِّكَ وَالْأَلِ نَبِيِّكَ عَلَيْكُمْ السَّلَامُ
بِرِصْدِ نَوْبَتِ بَكْوَيْدِ اللَّتَمِ الْعَرِ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَآخِرًا تَابِعَ لَهُ عَلَى ذَلِكَ اللَّتَمِ الْعَرِ الْعَصَابَةِ
الَّتِي جَا حَذَرَ الْحُسَيْنِ حَارِبَتْ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابِعَتْ عَلَى
قَتْلِهِ وَقَتْلِ أَتْصَارِهِ اللَّتَمِ الْعَرِ جَمِيعًا بَعْدَ زَانِ صَدَنُوبِ
بَكْوَيْدِ السَّلَامِ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى الْأَنْوَاحِ حَلَّتْ
بِفَنَائِكَ عَلَيْكَ مِتْنِي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ النَّسِيلُ
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِتْنِي زِيَارَتِكُمُ السَّلَامُ
عَلَى الْحُسَيْنِ وَالْحُسَيْنِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ
بَعْدَ زَانِ إِيهِ رَا بَكْوَيْدِ اللَّتَمِ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنَةِ مِتْنِي
وَلَا بَدْلَ لَهُ إِلَّا نَحْمُ الْعَرِ الثَّانِي وَالثَّلَاثِ وَالرَّابِعِ اللَّتَمِ الْعَرِ
يَزِيدُ خَامِسًا اللَّتَمِ الْعَرِ عُبَيْدُ اللَّهِ بْنِ زِيَادٍ وَأَبُو مَرْجَانَةَ
وَعُمَرُ بْنُ سَعْدٍ وَشَمْرَاءُ وَالْأَبْنَى سَفْيَانُ وَالْزِيَادُ وَالْمَرْوَانُ

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ بِسَجْدَةِ كُنُودِ دَعَا جَوَانِدِ اللَّتَمِ لَكَ الْحَمْدُ مُحَمَّدٌ
الشَّاكِرِينَ لَكَ مُصَابِحُ الْحَمْدِ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رِزْقِي اللَّتَمِ
أَمْرًا قُنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَبَيَّنَ لِي قَدَمُ صَدِيقٍ
عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَبِزِينَتِ سَنَتِ دَرِيهِ رَوْنِ
كَهْ بَكْرِيدٍ وَدَرْ حَزْنِ وَانْدَوِهُ بُوْدَه بِأَشَدِّ بَوَاسِطَةِ شَهَادَتِ أَنْ سَرُورِ
بِتَحْقِيقِ كَهْ حَضْرَتِ إِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَمُودِ نَدْمِ مَوْمِنِي
كَهْ قَطْرَةِ جَنْدِ أَشْكِ بَرِيْدِهِ وَدَرْ قَتْلِ آخِضَرْتِ يَا أَنْكَ أَنْ قَطْرَهَا بِرُويِ
أَوْ دَوِيْدِهِ كَرْدِ نَدْحَدَائِي تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَوْ رَا حَائِي دَهْدِ دَرْ جَنَّتِ كَهْ دَرَانِ
سَالِحَائِي دَرِ زَانِ سَاكِنِ بَاشْدِ وَبِزِينَتِ رَوَايَتِ كَهْ هَرَكِ بَكْرِيدِ بِرِجْسِيهِ
عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا بَكْرِيدِ بَاشْدِ وَاجِبِ شُودِ زَارِ بَرِي وَبِأَخْبَارِ وَاحَادِيْثِ دَرْ
فَضِيْلَتِ وَتَوَابِ كَرِيهِ بِرَا آخِضَرْتِ بَسِيَارِ اسْتِ لَيْكِنِ دَرِيهِ كِتَابِ بَرِيهِ
قَدْ رَاخْتِ اَرَشْدِ حَوْنِ مَطْلَبِ اقْتِصَارِ اسْتِ دَرِ أَعْمَالِ مَا هِ صَفَرِ
بِدَانِكَ دَرْ رُوزِ بَسْمِ اِيهِ مَا هِ زِيَارَتِ حَضْرَتِ إِبْرَاهِيمَ اللَّهِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ
سَنَتِ اسْتِ وَبِزِينَتِ رُوزِ زَارِ عَيْنِي مِي نَامَنْدِ زِيَارَتِ كَهْ رُوزِ جَهَنَّمَ قَتْلِ

آن سردار و درین روز حرم محترم آن حضرت از شام بدین آورند
 و درین روز جابر بن عبد الله بن حرام از اصحاب حضرت پیغمبر صلی الله علیه
 و آله بود از مدینه بکربلا رفت زیارت کرد آنحضرت کرد و این اول
 زیارتی بود آن سرور که جابر کرد و حضرت امام حسن عسکری علیه السلام
 فرمودند که علامات مؤمن پنج است اول پنجاه و یک رکعت نماز کردن
 دوم زیارت اربعین کردن سیم انگشتی با انگشت دست راست کردن
 چهارم در وقت نماز حین را بجا آوردن پنجم بسم الله الرحمن الرحیم
 را در نماز بلند خواندن و باید که زیارت آنحضرت درین روز نزدیک
 بزوال واقع شود و در زیارت وی این دعا خوانده شود و بعد از آن
 نیت و نیت مکرر مذکور شد السّلام علی و علی و علی و حبیب السّلام
 علی خلیل الله و حبیب السّلام علی صفی الله و ابن صفی السّلام
 علی الحسین المظلوم الشّهِید السّلام علی اسیر الکرباب و قاتل
 العبرات اللهم انی اشهد انّه ولیک و ابن ولیک و
 صفیک و ابن صفیک الفائر بکرامتک اگر متنه باشد هادیه

و حبوکه بالسّعادة و اجتنبت بطیب الاولاده و جعلته
 سیّد من السّاده و قائدا من القادة و زائدا من الزّاده و
 اعطيته موارث الانبیاء و جعلته حجة علی خلقک من
 الاوصیاء فاعذر فی الدّعاء و منّ النّصح و برک محجّه فیک لیستغفر
 عبادک من الجهالة و خیرة الضّلالة و قد توارر علیه من عمرته
 الدّنيا و باع حظّه بالارذل الدّنی و شرى اخرته بالثمن الا و کس
 و تعطرس و تردی فی هواه و اسخطک و اسخط نبيک و
 اصاع من عبادک امل الشّقاق و النّفاق و حمله الا و زار
 المستوحیین و جاهدکم فیک صابرا محتسبا حتّی سفک فی
 طاعتک دمه و استبیح حرمة الله فاعلمهم لعنا و بیلا
 وعدهم عذابا الیما السّلام علیک یا بن رسول الله السّلام
 علیک یا بن سید الاوصیاء اشهد انک امین الله و ابن
 امینه عشت سعیدا و مضیت حمیدا و مت فقیدا مظلوما
 شهیدا و اشهد ان الله منجز ما وعدک و مهلك من خذلک

وَمُعَذِّبٌ مِّن قَتْلِكَ وَلَعَنَ اللَّهُ وَاسْتَشْهَدُ أَنَّكَ وَقِيتَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَ
جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَتَيْتَكَ الْيَقِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَن قَتَلَكَ وَلَعَنَ
اللَّهُ مَن ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَضَرَبَتْ بِهِ أَلْثَمَ
إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَكِيلُ مَلِكٍ وَالْأَمَّةِ وَعَدُّوْا لِمَن عَادَاكَ بِالْهَيْبَةِ
أَنْتَ وَأَقْبَى يَأْتِي رَسُولُ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ
الشَّامِخَةِ وَالْأَرْحَامِ الظَّاهِرَةِ لَمْ تُجْسِكِ لِحَا هِلِيَّةٍ بِأَخْطَاسِهَا
وَلَمْ تَلْبَسْكَ أَلْمَدَّ لِحَمَاتٍ مِّن ثِيَابِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ دُعَائِمُ الدِّينِ
وَأَرْكَانُ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلُ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّحْمَنُ الْكَافِي الْمُهْدِي وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأُمَّةَ
مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ
بِكُم مَّوْمِنٌ وَيَا بَائِكُم مَّقَرُّ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَاتِيمِ عَمَلِي
بِقَلْبِكُم لِقَلْبِكُم سَلَامٌ وَأَمْرِي لِمَرْكُم مُّتَّبِعٌ وَنَصْرِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ
حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ مَعَكُمْ مَعَكُمْ لَامَعَ عَدُوُّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ وَغَايِبِكُمْ

وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ بِسُورَةِ كَعْتِ نَمَازِ
زِيَارَتِ كَنْدِ قَبْلِ زِيَارَتِ وَيَا بَعْدَ زِيَارَتِ جَنَانِكُمْ مَذْكُورُ
دَرِ اَعْمَالِ مَاهِ رُبْعِ الْاَوَّلِ دَرِ رُوزِ هَفْتِ هَمِ اِيْنِ مَاهِ حَضْرَتِ رَسَالَتِ
پناه صلی الله علیه و آله وسلم متولد شده اند وقت طلوع صبح در روز
جمعه درین روز سنت است روزه و تصدق و زیارت مشاهد شرفه
و نیز سنت است زیارت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام درین روز
و طریق زیارت آنحضرت و زیارت مائمه وی در روز سبعت که بیست و هفتم
رجبت مذکور است و نکته درین که این دوزخ مخصوص حضرت است
پناه صلی الله علیه و آله وسلم و زیارت حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام
نیز در ایشان سنت شده آن است چنانچه مسجوع شد از حضرت استاد امام
خاتم المجتهدین دام ظلّه العالی که فرمودند چون حضرت حق سبحان
و تعالی حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام را نفس پیغمبر خواند آنجا که فرمود
دَرِ اَیَةِ مَبَاهِلِهِ قُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاتَنَا وَنِسَاءَنَا وَنَسْلَنَا
وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ الْاَیَةِ چه مراد اینجا از انفسنا نفس حضرت امیرالمؤمنین

است علیه السلام چنانکه اهل تفسیر تحقیق نموده اند و حضرت پیغمبر صلی الله علیه
وآله چون میخواست که این حکم را مؤکد سازد بنا برین این دو روز که
مخصوص آنحضرت بود زیارت حضرت امیر المؤمنین را نیز سنت است
اشارت باینکه کسی که زیارت حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام کند هم
چنانست که مرا زیارت کرده باشد ماه ربیع الآخر در روز دهم
این ماه حضرت امام حسن عسکری علیه السلام متولد شده اند و در دوازدهم
در اول سال هجرت بنوی فرض نماز سفر و حضر قرار یافت جمادی
الاولی در نیمه این ماه در سال سی و هشتم از هجرت رسول الله صلی الله
علیه و آله حضرت امام زین العابدین علیه السلام متولد شده اند و در دهم
این ماه این روز سنت است ماه جمادی الآخر در هیچ عمل
مستحب نیست تا ذکر کرده شود در بیان امور مرغوب و نهیها
یعنی مرغوب عنها و در آداب بعضی از امور ضروری ^{امور مرغوبه}
فیها یعنی اموری که نفس را رغبت شود در ادای آنها و آن پنجند
نوع است نماز سنتی است و نماز سنت را اقسام بسیار

۹۷
در نماز تهجد یعنی نافله شب چنانکه اخبار و احادیث در
فضیلت این نماز بسیار است از آنجمله در کتاب من لا یحضره الفقیه
از حضرت رسول الله صلی الله علیه و آله مرویت که فرمودند جبرئیل
مرا خبر داد که شرف مؤمن در نماز شب است و نیز در کتاب مذکور از
حضرت امام محمد جعفر صادق علیه السلام مرویت که بر شما باد بگذاردن
نماز شب که نماز شب سنت است از پیغمبر شما و آداب صلوات که پیش
از شما بوده اند و بر طرف کنند بیمارهاست از بدن شما و نیز در وقت
آن سرور که در تفسیر این آیه کریمه فرموده اند ان الحسنات یذهبن
السَّيِّئَاتِ یعنی نماز شب بر طرف میکند گناهان او را و نیز از حضرت
رسول الله صلی الله علیه و آله مرویت که فرمودند کسی که نماز شب کند گرسنگی
از وی دور شود که حضرت حقیقاً صامی گردانیده نماز شب را برای
قوت روز و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله وصیت کردند حضرت امیر
المؤمنین علیه السلام را بنماز شب و مبالغه نمودند در ادای وی
تا اینکه فرمودند یا علی بر تو باد نماز شب بر تو باد نماز شب اخبار

واحادیث در فضل این نماز بسیار است لیکن برین مقدار اختصار نمود
چون مطلب برین کتاب اقتضای است بدانکه کیفیت درین نماز آنست که
بعد از نصف شب برخیزد هر چند که بصری و تربی باشد افضلست پس وضو
کند و نیت کند که وضو میکنم از جهت مباح بودن نماز سنت تقرب
بجدا بدانکه چند چیز از مستحبات وضوست خواه وضو واجب باشد
و خواه سنت پس سزاوار آنست که این مستحبات را در وضوء نافله شب
ذکر کنیم بعد از آن در وضوهای نمازهای غیر این نماز قیاس باین وضو
کرده برین اقتضای کنیم پس سنت است که چون نظرش بآب افتد این
دعا بخواند که اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ جَعَلَ الْمَاءَ طَهُوْرًا و کَمْ یَجْعَلُ
یُحْسِبُ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ بگوید که گفتن آن نیز سنت
پس مضمضه کند و آن سه نوبت آب در دهان گرداند و جنبانیدنست
در حین مضمضه خواندن این دعا سنت است که اَللّٰهُمَّ لِقِیْ حُجَّتِیْ
یَوْمَ الْقَیَّامِ و اَطْلُقْ لِسَانِیْ بِذِکْرِکَ وَ شُکْرِکَ پس استنشاق
کند که آن سه نوبت آب در بینی گرداند و ریختن است و در حین

نماز است

استنشاق این دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ لَا تُخْرِمْ نِیَّ حَبِیْبَاتِ الْجَنَّةِ
و اَجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یَشْتُمُّ رِیْحَهَا وَ رَوْحَهَا وَ رِیْحَانَهَا وَ طِبِیْعَهَا
و در حین روی شستن این دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ بَیْضُ وَجْهِیْ
یَوْمَ تَسْوَدُّ فِیْهِ الْوُجُوْهُ و لَا تَسْوَدُّ وَجْهِیْ یَوْمَ تَبْیَضُ فِیْهِ الْوُجُوْهُ
و در حین شستن دست راست این دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ اَعْطِنِیْ
کِتَابِیْ بِیَمِیْنِیْ و اَلْخُلْدَ فِی الْجَنَانِ بِیَسَارِیْ و حَاسِبِیْ حِسَابًا
یَسِرًا و اَجْعَلْنِیْ مِمَّنْ یُنْقَلِبُ اِلٰی اَهْلِهِ مَسْرُوْرًا و در حین شستن
دست چپ این دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ لَا تُعْطِنِیْ کِتَابِیْ بِشِمَالِیْ و لَا
مِنْ و رَاْ ظَهْرِیْ و لَا تَجْعَلْ لِّیْ مَعْلُوْلَةً اِلٰی عُنُقِیْ و اَعُوْذُ بِکَ
مِنْ مُّقْطَعَاتِ النَّیْرِ و چون مسح سر کند این دعا بخواند
اَللّٰهُمَّ غَشِّیْ بِرَحْمَتِکَ وَ بَرَکَاتِکَ وَ عَفْوِکَ و در حین مسح پا
این دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ ثَبِّتْ قَدَمِیْ عَلَی الصِّرَاطِ یَوْمَ تَنْزِلُ
فِیْهِ الْاَقْدَامُ و اَجْعَلْ سَعِیَّ فِیْمَا یَرْضِیْکَ عَنِّیْ یَا ذَا الْجَلَالِ
وَ الْاِکْرَامِ و چون از وضوء فارغ شود سنت است که سوره انا انزلناه

بخواند و این دعا بخواند که اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَمَامَ الْوُضُوءِ وَتَمَامَ
 الصَّلَاةِ وَتَمَامَ رِضْوَانِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مَحَبُوبًا فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
 وَبَلِّغْنِي إِلَى مِائَةِ وَعِشْرِينَ سَنَةً بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 پس قبل از آنکه شروع در نماز نافله کند باید که دو رکعت نماز کند
 چنانچه ذاب حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین علیه السلام است
 در رکعت اول بعد از فاتحه سوره حمد بخواند و در رکعت ثانی سوره
 توحید پس چون شروع کند در نماز نافله شب و بگوید آن شش تکبیر
 با ادعیه که مذکور شد در نماز عید و ظهر و وقت و سبوح است در دو
 رکعت اول از هشت رکعت بعد از فاتحه سوره توحید سی نوبت بخواند
 و حضرت زینة المجتهدین شیخ الاسلام و المسلمین الشیخ هبش
 الدین قدس سره در کتاب مفتاح الفلاح ذکر کرده اند که در رکعت
 ثانی بعد از فاتحه کتاب سوره حمد بخواند و اگر وقت مضیق است
 بخواند آنچه در رکعت مذکور فرمود است شد و در شش رکعت دیگر
 مختار است در میان سوره قرانی هر کدام را که خواهد بخواند و هر چند

که سوره اطول باشند افضل است و سنت است که بعد از فراغ هر دو رکعت
 تسبیح حضرت فاطمه زهرا علیها السلام بگوید پس این دعا بخواند که اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ وَكَمْ يَسْأَلُ مِثْلَكَ أَنْتَ مَوْضِعَ مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَ
 مُسْتَهَي رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ ادْعُوكَ وَكَمْ يَدْعُ مِثْلَكَ وَارْغَبِ إِلَيْكَ
 وَكَمْ يَرْغَبُ إِلَى مِثْلِكَ وَأَنْتَ مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَأَرْحَمُ
 الرَّاحِمِينَ اسْأَلُكَ بِأَفْضَلِ الْمَسَائِلِ وَأَتْجِبُهَا وَأَعْظَمُهَا يَا اللَّهُ
 يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَأَمْثَالِكَ الْعُلْيَا وَتَعْمِيدِكَ
 الَّتِي لَا تَحْصَى وَبِالْأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ وَاجْتِبَاهَا إِلَيْكَ وَأَقْرَبَهَا
 مِنْكَ وَسَيْلَةَ وَأَشْرَفَهَا عِنْدَكَ مَسْرُكَةً وَأَجْرَهَا لَدَيْكَ ثَوَابًا
 وَأَسْرَعَهَا فِي الْأُمُورِ اجَابَةً وَبِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْأَكْبَرِ الْأَعَزِّ
 الْأَجَلِ الْأَعْظَمِ الْأَكْرَمِ الَّذِي تَحِبُّهُ وَتَشْهَوُهُ وَتَرْضَى بِهِ عَنْكَ
 دَعَاكَ فَأَسْأَلُكَ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقَّ عَلَيْكَ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ
 وَلَا تَرُدَّهُ وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْدِيدِ وَالْإِجْبَادِ وَالزُّبُورِ
 وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَةٌ عَرَشِكَ

وَمَلَأْتُكَ وَابْنِيَاؤُكَ وَرُسُلَكَ وَأَهْلَ طَاعَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَ وَلِيِّكَ وَابْنِ وَلِيِّكَ
وَتُعَجِّلَ خُرُوجَ عَدَائِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا وَبِذَاكَ لَفْظُ كَذَا
وَكَذَا كَمَا فِي رَأْسِ بَعْضِ زَادِيهِ وَقَدْ شَهِدَ أَشَارَاتُ بَأَنَّهُ ابْنُ دَعَا
يُجَوَّزُ وَهُوَ مُطْلَبٌ وَمَدْعَايُ دِيكَ كَمَا دَرْدَانِ خَلَا وَنَدَّ تَعَالَى جَوَّزُ
الرَّهْشَمِ رَكْعَتِ فَاغْ شُودِ بَعْدَ رَكْعَتِ تَسْبِيحِ فَاطِمَةَ زَهْرًا عَلِيًّا سَلَامًا
بَكُويد يَا اللَّهُ دِهْ نَوَيْتِ وَابْنِ دَعَا يَجَوَّزُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ وَثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ وَدِينِ نَبِيِّكَ
وَلَا تُرِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّهَّابُ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ
الْخَالِقُ الرَّازِقُ الْحَيُّ الْمُبْدِي الْمُبْدِي لَكَ الْكُرَّمُ وَلَكَ
الْجُودُ وَلَكَ الْمَنُّ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا خَالِقُ
يَا رَازِقُ يَا مُحْيِي يَا مُمِيتُ يَا بَدِيعُ يَا رَفِيعُ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَحِّمَ ذُلِّي بَيْنَ يَدَيْكَ وَتَضَرِّعِي إِلَيْكَ

کتابخانه دانشکده ادبیات و علوم انسانی مشهد

وَحَشَتِي مِنَ النَّاسِ وَأُنْسِي بِكَ يَا كَرِيمُ بَعْدَ زَيْنِ هَرْدِ عَائِي دِيكَ
كَمَا خَوَاهُ يَجَوَّزُ وَسَجْدَةُ شُكْرُ كَرْدِ شَرْعِ دَرِ نَمَازِ شَفْعِ كَنْدِ وَدَرِ
شَفْعِ دَرِ رَكْعَتِ اَوَّلِ بَعْدَ زَيْنِ فَاتِحَةِ سُورَةِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ يَجَوَّزُ
وَدَرِ رَكْعَتِ دُومِ سُورَةِ قُلْ اَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَفَوَاحِشُ أَنْتَ كَمَا دَرِ هَرْدِ
رَكْعَتِ بَعْدَ زَيْنِ فَاتِحَةِ سُورَةِ تَوْحِيدِ يَجَوَّزُ وَنَيْتِ حُضْنِ كَنْدِ كَمَا دَرِ
نَمَازِ شَفْعِ مَسْکِنِ اِدَا سَنَتِ تَقَرَّبِ بِنَدَا وَنَسْتِ اسْتَ كَمَا بَعْدَ زَيْنِ هَرْدِ
ابْنِ دَعَا يَجَوَّزُ اَللّٰهُمَّ تَعَرَّضْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ وَتَقْصِدْ
فِيهِ الْقَاصِدُونَ وَأَمَلْ فَضْلَكَ وَمَعْرِوْكَ الظَّالِمُونَ وَلَكَ
فِي هَذَا انْفِخَاتُ وَجَوَازُ وَعَطَا يَا وَمَوَاهِبُ بِهَا عَلَى تَمَنُّ مِنْ
تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَمَنْعُهُمْ اسْتَخْلُوكَ الْجَنَّةُ الْعَنَائِيَّةُ مِنْكَ
وَهَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْفَقِيرُ إِلَيْكَ الْمُؤْمِلُ فَضْلَكَ وَمَعْرِوْكَ
فَإِنْ كُنْتُ يَا مُوَلَايَ تَفَضَّلْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعَدَدَتْ
عَلَيْهِ بِعَائِدَةٍ مِنْ عَطْفِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ
الطَّاهِرِينَ الْخَيْرِينَ الْفَاضِلِينَ الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرِّجْسَ

فَطَهِّرْهُمْ تَطْهِيرًا إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَضَّلْ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا أَمَرْتَنِي وَعَدْتَنِي
إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ كَيْفَ تَعْلَمُ نَمَانُ وَتَرَانَتْ كَهْ شَرُّ تَكْبِيرًا إِدْعِيهِ كَهْ
شَدْرُ نَمَانُ فَطَرِ بَحْوَانْدُ وَنَيْتُ جَنِينَ كَنْدَكْ يَكْرَعَتْ نَمَانُ وَتَرِ مَيْكَمُ
اِدَا نَتْ تَقَرَّبُ بَحْدَا وَجَهَتْ وَجَهَى لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عَالِمُ
عَلَى مَلِكَةِ إِبْرَاهِيمَ وَدِينِ مُحَمَّدٍ وَسِتْجَاهِ عَلَى حَيْفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ
الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَوَاتِي وَنَسْكَي وَحَيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
لَا شَرِيكَ لَهُ وَيَذَلِكَ أَمْرُكَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَخَوَانْدُ إِيهِ كَلِمَاتِ
دَرِي هُنكَامُ وَدَرِهْمُ نَمَانُ هَا سَنْتُ وَخُصُوصِيَّتِ بَابِ نَمَانُ نَدَا
بِسُورَةِ الْكِتَابِ بَحْوَانْدُ وَسُورَةِ تَوْحِيدِ رَاسِهِ نَوْبُتِ بَحْوَانْدُ وَيَكُونُ
قُلُوبُ بَرِّ الْفَلَقِ وَيَكُونُ قُلُوبُ بَرِّ الْفَلَقِ بَحْوَانْدُ بَرِّ سِتْجَاهِ
دَاشْتِ إِيهِ قَنُوتِ بَحْوَانْدُ كَهْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ
وَمَا تَحْتُهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ

بِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَا اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى
مُحَمَّدٍ وَعَافِيٍّ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ
وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْحِجْرِ وَالْأَنْسِ وَمِنْ شَرِّ فُسْقَةِ الْعَرَبِ وَالْجَحْمِ
وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ صَغِيرَةٍ وَكَبِيرَةٍ بَلِيلٍ أَوْ نَهَارٍ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
شَدِيدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَضَعِيفٍ وَمِنْ شَرِّ الصَّوَاعِقِ وَالْبَرَدِ وَمِنْ
شَرِّ الْكَهْمَةِ وَالْكَهْمَةِ وَالْكَهْمَةِ وَالْكَهْمَةِ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ أَصْبَحَ
وَأَمْسَى فَلَهُ ثِقَةٌ وَرَحَاءٌ غَيْرُكَ فَإِنِّي أَصْبَحْتُ وَأَمْسَيْتُ وَأَنْتَ تَفْقِي
وَرَجَائِي فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا فَأَقْضِنِي كُلَّ خَيْرٍ كُلِّ غَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ
مَنْ سُئِلَ يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحَمَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَإِلَى مُحَمَّدٍ وَأَرْحَمِ ضَعْفَى وَقَلَّةِ حِيلَتِي وَأَمْسَى عَلَى بِالْجَنَّةِ طَوْلًا
مِنْكَ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَعَافِيٍّ فِي نَفْسِي وَفِي جَمِيعِ
أُمُورِي كُلِّهَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى
وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَإِلَيْكَ الرَّجْعُ وَالْمُنْتَهَى وَلَكَ
أَلَمَاتُ وَالْحَيَاةُ وَإِنَّ لَكَ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى اللَّهُمَّ أَنَا نَعُودُ بِكَ

مِنْ أَنْ تَزِلَّ وَتَحْرَى اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ مِنَ النَّارِ فِيمَنْ أَحْبَبْتَ إِلَيْكَ تَقْضَى
وَلَا يَقْضَى عَلَيْكَ وَتَجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْكَ وَتُسْتَعْنَى وَتُفْتَقَرُ إِلَيْكَ
وَالْمَعَادُ إِلَيْكَ وَتُعْرَى مِنْ وَالَيْتَ وَلَا يُعْرَى مِنْ عَادَيْتَ وَلَا يُدِلُّ
مِنْ وَالَيْتَ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ أَمْنُكَ بِكَ وَتَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَ
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
مِنْ حُجْدِ الْبَلَاءِ وَسُوءِ الْقَضَاءِ وَدَرَكِ الشَّقَاءِ وَتَتَابِعِ الْفِتْنَاءِ
وَشِمَاتِهِ الْأَعْدَاءِ وَسُوءِ الْمُنَظَرِ فِي النَّفْسِ وَالْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَلَدِ
وَالْأَحْيَاءِ وَالْأَخْوَانِ وَالْأَوْلِيَاءِ وَعِنْدَ مَعَايِنَةِ مَلِكِ الْمَوْتِ
وَعِنْدَ مَوَافِقِ الْخُرُوجِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ
بِكَ مِنَ النَّارِ التَّائِبِ الطَّالِبِ الرَّاعِبِ وَسَمْنُوتِ بَكْرِيْدِ الْحَجَرِ
بِإِذْنِهِ مِنَ النَّارِ بِسِمْسَارِ دَارِ وَجْهَانِدْكَ وَجْهَتِ وَجْهِي لِلَّذِي
فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ
صَلَوَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي بِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ

١٠٣
لَهُ وَبِذَلِكَ أَمَرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنَ الْمُرْسَلِينَ
وَالْأَنْبِيَاءِ الْمُنْتَجِبِينَ وَالْأَيْمَةِ الرَّاشِدِينَ أَوْ لِحْمِمْ وَأَحْرِمِمْ اللَّهُمَّ
عَذِّبْ كُفْرَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ وَجَمِيعِ الْمُشْرِكِينَ وَمَنْ ضَارَ عَمَّهُمْ
مِنْ الْمُنَافِقِينَ فَأَنْعَمْ بِتَقْلُبُونَ فِي نِعْمَتِكَ وَيَجْعَلُونَ الْحَمْدَ
لِعِزِّكَ فَتَعَالَيْتَ عَمَّا يَقُولُونَ عَلُوًّا كَبِيرًا اللَّهُمَّ الْعَنِ الرُّسَاءَ
وَالْقَادَةَ وَالْأَتْبَاعَ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ الَّذِينَ صَدُّوا عَنْ
سَبِيلِكَ اللَّهُمَّ أَنْزِلْ بِهِمْ بَأْسَكَ وَنَقِمَتَكَ فَأَنْعَمْ عَلَى رَسُولِكَ
وَبَدَّلُوا نِعْمَتَكَ وَأَفْسِدُوا عِبَادَكَ وَحَرِّقُوا كِتَابَكَ وَغَيِّرُوا
سُنَّةَ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ الْعَنِمُ أَوْلِيَاءَهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ وَأَعْوَانَهُمْ
وَمُحِبِّيهِمْ وَاحْشُرْهُمْ وَاتَّبَاعَهُمْ إِلَى جَهَنَّمَ زُرْقًا اللَّهُمَّ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَعَلَى الْأَيْمَةِ
الْهَدَى الرَّاشِدِينَ الْمُقَدِّسِينَ بِسُطْبِ مَعْرِفَتِكَ كُنْدِ ابْنِ رَأْيِ
حَيْلِ كُرْدِ بَرَادِرِ مَوْسَى يَا زِيَادَةَ بِأَيْضِطْرَبِي كَلَامُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ

فَلَا تَأْخُذْ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْهُ صِدْقَ نَبِيِّكَ يَا هَفْتَادِ نَبِيِّتْ بِكَوَيْدِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لِحُجَّتِي ظِلْمِي وَجُرْمِي وَإِسْرَافِي
عَلَى نَفْسِي وَآتُوبُ إِلَيْهِ وَبَعْدَ ذَلِكَ مِنْ دُعَائِهِ ابْنِ دَعَاءِ ابْنِ دَعَاءِ رَّبِّ اسْأَلْ
وَوَضَعْتُ نَفْسِي وَبَشَرْتُ مَا صَنَعْتُ وَهَذِهِ بَدَايَ يَا رَبِّ مَمْدُودَةٌ
جَزَاءً بِمَا كُنتَ وَهَذِهِ رَقَبَتِي خَاضِعَةٌ لِمَا أَتَيْتَ وَهَذَا أَنَا ذَابِتٌ
بِيَدِكَ فَخُذْ لِنَفْسِكَ مِنْ نَفْسِي الرِّضَا حَتَّى تَرْضَى لَكَ الْعُقْبَى لَا
أَعُودُ بِسِوَاكَ نَبِيًّا بِكَوَيْدِ الْعَفْوِ الْعَفْوِ وَبَعْدَ ذَلِكَ مِنْ دُعَائِهِ
اغْفِرْ لِي يَا رَحْمَنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ بِسُكُوعِ
كُنْدٍ وَجَوْنِ سِرَازِ كُوعِ بِرَدَّ ابْنِ دَعَاءِ ابْنِ دَعَاءِ هَذَا مَقَامٌ مِنْ
حَسَنَاتِهِ نِعْمَةٌ مِنْكَ وَسَيِّئَاتُهُ بِعَمَلِهِ وَذَنْبُهُ عَظِيمٌ وَشُكْرُهُ
قَلِيلٌ وَلَكِنَّ لَدَيْكَ إِلَّا عَفْوُكَ وَرَحْمَتُكَ الْهَيَّ طُوحُ الْإِيمَانِ
قَدْ خَابَتْ إِلَّا لَدَيْكَ وَعُكُوفُ الْحَيِّمْ قَدْ تَقَطَّعَتْ إِلَّا عِنْدَكَ وَ
مَذَاهِبُ الْعُقُولِ قَدْ سَمَتْ إِلَّا لَدَيْكَ فَأَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
الْمُلْتَجَاءُ يَا أَكْرَمَ مَقْصُودٍ يَا أَجْوَدَ سُؤْلِ هَرَبٍ إِلَيْكَ بِنَفْسِي

يَا مُلْجَأُ الْخَائِبِينَ لَيْسَ لِي شَافِعٌ سِوَاكَ مَعْرِفَتِي إِنَّكَ أَقْرَبُ
مِنْ كِبَاءِ إِلَيْهِ الْمُضْطَرُّونَ وَأَمَلُ مَا لَدَيْهِ الرَّاعِبُونَ يَا مَنْ
فَتَقَّ الْعُقُولَ بِمَعْرِفَتِهِ وَأَطْلَقَ الْأَسْرَ بِمَجْدِهِ وَجَعَلَ مَا أَمْتَنَ بِهِ
عَلَى عِبَادِهِ فِي كِفَاءٍ أَنَا لِي بِهِ حَقُّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
تَجْعَلْ لِلْمُصْرَمِ عَلَى عَقْلِي سَبِيلًا وَلَا لِلْبَاطِلِ عَلَى عَمَلِي دَلِيلًا
اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي مُحْكَمِ كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ
صَلَّوْا تِلْكَ عَلَيْهِ كَانُوا قَلِيلًا مِنَ النَّبِيِّينَ مَا يَهْجَعُونَ وَيُؤَلِّسُحَارِ
هُمْ سَبْتَعْفَرُونَ طَالَ هَجُوعِي وَقَلَّ قِيَامِي وَهَذَا السَّحَرُ وَأَنَا
اسْتَغْفِرُكَ لِدُنُوِّي اسْتَغْفَارًا مِنْ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ نَفْعًا وَ
لَا ضَرًّا وَلَا مَوْتًا وَلَا حَيًّا وَلَا نَشُورًا بِسُكُونِ سَلَامٍ وَهَدًى
نَسِيحِ فَاطِمَةَ زَهْرًا عَلَيَّ بِالسَّلَامِ بِكَوَيْدِ ابْنِ دَعَاءِ ابْنِ دَعَاءِ سُجَّانِ
رَبِّي الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْحَزِينِ الْحَكِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ يَا بَرُّ يَا رَحِيمُ
يَا غَنِي يَا كَرِيمُ ارْزُقْنِي مِنَ التَّجَارَةِ اعْظِمْهَا فَضْلًا وَارْزُقْهَا
رِزْقًا وَخَيْرَهَا لِي عَاقِبَةً فَإِنَّهُ لَا خَيْرَ لِي فِيهَا إِلَّا عَاقِبَةً لَهُ

اللَّهُمَّ أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَالْحَمْدُ وَأَنْتَ قِيَامُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ فَالْحَمْدُ وَأَنْتَ الْحَقُّ وَوَعْدُكَ الْحَقُّ
 وَقَوْلُكَ الْحَقُّ وَاتِّجَارُكَ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ وَالنَّارُ حَقٌّ اللَّهُمَّ
 لَكَ أَسَلْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَبِكَ خَاصَمْتُ وَابْتِغَاءُ
 حَاكَمْتُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَآخَرْتُ وَأَسْرَرْتُ
 وَأَعْلَنْتُ أَنْتَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ
 لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ كَرِيمٌ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ نماز حضرت
 امیر المؤمنین علی علیه السلام چهار رکعت بدو سلام در هر رکعتی بعد از
 فاتحه کتاب پنجاه نوبت سوره توحید بخواند و چون از نماز فارغ
 شود این تسبیح بگوید که سُبْحَانَ مَنْ لَا تَبْدِيدَ مَعَالِمَهُ سُبْحَانَ
 مَنْ لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ سُبْحَانَ مَنْ لَا اِضْطِحَالُ لِعَجْمِ سُبْحَانَ
 مَنْ لَا يَنْقُطَاعُ لِمَدَدِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا يُشَارِكُ اِلَهًا فِي اَمْرِ
 سُبْحَانَ مَنْ لَا اِلَهَ غَيْرُهُ نماز حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
 در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که این نماز دو رکعت است

۱۵
 در رکعت اولی بعد از فاتحه کتاب سوره قدر را صد نوبت بخواند
 و در رکعت ثانیه سوره توحید را نیز صد نوبت پس سلام دادن و بعد از
 سلام تسبیح فاطمه زهرا علیها السلام گفتن پس از این تسبیح خواندن
 سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُتَيْفِ سُبْحَانَ ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ
 سُبْحَانَ ذِي الْمَلِكِ الْفَاحِشِ الْقَدِيمِ سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ الْبُحْثَةُ وَالْجَلَالُ
 سُبْحَانَ مَنْ تَرَدَّى بِالنُّعُورِ وَالْوَقَارِ سُبْحَانَ مَنْ يَرَى أَثَرَ السَّحَابِ
 التَّمَلُّ تَرَدَّى فِي الصُّفَا سُبْحَانَ مَنْ يَرَى وَقَعَ الطَّيْرِ فِي الْهَوَاءِ
 سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا لَا هَكَذَا غَيْرُهُ در کتاب من لا يحضره الفقيه
 مذکور است که نماز حضرت فاطمه علیها السلام چهار رکعت باین کیفیت
 که در نماز حضرت امیر المؤمنین علی علیه السلام مذکور شد و ازین جهت
 اختلاف در میانه فقها اما مایه رضوان الله علیهم در عدد رکعات
 نماز حضرت علی و فاطمه علیهما السلام نماز حضرت جعفر بن ابی
 طالب که نماز تسبیح نیز میگویند و آن چهار رکعت بدو سلام طریقش
 آنست که نیت کند و تکبیر احرام بگوید و نیت چنین کند که دو رکعت

نماز جعفر طیار میکنم از برای آنکه سنت است تقرب بخدا و در رکعت
اول بعد از فاتحه سوره زلزله بخواند و در رکعت ثانیة سوره عات
و در ثالثة سوره نصر و در رابعة سوره توحید و در رکعت اول چون
از قراءت فارغ شود در هر چهار رکعت با نود نوبت بگوید سُبْحَانَ
اللهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ چون رکوع کند همین
تسبیح راده نوبت بگوید و چون سر بردارد از رکوع نیز ده نوبت
بگوید در حالتی که ایستاده باشد و چون بسجده رود ده نوبت بگوید
و چون سر از سجده اول بردارد ده نوبت بگوید و چون بسجده
دوم رود ده نوبت بگوید و چون سر بردارد از سجده دوم ده نوبت
بگوید و چون برخیزد بر رکعت دوم نیز همین طریق میگوید باشد
و همچنین در هر رکعتها همین طریق عمل کند و در سجده آخرین
رکعت چهارم بعد از تسبیح بگوید سُبْحَانَ مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَالْكَفَاةَ
سُبْحَانَ مَنْ نَعَّطَفَ بِالْمَجْدِ وَتَكْرَّمُ بِهِ سُبْحَانَ مَنْ لَا
يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ سُبْحَانَ مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِ سُبْحَانَ

۱۰۶
ذی الْمَنِّ وَالنِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ
وَالْفَضْلِ سُبْحَانَ ذِي الْقُوَّةِ وَالطَّوْلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُعَاوِدِ
الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدًّا لَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا بِسُحُونِ أَنْ نَمَازَ فَارِغَ شَوْ
تَسْبِيحِ فَاطِمَةَ زَهْرًا عَلِيًّا هَاتِمًا بَكْوِيدِ وَابْنِ دَعَا بِخَوَانِدِ سُبْحَانَ
مَنْ لَبَسَ الْعِزَّ وَتَرَدَّى سُبْحَانَ مَنْ نَعَّطَفَ بِالْمَجْدِ وَتَكْرَّمُ بِهِ
سُبْحَانَ مَنْ لَا يَنْبَغِي التَّسْبِيحُ إِلَّا لَهُ جَلَّ جَلَالُهُ سُبْحَانَ مَنْ
أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ بِعِلْمِهِ وَخَلَقَهُ بِقُدْرَتِهِ سُبْحَانَ ذِي الْمَنِّ وَ
النِّعَمِ سُبْحَانَ ذِي الْقُدْرَةِ وَالْكَرَمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُعَاوِدِ
الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ
وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَةِ الَّتِي تَمَّتْ صِدْقًا وَعَدًّا لَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ وَأَنْ تُجَمِّعَ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بَعْدَ
عَمْرِ طَوِيلٍ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ الْحَقُّ

الرَّازِقُ الْمُحْيِي الْمُمِيتُ الْبَدِيْعُ لَكَ الْكُرْمُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْمَنُّ
وَلَكَ الْجُودُ وَلَكَ الْأَمْرُ وَحَدِّكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا
صَمَدُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا أَهْلَ التَّقْوَى
يَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا يَا وَدُودًا يَا شَكُورًا
أَنْتَ أَبْتُ بِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَأَرْحَمُ لِي مِنْ نَفْسِي وَمِنْ النَّاسِ أَجْمَعِينَ
يَا جَوَادُ اللَّهُمَّ إِنِّي صَلَّيْتُ هَذِهِ الصَّلَاةَ ابْتِغَاءً مَرْضَاتِكَ وَطَلَبَ
نَائِلِكَ وَسَعْرُوفِكَ وَرَجَاءِ رَفْدِكَ وَجَائِزَتِكَ وَعَظِيمِ عَفْوِكَ
وَقَدِيمِ عَفْوَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْفَعْهَا لِي فِي
عِلِّيَّيْنِ وَتَقَلِّبْهَا مِنِّي وَاجْعَلْ نَائِلَكَ وَسَعْرُوفَكَ وَرَجَاءَ مَا أَجُودُ
مِنْكَ فَكَانَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزُ بِالْجَنَّةِ وَمَا جُمِعَتْ مِنْ
أَنْوَاعِ النِّعَمِ وَمِنْ حُسْنِ الْخَوَرِ الْعَيْنِ وَاجْعَلْ جَائِزَتِي مِنْكَ
الْعَقِيْقَتِي الْعَقِيْقَتِي مِنَ النَّارِ وَعَفْوَكَ ذُنُوبِي وَذُنُوبِ وَالِدَتِي
وَمَا وَلَدْتُ وَجَمِيعِ إِخْوَانِي وَأَخَوَاتِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تُجِيبَ

دُعَائِي وَتَرْحَمَ صَرْحَتِي وَنِدَائِي وَلَا تُرِدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا وَأَقْلِبْنِي
مُنْجًا مُفْلِحًا مَرْحُومًا مُسْتَجَابًا دُعَائِي مَغْفُورًا لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُحْسِنِ الْعَفْوَ
مِنْ عَبْدِكَ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ
بِالرَّحْمَةِ يَا نَفَّاحًا بِالْخَيْرَاتِ يَا مُعْطِي الْمَسْئَلَاتِ يَا فَكَكَ الرِّقَاقِ
مِنَ النَّارِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَفَكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَأَعْطِنِي
سُؤْلِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَرْحَمَ صَرْحَتِي وَنِدَائِي وَقْضِ
لِي حَوَائِجِي كُلَّهَا الدُّنْيَا وَآخِرَتِي وَدِينِي وَمَا ذَكَرْتُ مِنْهَا وَ
مَا لَمْ أَذْكُرْ وَاجْعَلْ فِي ذَلِكَ الْخَيْرَ وَلَا تُرِدَّنِي خَائِبًا خَاسِرًا
وَأَقْلِبْنِي مُفْلِحًا مُنْجًا مُسْتَجَابًا لِي دُعَائِي مَغْفُورًا لِي مَرْحُومًا
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا مُحَمَّدُ يَا أَبَا الْقَاسِمِ يَا أَبَا الْحَسَنِ يَا أَمِيرَ
الْمُؤْمِنِينَ أَنَا عَبْدُكَ وَمَوْلَاكَ غَيْرُ مُسْتَكْبِفٍ وَلَا مُسْتَكْبَرٍ
خَاضِعٌ ذَلِيلٌ عَبْدٌ مُقَرَّمٌ مَقَامُكَ بِجَبَلِكَ مُعْتَصِمٌ مِنْ دُنُوِّي
مِنْ دُنُوِّي بِوَلَايَتِكَ انْصَرِعْ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّتِكَ وَأَتَوَسَّلُ إِلَى اللَّهِ بِحُجَّتِكَ

وَقَدْ مَكَّابَيْنِ حَوَائِجِي إِلَى اللَّهِ جَلَّ وَعَزَّ فَاسْتَفْعَلِي فِرْكَانَكَ رَبِّي
 مِنَ النَّارِ وَغُفْرَانِ ذُنُوبِي وَإِجَابَةِ دُعَائِي اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَتَقَبَّلْ دُعَائِي وَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ ^{از نمازها}
 سنتی نماز کامل است هم در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که از
 حضرت امام جعفر صادق علیه السلام منقولست که از پدر خود تا حضرت
 امیر المؤمنین علیه السلام که گفت حضرت رسول خدا صلی الله علیه وآله وسلم
 فرمودند هر که در روز جمعه پیش از نماز چهار رکعت نماز کند بدو سلام
 و در هر رکعتی فاتحه الکتاب ده نوبت و سوره معوذتین هر یکی ده بار
 و سوره توحید را ده بار و آیه الکرسی ده بار بخواند و بروایتی سوره
 قدر را ده نوبت و آیه شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَمَّا نِكَالُهُ
 أُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ
 عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ ده نوبت بخواند و چون فارغ شود از نماز
 صد نوبت بگوید اسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَصَدِّقُ بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ

سوره توحید را ده بار

۱۰۸
 الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَصَدِّقُ نوبت صلوات فرستد بر محمد صلی الله علیه وآله
 پس فرمودند هر کس این نماز را باین کیفیت بجای آورد و بخواند
 بعد از نماز مذکورات را خدای تبارک و تعالی دفع کند از وی شر اهل
 آسمان و زمین را نماز اعرابیت که حضرت رسول صلی الله
 علیه وآله تعلیم اعرابی کرده اند و کیفیت این نماز بطریقی که در منهاج
 الصلاح مذکور است آنست که در روز جمعه وقتی که افتاب بقدربینه
 بلند شود دو رکعت نماز کند در رکعت اول بعد از فاتحه الکتاب
 سوره قلقل را هفت نوبت بخواند و در رکعت دوم سوره النبی
 را هفت نوبت پس چون سلام دهد هفت نوبت آیه الکرسی را
 بخواند برخواست هشت رکعت نماز کند بدو سلام و بخواند در هر رکعت
 بعد از فاتحه الکتاب سوره نصر را یکبار و سوره توحید را بیست و
 پنج بار و چون از نماز فارغ شود هفتاد نوبت بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ
 رَبِّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس
 حضرت قسم یاد فرمودند بحق آن خداوندی که مرا بشرف بنوبت برگزید

که هر مؤمن وزن مؤمنه این نماز را در هر روز جمعه بجای آورد بدستور
مذکور من ضامن شوم بهشت را از جهت وی و از مقام خود برخیزد
که گناهان وی و مادر و پدر وی آمرزیده شود بدانکه هیچ نمازیست
چهار رکعت بیک سلام نمی باشد الا این نماز اعرابی نماز است
که در شب جمعه باید کرد و در کتاب مصباح کفعمی مذکور است که هر که در شب
جمعه دو رکعت نماز کند در هر رکعتی بعد از فاتحه پانزده نوبت سوره
زلزله را بخواند حق تعالی او را عین گرداند از عذاب قبر و از خوفها
روز قیامت نماز است که در هر ماهی کند هم در کتاب مذکور
مستور است مروی از حضرت امام محمد تقی علیه السلام که فرمودند هرگاه
ماه نشود دو رکعت نماز کنید در هر رکعت اول بعد از فاتحه الکتاب
سوره توحید سی نوبت بخوانید و در هر رکعت دوم سوره قدر سی نوبت
و بصدق کنید با آنچه میسر شود بتحقیق که هر که این عمل مذکور را بجا
آورد خدای تبارک و تعالی او را در آن ماه سلامت نهد دارد
نماز است که در هر سال کند هم در کتاب مذکور مستور است باید

۱۰۹ در هر سال در اول روز ماه محرم دو رکعت نماز کند و هر سوره که خواهد
بعد از فاتحه الکتاب بخواند پس چون سلام دهند این دعا بخوانند
که اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَيْدِيُّ الْقَدِيمُ الْعَفْوُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَهَذِهِ
سَنَةٌ جَدِيدَةٌ فَأَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ فِيهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيمِ وَ
الْعَوْنَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ الْأَمَّارَةِ بِالسُّوءِ وَالْإِشْتِغَالِ بِمَا يَقْرَبُنِي
بِإِذَا الْجَلَدِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلَ وَالْكَرَّمَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بتحقیق که خدای تعالی عاف شده را موکل آن شخص گرداند تا او را نکه
دارد از شر شیطان و یاری دهنده او باشد در اموری که رضای
وی در آن باشد در بقیه عمر او نماز است که در روز جمعه
کند مابین ظهر عصر هم در کتاب مذکور مستور است مردی از ائمه
طاهریین علیه السلام که هر که در روز جمعه مابین ظهر و عصر دو رکعت
نماز کند در هر رکعت بعد از فاتحه الکتاب هفت نوبت سوره توحید
بخواند و چون فارغ شود این دعا بخواند که اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي
مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ الَّتِي حَشَوْهَا الْبَرَكَةُ وَعَمَّارَهَا الْمَلَائِكَةُ مَعًا

نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَآلِ بْنِ أَبِي هَرِيمٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَبْ
لَنَا وَفْتِنَةً بَاوَرَسَدَ تَاجَعَةً دِيكَرَ وَخَدَايَ تَعَا اَوْرَا بِاحْضَرْتِ مُصْطَفَى
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَحَضْرَتِ اَبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ جَمْعَ كُنْدِ دَرِ بَهْتِ
نَمَازِ وَصِيَّتِ اسْتِ هَمْ دَرِ كِتَابِ مَذْكَورِ مَسْطُورَاتِ كِهْ اَيْنِ نَمَازِ وَرَكْعَتِ
دَرِ مِيَانِ نَمَازِ شَامِ وَخَفْتِ بَجَائِ بَايْدِ اَوْرِدِ دَرِ رَكْعَتِ اَوَّلِ بَعْدَانِ
فَاتِحَةِ الْكِتَابِ سِيزْدَه نَوْبِتِ سُوْرَةِ زُلْفَةِ بَايْدِ خَوَانْدِ وَدَرِ رَكْعَتِ دُوْمِ
بَايَزْدَه نَوْبِتِ سُوْرَةِ تَوْحِيدِ وَازِ حَضْرَتِ رَسَالَتِ پِنَاهِ صَلَّيْ اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
مَرْوِيْتِ كِهْ فَرْمُودَنْدِ هَرْ كَسِ اَيْنِ نَمَازِ اَدْرِ هَرْ مَاهِ يَكْبَارِ كُنْدِ بُوْدَه
ازِ جَلَه نِيكَو كَارَانِ وَاكْرِ دَرِ هَرْ جَعَه يَكْبَارِ كُنْدِ بُوْدَه بَاشَدِ ازِ جَلَه نَمَازِ
كُنْدِ كَانِ وَاكْرِ دَرِ هَرْ شَبِ يَكْبَارِ كُنْدِ چِنَانِ تَنَكْ شُودِ بَا مَنِ كِهْ نَزْدِكِ
بَاشَدِ رَحْمَتِ مَنِ شُودِ وَاحْصَائِ ثَوَابِ اَيْنِ نَمَازِ عَمْنِ كُنْدِ مَكْرَ اَللّٰه تَعَا
نَمَازِ هَدِيَّةِ اَئِمَّةِ اسْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ هَمْ دَرِ كِتَابِ مَذْكَورِ مَسْطُورِ اسْتِ
ازِ حَضْرَتِ اَئِمَّةِ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَرْوِيْتِ كِهْ فَرْمُودَه اَنْدِ مُؤْمِنِ بَايْدِ كِهْ دَرِ
جَعَه هَشْتِ رَكْعَتِ نَمَازِ كُنْدِ بَهْ چِهَارِ سَلَامِ وَبَعْدِ ازِ فَاتِحَةِ هَرْ سُوْرَةِ

که خواهد

110
که خواهد بخواند چهار رکعت هديه کند بروج حضرت رسول الله صلى الله
عليه وآله و چهار رابروج حضرت فاطمه عليها السلام و در روز شنبه چهار رکعت
را بجای آورد و هديه کند بروج حضرت امير المؤمنين عليه السلام و
همچنين هر روز بهمين طريق نماز کند بروج يکيک از ائمه طاهرين
عليهم السلام تا روز پنجشنبه چهار رکعت نماز کند و هديه کند بروج حضرت
امام جعفر صادق عليه السلام و در روز جمعه هشت رکعت نماز کند چهار
رکعت رابروج پاک حضرت رسول خدا محمد مصطفى صلى الله عليه وآله و
چهار رابروج حضرت فاطمه عليها السلام پس روز شنبه چهار رکعت نماز
کند و هديه بروج حضرت امام موسی کاظم عليه السلام و همچنين هر روز
بهمين طريق هديه کند بروج باقي حضرات ائمه معصومين عليهم السلام
تا روز پنجشنبه چهار رکعت نماز کند و هديه کند بروج پاک حضرت
صاحب الزمان صلوات الله عليه و على آله و بايد که بعد از هر دو رکعت
اين دعا بخواند که اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَالْيَكِيكُ يَعُوذُ
السَّلَامُ حَيِّ يَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذِهِ الرُّكْعَاتِ

هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى وَلِيِّكَ زَنَامٍ أَوْ رَاكِبٍ يَفْضُلُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 وَبَلَّغَهُ إِيَّاهَا وَأَعْطَانِي أَفْضَلَ عَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ
 صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَهَرْدَعَاءُ كَمَا خَوَّاهُ بَعْدَ بَعْدَانِي
 نماز هديه ميت است در ايستادن رسول خدا صلی الله علیه و آله
 که فرمودند هیچ شئی از شهادت که عذابى و سختى او بارى کند به
 سختى شى اول که بر ميت واقع ميشود پس رحم کنید بر اموات خود
 بصدقه و خیرى پس اگر بصدق ميت نشود دو رکعت نماز کنید در رکعت
 اول بعد از فاتحه الكتاب آية الکرسى بخواند یکبار و سورة توحيد
 سه بار و در رکعت دوم بعد از فاتحه سورة تکاثر ده نوبت بخواند
 و در روايت ديگر واقع شده که در رکعت اول بعد از فاتحه الكتاب
 سورة قدر راده بار پس چون از نماز فارغ شود بگوید اللَّهُمَّ
 ثَوَابَهَا إِلَى قَبْرِ فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ پس آنحضرت فرمودند چون اين نماز را
 بجای آورده باشید همچنانکه مذکور شد حق سبحانه و تعالی هزار
 فرشته را نازل کند بقبور آن ميت و با هر فرشته حله از بهشت همراه

باشد جهت ميت و خدائى تعالی قبر آن ميت را وسیع گرداند تا روز
 قیامت و عطا کند بنماز کننده بعد از آنچه آفتاب بروى تابد از حسنات
 و بلند گرداند درجه او را در آخرت نماز هديه مادر و پدر است
 و در کتاب کفعمی مذکور است که مرويت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 که فرمودند هر کس در شب پنجمين در میان نماز مغرب و عشاء دو رکعت
 نماز کند در هر رکعت بعد از حمد آية الکرسى یکبار بخواند و سوره نوح
 که در اوائل ایشان قل بوده باشد هر یکى را پنج نوبت بخواند و چون
 سلام دهد باز ده نوبت استغفار کند و ثواب اين نماز و استغفار
 هديه مادر و پدر کند بتحقيق که حق ایشان ادا کرده باشد
 نماز حاجت و اين نیز بر چند قسم است و مادرين کتاب يك قسم را
 ابراهيمى نمائیم که افضل و اتم است و مرويت از حضرت امام ضامن
 يعنى على بن موسى الرضا علیه السلام که فرمودند هر کس حاجتى بوده
 که بروى کارتک شده باشد و هیچ طريق بیرون شدن نداشته باشد
 باید که در روز چهارشنبه و پنجشنبه و جمعه روزه دارد پس در روز جمعه

غسل کند و غسل دیگر جهت نماز حاجت کند و نیت کند که غسل نماز حاجت
 میکنم سنت تقرب بخدا بدانکه در داخل غسل مسنون خلافست و برای استاد عام
 سید المحققین خاتم المجتهدین تداخل جزائز است پس بابرین یک غسل کافیست
 و خیر است در نیت اگر خواهد نیت غسل جمعه کند و اگر خواهد نیت غسل حاجت
 هر کدام که واقع شود از دیگری مجزئیت و سر خود را بخیطی بشوید و بوی خوش
 بکاربرد و تصدق کند بمرح مسلمانانی آنچه میسر شود از مال خویش بعد از آن
 بصبحا پروان رود و رو بقبله کند و دو رکعت نماز کند در رکعت اول
 بعد از فاتحه الکتاب پانزده نوبت سوره اخلاص بخواند پس رکوع کند
 و در رکوع نیز همین سوره را بخواند پانزده نوبت و چون سر از رکوع
 بردارد نیز پانزده نوبت بخواند و چون سر از سجده اول بردارد نیز
 پانزده نوبت بخواند پس بسجده دوم رود نیز پانزده نوبت بخواند
 و چون سر از سجده دوم بردارد نیز پانزده نوبت بخواند پس برخیزد به
 رکعت دوم بطریق مذکور بجای آورد پس بنشیند به تشهد نیز پانزده
 نوبت بخواند پس از آن تشهد بخواند و سلام دهد و پانزده نوبت

بسم الله الرحمن الرحيم

دیگر بخواند بعد از سلام پس روی راست بر زمین نهاد و پانزده نوبت بخواند
 پس روی چپ بر زمین نهاد و پانزده نوبت بخواند پس دیگر بایستای
 بر زمین نهاد و کریمه کند و در حین کریمه بگوید یا ماجد یا جواد یا
 واحد یا احد یا صمد یا من لم یلد و لم یولد و لم یکن له کفو
 احد یا من هو هکذا و لا هکذا غیره اشهد ان کل معبود
 من لدن عرشک الی قرار ارضک باطل الا وجهک الکریم جل
 جلالک یا معز کل ذلیل یا مدد کل عزیز تعلم کریمتی و صل
 علی محمد و آل محمد و قریح پس باز روی راست را بر زمین نهاد و همین دعا
 بخواند و هم چنین روی چپ را بر زمین نهاد و همین دعا بخواند پس حضرت
 امام رضا علیه التحیه و الشافیه فرموده اند هرگاه بنده این عمل مذکور را
 بجای آورد حاجت وی را خدای تعالی روا کند و باید که در حاجت خود
 توجه بحضرت محمد و آل وی کند صلوات الله علیهم و نام ایشان را ذکر
 کند از اول ایشان تا آخر ایشان و در کتاب من لا یحضره الفقیه
 مذکور است که چون خدای تعالی بفضل خود حاجتش را روا کند باید

که دو رکعت نماز شکر بجای آورد و طریقش در کتاب مذکور مسطور است و
چنانست که در قسم چهارم الحال مذکور خواهد شد ^{در نماز شکر است}
در کتاب منهاج الصلاح مذکور است که حضرت امام ناطق جعفر بن محمد ^{الصادق}
علیه السلام فرموده اند که هرگاه خداوند تعالی نعمتی بشما انعام فرماید باید
که دو رکعت نماز کنی در رکعت اولی بعد از فاتحه الکتاب سوره توحید
بخواند بکنوب و در رکعت ثانیه سوره حمد بخواند یکبار و در رکوع رکعت
اولی و در سجود وی بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ شُكْرًا شُكْرًا وَحَمْدًا وَحَمْدًا وَدُرُكُوعٍ
رکعت ثانیه و سجود وی بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَجَابَ دُعَائِي وَاعْطَانِي
مَسْئَلَتِي و در کتاب من لا یحضر الفقیه بجای آن ذکر بگوید الْحَمْدُ لِلَّهِ
الَّذِي قَضَى حَاجَتِي وَاعْطَانِي مَسْئَلَتِي نماز توبه است حضرت
امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که از حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و آله
شنیدم که هر که خواهد نماز توبه کند باید که در روز یکشنبه غسل کند
و در شب دوشنبه نماز خفتن ادا نماید پس دوازده رکعت نماز کند
بشش سلام و در هر رکعتی بعد از فاتحه الکتاب سوره حمد یکبار بخواند

و سوره توحید یا زده نوبت و در هر سجده این نماز آیه الکرسی بخواند
و چون از نماز فارغ شود هفتاد نوبت بگوید اسْتَغْفِرُ اللهَ الْعَظِيمَ
وَأَتُوبُ إِلَيْهِ و هفتاد نوبت صلوات بر محمد و آل وی فرستد و هفتاد نوبت
لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بگوید پس دستها بردارد و این
دعا بخواند يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي كَمَا تَقَبَّلْتَ تَوْبَةَ
دَاوُدَ وَاعْتَصِمْنِي كَمَا اعْتَصَمْتَ بِحَيِّ ابْنِ زَكْرِيَّا اللَّهُمَّ إِنِّي نَادِمٌ
عَلَى مَا فَعَلْتُ فَأَعْطِنِي سُرِّي اللَّهُمَّ اعْتَصِمْنِي حَتَّى لَا أَعْصِيكَ
اللَّهُمَّ اصْلِحْ لِي كَمَا اصْلَحْتَ أَوْلِيَاءَكَ الصَّالِحِينَ پس بضرع و زاری
کنید و پشیمانی خورید که اصل توبه پشیمانیست حق تعالی همه گناهانش را
بیا مرزد و خصمانش را خشنود گرداند و همه حاجتهاش را روا کند پس
حضرت فرمودند که هر که این نماز و دعا بترتیب مذکور بجای آورد از آنجا
برنگردد مگر آمرزیده و پاک از گناهان بدانکه شکر منعم واجبست
امام مجتبی عقل و هم بحسب نقل و فضل وی بسیار است و حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام فرمودند که شکر هر نعمتی کن و اگر چه بزرگ نباشد

و آن آنت که حمد خدا گویند و نیز آنحضرت فرمودند هرگاه در صبح و در
 در آئی بگو اللهم ما أصبحت بي من نعمة أو غافية في دين أو
 دنيا فنيك وحدك لا شريك لك ولك الشكر بها على يا رب
 حتى رضى وتبعد لرضا پس هرگاه در صبح و شام این کلمات را بگوئ
 ادا کرده آن نعمتی که خدای تعالی بتواند عام کرده در آن روز و در آن
 و نیز آنحضرت فرمودند که حضرت نوح علی نبینا وعلیه السلام در هر صبح
 این کلمات را میگفتند خدای تعالی او را عبدشکور خواند یعنی بنده بسیار
 شکرکننده و حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که هرگاه کسی مبتلای
 را ببیند شکر آن که وی بآن مبتلا نیست بگوید الحمد لله الذي
 عافاني مما ابتلاه الله ولو شاء ففعل بشرطه که آن مبتلا نشود
 بتحقیق که هرگاه این را بگوید بآن مبتلا نشود هم در کتاب
 منهاج الصالح مذکور است که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند
 که هرگاه کسی اراده امری کند بگوید شش رقعۀ کاغذ در سه رقعۀ بنویسد
 در سطر اول بسم الله الرحمن الرحيم و در سطر دوم خیرة من الله العزيز

الحکیم و در سطر سیم لفلان بن فلانة افعل و در سه رقعۀ دیگر همین
 هر طریق بنویسد الا بجای افعل لا تفعل بنویسد پس رقعۀ هار در زیر
 مصلای پنهان کند و دو رکعت نماز کند و نیت چنین کند که دو رکعت
 نماز استخاره میکنم سنت تقرب بخدا و در هر رکعت بعد از فاتحه هر سوره
 که خواهد بخواند و از حضرت ابن طاووس رحمه الله منقولست که در رکعت
 اول بعد از فاتحه الکتاب اینه و ذا النون اذ ذهب مغاضبا فوجدنا
 تا آخر و در رکعت دوم اینه و عنده مفتح الغیب لا یعلمها تا آخر بخواند
 و چون سلام دهد سجده کند و در سجده صد نوبت بگوید استخیر الله
 بر خیرة خیرة فی عافیة پس سر برداشته بنشیند و بگوید اللهم
 خیر لی فی جمیع اموری فی یسر منک و عافیة پس دست در زیر
 مصلای کرده رقعۀ هار متفرق سازد و یک یک بیرون آورد اگر سه رقعۀ
 بی هم افعل برآید این استخاره در غایت خوبیت آن امری که اراده
 کرده بجای آورد و اگر سه رقعۀ بی هم لا تفعل برآید در غایت بدیت
 تر آن کند و اگر مشورت برآید یا اینکه بعضی افعل برآید و بعضی لا تفعل

پس تا پنج رفته بیرون آورد و ملاحظه کند هر کجا از فعل لا تفعل غایب
 باشد بآن عمل کند و حضرت شیخ ابو جعفر طوسی رحمه الله علیه در کتاب
 مصباح المتعبد ذکر کرده که از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام سوال کردند
 که در نماز استخاره بعد از فاتحه الکتاب چه باید خواند آنحضرت فرمودند
 هر سوره که خواهد بخواند و اگر خواهد در رکعت اول سوره توحید بخواند
 و در رکعت دوم محمد بخواند بداند که این استخاره اصلا مختلف نمیکند
 و مؤلفان این مختصر مکرر تجربه کرده و مختلف فرموده و نیز بدانند که چون درین
 مختصر بیان انواع نمازها میگرد و به تقریب همین نماز استخاره را ذکر کرد
 پس در استخاره دیگری که خصوصیت بنام ندارد ذکر میکند یکی بقرآن و
 دیگری بتسبیح از جهت مناسبت استخاره بقرآن کریم بطریقی که
 عالیحضرت استادی لم سید المحققین خاتم المجتهدین دام ظلّه العالی میکند
 آنست که اول فاتحه الکتاب بخواند بکینوب پس سوره قدر یا سوره نوبت
 بعد از آن آیه الکرسی را تا هم قضا خالود بکینوب و آیه وَتَعْبُدُهُمْ أَشْجَارًا
 الْعِیْبَاءُ اٰخَرُ بکینوب و این دعا که اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ تَوَكَّلْتُ عَلَیْكَ وَتَقَاتُ

۱۱۵
 بِکِتَابِكَ فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارِنِیْ مَا هُوَ الْخَيْرُ وَفِیْ عَمَلِكَ
 وَالمُکْتَوِّمُ فِی سِرِّکَ وَالمُکْنُونُ فِی عَنَبِکَ اِنَّکَ اَنْتَ عَلَامُ الْغُیُوبِ
 سه نوبت و یا مَنْ یَعْلَمُ اَهْدِ مِنْ لَیَعْلَمُ سه نوبت و اَللّٰهُمَّ ارِنِی
 الْحَقَّ حَقًّا وَالبَاطِلَ باطِلًا وَحَقِّ مُحَمَّدٍ الْحَقَّ سه نوبت و یا عَزِیْزُ
 یَا عَلِیْمُ یَا حَکِیْمُ یَا عَلَامُ الْغُیُوبِ یَا عَالِمَ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ یَا مَنْ
 یَعْلَمُ مِنَ السِّرِّ مَا یَعْلَمُ مِنَ الْعَیْنِ وَیَعْلَمُ خَائِنَةَ الْاَعْیُنِ وَمَا
 تُخْفِی الصُّدُوْرُ بکینوب پس نیت کرده قرآن را بکشاید و در صفحه اول
 جلا لات را یعنی لفظی های الله را بشمارد و بعد جلا لات او را قیام
 و بعد او را قیام بطور بشمارد پس ملاحظه نماید در آخر سطر آیه اگر مشتمل
 بر امر است آن مقصد را بفعل آورد و اگر مشتمل است بر نهی ترک کند
 و اگر نه امر است و نه نهی مختار است در کردن و ناکردن استخاره
 بتسبیح آنچه در کتاب منهاج الصلح مذکور است که حضرت علامه شیخ
 محال الدین مطهر حلی رحمه الله از پدر خود روایت کرده و او از سید
 رضا الدین و او از حضرت صاحب الامر صلوات الله علیه روایت کرده

واین احقر یعنی مؤلف این مختصر از مشایخ خود رضوان الله تعالی
بعضی و ادام الله تعالی افادات بعضی شنیده باین طریق است که ده
نوبت فاتحه کتاب بخواند و اقل مرتبه شش وادون وی یک نوبت پس
نوبت سوره قدر بعد از آن سه نوبت این دعا بخواند که اللَّهُمَّ
إِنِّي اسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ وَاسْتَشِيرُكَ بِحُكْمِ ظَنِّي
بِكَ فِي الْمَأْمُولِ وَالْمَحْذُورِ اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ الْأَمْرُ الْفُلَانِي قَدْ
عَرَمَتْ عَلَيْهِ مِمَّا قَدْ نَبَطَتْ بِالْبُرْكَاتِ اعْجَانُ وَبِوَادِيهِ وَخَفَّتْ
بِالْكِرَامَةِ أَتَامُهُ وَكَيْالِيهِ فَخِرْنِي اللَّهُمَّ فِيهِ خَيْرٌ تَرُدُّ
شُمُوسَهُ ذُكُورًا وَتَقْصُرُ أَتَامَهُ سُرُورًا اللَّهُمَّ إِمَّا أَمْرًا فَاثِمًا
وَإِمَّا نَاقِصًا فَانْتَهِي اللَّهُمَّ إِنِّي اسْتَخِيرُكَ بِرَحْمَتِكَ خَيْرٌ فِي
عَاقِبَةِ بَسِ مَقْصُودِي كَيْدِ دُرْخَاطِرِ بَكْذَرَانْدِ وَدَانِهْ از دانهائی
تسبیح را بگیرد و از اول تسبیح تا آنجا که گرفته است زوج زوج
طرح کند تا مأخوذ و در خاطر بگذراند که اگر زوج بماند نیک باشد
و اگر فرد بماند یا عکس آن مخبر است بهر کدام که قصد کند که

۱۱۴ نماز جهت طلب فرزند است و آن بر دو نوع است
در کتاب منهاج الصلاح مذکور است مروی از حضرت امام محمد
باقر علیه السلام که آن حضرت فرمودند هر کسی خواهد خدای تعالی ویرا
فرزند کرامت کند باید که بعد از نماز جمعه دو رکعت نماز کند و در هر
دو رکعت رکوع را و سجود را طویل کند و بعد از فراغ از این دو رکعت
بگوید اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَكِ بِهِ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذْ
نَادَاكَ رَبِّ لَا تُنْزِلْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ اللَّهُمَّ فَخِّبْ
لِي ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ اسْتَخْلَقْنَا
وَفِي أَمَانَتِكَ اخْذُفْنَا فَإِنْ قَضَيْتَ لِي فِي رَحْمَتِكَ لَدَا
فَاَجْعَلْهُ غَلَامًا مُبَارَكًا زَكِيًّا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ
نَصِيبًا وَلَا شَرِيكَ بَعْدَ زَانِ بَرِخِزْدِ و نماز عصر را بجای آورد
در مکارم الاخلاق مذکور است که از حضرت امیرالمؤمنین
علیه السلام منقولست فرمودند کسی که طلب فرزند کند باید که دو رکعت
نماز کند بخضوع و خشوع تمام و بعد از نماز سجده کند و در سجده هفتاد

بکنوب استغفر الله بعد از آن با حلال خویش صحبت دارد اللهم ان
 ترزقني ولدا لا سميته باسم محمد نبيك صلى الله عليه وآله
 دعای شریف ظاهر است که یا ایها اکرم من از لطف و کرم خویش فرزندی
 کرامت فرمائی و روزی کنی من او را باسم پیغمبر تو که محمد است صلی الله
 علیه و آله ستمی کنم و ظاهر کسی که طلب فرزند ذکر کند باید که این قید
 لا سميته باسم نبيك کند و الا این قید را به ستمی مطلق فرزند
 از ذکر و اناث ظاهر نباشد بدانکه از جهت طلب فرزند طرق متعدده
 هست که بنا بر خصوصیت ندارد و ما آنهارا نیز ذکر میکنیم از جهت
 مناسبت از آنجمله در کتاب مکارم الاخلاق مذکور است که مرویت
 از حضرت امام حسن بن علی علیهما السلام که شخصی بخدمت آنحضرت آمد
 و گفت یا مولای من مردی صاحب مال بسیار و مرا فرزندی نشده
 است تعلیم کن بمن چیزی را که بآن عمل کنم تا خدای تعالی بمن فرزندی
 کرامت فرماید آنحضرت فرمودند بر تو باد که استغفار بسیار کرده
 باشی آن شخص شروع در استغفار کرد روزی بود که هفت صد مرتبه

استغفار میکردی پس خدای تعالی بوی فرزندان کرامت فرمود و مؤید
 این معنی است قول حق جل و علا در قرآن کریم در سوره حضرت نوح
 علی نبینا وعلیه السلام فقلت استغفروا ربکم انه کان غفارا نا آنجا
 که و مؤیدکم باموال معنی کلام شریف حق جل و علا الله تعالی اعلم
 آنست که گفتیم استغفار کنید پروردگار خویش را که بسیار بسیار آمرزنده
 است و فلان فلان میکند شمارا بآنها و فرزندان بسیارند استغفار
 همچنانکه حصول فرزند است بواسطه تحصیل مال نیز مقید است و نیز
 در کتاب مذکور مسطور است که شخصی بخدمت حضرت امام ناطق جعفر
 علیه السلام آمد و گفت یا مولای من از خاندانی نام که اهل آن منقرض شده
 و مرا فرزندی نیست آنحضرت فرمودند وقتی که در سجده باشی حق
 تعالی بخوان و بگو رب هب لی من لدنک ذریه طیبه انک
 سمیع الدعاء رب لا تدربی فردا وانت خیر الوارثین آن شخص
 گفت پس چون آنحضرت بمن تعلیم فرموده بودند بجای آوردم حق
 تعالی بمن دو فرزند ذکر کرامت فرمود و نیز در کتاب مذکور نقل کرده

که هان حضرت علی^{علیه السلام} فرمودند کسی که فرزند خواهد باید که در وقت
مباشرت ایة وَاذْكُرِ الْفُلَّانِ اِذْ ذَهَبَ تا آخر صد نوبت بخواند و نیز در
کتاب مذکور مرویت از آنحضرت علی^{علیه السلام} که اگر کسی را فرزند ذکر باید
و نشود می باید که در وقت مجامعت در آن حین که مجلوت خاص
نشسته دست راست خود را بر فاف روجه بگذرد و سوره قدر را هفت نوبت
بخواند پس مباشرت کند و چون آن زن آب تن شود هرگاه مرد
بجامه خوابان زن در آید دست راست بر جانب راست ناف زن بگذرد
و سوره مذکوره را هفت نوبت بخواند راوی گوید که مرا این حال بود
و خدای تعالی بمن هشت دختر کرامت فرموده بود چون باین تعلیم
حضرت عمل کردم هفت پسر الله تعالی بهم بمن ارزانی نمود بد آنکه چون
اکثر مردم بر کیفیت بعضی از نمازهای فریضه چون نماز ایات اموات
و نوافل یومیة و مستحبات افعال نمازهای یومیة اطلاعی ندارند
و از نشان فوت میشود پس ما ایراد آنها درین مختصر منباییم
بر سبیل اختصار نماز ایات که آن گرفتن آفتاب و ماه

و زلزله و بادهای که باعث خوف بوده باشد طریق کردن این نماز
آنست که چون یکی از امور مذکوره محصل پیوندد این نماز واجب
میشود پس باید که وضو کند بطریق که مذکور شد و نیت کند که
دو رکعت نماز گرفتن آفتاب یا ماه یا زلزله میکنم ادا واجب تقرب
بجدا پس تکبیر بگوید و سوره فاتحه الکتاب بخواند و بعد از آن هر سوره
که خواهد بخواند و بر کوع رود پس چون سر از رکوع بردارد بهمان طریق
حمد بخواند یا سوره و چون از قراءت فارغ شود قنوت بخواند و
بر کوع رود و چون سر از رکوع بردارد پس باز بر کوع رود و بهمین
کیفیت بجای آورد تا پنج رکوع تمام شود پس چون سر از رکوع پنجم
بردارد سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ گفته بسجود رود پس برخیزد بر رکعت
دوم بهمان کیفیت رکعت اولی رکعت ثانیة را بجای آورد و باید
که قبل از هر رکوع دوم قنوت بخواند چنانچه در مجموع دو رکعت
ده رکوع و پنج قنوت بفعل و طریق دیگر در کیفیت قراءت حمد
و سوره در کتب فقهی مذکور است و درین قدر اختصار نمود چون

مطلب اختصار است و نیز این طریق اسهل طرق و افضل است مستحبات این
 نماز است که ذکر رکوع و سجود و بقدر قراءت باشد و از سوره های سوره
 طویل اختیار کند اگر وقت وسیع باشد و بعد از هر رفع رأس از رکوع تکبیر
 بگوید الا بعد از رکوع پنجم که در هر دو رکعت سمع الله لمن حمده گفته شد
 و اعاده نماز کند اگر قبل از انجلا فارغ شود و اگر کسی مطلع نباشد خسوف
 و کسوف چون مطلع شود و اگر جمیع قرص را احاطه کرده باشد قضای آن نماز
 واجبست و غسل درین وقت سنت است و نیز قضای این نماز واجبست ^{برای}
 از روی عمد خواه کل قرص گرفته باشد و خواه بعضی و نماز زلزله و قضا
 ندارد بلکه تمام عمر اداست نماز اموات و آن وقتی است واجبست
 که میت شش سال تمام کرده باشد و یا فوقش که اگر شش سال کمتر عمر وی
 بوده باشد این نماز سنت است پس چون از غسل و کفن میت فارغ
 شوند او را بموضع معتاد نماز برده بر پشت حسبانند چنانچه اگر بر
 چهلوی راست خسبد روی او بجانب قبله بوده باشد بر پشت کند
 که نماز میکنم بر این میت واجب یا سنت تقریب بخدا و تکبیر بگوید و

بعد از تکبیر بگوید اشهد ان لا اله الا الله وحده لا شریک له و
 اشهد ان محمدا عبده و رسوله ارسله بالحق بشیرا و نذیرا بین
 یدی الساعة پس باز تکبیر بگوید و بعد از تکبیر بگوید اللهم صل
 علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد کافضل ما صلیت
 و بارکت و رحمت علی ابرهیم و آل ابرهیم انک حمید مجید پس
 تکبیر بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات و المسلمین
 و المسلمات الاخیاء منهم و الاموات تابع بیننا و بینهم بالخير
 انک مجیب الدعوات انک علی کل شیء قدیر باز تکبیر بگوید و این
 دعا بخواند که اللهم ان هذا عبدک و این عبدک و این
 امیک نزل بک و انت خیر منزول به اللهم اننا لا نعلم
 منه الا خیرا و انت اعلم به منا اللهم ان کان محسنا فرد
 فی احسانه و ان کان مسیئا ف تجاوز عنه و اغفر له و احشمه
 مع من کان یتوکل علیه من الاممة الظاهرین اللهم اجعله
 عندک فی اعلی علیین و اخلف علی اهله فی الغائبین

یا قاضی الحاجات

بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ پس تکبیر دیگر بگوید و فارغ شود و اگر میت زن
باشد بگوید بجای هذا هذ و بجای اَعْبُدْكَ اَمْتُكَ و بجای این
اینست بگوید و جمیع ضمای را خواه متصل و خواه منفصل که راجع اند بمیت
موت کذ و بجای حسنا حسنة بگوید و بجای مِثْلًا مِثْلَةً بگوید
و بجای يتولاه يتولاها و از استجابات این نماز طهارت یعنی پاؤ
بودن زیرا که درین نماز وضو شرط نیست و دیگر پا برهنه نماز کردن و
در وقت گفتن تکبیرات دستها برداشتن دستها در حین تکبیر مذکور شد
و دیگر دعا کردن برای میت و در مرتبه چهارم اگر مؤمنست و نفرین کردن
اگر منافق و مخالف باشد و دعای مستضعفین دعا کردن اگر مستضعف
باشد و اگر حال میت مجهول باشد بگوید وَاَنْ يَخْشُرَهُ مَعَ مَنْ يَتَوَلَّاهُ
و اگر میت طفل باشد بگوید اَللّٰهُمَّ اِنَّ هَذَا الطِّفْلَ كَمَا خَلَقْتَهُ
قَادِرًا وَ قَبِيْضَةً طَاهِرًا فَاَجْعَلْهُ لَنَا وَلِابْوَيْهِ رِزْقًا وَ نِيْرًا
است در حین دعای میت دست برداشتن بطریقی که شک دستها
سوی آسمان سوی آسمان باشد و مواجعه رو کردن و نیز سنت است

۱۲۰ که مصلی در موضع نماز آنقدر صبر کند تا چنان بر داشته شود بدانکه بعضی از آداب
که تعلق بمیت دارد این حقیر از جهت مناسبت مقام ذکر میکند از جمله مشایعت
چنانچه است یعنی با چنان رفتن و کیفیتش آنست که از عقب چنان یا از اطراف چنان
روند رفتن مکرر هست و دیگر برداشتن چنان است بتزییع یعنی هر چهار پایه بر
برداشتن و دیگر نماز کردن روی با آنکه دیگری کند و از گردن نش ساقط شود و دیگر
انتظار کشیدن تا از دفن وی فارغ شوند و دیگر تعزیت اهل میت یعنی پرسش
ایشان و اقل مرتبه پرسش رؤیت ایشانست و درین امور مذکوره ثواب بسیار است
چنانچه در کتاب من لا یحضره الفقیه که حضرت امیر المؤمنین علیه السلام فرمودند که
هر کس مشایعت چنان کند و نماز بر آن چنان کند و انتظار کشد تا از دفن وی
فارغ شود بتزییع بردارد چنان را بنویسد خدای تعالی چهار قیراط از برای پس تعزیت
آنکس یکی از برای مشایعت و دیگری از برای نماز و یکی از جهت انتظار کشیدن و یکی از
برای تعزیت و گفته اند که قیراط مثل کوه احداث و باید که در حین مشایعت
بآرام دل و آرام تن روند و از جهت میت استغفار میکرده باشند و در وقت
از حضرت سید کائنات صلی الله علیه و آله که فرمودند هر کس مشایعت چنان

کند از برای اوست هر قدر می که برسد صد هزار حسنه و بلند میشود از جهت وی
صد هزار درجه و محو میشود از دیوان اعمال وی صد هزار سیئه و اگر نماز کند بر آن جنازه
نماز کند بر جنازه وی صد هزار فرشته و هر یک فرشتگان استغفار کنند از برای او
تا دفن شود پس آنکس در دفن آن میت نیز حاضر شود این فرشتگان صد هزار فرشته
دیگر را موکل گردانند از جهت وی تا قیامت استغفار میکرده باشند و کسی نماز
کند بر جنازه جبرئیل علیه السلام با هفتاد هزار فرشته روی نماز کنند و آمرزیده شود
کناهان وی از گذشته و آینده و اگر آن مقدار صبر کند تا قبر وی پوشیده شود
از برای هر قدم که در مشایعت جنازه و در برگشتن تا منزل برداشته باشد
او را از قیامی باشد از اجر و نین در کتاب مذکور مسطور است که حضرت
امام محمد باقر علیه السلام فرمودند که هر کس چهار جانب جنازه بردارد خدای تعالی
محکمان وی چهل کبیره را و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند کسی
بعضی از جانبهای سر جنازه را بردارد محکوم کرده شود از وی سب و بیخ کبیره و اگر
همه چهار جانب بردارد از جمیع کناهان برون آید و همان حضرت علیه السلام باسحاق
بن عمار گفت که یا اسحق اگر چهار جانب سر جنازه بردارد از کناهان همچنان

پرو می آید که کونیا از مادر حالا متولد شد و احادیث در فضل این مذکورات بسیار است
برین قدر اختصار افتاد و چون مطلب مختصراست و بدانکه نماز میت واجب کفایت
باین معنی که اگر یک شخص بجای آورد از دیگران ساقط میشود همچنین است غسل و کفن
او و دفن او و بیا بد دانست که در وقت احتضار یعنی حضور هوت و برابری
او بر ند یعنی که بیشتر اوقات در آنجا نماز میکرده باشد و این سنت است با تقاضای
علماء و او را بر پشت خوابانند و بای و بر این جانب قبله کنند و این بقول اصح و واجب
و نیز سنت است که نزد وی سوره یس و سوره صافات تلاوت کرده شود جهت سهولت
قبض روح و نزد وی چراغ روشن کنند اگر در شب فوت شده باشد و تلقین کنند
نوی کلمات شهادت را و اقرار جمیع ائمه علیهم السلام و کلمات فرج را باین طریق که
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُنْتُ مِنَ الْمَشْرُوكِ وَأَشْهَدُ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ
إِمَامٌ حَقٌّ نَصُّ مَعْصُومٌ مِنْ قَبْلِ اللَّهِ تَعَالَى وَقَبْلَ رَسُولِهِ وَبَعْدَهُ
أَوْلَادُهُ الْحَسُّ وَالْحُسَيْنُ وَعَلِيُّ بْنُ الْحُسَيْنِ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَجَعْفَرُ بْنُ

مُحَمَّدٌ وَمُوسَى ابْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيُّ بْنُ مُوسَى وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيُّ بْنُ مُحَمَّدٍ
وَالْحُسَيْنُ بْنُ عَلِيٍّ وَالْحُجَّةُ الْقَائِمُ الْخَلْفُ الصَّالِحُ الْمُنْتَظَرُ الْمُحَدَّثُ ابْنُ
الْحُسَيْنِ صَاحِبُ الْعَصْرِ وَالزَّمانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
اجْمَعِينَ هُمُ أُمَّةُ الْهُدَى الْأَبْرَارِ هُمُ اتَّقَى وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَرُّ
وَأَشْهَدُ أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَالْقَبْرَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ
وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنَّشْوَ حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالصِّرَاطَ
حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ
اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ وَكَلَامَاتُ فَرَجِ أَيْنْتَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْعَدْلُ الْمُبِينُ
سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ
وَمَا بَيْنَهُنَّ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالحَمْدُ
لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ
النَّصِيرُ غُفْرَانُكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ بِإِذْنِكَ مَنْفَعَتُ ابْنِ كَلَامَاتِ مَبِيتِ

بسیار است چنانچه در کتاب من لا یحضره الفقیه مذکور است روایت از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند شخصی از بنی هاشم در حال نزاع بود
که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله داخل خانه وی شدند و فرمودند که بگوئید این کلمات را
بوی تلقین کردند چون آن شخص این کلمات را بگفت حضرت صلی الله علیه و آله
فرمودند تلقین کنید مردهای خود را بقبول لا اله الا الله پس بدستی کسی که آخر
کلام وی لا اله الا الله بود بی حساب داخل بهشت میشود و نیز مرویت در کتاب
مذکور از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام که فرمودند مردی از اهل مدینه در زمان
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله نزد وی رفتند و گفتند بگو لا اله الا الله آن مرد
قدرت داشت بر گفتن این کلمات باز حضرت اعاده کردند بر آداء این کلام نیز
قدرت نکرد عورتی نزد بالین آن مرد نشسته بود آنحضرت فرمودند که آیا این
مرد را مادری هست آن عورت گفت بل حضرت من مادر وی ام آنحضرت پرسید
که آیا از وی راضی هستی یا نه آن عورت گفت راضی نیستم از او بر که بروی ^{خشمکنیم}
آنحضرت فرمودند که من دوست میدارم که از وی راضی شوی پس آن
عورت گفت از وی راضی شدم بواسطه رضای شما یا رسول الله بعد از آن آنحضرت

فرمودند بر آن مرد که بگو لا اله الا الله آن مرد گفت لا اله الا الله فرمودند
که بگو یا من یقبل الیسیر و یعفو عن کثیر اقبل متی الیسیر و اعف
عنی الکثیر آنک انت العفو الغفور آن مرد این را نیز گفت آنحضرت فرمودند
که چون می بینی گفت شخصی سیاهی می بینم که داخل من میشوند آنحضرت فرمودند
که همین کلمات را عاده کن آن مرد عاده کرد باز آنحضرت پرسیدند که چه می
بینی گفت آن دو سیاه از من دور شدند حالا دو سفید می بینم که داخل
من شدند و حالا نفس مرا می گیرند پس این را بگفت و فی الحال جان ^{بجایان} را
آفرین تسلیم کرد و نینسنت است که بعد از مفارقت روح چشمهای ویرا
بادهان بر هم هفتد و دستهای ویرا بکشند و جامه روی پوشند و مردم را
اعلام نمایند بر موت وی و تعجیل کنند در تجهیز وی مگر مشتبه باشد
که ندانند مرده است یا بسکته گرفتار است که درین دوسه روز صبر باید
کرد تلقین میت بدانکه در سه وقت باید خواند چنانچه رای آنحضرت
استادایم خاتم المجتهدین است دلم ظکه العالی یکی بعد از تکفین و قتل
از نماز دوم در حین دفن سیم بعد از دفن و انصاف مردم و تلقین

اخیر سنت است بروی میت که بخواند و تلقین اینست که الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا
يَبْقَى إِلَّا وَجْهُهُ وَلَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
وَالِيهِ تُرْجَعُونَ يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ اكر نامش داند و اگر نداند بگوید یا عبد
الله بن عبد الله هذا آخر يوم من أيام الدنيا و أول يوم من أيام
العقبى اذكر العهد الذي خرجت عليه من دار الدنيا إلى دار الآخرة
شهادة أن لا اله الا الله و حده لا شريك له و أن محمدا عبده و رسوله
و أن امیر المؤمنین علی ابن ابی طالب ولیه و وصی رسول الله و بعد
اولاده الحسن و الحسین و علی بن الحسین و محمد بن علی و جعفر بن
محمد و موسی بن جعفر و علی بن موسی و محمد بن علی و علی بن محمد
و الحسن بن علی و المهدي بن الحسن صاحب الزمان و خلیفه الحسن
صلوات الله و سلامه علیه و علیهم اجمعین ائمتك ائمة الهدی
الابرار یا عبد الله اذ جاءك الملك ان المقربان الرسولان الکرمین
من عند الله تعالی تسئلانک عن ربک و عن نبيک و عن دينک
و عن کتابک و عن قبيلتک و عن امامک فلا تخف و لا تحزن و

قُلْ فِي حَوَائِجِ اللَّهِ رَبِّي مُحَمَّدٌ نَبِيُّ وَالْإِسْلَامُ دِينِي وَالْقُرْآنُ كِتَابِي
 وَالْكَعْبَةُ قِبْلَتِي وَعَلِيٌّ إِمَامِي وَالْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ وَعَلِيٌّ ابْنُ الْحُسَيْنِ
 وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَجَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنُ جَعْفَرٍ وَعَلِيٌّ بْنُ مُوسَى
 وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ وَعَلِيٌّ بْنُ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ وَمُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ صَاحِبُ
 الزَّمانِ صَلَوَاتُ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ هُمْ أُمَّتِي وَسَادَتِي
 وَقَادَتِي بِهِمْ اتَّقَى وَمِنْ عَذَابِهِمْ أَنْتَ تُنْجَى أَعْلَمُ يَا عَبْدَ اللَّهِ بِأَنَّ اللَّهَ
 تَعَالَى نِعَمَ الرَّبِّ وَأَنَّ مُحَمَّدًا نِعَمَ الرَّسُولِ وَأَنَّ عَلِيًّا نِعَمَ الْإِمَامِ وَأَنَّ
 الْمَوْتَ حَقٌّ وَسُؤَالَ مُنْكَرٍ وَكَفِيرٍ فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثَ حَقٌّ وَالنَّشْرَ
 حَقٌّ وَالْحِسَابَ حَقٌّ وَالْمِيزَانَ حَقٌّ وَالْإِصْرَ حَقٌّ وَالْجَنَّةَ حَقٌّ
 وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ
 مَنْ فِي الْقُبُورِ هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا اللَّهُمَّ صَلِّ وَحَدِّثْهُ وَإِنْشِ
 وَحَشِّتْهُ وَأَرْحَمْ غُرْبَتَهُ وَأَحْشِرْهُ مَعَ مَنْ كَانَ يَتَوَلَّاهُ مِنْ
 الْأَئِمَّةِ الظَّاهِرِينَ اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ قَبْرَ رَوْضَةٍ مِنْ رِيَاضِ

۱۲۴
 الْجَنَّةِ وَلَا تَجْعَلْهُ حُفْرَةً مِنْ حُفْرِ النَّارِ يَا رَحِمَّ الرَّاحِمِينَ
 در بیان ادعیه واذکاری که در مقبره اهل ایمان باید خواند
 از جمله صلواتیست که از حضرت ضامن ثامن یعنی علی بن موسی الرضا
 علیه التحیه و الشان منقول است که فرمودند هر که بکثرت این صلوات را
 در مقبره اهل ایمان بخواند گناهان ده ساله از اهل آن برداشته شود
 و اگر دویست بخواند عذاب چهل ساله گناه از ایشان برداشته شود و اگر
 سیصد نوبت بخواند عذاب بالکلیه از ایشان برداشته شود و صلوات اینست
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الصَّلَوَاتُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ الْبَرَكَاتُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ مَا دَامَتِ
 الرَّحِمَاتُ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ فِي الْأَرْوَاحِ وَصَلِّ عَلَى حَبِيدِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَجْسَادِ
 وَصَلِّ عَلَى قَبْرِ مُحَمَّدٍ فِي الْقُبُورِ يَا غَفَّارُ بِرَحْمَتِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و نیز کسی که اراده زیارت قبر مؤمنی داشته باشد
 باید که روی قبله بنشیند و دست خود را بر قبر وی بگذرد و بگوید
 اللَّهُمَّ أَرْحَمْ غُرْبَتَهُ وَصَلِّ وَحَدِّثْهُ وَإِنْشِ وَحَشِّتْهُ وَإِنْشِ

رَفَعَتْهُ وَأَسْكِنُ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً يَسْتَعْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةٍ مِنْ سِوَاكَ وَالْحَقُّهُ
بَيْنَ كَانِ يَقُولُ لَا يَسْجُدُ سِوَاكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ
وَإِخْلَاصُ رَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ وَنُوبِتُ وَفَاتِحَةُ الْكِتَابِ وَمَعُونَتَيْنِ
نُوبِتُ سُورَةَ إِخْلَاصٍ يَجْزِيكَ وَنُوبِتُ آتِ بِرَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ وَنُوبِتُ
أَنْ هَضَبَ سَيِّدِ كَاتِبَاتِ صَلَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَالْأَلَمُ كَمْ مَرَدَدَ كَسَى كَمْ دَاخِلَ مَقْبَرَةٍ مِنْ مَقَابِرِ
شَدِيدِ رَأْيِ آتِ بِرَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ وَنُوبِتُ آتِ بِرَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ
كَيْ رَحْمَتِكَ كَنْدِ بِرَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ وَنُوبِتُ آتِ بِرَأْيِ الْكَرْسِيِّ هِيَ رَأْيُ رَحْمَتِكَ
دَرْ مَقْبَرَةٍ دَاخِلِ هَيْئَتِ مَيُتُودِ رَحَالَتِي كَمْ خُذَانِ بَاشَدِ نَوَافِلِ يَوْمِيهِ يَعْنِي نَمَازِ
سَتِي كَمْ تَعْلَقُ بِرُؤُوسِ وَشَبْدِ دَارِدِ وَآخِرُ تَعْلَقُ بِشَبْدِ دَارِدِ مَذْكَورِ شَدِ وَأَمَّا نَوَافِلُ رُؤُوسِ
بَدَانِكِ نَوَافِلُ ظَهْرِ هَيْئَتِ رَكْعَتِ بِحَمْدِ سَلَامِ وَوَقْتُ أَوْ حِينَ نَوَافِلِ هَيْئَتِ تَا أَنْ لَكِ سَائِلُ
هَرِ شَيْءٍ بَرَابَرِ دُجْشَ أَنْ هَفْتِ بَخْشَرِ أَنْ شَيْءُ شُدِ وَنَوَافِلُ نَمَازِ عَصْرِ هَيْئَتِ رَكْعَتِ
بِحَمْدِ سَلَامِ وَوَقْتُ دُجْشَ بَرَابَرِ دُجْشَ أَنْ هَفْتِ بَخْشَرِ أَنْ شَيْءُ شُدِ وَنَوَافِلُ نَمَازِ عَصْرِ هَيْئَتِ رَكْعَتِ
بَخْشَرِ أَنْ هَفْتِ بَخْشَرِ وَشُدِ وَأَمَّا نَوَافِلُ مَغْرِبِ رَكْعَتِ بِدُجْشَ سَلَامِ وَوَقْتُ
دُجْشَ بَرَابَرِ دُجْشَ أَنْ هَفْتِ بَخْشَرِ أَنْ شَيْءُ شُدِ وَنَوَافِلُ نَمَازِ عَصْرِ هَيْئَتِ رَكْعَتِ
بِحَمْدِ سَلَامِ وَوَقْتُ دُجْشَ بَرَابَرِ دُجْشَ أَنْ هَفْتِ بَخْشَرِ أَنْ شَيْءُ شُدِ وَنَوَافِلُ نَمَازِ عَصْرِ هَيْئَتِ رَكْعَتِ

هنوز زایل نشده باشد و درین دو وقت دو رکعت نماز دیگر که غفیله گویند نیز
سنت است و طریقی است که در رکعت اولی بعد از فاتحه الکتاب آیه وَذَا النُّونِ إِذْ
ذَهَبَ مُغَاضِبًا تَا آخِرِ یَجْزِيكَ و در رکعت ثانیة آیه وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا
إِلَّا هُوَ یَجْزِيكَ تَا آخِرِ یَجْزِيكَ یَجْزِيكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَفَاتِحِ الْغَيْبِ
لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا أَنْتَ أَنْ تَعْلِيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ
وَلَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ اللَّهُمَّ أَنْتَ وَلِيٌّ يَعْجِي وَالْقَادِرُ عَلَى طَلِبَتِي يَعْلَمُ
حَاجَتِي فَاسْأَلْكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ لَمَّا قَضَيْتَهَا لِي وَحَاجَتِي
که بوده باشد بخواند و اما نماز نافله یغنی دو رکعت نشسته بجای باید آورد
بعد از اداء فریضه عشاء و این دو رکعت نشسته بجای یکی ایستاده و دیگری نشسته
و او را و تیره گویند و وقت ری ستر است با ستمار عشاء و سنت است که در رکعت
اولی بعد از فاتحه الکتاب سورة واقعه بخواند و در رکعت ثانیة سورة توحید و اما
نماز نافله صبح دو رکعت قبل از اداء فریضه و وقت وی بعد از اداء نافله شب است
تا بیدار شدن از وی و سرخی از جانب مشرق و سنت است که در رکعت اول بعد از
فاتحه الکتاب سورة مجد بخواند و در رکعت ثانی سورة اخلاص بدانکه

علت امر بنماز نافله یومیه چنانچه منقول از حضرت صلی الله علیه و آله آنست که چون
سوال کردند از آنحضرت از علت امر باین نماز آنحضرت فرمودند چون آدمی نماز
فرض را ادا میکند یعنی باشد که نصف نماز وی مقبول باشد و نصف دیگر غیر
مقبول و بعضی را ثلثی مقبول و ثلثان دیگر غیر مقبول و بعضی را ربع مقبول
و سه ربع دیگر غیر مقبول و همچنین تا عشر فرمودند پس بنابرین الله تعالی تفضل
خوش بندگان خویش را تا مو بر این نماز گردانیده که آنچه از فرضیه مقبول درگاه
او نشود و این نماز نافله بتلافی آن کند مستحبات نماز یومیه و آن بر چند قسم
از مستحبات اذان و اقامت بدانکه گفتن اذان و اقامت در نماز یومیه
سنت مؤکد است در نماز جهریه بتجشع در نماز صبح و مغرب و در ولایت وارد
است و هرگاه کسی قبل از شروع بر نماز و نیت اذان و اقامت بگوید دو وصف از ملائکه
در عقب او نماز کنند که طرفهای آن صفها پدید نباشد از طول و پهنای آن
در غیر نماز یومیه از آیات و عیدین و عوافل اذان و اقامت سنت نیست
بلکه مؤذن درین نمازها سه نوبت میگوید که الصلوة جامعة و کیفیت
اذان آنست که چهار نوبت بگوید الله اکبر و دو نوبت بگوید اشهد

است و

۱۲۴
ان لا اله الا الله و دو نوبت بگوید اشهد ان محمدا رسول الله و دو نوبت
حتى على الصلوة و دو نوبت حتى على الفلاح و دو نوبت حتى على خير العمل
و دو نوبت الله اکبر و دو نوبت لا اله الا الله و اما کیفیت قامت همان کیفیت اذان
است الا آنکه در اول قامت دو نوبت تکبیر بگوید و در آخر لا اله الا الله یک
نوبت و بعد از حتی علی خیر العمل دو نوبت بگوید قد قامت الصلوة گفتن
شش تکبیر یا ادعیه چنانچه در نماز نافله شب مذکور است شد در مستحبات
نیت است و آن اقتضای کردن نیت است بر دل اگر بزبان آورد مکره است
مگر کسی که تاراج نباشد بجا که در دل قصد کند پس و را باید که بزبان آورد
و دل را نیز موافق سازد و دیگر قصد و قروا تمام کردند و دیگر حاضر
گردانیدن دل است در جمیع افعال نماز مستحبات تکبیر احرام و آن
اشعار ب عظمت خدا کردند و استحضار آنکه الله تعالی اکبر است از آنکه
احاطه او کند وصف و دیگر خضوع و خشوع است و در حین تلفظ الله
اکبر و دیگر مبتدین و ظاهر گردانیدن این الفاظ است و حرکات او دیگر
وقف کردن بر اکبر و دیگر بلند گفتن امام است و آهسته گفتن مهم

و دیگر رفع یدین است در حین تلفظ بآن کیفیت که مذکور شد و نزد بعضی
از علماء امامیه رضوان الله علیهم رفع یدین در تکبیرات واجب است و نزد
حضرت استاد امام خاتم المجتهدین امام الله افاده سنت است و تفصیل
آن در کتاب عمیون المسایل از مصنفات ایشان و در تعلیقات کتاب مذکور است
کسی که اراده داشت بتفصیل داشته باشد رجوع بآنجا کند مستحبات
قراءت و آن بلند گفتن بسم الله الرحمن الرحیم است در نمازی که قراءت وی آهسته
باید خواند و خواندن سوره قصار مفصل است و آن از سوره ضحی
تا آخر قرآن نماز ظهر و عصر و مغرب و خواندن سوره های متوسطات مفصل
است و آن از سوره عم تا سوره ضحی در نماز حقیق و خواندن سوره های
مطولات مفصل است و آن سوره محمد است علیه السلام تا سوره عم و خواندن
سوره های جمعه و منافقین است در ظهر و عصر و جمعه و خواندن سوره های
جمعه است در مغرب و عشاء و جمعه و خواندن سوره دهر است در صبح
دوشنبه و پنجشنبه و خواندن سوره مجید است در اول و اول در
فرائض صبح وقتی که سرخی و زردی از جانب مشرق ظاهر شود و

و خواندن سوره واقعه و یا تبارک است در اول رکعت نماز ویره و نیز
سنت است که قراءت نماز نافله که تعلق به شب دارد بلند باشد و آنچه تعلق
بروز دارد آهسته مستحبات رکوع و آن گفتن تکبیر است بعد از فراغ
قراءت و نهادن دستهاست در عین زانو ها در حین رکوع بطریق که
انگشتان از هم جدا باشند و راست داشتن پشت است در حین خم شدن
و کشیدن کردن و نگاه کردن در میان دو پا و خواندن این دعا قبل
گفتن تسبیح که اللَّهُمَّ لَكَ رُكْعَتٌ وَلَكَ خُشْعَةٌ وَلَكَ أَسْمَلْتُ وَبِكَ
أَمِنْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبِّي خَشَعْتُ لَكَ وَجْهِي وَسَمِعِي وَبَصَرِي
وَسَمْعِي وَبَصَرِي وَكَلِمَتِي وَدَعْوِي وَحُجَّتِي وَعَصَبِي وَعِظَامِي وَمَا
أَقْلَنَّهُ قَدْ حُطِّي مَا يَمْشِي بِهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِسْمِكُودِ سُبْحَانَ
رَبِّي الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ و گفتن این تسبیح بکینوبت واجب است و سه
گفتن سنت است و این ادون مراتب است و علامت است
و مرتبه اوسط پنج است و دیگر از مستحبات رکوع گفتن سَمِعَ اللهُ
مِنْ حَمْدِهِ است و بعد از گفتن الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَهْلُ

الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَّةِ وَالْجُودِ وَكَجَبْرُوتِ مُحَمَّدًا طَيِّبًا كَثِيرًا مِلَّةَ السَّمَوَاتِ
وَمِلَّةَ الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ^{در حین} که سر از رکوع بردارد و راست ایستد
مستحبات سجود و آن گفتن تکبیر است بعد از فراغ از رکوع و نهادن
دستها بر زمین قبل از زانوهای و نهادن بینی بر زمین در حین که اعضا
سبعة وضع کرده باشد که آن پشانی و هر دو شکم دست و هر عین زانو
و هر دو سر انگشت مهین است و نهادن عضوی بر عضوی دیگر و بلند
کردن مرفقا و نهادن دستها محاذی گوشها چنانچه سرهای ^{انگشتان}
مجاوب قبله واقع شود و نظر کردن بطرف بینی خویش و خواندن این
دعا قبل از ذکر سجود که اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَلَكَ أَسَلْتُ وَبِكَ أَمَنْتُ
وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ وَأَنْتَ رَبِّي لَكَ وَجْهِي وَعَصَبِي وَعِظَامِي سَجَدُ وَجْهِي
الْفَانِي الْبَائِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ وَتَبَارَكَ
اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ
عِنْدَ الْمَوْتِ وَالتَّرَقُّعَ بَعْدَ الْمَوْتِ وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ پس بگوید
سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى وَبِحَمْدِهِ و نیز این ذکر در عدد و حسب و استحباب

مانند ذکر رکوع است و دیگر از مستحبات سجود گفتن تکبیر است در حین
سیر برداشتن و خواندن ازین کلمات که اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَ
اجْبُرْ لِي وَاهْدِنِي إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ و بَا اسْتَغْفِرُ اللَّهَ
رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ است در حین راست نشستن و تکبیر دیگر گفتن در وقت
سجده دوم رفتن و بقدر نفس زدن نشستن در وقت سر از سجده دوم
برداشتن و این را جلسه استراحت است گویند و گفتن بِحَوْلِ اللَّهِ تَعَالَى وَ
قُوَّتِهِ وَأَقْوَمُ وَأَقْعَدُ وَأَرْكَعُ وَأَسْجُدُ در حین رجواستن و دیگر از
مستحبات نماز خواندن قنوت در رکعت دوم بعد از قرائت و قبل از
رکوع و استحباب قنوت عام است در جمیع نمازها خواه فرضیه و خواه نافله
و مؤکد است در فرضیه و اکداست در فرضیه حمیه به تخصیص در نماز صبح و
مغرب و حمیه و اخفات و قنوت تابع قرائت است بدانکه قنوت عبارتست
از دعاء که بعد از قرائت رکعت ثانی و قبل از رکوع خواندن و مکلف
مخیر است هر دعای که خواهد بخواند و افضل ادعیه در قنوت کلمات
فرج است چنانچه مذکور شد و نزد این احقر اعنی مؤلف این مختصر افضل

واجب دعائيت كما عالج حضرت استاد دام خاتم المجتهدين دام ظلّه العالی
میخواند و آن خواندن کلمات فرج است باین دعا که سبحان من دانت
له السموات والأرضون ض بالعبودية رب أو زعني أن اشكر نعمتك
التي أنعمت علي وعلى والدي وأن أعمل صالحا ترضه وأدخلني
برحمتك في عبادك الصالحين رب اني وهن العظم مني واشتغل
الراس شيئا ولم أكن بدعائك رب شقيا رب اغفر لنا وعافنا
واعف عنا في الدنيا والآخرة إنك على كل شيء قدير الهی أنت
أجود المسولين وأنا أحوج السائلين یا من لا یرجی الا فضله ولا
یحلف الا عدله عاملي بفضلک ولا تعاملني بعدلك انما اشکوا
بني وحرني الى الله لا اله الا انت سبحانک اني كنت من الظالمين یا
الهی اذ لم اصب خيرا قط الا منك ولم يصرف عني سوء قط احد
غيرک لا ارجو الا خرتي ودنياي سوالک کفی کرمتک من السوال
وکفی علمک من المقال لك ما في السموات وما في الارض وانت
أجود المسولين الهی حبب الي طاعتك واجنبني معصيتك

۱۹
وأوزعني شكر نعمتك واستعملني فيما يرضيك عني ولا تشغلني
بما ينجطك علي برحمتك والرحم الرحيم ربنا اتنا في الدنيا
حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار وتوفنا مع الأبرار اللهم
إنك بما أنت له أهل من العفو ولا متي بما آتاك من العقوبة
وأنت أرحم الرحيم يا ذا الفضل العظيم يا ذا المن الكبير يا ذا
الرحمة الواسعة صل علي محمد وال محمد وأدركني بفضلک ورحمتک
في الدنيا والآخرة إنك أنت أرحم الرحيم يا ذا الجلال والإكرام یا الله
الذي لا ارجو الا فضله ورحمته ولا أوصل الا معرفته واحسنه
یا سانع النعم يا ذا رفیع النعم یا نور المسترحنين في الظلم يا علما
لا يعلم انت مجابتي عليهم وعلى قضائها قدیر فاغفر لي ذنوبي
وكفر عني سيئاتي واقض لي حوائجي ويسر لي اموري برحمتک
یا أرحم الرحيم ربنا امنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الراحمين
یا مكرم اكرممت قائم اكرامك یا منعم أنعمت فتمم نعمتك فان
بنعمتك تتم الصالحات وبرحمتک تنزل البركات وانت

خَيْرُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ دَنْبٍ لَا يُغْفَرُ مِنْ عَيْبٍ
 لَا يُسْتَرُّ وَمِنْ عَافَةٍ لَا يُجْبَرُ يَا مُغْلِبَ كُلِّ دَنْبٍ يَا سَاتِرَ كُلِّ عَيْبٍ
 يَا جَابِرَ كُلِّ فَاقَةٍ يَا خَيْرَ الرَّاحِمِينَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَسَنَتِ اسْت
 که در حین خواندن قنوت دستها را برداشته محاذی رونکه دارد
 و بشکم هر دو دست نظر کند مستحبات تشهد بر سریه چپ نشیند
 و هر دو پا را از جانب راست بیرون کند و پشت پای راست را بر شکم
 پای چپ بند و بخواند بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَخَيْرُ الْأَسْمَاءِ لِلَّهِ وَالْأَسْمَاءُ
 لِكُنِّي كُلَّهَا لِلَّهِ قَبْلَ زُشَادَتَيْنِ وَخَوَانْدَنِ أَرْسَلَهُ بِالْحَقِّ بَشِيرًا
 وَنَذِيرًا بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ وَأَشْهَدُ أَنَّ رَبِّي نِعَمُ الرَّبِّ وَأَنَّ مُحَمَّدًا
 نِعَمُ الرَّسُولِ وَأَشْهَدُ أَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ
 يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ
 لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ قَبْلَ زُشَادَتَيْنِ وَخَوَانْدَنِ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَقَرِّبْ وَسِيلَتَهُ وَنُوبَتِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ مَجْمُوعِ بَعْدَ صَلَوَاتِ اسْتِ وَسَنَتِ اسْتِ

کتابخانه دانشگاه ادبیات و علوم انسانی مشهد

که در وقت خواندن تشهد بجانب راست خود نظر کند پس اگر نماز دو
 رکعتی باشد بعد از فراغ است سلام دهد و در سه رکعتی بعد از تشهد
 رکعت سیم و در چهار رکعتی بعد از تشهد رکعت چهارم مستحبات
 تسلیم بدانکه در سلام اختلاف واقع است در میان علما امامیه رضوا
 الله علیهم اجمعین در وجوب و استحباب آن و رای حضرت استادی ام خاتم
 المجتهدین دام ظلّه العالی سنت است و بر هر تقدیر سنت است که هفت
 سلام دهد باین کیفیت که السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَ
 بَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَائِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ السَّلَامُ عَلَى جِبْرِئِيلَ وَ
 مِيكَائِيلَ وَالْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ اللَّهِ خَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ لَا نَبِيَّ بَعْدَهُ السَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الرَّاشِدِينَ الْمُقَدِّسِينَ
 السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ و بدانکه رای انا که تسلیم واجب است یکی از دو صیغه اخیر واجب
 و قصد خروج واجب است که از صیغه اخیر کند و نیز از مستحبات تسلیم اشاء
 کردن است بکوشه چشمها بطرف راست هر فرد را در حین سلام و صفحه

عبد

روی راست مرامام و بجانب چپ و راست حرما مورا مستحبات قیام
نگاه کردنست در موضع سجود و نهادن دستهاست برانها برابر زانوهای
و نزدیک نهادن هر دو پا از يك شبر یا کمتر و محاذی داشتن سرهای
انگشتان باها بجانب قبله و کشودن میان و بندهای قبا و بر برای استقامت
ستید المجتهدین دام ظلّه العالی از روی خیر واجبست بیان مکروهات
نماز چون اکثر مردم اطلاع ندارند بمکروهات نماز مناسب آن دید که مکروهات
نیز ذکر کرده شود تا مصلی بعد از اطلاع بر آن اجتناب کند از آنها از جمله
مکروهات نماز است التفات بجانب یمن و بسیار کردن و دهن باز کردن
و خمیان کشیدن و فعل عیث مثل دست بر پنی مالیدن و انگشت در آغ
پنی کردن و دست بمجاس مالیدن و مانند اینها و شکستن انگشتان
و انداختن آب پنی و دهان و باد کردن موضع سجود و مدافعت بول
و غایت پیش از نماز که اگر در اثنا نماز حادث کرد مکروه نیست و روی
روی ادمی نماز کردن و روی بروی دیگری کشاده نماز کردن و روی
روی آتش نماز کردن و روی بروی صورت کشیده نماز کردن و روی

بر روی نوشته نماز کردن و در میان قبور نماز کردن مگر آنکه میان مصلی
و قبور دوری بقدر ده کن شرعی باشد و یا چیزی ^{ها} مایل باشد و نیز از جمله
مکروهات نماز است برهنه نماز کردن و در میان رودخانه نماز کردن
و در خوابگاه اسبان و استران و خزان و شتران نماز کردن و در زمین
شوره نماز کردن و در بالای برف یا یخبندان نماز کردن وقتی که باها خوب قرار
نگیرد و بر مسکن مورد چه نماز کردن و در خانقاهای مجوس نماز کردن
و در آتش خانقاه نماز کردن و در حجر خانقاه نماز کردن و در بدیواری که
از بول مترشح باشد نماز کردن بدانکه نماز فرض در مسجد افضل است
از خانه و نماز سنت بخلاف آن و در حدیث است که يك نماز در مسجد الحرام
برابری میکند صد هزار نماز در غیر آن و يك نماز در مسجد حضرت یحیی
صلی الله علیه و آله که در مدینه متبرکه واقع است برابری میکند صد هزار
نماز در غیر آن و يك نماز در مسجد کوفه برابری میکند چهار نماز در غیر
آن و يك نماز در غیر آن و يك نماز در مسجد جامع برابری میکند صد
نماز غیر آن و يك نماز نماز در مسجد محله برابری میکند بیست

و پنج نماز در غیر آن و يك نماز در خانه همان يك نماز است و نیز آن مستجاب
نماز است سجده شكر بدانكه چون مصلی از نماز و اورد فارغ شود سنت
است كه دو نوبت سجده شكر كند و در كتاب من لا یحضره الفقیه مرویست
از حضرت امام ناطق جعفر بن محمد الصادق علیه السلام كه فرمودند سجده
شكر واجبست بر هر مسلمانی و بسجده شكر نماز تو تمام میشود و پروردگار
تو بسجده شكر از تو راضی میشود و ملائكه بسجده شكر تو خوشنود میشوند
و بتحقیق هرگاه بنده دو سجده شكر بجا آورد خدای تعالی بر میدارد
حجاب از میان فرشتگان و آن بنده پس میگوید ای ملائكه من نظر كنید
به بنده من كه فرض مرا ادا کرده و عهد مرا با تمام رسانیده و حالا
سجده میکند مرا بواسطه شكرانه آنچه من بوی نعم كنم فرشتگان
گویند پروردگار رحمت خود بوی رزائی فرمای حضرت ملك متعالی
گویند پس انعام كنم بوی فرشتگان گویند ای پروردگار ما بخت
خود را بوی نعم كنی باز حضرت ملك متعالی پرسد پس ازین چه
كنم بوی فرشتگان گویند پروردگار ما هم ویرا كفايت كن باز الله تعالی

۱۲
پرسد بعد ازین چه اعطا كنم بوی پس چنانما ند از خیرات كه ملائكه
نگویند بعد ازین همه باز الله تعالی سوال كند كه دیگر چه اكرام نمایم باین بنده
من فرشتگان در جواب گویند كه ما را دیگر هیچ چیز علم نمیرسد پس
حق تعالی نماید كه ای ملائكه من نیز شكر آن بجای آوردم همچنانكه او شكر او
شكر مرا بجا آورد و توجه میکنم بسوی او بفضل و كرم خود و منیایم رحمت
خود را بوی و سنت است كه سجده طولانی باشد زیرا كه در كتاب مذکور
مستور است كه حضرت امام موسی كاظم صلوات الله علیه وقتی كه سجده نماز
صبح بجای آوردی دندان مقدار طول میدادند كه آفتاب بسیار بلند
میشد و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند هرگاه بنده سجده طویل
كند و در جای باشد كه کسی او را نه بیند شیطان كود و او بداند این بنده
خدای را اطاعت كرد و من عاصی كردیم و او خدا را سجده كرد و من
سجده ابا كردم پس باید كه درین سجده دستها را تا مرقق بر زمین
فرش كند و سینه و شکم بر زمین چسباند و باید كه در سجده اول دعا
كه در كتاب كلینی از حضرت امام موسی كاظم علیه السلام منقولست بخواند

دَعَايْنِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيََاءَكَ وَرَسْلَكَ
 وَجَمِيعَ خَلْقِكَ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبِّي وَالْإِسْلَامُ دِينِي وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ نَبِيِّي وَعَلِيًّا وَحَسَنًا وَحُسَيْنًا وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا
 وَجَعْفَرًا وَمُوسَى وَعَلِيًّا وَمُحَمَّدًا وَعَلِيًّا وَحَسَنًا وَحَسَنَةً الْقَائِمَ
 الْمَهْدِي سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَتَمَّتْ بِهِمْ أَتَوَلَّى وَمِنْ أَعْدَائِهِمْ أَتَبَرَأُ
 بِسْمِ نَوْبِ بَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ أَنْتَ دَمَ الْمَظْلُومِ لِتُظْفِرَ لَهُمْ بَعْدَ وَكَ
 وَعَدَ وَهُمْ أَنْ تَصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْمُتَحَفِّظِينَ مِنْ
 آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِسْمِ نَوْبِ بَكْوَيْدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 أَلَيْسَ بَعْدَ الْعَصْرِ عِدَارَانِ رَوَى رَأْسَ رَابِزٍ مِنْ هَذَا وَبَكْوَيْدِ
 يَا كَهْفِي حِينَ تُعَيِّنِي لِمَ ذَاهِبٍ وَتَضِيئُ عَلَى الْأَرْضِ بِمَا رَجَبْتُ
 يَا بَارِي خَلْقِي رَحْمَةً بِي وَكُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْمُتَحَفِّظِينَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 بِسْمِ رَوَى حَبِ رَابِزٍ مِنْ هَذَا وَبَكْوَيْدِ يَا مَذَلِّ كُلِّ
 حَبَّارٍ وَيَا مُعَزِّ كُلِّ ذَلِيلٍ قَدْ وَغَرَّتْكَ بِلُغَةِ بِي مُحَمَّدِي بِسْمِ

سَنُوبِتْ بِكَوَيْدٍ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا كَاشِفَ الْكَرْبِ لِعُظَامِ بَعْدِ
بِسْجَدِهِ دَوْمِ رَفْتِهِ بِشَانِ بَرِزْمِينِ هَذَا وَصَدُّ نُوبِتْ بِكَوَيْدٍ شُكْرًا شُكْرًا
وَهَرِ حَاجَتِی كِه دَارِدِ سَوَالِ كَنْدِ وَ حَوَّلِ سَرِازِ سَجْدَه بِرِ دَارِدِ سَنَتِ
كِه دَسْتِ خَوِشِ رَا سَهْ نُوبِتْ بِرِ بَالَا یِ حِرَی كِه بِرِ سَجْدَه كِرْدِه اسْتَسْمَح
كَنْدِ وَ بِرِ رُویِ خَوِشِ كَشْدِ حِنَا بِخِ اَبْدَا از طَرَفِ چپِ دَقْنِ كِرْدِه بِطَرَفِ
بَالَا كَشْدِ تَابَهْ بِشَانِ وَا زِ بِشَانِ تَا بِطَرَفِ رَاسْتِ دَقْنِ كَشْدِه اَرِ بَا
تَابِیْنِه كَشْدِ وَ دَرِ هَرِ كَشْدِیْنِ اِیْنِ دَعَا بِخَوَانْدِ كِه بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِیْ لَا
اِلٰهَ اِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَ اَشْهَادُهُ هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ
اَعُوْذُ بِكَ اَلْحَمْدُ وَ اَلْعِزُّ وَ الْكَرْهُ وَ اَلتَّعٰی وَ اَلْعُدْمُ وَ اَلصِّغَارُ وَ اَلذَّلُّ
وَ اَلْفَوَاحِشُ مَا ظَهَرَ وَ مَا بَطَنَ اَدَابِ نَمَازِ حَجَّاتِ اسْتِخَارَ
وَ اَحَادِیثِ دَرِ فَضِیْلَتِ نَمَازِ حَجَّاتِ بِسَارِ اسْتِ اَزِ اَنْجَلِهْ قَوْلِ حَضَرْتِ
رَسُوْلِ اِسْتِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَ اَلِهْ كِه فرمودند یَكْفَارُ بِاِحْجَازِ زِیَادَتِیْ دَارِدِ
بِرِ نَمَازِ فَرْدِ بَیْتِ وَ بِیْجِ دَرِ چِه وَ دَرِ رِ رِوَایَتِ وَ اَقَعِ شُدِه كِه بِرِ اَبْرِیْ سِیْكَندِ
بِهْ بَیْتِ وَ بِیْجِ هَفْتِ نَمَازِ وَ نِزِ اَخْصَرْتِ فرمودند كِه هَرِ كِسْ مَدَامَتِ

کند بنماز پنجگانه با جماعت خدای تعالی عطا کند پنج حسنت را اول
آنکه از وی تنگی معیشت بردارد دوم آنکه عذاب قبر از وی بردارد سیم
نامه اعمال او را بدست راست او دهند چهارم آنکه او را از صراط هر چه
چهند بگذرانند پنجم آنکه او را داخل بهشت گردانند شصت و نین از آن
حضرت مرویت که روزی فرمودند حق سبحانه و تعالی در بهشت عیسای
شهری خلق کرده است که او را مدینه الحلال نام است و در آن قصریست که
او را قصر العظمی نامند و در آن قصر خانه ایست که او را بیت الرحمة می نامند
و در آنجا چهار هزار جوری اند که چشم و گوش هیچکس ندیده و نشنیده شخصی
کرد که یا رسول الله اینها از آن کیت آنحضرت فرمودند از آن کیت که نماز
پنجگانه را با جماعت بجای آورده باشد و آنحضرت امام ثامن علی بن موسی
الرضا علیه السلام مرویت که فرمودند تحقیق که نماز جماعت افضل است از
نماز منفرد در مسجد کوفه و بعضی از محققان علما ازین حدیث شریف
استخراج کرده اند که بیک نماز جماعت افضل است از هزار نماز از جهت آنکه
حدیث ثابت شده است اینکه يك نماز در مسجد کوفه برابری میکند با هزار

نماز در غیر آن و این حدیث سابقا مذکور شد در مستحبات نماز و نیز
مرویت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که هر کس نماز صبح را با جماعت
بجای آورد از دنیا بیرون رود تا آنکه خدای تعالی بنظر رحمت بروی نظر
و او را نزد خدای تعالی نوری باشد که مابین مشرق و مغرب از آن روشن شود
و نیز آنحضرت فرمودند که هیچکس نباشد در قرئه یا در شهری که نماز جماعت را
بیای ندارند الا آنکه شیطان برایشان مسلط شود بر شما باد نماز جماعت
کردند که کوسفند و در شده از کله را کون میگیرند و بدانکه در حدیث شریف
تشبیه شده است جماعت نماز کنندگان را بکله کوسفند و شیطان را بکون
و شخص منفرد در نماز را بکوسفند و در شده از کله پس معنی مقصود الله
و رسول اعلم هم چنانکه کون کوسفند و در شده از کله را میگیرد شیطان مسلط
میشود بر شخصی منفرد از جماعت صدقه است حضرت امام جعفر
علیه السلام فرمودند که مالهای خود را محفوظ دارید بدادن زکوة و بپار کردن
دو اکنید بدادن صدقه و هیچ مالی تلف نمیشود نه در دنیا و نه در بیان مگر
آنکه زکوة و یا مسع کرده باشند و آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام مرویت

که فرمودند عابدی هشتاد سال عبادت خدا کرده بود پس شیطان او را راه
بدر برده بازنی زنا کرده آن هشتاد ساله عبادت وی باطل شد فی الحال
ملك الموت بقبض روحش آمد و درین وقت زبانش در بند افتاد و
مقارن این حال سائلی نزد وی آمد و طلبی کرد آن عابد اشان کرد بکرده
نانی که در زیر رخت داشت چون آن سائل آن کرده نان را برداشت حق
سجانه و دعا و پرا امر زبده بواسطه این قدر صدق بعد از آنکه عبادت
باطل کرده بود و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمودند که صدقه
دفع میکند مرک مفاجات را و مرک که در شرع بدشمرده اند و روایت
از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله که فرموده اند صدقه بر پنج قسم است قسم
اول مقابله بد مثل آن و آن صدقه است بر نابینایان و عجز و بی
پایان و قسم سیم مقابله است به هفتصد مثل آن و آن صدقه است بر فقراء
خویشان و قسم چهارم مقابله است به صد هزار مثل آن و آن صدقه است
بر مرده کان و قسم پنجم مقابله است به هفتصد هزار و آن صدقه است
بر فقراء علماء و از حضرت امام ثامن ضامن علی بن موسی الرضا علیه السلام

مرویت که فرمودند در بنی اسرائیل فحطی شد چند سال بی هم و نزد عورتی
لقمه نانی بود چون در دهن گذاشت سائلی فریاد برآورد که یا امه الله یعنی
ای کنیزك خدا الجوع الجوع یعنی گرسنه ام گرسنه ام آن عورت را رحم برآورد
آمد و آن لقمه را از دهان خود بیرون آورده بدرویش داد از روی اخلاص
مقارن این حال طفلی از آن عورت در کنان بیج کردن همیشه مشغول بوده
که ناگاه کرک گرسنه او را در دهان خود گرفته می برد و آواز بکوش
آن عورت رسید که فرزند ترا کرک برد آن عورت بعد از آنکه این قسم
کرده بود سراپا برهنه از حقیقت فرزند خود بجهاد و دید آنجا که کرم معبود است
جبرئیل را امر فرمود که آن طفل را از دهن کرک خلاص کرده صحیح و سالم
دست مادرش در رسان فی الحال جبرئیل امین در رسید و با مررت العالمین
بیک چشم زدن خود را برش برین بادیم زمین رسانید و آن طفل را
از دهن کرک بیرون کشیده بدست مادرش داد و گفت ای عورت ^{صفت}
شدی از لقمه بلقمه و حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند هیچ
احدی نیست که بصدق کند بیک حرما از کسب حلال خود الا آنکه حضرت

حق تعالی آن را اخذ کند بدست راست خویش و آنرا تربیت میکند همچنانکه شما
تربیت میکنید کره اسب را و بچه شتر را تا آنکه بزرگ شود مثل گاو بزرگتر از آن
و نیز آن حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمودند که برپهیزید از آتش دوزخ
و اگر چه بیاره از حرما بوده باشد پس اگر نداشته باشید برپان خوش عذر خواهی
کنید سائل مسکین را و بر روی سائل درشت مگویید و اگر چیزی بسائل دادید
منهید و اگر برای خاطر او مکنید و قصد ریا مکنید زیرا که منت نهادن و اندازی
سائل کردن و قصد ریا کردن و بر روی ریا خلق صدقه دادن مثل او همچو
سنگ سفید است که بر و خال کرد آمده باشد و بران خاک نقش کرده باشد
در صورت خوب مینماید پس باران بر و بارد و او را محو سازد و هیچ اثری
باقی نماند پس باید که هر چه دهید خاصه از برای خدا دهید نه از برای
ریا و عوض طمع مکنید و صدقه چون بدست سائل میرسد با صاحب خود
چهار کله میگوید و بر اچهار میدهد اول آنکه ای بنده خدا
من خورد و بودم مرا بزرگ کرد ایندی دوم آنکه فانی من باقی
کرد ایندی سیم آنکه من عدم بودم مرا بوجود آوردی چهارم

۱۴
آنکه تو امین باش و عیش کن که تا امروز تو نگاه بان من بودی اکنون من
نگاه بان تو و مال و جاه تو ام تو آسوده باش بشکرانه آنکه حق تعالی شما را
بفضل و کرم خویش غنی ساخت است خیرات کنید و سائل را منع مکنید چنانچه
قرآن کریم بران ناطق است و اما السائل فلا تنهر و نیز خدای تعالی فرمود
است در حدیث قدسی که مال مال منست و اغنیاء و کیلان من و فقیران عیال
منند هر و کیلی که بخیلی کند مال من بر عیال من من او را سر نگویند با تشیی
اندازم و باکی ندارم و نیز آن حضرت صلی الله علیه و آله فرمودند که هفت کس اند
در روز قیامت در سایه آله خواهند بود روزی که از برای هیچکس سایه نباشد
اولا امام عادل دوم حواری که نشو و نما در عبادت خدا کرده باشند سیم
مردی که همیشه تعلق داشته باشد بمسجد چهارم دو کس که با یکدیگر محبت
داشته باشند فی الله خواه با هم باشند و خواه از هم جدا پنجم مردی که
زنی صاحب جمال و مال او را بخود خواند و او قبول نکند از خوف الله ششم
مردی که صدقه دهد مستحق در خفیه چنانچه دست راست وی از دست
چپ وی چیزی داده باشد خبر نداشته باشد هفتم مردی که در خلوت

ذکر خدا کرده گریان بوده باشد و نیز مرویت که روزی حضرت پیغمبر صلی الله
علیه و آله کدش به یهودی افتاد که همه جمع میکرد آنحضرت باصحاب گفت که
این یهودی را امروز ما را فسخ خواهد زد و خواهد مرد پس آخر روز شد
یهودی پشته همه را بر سر گرفته بازگشت آنجماعت که از حضرت این را ^{شنیده}
بودند گفتند یا رسول الله شما در حق یهودی آنچنان فرمودید و آن بفعل
نیامد آنحضرت یهودی را طلب کرد و گفت آن همه را بر زمین نهاده باز
کرد ما را فسخ از میان آن همه بیرون آمد آنحضرت به یهودی گفت که ^{راست}
بگو امروز چه عمل نیک کرده گفت هیچ کار نکردم الا آنکه وقتی که از خانه
بیرون آمدم بامن دو کرده نان بود یکی را خورده بودم و دیگری بساژ
دادم آنحضرت فرمودند که آن کرده ترا از آن افعی خلاص کرد اخبار
و احادیث در فضیلت صدق بشمار است برین قدر اختصار نمود
چون مطلب درین مختصر اقتضاست بدانکه آنچه مذکور شد بر باب صدق
صدقه سنتی است اما صدقه واجب که عبارتست از زکوة از حضرت امام
جعفر صادق علیه السلام مرویت که فرمودند حضرت الله تعالی زکوة را

۱۷۱
وضع کرده و واجب گردانیده بر مال اغنیاء تا معونت باشد مرفق را
و تحقیق که اگر مردم زکوة مال خود را ادا کنند در دنیا یک فقیر محتاج
نمی ماند بدانکه اخبار و احادیث در باب فضیلت زکوة واجب بسیار است
و از آنجمله از حضرت رسول صلی الله علیه و آله مرویت که فرمودند زکوة
مطهر ذنوبست و خدای تعالی قبول نمیکند ایمان کسی را مگر بدادن زکوة
و نیز آنحضرت فرمودند کسی که اخراج مال زکوة خویش کند از روی طیب
نفس و محض از جهت رضای حق سبحانه و تعالی حسد و احرام سبکداند بر
آتش و رنج و نیز فرمودند که هر کس زکوة مال خود را ادا کند خدای تعالی
عذاب قبر از وی بر ندارد و او را از هول منکر و نکیر امین گرداند و حرام کند
گوشت وی را بر آتش و او را داخل جنت سازد و پاسبان و پیشش ثواب ^{پیغمبری}
و تشنگی قیامت بوی نرساند و نیز آنحضرت فرمودند که هر کس اخراج
زکوة مال خود کند خدای تعالی بهشت را واجب گرداند بوی و عطا کند
بر وی ثواب هزار شهید و هزار صدیق و نیز فرمودند کسی که اخراج
زکوة کند از مال خود فرشتگان آسمان او را حبیب خدا گویند و ^{مکان}

عرش او را عتیق خدا گویند یعنی ازاد کرده شدن از آتش دوزخ و هر روز حق سبحان
و تعالی هزار رحمت بروی نازل سازد با هزار مغفرت و قبول کند خدای تعالی
نماز و روزه او را و استجاب گرداند دعائی او را و جمیع حوائج دنیا و آخرت او را
رو کند و نرسد بوی سختیهای قیامت و داخل بهشت شود با پیغمبران و
صدیقان و شهدا و صالحان مساعدت مؤمنانست یعنی یاری
کردن ایشان در بخشش و انعام و قضای حوائج ایشان از حضرت امام
زین العابدین علیه السلام مرویت که فرمودند هر کس قضا کند از برای برادر مؤمن
يك حاجت را خدای تعالی صد حاجت و پیاورد و کند که یکی از آنها دخول جنت
باشد و نیز سو کند یا د فرمودند و گفتند و الله بك قضای حاجت مؤمن
نزد الله تعالی دوست داشته تراست از روزه پیاپی که در اعتکاف بجای آورده
باشد و کسی که بر طرف کند از دل مؤمن اندوه را خدای تعالی از دل او پیر
برداند و ههای قیامت را هر مقدار که بوده باشد و کسی و یاری دهد
ظالمی خدای تعالی یاری دهد او را در گذشتن از صراط روی که قدمها
آنها لغزان باشد و کسی که سعی کند در حاجت وی تا آنکه قضا کند حاجت

پس و مسرور شود از آن کوئیا که خوشحال گردانیده است رسول خدا را
و کسی که سیراب کند تشنه را خدای تعالی او را سیراب کند از رحیق مختوم
یعنی شراب که در غایت نفاست مهر کرده شده باشد تا دست کسی باو نرسد
و کسی که سیر کند گرسنه را از طعام خدای تعالی او را از میوههای بهشت سیر
گرداند و کسی که بپوشاند برهنه را خدای تعالی بپوشاند بر وی جامهای سبز
و استبرق بهشت را و اگر بپوشاند غیر برهنه را در امان خدا باشد مادامی
که يك تار از آن جامه در بدن آن مؤمن باشد و کسی که خادم خود را امر کند
حجت خدمتی مؤمنی خدای تعالی ولد از او خادم وی گرداند و ساکن گرداند او را
با اولیای طاهرین و کسی که سوار کند مؤمنی را بر احمه سوار کند خدای تعالی
او را بر ناقه از ناقهای بهشت که افتخار کند بر فرشتگان و کسی که مره از
مؤمن را بپوشاند کفنی چنان باشد که همیشه او را لباس پوشانیده از آن
زمان که متولد شده تا روز قیامت که از دنیا رحلت خواهد کرد و کسی
مؤمن را از جور غریب خلاص کند و برنی تزویج کند و با وی انس گیرد
خدای تعالی هفتین او گرداند در قبر وی دوست داشته ترین اهل او را

بوی و کسی که عبادت بهاری کند از مؤمنان ملائکه نبرد اگر وی در آید
و از حجت وی دعا کند تا فارغ شود و در روایت دیگر واقع شده که اگر صبح
عبادت وی رود تا صبح هفتاد هزار فرشته تا شام از حجت وی استغفار
کنند و اگر شام عبادت وی رود تا صبح هفتاد هزار فرشته حجت وی
استغفار کنند و روایت از حضرت رسول صلی الله علیه و آله که فرمودند
کسی که فریاد برادر مؤمنی رسد تا او را از غم و محنت خلاص کند و از ورطه
هلاکتش برون آورد بنویسد خدای تعالی از حجت وی ده حسنه و بلند گرداند
از برای وی ده درجه و بختد بوی ثواب از ادی ده بنده و دفع کند از وی
ده بلیه و می تابد از برای او در قیامت ده شفاعت کننده و از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام مرویت وقتی که روح مؤمنی قبض کنند و نوشته
که حافظ وی بوده اند بیالا صعود کنند و گویند پروردگار بنده تو را
نیک بنده بود سریع بود در طاعت و عبادت تو و کامل و بطی بود
معصیت و نافرمانی تو روح او قبض شد ما را بعد از این چه خدمت
حق تعالی نماید بروید بدینا نزد قبر وی بوده باشید و حمد و تسبیح و تهلیل

۱۲۹
من بجای می آید و ثواب آنرا از برای آن بنده بنویسد تا وقتی که او را از قبر
بیرون آورند پس چون از قبر بیرون آید با او مثالی نیز بیرون آید و پیش
پیش او می رود و او را از جمیع احوال قیامت بگذراند بهر هوی از احوال که
رسد آن مثال گوید که مترس و غمگین مباش و بشارت دهد او را بسرور و کرامت
از حق تعالی تا او را از جمیع ورطه های هولناک بگذراند تا بنزد الله تعالی قفش
گرداند و حساب او را با سالی بگذراند و امر فرماید او را بدخول بهشت پس
آن مؤمن از آن مثال سوال کند که چه بسیار خوب کسی که بامن از قبر بیرون
آمدی و مراد بشارت داری راست بگو که تو کیستی آن مثال گوید من آن
خوشحالی ام که در دار دنیا در دل مؤمنی داخل گردانیدی خدای تعالی این
صورت خلق کرد تا با تو احسان کنم تعظیم علما و فضیلت ایشان
بدانکه علما را فضل بسیار است بر جهل اخبار و احادیث در فضیلت
ایشان بسیار است و آیه شریف قل هل یستوی الذین یعلمون و الذین لا
یعلمون و مانند این آیات را دلالت صریح است بر فضل علما و اهل علم
این را استفهام انکاری گویند یعنی بگوای محمد آیا مساوی اند آنانکه

میدانند و آنکه میدانند حق تعالی درین کلام معجز بیان انکار تساوی نموده
میان عالم و جاهل و امثال این در قرآن کریم بسیار است و در کتاب جامع ^{خبر} الا
از حضرت رسول مختار صلی الله علیه و آله الاطهار مرویت که فرمودند علما
و ارثان پیغمبر اند چه ظاهر است که میراث پیغمبران علم است نه مال و همین شرف
بس عالم را که مرتبه و رایت پیغمبران را داشته باشند و تحقیق که خدای تعالی
و فرشتگان و اهل آسمان و زمین تا آنکه مورچه در سوراخ و ماهی در آب ^{تعلیم}
دهندگان خیر مردم رحمت و استغفار میکنند و نیز فرمودند که یک فقیه
سخن است بر شیطان از هزار عابد و نیز آنحضرت فرمودند کسی که برای خود
جهت تحصیل علم خدای تعالی بجهت حجت وی آماده گرداند و تحقیق که
ملایک بالهای خود را در زمین پهن کرده وضع نموده اند جهت رضا
علما و نیز فرمودند که فضل علما بر عباد همچو فضل ماه شب چهارده است
بر سایر ستارگان و نیز مرویت که کسی که دو کام بر دار جهت تحصیل
علم و دو ساعت بنشیند نزد عالم و یا بشنود دو کلام از عالم خدای تعالی
دو بهشت از جهت وی واجب گرداند و نیز روایت از حضرت پیغمبر صلی الله

علیه و آله که فرمودند خواب عالم بهتر است از عبادت عابد و نیز گفتند بخیر
علی علیه السلام یا علی دو رکعت نماز که عالم کند به از هفتاد رکعت که عابد
و ساعتی که عالم تکیه کند به بستر خود و تفکر کند در علم بهتر بود از هفتاد
ساله عبادت و نظر کردن بر روی عالم عبادت است بلکه نظر کردن بر در خانه
عالم هم عبادت است و نیز فرمودند که یک نظر بر روی عالم دوست داشته تر است
نزد خدای تعالی از عبادت شصت ساله و از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
مرویت که فرمودند نشستن نزد عالم یک ساعت دوست داشته تر است
از عبادت هزار خانه و نظر کردن بعالمی دوست داشته تر است از عبادت
هزار ساله و نظر کردن بعالمی دوست داشته تر است از اعتکاف یک ^{ساله}
که در بیت الحرام واقع شود و دیدن علما نزد خدای تعالی دوست داشته
تر است از هفتاد طواف بر در خانه کعبه و افضل است از هفتاد حج
مقبول و هفتاد عمره مقبوله مبروره و بلند میکرد اند خدای تعالی هفتاد
درجه از برای وی و میفرستد بوی بر حمت خود را و ملائکه را که او را میگردانند
که بهشت واجب از برای وی و نیز مرویت از حضرت امیر المؤمنین

علیه السلام که فرمودند روزی در مسجد رسول الله صلی الله علیه و آله نشسته بودیم
در خدمت رسول که ابوذر غفاری داخل شد و گفت یا رسول الله جنانه
عابد نزد تو دوست داشته تراست یا مجلس عالم آنحضرت در جواب فرمودند
ای ابوذر یکساعت نزد مذاکره علم نشستن دوست داشته تراست نزد
خدای تعالی از هزار جنانه از جنانه های شهدا و نشستن نزد مذاکره
علم دوست داشته تراست نزد خدای تعالی از قیام هزار شب که در هر شب
هزار رکعت نماز کرده باشد و نشستن ساعت نزد مذاکره علم دوست
داشته تراست نزد خدای تعالی از هزار جزو ان قرآن خواندن از اول تا آخر
پس ابوذر غفاری از روی تعجب پرسید که یا رسول الله نشستن نزد
مذاکره بهتر است از خواندن قرآن از اول تا آخر آن حضرت فرمودند
بله بهتر است از خواندن کل قرآن دوازده هزار نوبت بر شما باد مذاکره
علم بتحقیق که بعلم حلال را از حرام فرق میکند و کسی که از خانه خود
بیرون رود جهت آنکه بای از علم کسب کند مینویسد خدای تعالی از
وی هجرتی ثواب پیغمبر و در روایت دیگر واقع شده که ثواب شهیدی

از شهدای بدر و می بخشد بوی بسبب هر حرفی که شنیده که شنیده یا نوشته
شمیری در بهشت و طلب علم را خدای دوست میدارد و ملائکه دوست میدارند
و پیغمبران دوست میدارند و دوست نمیدارد عالم را مگر کسی که سعید باشد
یا اباذر نشستن نزد مذاکره علم بهتر است مر ترا از عبادت یکساله که در روز
صایم باشی و در شب قایم طالب علم جیب خداست و کسی که دوست دارد عالم
را بهشت واجب میشود از برای وی و در رضای خداست در صبح و شام
و از دنیا بیرون نرود تا از کوشش آب نیا شامد و از میوه بهشت بخورد
و کرم گوشت و پرا بخورد و در بهشت حضرت خضر رفیق وی باشد و نیز
حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمودند که طالبان علم افضلند نزد خدا
تعالی از مجاهدان فی سبیل الله و از حافظان سرهای راه کفار باشند
و از حاجیان بیت الله و استغفار میکنند از برای طالب علم درختها و
دریاها و ستارگان و هر چیزی که آفتاب بر و تابد بداند که این فضیلتها
که مذکور شد از جهت طالبانست که علم خویش عمل کنند و الا آن علم
هباء منثور است نه علم زیرا که علم بمنزله ثمر و درختی که میوه نداشته باشد

۱۴۱

۲۷۷

۷:۸۷

كفة العابدین

۱۵

كفة العابدین